

INDEX OMNIUM

RERVM, QUAE IN QUATUOR
lib. Inſtit. Iuris Canonici
Io. Pauli Lancelotti con-
tinentur.

Abbas quomodo & qualis
ſit eligendus. 143

Abbas ſi imperet laico, vt mo-
nachum etiã cauſa diſci-
plinæ verberet, vterque incidit in ex-
communicationem. 471

in Abbatē non poteſt eligi, qui non eſt
profefſus, ſed bene in Episcopū. 144

Abbatēs debent perquirere fugitiuos. 143

Abortū procurans punitur, vt homic. 463

Abſciſſi ex neceſſitate promoueri poſſunt. 99

Absens poteſt vni de capitulo votum
ſuum demandare. 28

Absentia & mors æquiparantur re non
integra. 113

Absolui quis poteſt ex cauſa, ab alio,
quàm ab Apoſtólico. 474

Absolutio poteſt delegari ex cauſa cer-
tis caſibus. 476

Absolutio ab excommunicatione cau-
telam peti poteſt. 485

Absolutio non conceditur, vbi manifeſtū
eſt delictū, niſi præuia cautione. 498

LANGELOT. INSTIT.

- Absolutio surreptitia non tenet. 489
 Absolutus vi, vel meru, duplici excom-
 municatione innodatur. 490
 Abstrahēs inuitū à sacris locis, excōmu-
 nicat: & quasi sacrilegus punitur. 251
 Abstrahi nō potest quis inuitus à domo
 Episcopi, vel ab Ecclesiæ circuitu in-
 tra triginta passus. 251
 Abstrahi non debet liber homo violen-
 ter ab ecclesia, nisi impetrata vita &
 membrorum incolumitate. 251
 Access. idē iuris est, q̄ de principali. 438
 Accusator non probans obiectum. cri-
 men, tenet ad pœnam talionis. 416
 Accusato excipiēti de spolio à tertio fa-
 cto, debet idulgeri tēp⁹, itra qđ, restitu-
 tionē petat, & causā si pōt, finiat. 457
 Acolytatus est de minorib⁹ ordinib⁹. 81
 Acta cum procuratore reuocato, donec
 ignoratur reuocatio, tenent. 328
 Acta iudicij post reuocationem procu-
 ratoris non ignoratā non tenent. 328
 Actorum omnium intimatio parti ap-
 pellatæ est facienda. 415
 Actor sequi debet forum rei. 304
 Actor mittitur in possessionem rerum
 rei contumacis. 341
 Actor, si ob potentiā aduersarij contu-
 macis non possit possessionē ingredi,
 vel

IVR. CAN. INDEX.

- vel illam amisserit, nihilominus effi-
 citur verus possessor elapso anno. 341
 Actor anno elapso nō reputatur posses-
 sor, si per eum steterit, quo minus in-
 trauerit possessionem. 343
 Actor si non venerit in termino, ad-
 quem reum citari fecerit, debet reo
 reficere expensas. 345
 Actor reo comparente debet clarum iu-
 dici libellum offerre. 346
 Actor recusās subire iuramētū calūnię
 cadit ab actiōe, & re⁹ habet p̄ cōf. 375
 Actoris & rei conuenientis & qualis de-
 bet esse conditio in iudicio. 460
 Actus præcedens subsequenter limi-
 tat & interpretatur. 326
 Administratores hospitalium æquipa-
 rantur tutoribus. 265
 Suprà dicta nō habent locū in hospital.
 milit. ordinum, aut religio forum. 266
 Adulterij appellatio est generalis, pro-
 priè tamen in nuptam committit. 457
 Aduocatus non potest esse testis in cau-
 sa, in qua aduocauit. 386
 Aduocati responsio nisi sit statim reuo-
 cata, facit lris contestationem. 372
 Edificans ritē, vel dotans acquirit ius
 patronatus. 124
 Equipollentiū non refert quid fiat. 415

LANCELOT. INSTIT.

- Affect. panis, licet nō sequ. effectus. 225
 Affinitas superueniens dirimit sponsalia de futuro. 187
 Affinitas quid sit. 208
 Affinitas & consanguinitas cōtrahitur etiam ex damnato coitu. 208
 Affinitas subsequens nō dirimit matrimoniu, sed pcedēs legitimē pbata. 212
 Agēti petitorio ad cōiugē obstat cōsanguinitatis exceptio, secus si posses. 218
 Alienatio rei Ecclē. facta sine utilitate Eccl. & cleric. consensu, non valet. 291
 propter Altaris detrimētū, ipsum altare, nō Ecclē. est iterū cōsecrādum. 234
 in Altari qui laborat, de altari debet & vivere. 101
 Animal tuū si damnū dabit, potes libera ri illud dedēdo, nisi sit ferū anim. 465
 Anim⁹ & ppositū distinguūt malef. 224
 Apostatæ qui sint, & quotuplex apostasia & qua pœna puniantur. 446
 Appellās ab interlocutoria debet in scri ptis appellare: & intra triginta dies apostolos petere, & exhibere. 407
 Appellās min⁹ rationabiliter cōdēnat⁹ i expēsis ad inferior. iudicē remittit. 410
 Appellans ab ordinario potest corā eodem super alia causā conueniri. 413
 Appellans vn⁹ ex plurib⁹, si obtineat in cau

IVR. CAN. INDEX.

- causa appellationis, prodest victoria consortibus, si sit idem negotium. 417
 Appellās pōt ab interlocutoria pœnitēre, sed appel. sunt rescindēdę expēsc. 412
 Appellare sufficit corā maiori parte iudicum. 416
 Appellatur à vicario ad Archiepiscopū, ab Archidiacono ad Episcopum. 58
 Appellari nō pōt ad Papā à iudice seculari sedi Apostolicæ nō subdito. 413
 Appellari potest, si locus nō tut⁹ parti assignatur, vel sententia contineat manifestā iniquitatem, etiā si sit rescriptum appellatione remota. 417
 Appellatio quid sit, & quare inuēta. 406
 Appellatio alia extraiudicialis, alia iudicialis, & de iure canonico etiam extra iudicium appellatur. 407
 Appel. Iudic. diuidit⁹ duas species. 407
 Appellatio est deserta lapsō anno, & ex causa biennio. 418
 Appellationis pretext⁹ violatorib⁹ interdicti minimē suffragatur. 496
 Appellaōi legit. q nō desert, punit. 412
 ad Appellationem prosequendam interdum datur plus, quā biennium. 420
 in Appellatione à diffinitiva non est necesse causam inferere. 409
 In Appellatione ab interlocutoria de-

LANCELOT. INSTIT.

ber talis causa allegari, quæ si esset vera, reputaretur legitima. 409
 Arbitrator super pluribus si super vno tantum pronuntiet, non expirat compromissum. 334
 Arbitri qui proprie sint. 331
 Arbitrorum potestas non expirat re non integra, etiam non sequuta electione. 33
 Archidiaconus est à iure constitutus vicarius, & quasi oculus Episcopi. 55
 Archiepiscopus impeditur, consecratione sui suffraganei alteri committere potest. 47
 Archiepiscopus potest visitare provinciam, etiam quando suffraganei non sunt negligentes. 261
 Archiepiscopi sunt præsules episcoporum vnius provincie. 25
 Archipresbyter est vicarius Episcopi circa diuina, & archipresbyterorum duæ sunt species. 57
 Archipresbytero, foraneorum quæ sit potestas. 57
 Argumentum à regulari ad monachum, regulariter valet, & contra. 135
 Argumentum per dationem istatice soluitur. 199
 Articuli plures connexi si per rescriptum committantur, & in vno remoueat appellatio, intelligitur remota etiam in alijs. 416
 Assassiniū sicuti omnium homicidium est atrocissimum, ita etiam atrocissime punitur. 462
 Assesor Episcopi, simoniace, sed ignoranter, si fiat postea regularis, licet ad prim

IUR. CAN. INDEX.

primū reuerti non possit, alium tamen Episcopatum consequi potest. 70
 Attentata post appellationem ante diffinitiuam non reuocantur, nisi primò de veritate confiterit. 414
Baptismus operatur animæ ablutionem, & in locum circuncisionis est institutus. 152
 Baptismus alius fluminis, alius fluminis, alius sanguinis. 154
 Baptismus non debet conferri in priuatis domibus, nisi ex necessitate, vel ob magnam nobilitatem. 159
 Baptismus, nec chrisma possunt iterari, vtrumque conferri potest tempore interdicti. 162
 Baptismum iterantes sunt deponendi ab officio, & beneficijs. 158
 in Baptismo multa fiunt, quæ non sunt de eius substantia. 158
 in Baptismo, confirmatione, & catechismo debent patrini interuenire. 161
 in Baptismo licet plena contingat peccatorum remissio, non tamen contingit plena nouitas. 152
 Baptizare seipsum nemo potest. 147
 Baptizandi cura ad solos sacerdotes spectat, sed ex causa necessitatis quilibet potest baptizare. 152
 Baptizantur paruuli in fide parentum, &

LANCELOT. INSTIT.

- & Ecclesiæ. 135
 Baptizari possunt separati tã mater, q̃ filius
 in ipso articulo parturiendi, nec ob
 id creditur baptismus iteratus. 135
 Bap. possunt muti, surdi, & egrotantes. 136
 Baptizari possunt dormiens & amens, si
 ante somnum & amentiam habue-
 runt propositum baptizandi. 136
 Baptizari sine metu iterationis is, de
 quo non est presumptio, quod sit ba-
 ptizatus, potest. 137
 Baptizatus in ægritudine non debet or-
 dinari regulariter. 96
 Baptizati ab hereticis, schismaticis, pa-
 ganis, vel alias facinorosis, non sunt
 denuo rebaptizandi. 133
 Baptizatus iuit⁹ characterẽ suscipit, & co-
 gendus est ad obseruantiam fidei. 137
 Baptizatus iterũ scienter debet seueris-
 simẽ puniri, ignoranter, non potest
 ordinari, nisi ex necessitate. 138
 Beneficiũ ex simplici mãdato de puidẽ
 do nõ põt. puideri obtinẽti aliud bñ-
 ficium nisi fuerit id expressum. 120
 Beneficium nemo sibi confert, nec vaca-
 turi beneficij tenet collatio, aut præ-
 sentationis promissio. 130
 Beneficiũ si cõferat nõ idoneo ad resi-
 dendũ, & prouisus priuad⁹ est bñficio,
 &

IVR. CAN. INDEX.

- & collator conferendi potestate. 133
 Bñficiũ nõ vacat p religiõis igressũ an-
 te p̃fessionẽ, nisi de cõsensu igressi. 140
 Bñficiũ restitutiõis in integrũ nõ in-
 dulget, nisi intra quatuor annos. 422
 Bñficij cõsequuti simoniacẽ, p accusat.
 cõuicti, vel p iquisitionẽ differẽtia. 162
 Beneficij collati pluribus vbi de priori-
 tate non constat, primõ possessor, dei
 de maior prærogatiua præferẽt. 115
 Bñficij appellatiõẽ non venit p̃sio. 118
 Beneficij spectantis ad prouisionẽ plu-
 rium, cui mandatur prouideri, intelli-
 gitur coniunctim. 120
 Beneficia Ecclesiastica debẽt sine dimi-
 nutione conferri. 123
 Bñficioꝝ pmutatio si cõplera est ex v-
 na parte, & p alterã stat quo min⁹ imple-
 tur, restituit pars ad suum bñficiũ. 65
 super Beneficioꝝ pluralitate reser-
 pto Apostolico dispensatur, maximẽ
 circa literatas personas. 114
 Bigamus, & q̃ vxorem duxit viduã, eie-
 ctã, vel meretricẽ, ordinari nõ poss. 97
 Bigamus quis dicatur. 98
 Blasphemus iniuctã sibi pœnitẽciam p-
 agere recusans, quomodo puniat. 448
 Bonum aliquod subsecutũ, p̃cedẽs deli-
 ctum, & eius pœnam non aholet. 226
 Bona

LANCELOT. INSTIT.

Bona quaesita sacerdotibus intuitu Ecclesie debent remanere apud Ecclesiam. 299
 Bona serui promoti ad sacros ordines ab intestato decedentis diuiduntur in quatuor partes. 301
 Bona haereticorum post latam sententiam confiscantur. 441
 Bona haereticorum etiam post mortem confiscantur. 442
Cadauera punitorum poenitentium sunt tradenda sepulture Ecclesiasticae. 272
 Canones quibus consistunt & quotuplicia sunt Concilia, & quae Concilia vniuersalia. 15
 Canonica portio quod sit, & quotupla. 274
 Canonica portio, de his quae quis viues & sanus contulit alicui Ecclesiae, curato non debetur. 264
 Canonica portio soluitur Ecclesiae, in qua quis diuina percipit. 275
 Canonica portio de quibus relictis non detrahatur. 276
 Canonica episcopalis quid sit. 277
 Canonica portio Ecclesiae debetur de relictis Episcopo, quam tamen potest testator prohibere. 278
 Canonica portio, si quid simpliciter Episcopo a coniuncto fuerit relictum, in dubio non debetur Ecclesiae. 279
 Canonica purgatio quae sit, & quales esse

IUR. CAN. INDEX.

se debent purgatores. 429
 Capitulum sede vacante potest instituire praesentatos. 131
 Capitulum sede vacante non fungitur vice Episcopi in conferendo. 106
 Casus, in quibus solennis libelli portio non est necessaria. 340
 Casus excepti ab illa regula, spoliatus ante omnia est restituendus. 465
 Casus resignationis non includitur, nec verificatur in casu mortis. 117
 Casus futurae vacationis non verificatur in casu nouae creationis. 117
 Causa quid sit, & quid iudicium. 302
 Causa suspicionis qualiter cognoscatur & expediatur. 316
 Causa deseritur in tribus casibus ob non petitos Apostolos. 408
 Causa cessante cessat effectus. 106
 Causa vniendi sunt, necess. & vtilit. 136
 Cautio, vide infra in ver. Receptio.
 Celebrare non licet, nisi in templis consecratis, nisi ex privilegio, vel causa necess. 227
 Celebrare licet sub dio consistit, in itinere, & celebratio in priuatis domibus est deponenda. 228
 Celebratio in Ecclesia polluta, vel simoniace consecrata, non incurrit irregularitatem. 491
 Censura Ecclesiasticae appellatione quid veniat. 349
 Censura

LANCELOT. INSTIT.

Census & tributa de fruct. de quib. decima solueda sunt, nō debēt deduci. 285

Census generaliter sumptus continet omnem pensionem, specialiter verō tantum cathedraticum. 257

Census quibus temporibus, & quibus causis potest cōstitui in ecclesiis. 258

Christma ieiunis & à ieiunio dari debet, nisi necessitas aliud cogat. 161

Christma non potest iterari, & conferri potest tempore interdicti. 162

Christmatis sacramētum operatur augmentum gratiæ. 160

Christiani non debēt nubere infid. 197

Christianorum species & differentiæ. 23

Christianorum testimonia aduersus infideles admittuntur, sed non cōtrā. 323

Citandi sunt in confirmatione facienda, quorum interesse potest. 34

Citatio est initium iudiciorū, sine qua oēs actus regulariter sunt nulli. 337

Citatio ex 4. capitib. elusoria reddit. 336

Citatio ex qualitate loci non arctat ad comparandum. 337

Citat. à nō suo iudice nō tenet cōp. 336

Citatus legitime qui mutauit iudicem, non propterea potest declinare iudicem cum sit præuentus. 337

Citatus ad inst. spoliatoris non tenetur compar

comparere. 337

Citatus potest ex legitimo impedimento non cōparere, quo tamen cessante debet se iudici præsentare. 340

Clericus si, cum mādatur ei puideri de bñficio vacaturo, negligat petere præbendā, an poterit postea aliā petere. 113

Clericus in causa suæ Ecclesiæ nō cogit iurare de calūnia, secus in ppria. 375

clerico ingenuo, deficientib⁹ successorib. ab intestato, succedit in totū Eccl. 300

Clerico si modica sit lata iniuria, vel q̄ intulit, nō prouecta sit a ratis, potest ordinarius absolvere eum. 475

Clerici qui aliquñ fuerūt dæmoniacy, nō pnt ad vltiores ordines pmoueri. 99

Clericum volentē percuciens, & clericus consentiens, sunt excōicati. 472

Clerici facientes querelā de suis malefactoribus non fiunt irregulares. 94

Clerici pro sepultura an possint aliquid exigere. 273

Clerici communiter viuentes soluunt prædiales decimas. 286

Clerici pnt, maxime accedere iusta cā, de bonis Ecclesiæ facere elemosyn. 303

Clerici possunt testari de his, quæ acquisuerunt non in iurū Ecclesiæ. 301

Clerici habēt priuilegiū, ne corā iudice

LANCELOT. INSTIT.

- Laico conueniri valeant, cui non potest. vilo pacto renunciari. 324
 Cler. & mon. an possint esse pcurat. 324
 Clerici regulariter coram secularibus iudicibus postulare non possunt. 324
 Cleri. an possint testificari p Eccl. & singulares plone p iuuentute sua. 384
 Clerici & monachi deleruentes Eccl. sunt exēpti à munerib. personal. 246
 Clerici miserabilium personarum tutelam debent suscipere. 246
 Clerici tenentur ad murorū custodiam tempore necessitatis. 247
 Clerici ob magnā necessitatē, vel vtilit. cōsulto Pontif. pnt laicis subuenire. 255
 Clericos detinens, vel ducēs in vincula incurrit excoīcationē latæ sntiæ. 470
 Clericos q rōne officij, vel intuitu discipulinq̄ percutiūt, nō sunt excoīcati. 473
 Coactus omnino excoīcatis cōmunicans, nō cadit in excoīcationem. 484
 Coadiutor ex causā datur Epō, cui datio ad sedem Apostolicā pertinet. 60
 Coadiutor etiam inferioribus ab Epīs dādus est, & vtrisque de facultatibus Ecclesiæ erit subueniendum. 50
 Cognitio est triplex, spiritualis, legalis & naturalis. 204
 Cognatio impeditiua matrim. non oritur

IVR. CAN. INDEX.

- tur ex sacramentis, exceptis baptis-
 mate & confirmatione. 205
 Cognat. spūalis p catechismū contracta impedit matrimoniū cōtrahendū. 205
 Cognatio spiritualis non dirimit matrimonium antea contractum. 206
 Cognatio, licet plures nō debeant esse patrini, si plures tamen fuerint, cum omnibus spūaliter contrahitur. 207
 Cognatio legalis mō affert tēpale impedimentū matrimonij, mō ppetuū. 207
 Cognatio naturalis quid sit. 208
 Collatio de beneficiis causa permutationis vacantibus, facta aliis quā permutationibus, non tenet. 65
 Collatio quomodo per rescriptū Apostolicum mandatur fieri. 109
 Col. Apostolici iudicij facta accedēte decreto irritate, ligat man^o ordinarij. 109
 Collatio conditionalis, & concurrente decreto non impletis cōditionibus, non ligat manus ordinarij. 110
 Collatio facta motu proprio plurib^o beneficiis in eadē ecclesia simul vacantibus, intelligit facta de pinguiori. iiii
 Collationem factam post deuolutionem dispensari potest. 106
 Col. an ante acceptiōne beneficij de eo alteri non cōsentiēt, puidere possit. 108

LANCELOT. INSTIT.

- Commiffa oia cefentur, per quæ peruenitur ad illud quod committitur. 310
 Commoda eum fequi debet, quem fequuntur in comoda. 124
 Communicas excommunicatis incidit in excommunicationem. 479
 Cõmunicans excõicato in contemptu, incidit in maiorẽ excõicationẽ. 482
 Communicans excõmunicato in conuertedo, non est excõmunicatus. 485
 Cõplices inferetiu man^o violẽtas clericis, pari pœna cõ inferetib. puniunt. 470
 Cõpromiffu termini lapfu expirat. 453
 Compromiffum morte tam arbitroru, quam cõpromittentium expirat. 454
 Cõpromiff. recipere pot, q nõ phibet. 332
 Compromittere qui non poffunt. 333
 Compromitti potest tam in iudicẽ ordinariu, quam delegatum. 352
 Cõpromitti in quib. pfonis nõ poffit. 333
 Cõpromitti nõ pot in laicu de re fpuali, nifi fit clerico adiunctus, vel in eũ fit cõpromiffum autoritate Apost. 332
 Cõpromitti nõ pot in fœminas, nifi id pmittat regionis cõfuetudo & ordi. 333
 Cõpromitti in quib. caufis nõ poffit. 333
 Concefsum inferiori multo magis conceditur fuperiori. 26
 Conceflio generalis nõ cõprehendit ea quæ

IVR. CAN. INDEX.

- quæ quis non effet verifimiliter in fpecie concessurus. 167
 Concilia quõtuplicia funt, & quæ concilia vniuerfalia. 18
 Concilia principalia quatuor funt. 19
 inter Cõcilia discordãtia pponit fntia eius, qui est maioris autoritatis. 20
 Concilia provincialia quæ funt, & quã autoritatem habeant. 20
 Cõcilia Epãlia q funt, & q ipfis ligent. 20
 Concilioru vniuerf. celebrand. initiu. 19
 Cõditiones turpes adiecte fpõfalib^o vel matrimonio, nõ vitiãt, fed vitiant. 182
 Conferre ordinariu legat^o & fummus Pontifex poffunt. 103
 Conferens fe ppria autoritate ad aliã Eccle. & habita carebit & ambita. 63
 Conficiens famofum libellu, & manifefans, pari pœna puniuntur. 466
 Confirmatio non conceditur nifi cum caufe cognitione. 42
 Confirmatio in forma cõmuni nõ præiudicat appellatiõi, nec laudũ inuãlidũ roborat, aut pcefsũ impedit. 420
 in Confirmatione facienda citãdi funt, quorum interefse potest. 43
 Confirmatus qui non est, non potest res Ecclefiæ administrare. 41
 Cõfirmat^o, & nondũ cõfecr. exercet tũ

LANCELOT. INSTIT.

- Cōsuetudinū iurisdictionis, & nō q̄ ordinis. 45
 Confiteri debet vnusquisque semel in
 anno, & Eucharistiam sumere. 164
 Confiteri non proprio sacerdoti tribus
 calibus quis potest. 165
 Cōfiteri q̄ habuit p̄positū, pōt absolui,
 si scititia morbi nō posset cōfiteri. 169
 Confessio, & contritio sine satisfactio-
 ne parum proficiunt. 168
 Confessionem qui reuelat, in perpetuū
 est in monasterium detrudendus. 166
 Confessorem eligendi licentiam potest
 episcopus suo subdito cōcedere. 167
 Confessus & probationibus conuictus
 æquiparatur. 385
 Confessus crimina coram inquisitore,
 an possit cōfessionē suā reuocare. 427
 Coniuges facta separatione thori ob
 fornicationē carnalē; post emenda-
 tionē nō cōpelluntur se resumere. 224
 Coniugū altero inuito, potest quis vo-
 uere peregrinationem. 228
 Coniugum infidelium vnus si conuer-
 tatur ad fidē, & alter nolit sibi coha-
 bitare, an soluitur coniugium. 197
 Coniugum infidelium si alter conuer-
 tatur, & alius quoq; post tempus, an
 debent se inuicem recipere. 197
 Coniugium spirituale dissoluitur per
 degra

IVR. CAN. INDEX.

- degradationem. 188
 Coniugiorū multiplex differentia. 200
 Coniuncti vxoris nō impediuntur ma-
 trim. cōtrahere cū cōiunctis viri. 211
 Connexa & dependētia sunt simul tra-
 ctanda. 101
 Consanguineā vxoris suæ qui cogno-
 uit, non potest debitum perere, licet
 reddere teneatur. 211
 Consanguinitas quid sit. 208
 Consanguinitas contrahitur, etiam ex
 damnato coitu. 209
 Consecratio expediri debet intra tres
 menses post consecrationem. 46
 Cōsecr. interce debet ad min^o 3. Ep̄i. 46
 Consentiētes sacrilegis, vel quoquo mō
 cōicantes, pari pœna puniuntur. 449
 Consilia publica, nundinæ & negotia
 secul. nō debet tractari in ecclesi. 242
 Constitutio quid sit, & quoruplex. 16
 Constitutū in ecclesiis episcopal. trahi-
 tur et ad ecclesias inferiores. 64
 Constitutus nō in sacris, presentari pōt
 in rectorem parochialis ecclesiæ. 113
 Construendi nouam ecclesiam, potest
 nouum opus nunciari. 292
 Consuetudo quid sit, & vnde duxerit
 originem, & quam vim habeat. 16
 Consuetudo praua non ligat. 17

Contract⁹ matrimonij suspēditur, donec
 extat p̄sūptio q̄ nō possit cōtrahi. 214
 Cōtrahēs sp̄salia cū impubere coactē,
 nō tenetur expectare impuberē. 184
 Contrahentiū si alter vitur verbis du-
 biis, & postmodū mulierē carnaliter
 cognoscit, iudicat̄ p̄ matrimonio. 194
 Contritio & cōfessio sine satisfactione
 parum proficiunt. 168
 Contumax quis dicatur: quid sit contu-
 macia, & quib⁹ p̄cenis puniatur. 340
 Corepiscoporum vsus sublatus est. 61
 Corpore vitiatu, nisi modica sic lesio,
 ordinari non potest. 99
 Conuiuia non debent fieri in Ecclesiis,
 nisi ex necessitate. 244
 Crimen ob quod renuntari possit, qua-
 le esse debeat. 66
 Criminum quādam solum Deum læ-
 dunt, quādam etiam homines. 431
 Criminalia iudicia non habent aliquid
 simile cum ciuilibus. 425
 Criminosus perseverans in crimine nō
 potest testificari. 324
 Cultus disparitas, & creatoris cōtume-
 lia sunt iusta cā dirimēdi matrim. 222
Datum in dispendium eligendi, vel
 illo etiam reclamante, non facit
 electionem simoniacam. 474
 Debi

Debilitas corporis quæ renunciandi
 causam præbeat. 66
 Decima quid sit. 282
 Decimæ personales, quæ soluuntur ex
 rebus venditis & paratis pecunia de-
 cimata, quomodo soluantur. 283
 De quibus decimæ tā personales, quàm
 reales soluendæ sunt, de iis rebus non
 deducūt impēsa p̄ iis instaurādis. 284
 Deci. de omnib. p̄uētib⁹ solui debēt. 285
 Decimæ & oblat. præscribi non p̄nt. 299
 Decimar. alię p̄sonales, aliæ p̄diales. 283
 Decimas omnes soluere tenentur, tam
 Christiani, quàm Iudæi. 285
 Decimas soluere tenentur monachi, &
 alij communiter viuentes, & de præ-
 diis de nouo acquisitis. 287
 Declinatoriæ exceptiones proponi de-
 bent ante omnem exceptionem. 250
 Decreta Pontificum Romanorū æqui-
 pollent decretis conciliorum. 21
 Defectus magnus scientiæ tribuit legi-
 mam causam renunciandi. 67
 Defectu, qui obuenit mihi ex te, nō po-
 tes vti cōtra me ad tuū cōmodū. 478
 Deficiēs in purga. habet p̄ cōuictō. 328
 Degrad. duplex est, verbalis & actual. 72
 in Degradatione sacerdotū ob cām hē-
 resis pōt procedere solus Ep̄s delin-

LANGELOT. INSTIT.

Quentiū cum suis minoribus p̄latis. 73
 Degradatus traditur curiæ seculari, &
 pro eo debet ecclesia intercedere. 74
 Dela. habitus tacitā ostēdit p̄fessionē. 139
 Delegare possunt, non solum princeps,
 sed etiam alij ordinarij. 308
 Delegari p̄t vna causa etiā plurib⁹. 309
 Delegatio soluitur reuocatione iurisdic-
 tionis re integra. 312
 Delegatio soluitur morte tam delegan-
 tium, quā delegatorum. 313
 Delegatio perimitur impedimento de-
 legati, tam iuris quā facti. 314
 Delegatio reculatione extinguitur, cū
 iudex datus suspectus postulat, &c. 315
 Delegat⁹ à principe regulariter nō p̄t
 quē citare, vt cōpareat p̄sonaliter. 308
 Delegatus à Papa non subdelegat nisi
 personis enumeratis. 308
 Dele. vn⁹ ex plur. si negotiū ichoauerit,
 alij nō p̄t se intromitt. nisi ex cā. 310
 Delegatus debet diligenter seruare fi-
 nes mandati. 310
 Dele. admittit rōnabiles exceptiōes, nisi
 verba rescripti sonent in cōtrariū. ibi.
 Delegatus habet iurisdictionem etiā in
 eum, in quē facta fuit alienatio post
 impetratum rescriptum. 311
 Delegatus sedis Apolto. in causis q̄ agi-
 tantur

IUR. CAN. INDEX.

tan⁹ corā se pro minori quatuordecim
 annorū, potest eidē curatorē dare. 320
 Delega. dēt in citat. inferere tenorē suæ
 cōmissio. & designare suū auditor. 338
 Delegatus à principe potest propriam
 sententiam intra annum exequi. 400
 Delegato quid sit agendum, si iurisdic-
 tio eius expiret in peremptorio. 339
 Delicta publica etiam publica pœni-
 tentia lvi debent. 163
 Delinquēs capt⁹ si p̄tendatur cleric⁹, v-
 trū ita sit, quis cognoscere debeat. 305
 Delinquēs capt⁹ habit⁹ p̄ clerico, statim
 debet restitui iudici ecclesiastico. 306
 Demonstrari debet per exteriora, qua-
 lis quis sit. interioris. 54
 Depēdēt. & cōnex. sūt simul tractā. 101
 Deponere proprius solus Episcopus po-
 test constitutos in minoribus ordini-
 bus secus in maioribus. 73
 Deprehēsi in scelere, & vulnerati, si cō-
 fessi ex vulnerib⁹ mortui fuerint, non
 priuātur ecclesiastica sepultura. 273
 Deputatis vlti. supplicio sacramētū pœ-
 nitentiæ & Eucharistiæ nō negatur. 169
 Descēdētes ab hæreticis vsq; ad quē gra-
 dū beneficiū eccles. habere possint. 451
 Detinēs, vel ducēs clericos in vincula, in-
 currit excoꝛtationē latæ sēcētiæ. 470
 Deuo

LANCELOT. INSTIT.

Deuolutio fit ad ordinariū, regul. prælatis nō cōferētib⁹ infra sex mēses. 104
 Deuolutio nō hēt locū in Eccle. nō numerata, & qū dignitas est suppressa. 106
 Deuolutionis tempus currit tantū nō impeditis, & à die notitiæ. 105
 Deo dicatos hoīes q̄ corporaliter offēdūt, incidūt in excōicac. latæ sentētiæ. 470
 Diaconi in 20 anno ordinari possūt. 79
 Diaconi in sacris constituti sunt, & subdiaconi: & eorum officium. 78
 Dicenti se velle ingredi religionem, est certum tempus præfigendum. 222
 Diebus feriatis in honorē Dei, etiā ex cōsensū partiū non potest procedi. 183
 Diffamato de excōicatione non possumus communicare, nisi se purget. 480
 Dignū maius trahit ad se minus dig. 175
 Dilatiōes ad testes examinādos trēs dari possūt, & ex causā etiā quarta. 387
 Dilatoriæ except. nō declinatoriæ regulariter pponunt ante litē contest. 470
 Dispensari pōt cū paruulis, q̄ cupiditate parētum Ecclesias sunt consecuti, post liberam resignationem. 437
 Dispensari potest circa collationem factam post deuolutionem. 106
 Dispositio regulariter restringitur ad tempus præsens. 118

Diuor

IVR. CAN. INDEX.

Diuortiū ē dissolutio matrimoni, & separatio thori pōt appellari diuortiū. 220
 Domestici, & similem habentes causam non possunt esse testes. 388
 Dominus, præstito iuramento de impunitate, potest seruum suum etiā inuitum ab Ecclesia abducere. 246
 Dormientes ex cōmisso homicidio non incurrunt irregularitatem. 94
 Dorans, vide supra in verb. Edificans.
 Dotes vxorum ob hæresim maritorum non sunt confiscandæ. 441
Eccles. primi nō habuit subdiacon. & apud antiquos subdiaconat⁹ nō reponebat⁹ inter sacros ordines: & subdiaconus potest eligi in Episcopum. 78
 Eccles. si steterit vacans per sex menses, beneficium deuoluitur ad capitul. 105
 Eccles. si ob patrōrū discordiā detrimētū parat⁹, pōt episc. interdicere diuinis. 127
 Ecclesia noua ob commoditatem plebium ædificari potest, quæ tamen matrici honorem exhibere debet. 232
 Eccles. noua edificari potest, vt putā pro leprosis vniuersitatis intuitu. 231
 Ecclesia indorata cōsecrari nō dēt. 232
 Eccl. dēt, q̄to potest citius, cōsecrari. 233
 Ecc. cōsecrāda est ab Epi q̄ pri⁹ baptizauit incolas regiōis, vbi cōstrueta ē. 233
 Eccle

Ecclesia semel consecrata non debet
 amplius consecrari. 233
 Ecclesia polluta debet reconciliari. 234
 Ecclesia quibuscuque diebus potest cō-
 secrari, sed solum ab episcopis. 235
 Eccel vbi sepulta inat corpa infidelium, nō
 dēt consecrari, nisi seruata forma. 236
 Eccle vacās licet possit vniri, vnio tñ ec-
 clesiarū vacatiū dissolui non pōt. 240
 Eccles. & minor restituūtur aduers⁹ sē-
 rētiā, etiam à sede Apost. latam. 303
 Eccles. restituitur aduersus quālibet le-
 sionē, etiā aduersus aliā ecclesiam. ibi.
 Ecclesie Romanæ oēs eccles. subsūt. 29
 Ecclesie censetur relictum, relictum sa-
 cerdoti pro anima. 299
 Ecclesiam nouam construenti potest
 nouum opus nunciari. 232
 Ecclesiam qui cōstruit præter ep̄i cōsēsū,
 facit iacturam sui patronatus. 233
 Ecclesiam suā nō potest quis grauare pro
 alienis debitis, & debita necessaria à
 prædecessore luenda sunt. 292
 Ecclesie plures baptismales non de-
 bent fieri sub vna terminatione. 230
 Ecclesie ep̄iscop. omnimodam subie-
 ctionem debent. 255
 Ecclesie & prouincie de nouo cōuertē,
 in persoluēdis cēsibus seruabunt con-
 suetu

suetudinem vicinarum. 260
 Eccles. oēs posita in diocesi subsūt ep̄o,
 et mōasteria, & mōachorū capellę. 263
 Ecclesie qui aliquid cōtulerunt, vel ac-
 quisuerunt, possunt pro modo collari
 vel acquisiti manumittere. 296
 Ecclesie parochialib⁹ mōachi p̄esse nō
 possunt, licet sec⁹ sit in regularib⁹. 143
 Ecclesiasticæ p̄sonæ nō possunt à secu-
 laribus potestatibus collectari. 248
 Ecclesiasticę res sunt aut spirituales, aut
 temporales. 146
 Ecclesiasticæ reputatur & res illa, quas
 sacerdos acquisiuit, cum tempore suæ
 promotionis nihil haberet. 298
 Ecclesiasticus patronus habet ad præse-
 rādum menses sex: laicus quatuor. 124
 Electio Papæ multa habet specialia. 30
 Electio celebratur multis modis, & quo
 modo per inspirationem. 30
 Electio quō dicatur celebrari per ser-
 utinum & qui sint scrutatores. 31
 Electio quō p̄ cōpromissū celebratur. 33
 Electio deuoluitur ad proximū superio-
 rem ob non seruata formam, & ob
 negligentiam eligentium. 35-36
 Electio facta de indigno ius eligendi
 transfert ad Romanū Pontificem. 36
 contra Electionē factā à duob⁹ partib⁹
 non

- nō potest opponi, nisi de nullitate vo-
ti alicuius earū dictarum partium. 32
- Electus debet intra mēse consentire e-
lectioni, alioqui alius poterit eligi. 40
- Elect^o post cōsēsū electionis p̄stitū, vel
notitiā habitā, quid agere debeat. 40
- Elect^o schismatic^o p̄t disp̄sari, si nullū
ordinem à schismaticis suscepit. 44
- Electo non est obediendum, nisi literis
confirmationis ostensis. 41
- Eligendi ius quibus competat. 34
- Eligentes indignum per triennium eli-
gere non possunt. 37
- Eligentiū pars minor ad infringendam
maioris partis electionem potest op-
ponere de propria authoritate ac zelo,
& de meritis electi. 31
- Eligere non possunt impuberes, & non
constituti in sacris. 34
- Eligere à superiore prohibiti, absentes,
hæretici, non possunt eligere. 35
- Eligi qui non possunt minor, &c. 38
- Eligi q̄ nō potest, nō animi vel corporis
vitio, sed aliàs, potest postulari. 38
- Emphyteuta, vide infra in verb. Ruina.
- Episcopalis & parochialis portio pari
passu ambulant. 281
- Ep̄atum administrare impedit^o, cessāte
impedimēto an ad dignitatē reuertat. 81
- Episco

- Episcopatum assecutus simoniace, sed
ignoranter. 70
- Ep̄s, & electus debent postulari, non e-
ligi: secus abbas & alij inferiores. 39
- Episcopus cauere debet ab improbo-
rum commercio. 51
- Episcopus orationi & prædicationi de-
bet insistere. 52
- Ep̄s hospitalis esse debet, & liberalis. 53
- Episcopus non debet secularibus nego-
tijijs se implicare. 53
- Ep̄s pudicitia studiosus esse debet. 54
- Ep̄s qui semel ad vitam Monachalem
transiit, non potest rursus ad episco-
palem dignitatem reuerti. 68
- Ep̄s proprius solum potest deponere
cōstitutos in minoribus ordinibus. 73
- Ep̄s solus delinquentiū cum suis minori-
bus prælatis, pcedere p̄t in degrada-
tione sacerdotū ob causā hæresis. 73
- Episcopus r̄tūm sacros ordines cōfert,
minores interdum & alij. 88
- Ep̄s & capitulū si habeāt præte cōferē-
dicōiū cōiūctim, nō potest vn^o sine altero ni-
si in vno sublit, impedimētū cōferre. 104
- Ep̄s qui instituit secundo loco præsen-
tatum, in p̄nam tenetur prouidere
etiā primo presentato. 115
- Ep̄s potest ex causā ecclesiā paronariā

- secundum certam formam commendare. 127
 Episcopus in ecclesia iuris patronatus laicorum
 ex causa potest ponere Oeconomus. 128
 Episcopus potest interdicare diuinis, si ecclesiam ob pa-
 trorum discordiam detrimentum patiat. 127
 Episcopus non potest spernere patroni
 praesentationem. 129
 Episcopus potest suo subdito concedere
 licentiam eligendi confessorem. 166
 Episcopus exerescentibus fidelibus, nouam eccle-
 siam construere potest, &ynam in
 plures diuidere. 133
 Episcopus fabricas ecclesiarum non est periturus, licet iu-
 rauerit non alienare ecclesiastica. 250
 Episcopus proprius minores ecclesias
 potest vnire. 238
 Episcopus potest ecclesiam loco religioso donare,
 et non vocato rectore, vel defensor. 239
 Episcopus non potest nouum cesum imponere, vel ve-
 terem augere, praeter cathedralicum. 259
 Episcopus ex causa, & non in propria utilitatem
 potest nouum cesum constituere. 260
 Episcopus remittens ecclesiae seruitia, non ce-
 teretur remittere procuracionem. 261
 Episcopus ob urgentem necessitatem potest exi-
 gere charitativum subsidium. 262
 Episcopus cum ecclesiis inferioribus non diuidit
 sibi relictum, sed bene detrahit quar-
 tam de relictis ecclesiis. 267

Episco

- Episcopus regulariter non potest aliquid agere sine
 consensu, vel consilio capituli. 290
 Episcopus feudum a vasallo alienatum, potest alteri
 sub conditione recuperandi concedere. 295
 Episcopus potest feudum deuolutum alteri concedere. 296
 Episcopus potest permutare terras duarum ecclesiarum
 diocesis, illarum accedente consensu. 297
 Episcopus non potest dispensare cum ele-
 cto simoniacum, licet ignoranter. 434
 Episcopo ex causa datur coadiutor: cuius da-
 tio ad sedem Apostolicam pertinet. 60
 Episcopo conceditur pro sepultura pro-
 pria ecclesiam edificare, aut nouum
 monasterium construere. 350
 Episcopo quaedam pertinent iure ordi-
 nationis, quaedam lege iurisdictionis,
 quaedam lege diocesana. 256
 Episcopo & ecclesiae si quid coniunctim
 legatur, fit inter ipsos diuisio. 279
 Episcopo si testator aliquid reliquit, & aliquid
 ecclesiae, seruanda est testatoris volun-
 tas, nisi sit facta in fraudem. 280
 Episcopo datur a rectoribus quarta decimarum
 quas exigunt, nisi praescripta fuerit. 290
 Episcopum qualem esse oporteat. 36
 Episcopi sunt, qui praesunt maioribus populis. 25
 Episcopi duobus modis creantur. 27
 Episcopi & presbyteri olim erant iidem
 & cur forma mutata. 76

L. I.

LANCELOT. INSTIT.

- Epi Italici nō dēt ordiāre Ultramōta-
 nos nisi dē licētia Papæ, vel sui ordin. 91
 Episcopi soli chrisinānt. 160
 Episcopi debent propalare nomina ex-
 communicatorum. 483
 Epi & superiores nūq̄ incurrūt sētētia
 interdicti vel suspētionis ipso iure. 499
 Episcoporum ordo est tripartitus. 24
 Epi visitantib⁹ debetur procuratio 260
 Epi provincialibus deficientibus, aduo-
 cādi sunt episcopi vicinæ puincia. 47
 Episcopos transferre ad solum Roma-
 num Pontificem pertinet. 63
 Error i psona impedit matrimoniū. 194
 Error psonæ & cōditōis impedit mati-
 moniū, nō aut qualitatis & fortūæ. 195
 Error personæ qualis sit conditionis,
 fortunæ, & qualitatis. 196
 Eucharistiā ppriē sacerdotes cōficiūt: im-
 ppriē et diacon⁹, & subdiaconus. 80
 Eucharistia à presbytero tantum exhi-
 beri debet, non ab inferiori. 169
 Eucharistia Scenicis & histrionibus
 non est danda. 172
 Eucharistia sacramētū maximū est, &
 saltē semel in anno debet assumi. 170
 Examen debet præcedere collationem
 beneficiorum. 84
 Exceptio quid sit: & quotuplex eius
 est

IVR. CAN. INDEX.

- est species. 349
 Exceptio si opponat⁹ cōtra agētē spolio,
 p quā cōcludat⁹ actorem nō possedisse,
 spoliatus ante oia non restituitur. 368
 Exceptio excōmunicatiōis licet sit dila-
 toria, tamen potest opponi & ante &
 post litem contestatam. 351-352
 Exceptio excōmunicatiōis cum opponi-
 tur, seruanda est certa forma. 352
 Exceptio excōmunicatiōis pōt actori
 apponi i pria tantum instantia. 352
 Exceptiones ducuntur ex loco, & ex tē-
 pore, & ex alijs fontibus. 351
 Exceptiones peremptoriae sunt quæ ius
 actoris perimunt. 353-354
 Exceptiones perēptoriae litis finitæ sunt,
 quæ impediunt litis ingressum. 354
 Exceptiōes peremptoriae pponunt⁹ post
 litem contestatam ante sententiā. 355
 Exceptiones præiudiciales sunt q̄ alteri
 causæ præiudicium afferunt. 355
 Exceptiōes ratiōabiles admittit delega-
 t⁹, nisi verba refer. sōnēt i cōtrariū. 311
 Exceptiones contra testes, peremptoria
 rum naturam sapiunt. 35 358
 Excipiēs nō cōfiēt agēntis intent. 359
 Excōmunicari non potest vnus p de-
 lictō alterius. 494
 Excōmunicatio quid sit. 474

- Excōicatio minor à pceptione sacram.
 maior etiã à fidelium coine sepat. 469
 Excommunicatio iudicialis est, quam
 inferi iudex. 476
 Excōicationis sententiam debet pcedere
 monitio, & debet fieri in scrip. 477
 Excommunicationis absolutio ad cau-
 telam peti potest. 485
 Excommunicationis absolutio non de-
 bet peti omisso medio. 486
 Excommunicationum alie sunt late sen-
 tentiæ, aliæ ferendæ. 469
 Excommunicatus minore excommuni-
 catione eligit, secus maiore. 34
 Excōicat' nec proprio nomine, nec alic-
 no pōt esse i iudicio, nisi ad defen. 324
 Excōicat' à delegato p̄cipis, delegato
 mortuo qñ & à quib. possit absolui. 342
 Excōicatus nō potest reconuenire. 362
 Excōmunicat' si ante mortē ostēderit si-
 gna p̄nit. etiã mortu' pōt absol. 480
 Excommunicatus minori, si indure sciat
 in ea, poterit excōmunicari maio. 482
 Excommunicatus cui Papa communi-
 cat, non propterea censetur absol. 491.
 Excommunicato communicari non
 potest ante absolutionem. 479
 Excommunicato oēs q' ante p̄lationē
 sententiæ tenebantur communicare,
 tenen

- tenentur etiam post. 483
 Excommunicatum iniuste si quis se di-
 cat, prius est absolvendus antequam
 sint admittende probationes. 489
 Exēpla solēniter sūpta, fidē faciunt. 392
 Exorcistatus est de minoribus ordin. 81
 Expectatiuam habens potest acceptare
 bñficiū vacaturum primum, vel se-
 cundum, vel alterius, non certū. 114
 Expensæ vide supra i ver. Appellantem.
 Expositus. vide infra in ver. Filius.
 Expressio eius quod tacitè inest, nihil
 operatur. 116
 Expressi & taciti eadem est virtus. 408
 Extrema vnctio solet exhiberi ijs, de
 quorum morte dubitatur. 174. 175.
Facta plus operant, quàm verba. 415
 Fama præstat adminiculum ceteris
 probationibus. 396
 Fierijs inductis hominum causa renun-
 riari potest. 338
 Festa dedicationum ecclesiarum debēt
 celebrari. 236
 Feudū à vasallo alienatū, pōt episc. alteri
 sub cōditione recuperadi cōced. 295
 Feudum deuolutum potest per episco-
 pum alteri concedi. 297
 Fideles post receptum baptismū debent
 chrismani. 160

LANCELOT. INSTIT.

- Immunitas i titulo de immunitate ecclesiaru large assumit, & qd sit. 242
 Immunitatis eccle. triplex est spes. 242
 Impediens conceptionem, vel abortum procuras, punitur vt homicida. 464
 Impeditus administrare episcopatum. vide in verb. Episcopatum. 69
 Impetrator, vide infra i verb. Laici.
 Impubes si pter parentu volun. monasteriu fuerit igress. an possit reclamari. 137
 Impuberes si p ver. de p'senti matrimonio contraxe. talis contractus resoluitur in sponsalia de futuro. 179
 Impuberes volentes dissoluere sponsal. non sunt audiendi. 187
 Impuberes & non cōstituti i sacris non possunt eligere. 34
 Indultis Apost. derog. pōt per pacta. 210
 Inferens iniuriā & dam. det dānū passo satisfacere, nec illum excusat ign. 465
 Inferiori quod conceditur, multo magis conceditur superiori. 26
 Infideles intra quartū gradum coniuncti, si conuertant, non sunt separ. 210
 Ingerens se diuinis, incurrit irregularitatem: & quid sit irregularitas. 499
 Ingressus qui inuita vxore est mona. ab eadē vxore egredi coact. ea mor. non cogit rursus in monasteriu reuer. 226
 Ini

IURIS CANON. INDEX.

- Initium vniuersal. concil. celebrandoru post Apostolos quando coepit. 19
 Iniuriā inferūt re, vel ver. & literis 466
 Iniuriarum vltor. ordinari non poss. 80
 Innodatus pluribus non potest ab vna tantum excommunicari. absolui. 489
 Innouata p iudicē post diffinitiuā sententiam a qua appellatū fuit, reuocāt statim per iudicem Apostolicum. 414
 Inquisitio. Quando procedendum sit per inquisitionem. 427
 Inquisitor hæreticæ prauitatis non potest procedere contra sortilegos. 447
 Inscriptio non est necessaria, si crimen opponatur excipiendo. 428
 Inscriptio non est necessaria, si crimen obijciatur, vt quis ab officij vel beneficij asssecutione excludatur. 428
 Instrumenta possunt exhiberi vique ad conclusionem in causa. 391
 Instrumentorum appellatione non largē sumpta, continentur solū scripturæ, quæ in iudicio exhibentur. 391
 Instrumentis non vitiatis, & de vitio non suspectis creditur. 392
 Intentans spolia non potest reconueniri, nisi super causa spolij. 363
 Interdictum quid sit. 498
 Interdictū aliud iuris, aliud iudicis, 492
 In

LANCELOT. INSTIT.

- Interdictum iudiciale quid sit. 493
 Interdictum ecclesi. respectu personarum est strictè interpretandum. 494
 Interdicti rpe pōt quis baptizari, christi-
 mari, & verbum diuinum audire. 496
 Interdictorū qdā gñalia, qdā spālia. 498
 Interdicta vniuersitate, & singuli de v-
 niuersitate censentur interdicti. 498
 Interdicto loco principali, censet interdi-
 ct⁹ accessorius vicinus & cōtigu⁹. 498
 Interficiens per industriam similis est
 assassino. 462
 Interficiens latronē non ex necessitate
 punit, secus si ex necessitate. 463
 Interf. clericos q posthabito habitu cō-
 mittūt enorm. nō sunt excōicati. 473
 Inuitus baptizatus characterē suscipit,
 & cogendus est ad obseruatiā fidei. 157
 Irregularitas: vide s̄ in ver. Ingerens.
 Iteratū non dī, qd ignorat factum. 232
 Iudexi satisfacere debent de immodera-
 to grauamine Christianis. 455
 Iudex delegatus si pronuntiat se iudicē
 competentem, expirat iurisdicō. 314
 Iudex delegatus quid sit. 306
 Iudex debet hñc notariū, vel duos vi-
 ros idoneos, q scribāt acta iudicij 333
 Iudex benefaciet, si rem terminare que-
 rat sine tela iudiciaria. 347
 Index

IURIS CANON. INDEX.

- Iudex debet esse contentus vna pœna
 ex pluribus. 345
 Iudex non debet in causā superfedere
 obrentu exceptionis spolij, nisi dica-
 tur factum ab aēto. 356
 Iudex diligens esse debet examinando,
 si per oībus qualira. ipsius causę. 382
 Iudex ex cā delegabit examē testiū. 383
 Iudex qualiter pensare debeat dicta te-
 stium, & quōd potest illos reperere, &
 interrogare vsque ad sententiam. 390
 Iudex pōt testē reperere sup omis. 390
 Iudex debet aduertere, ne dābium acci-
 piat pro notorio. 395
 Iudex ex varijs dēt animū suū iſtru. 396
 Iudex qui contra leges & conscientiam
 corruptus iudicat, variè punitur. 401
 Iudex deputatus sup executionē senten-
 tię admittit exceptionē fraudis, seu
 nullitatis, nō vt sup ea pronūciat. 404
 Iudex ordinarius quis sit. 306
 Iudex ordinarius tenet exequi sntiā de
 legati à principe etiam iniustā. ibidē.
 Iudex ad quē qñ inhibere nō pōt. 410
 Iudex à quo cōpellere nō pōt appellatē
 à grauamine ipsius veritatē pbare. 411
 Iudex qñ periculū est i mora, debet bre-
 uiare terminū psequēdē appellat. 419
 Iudex si pcesserit nō excipere inq̄sito
 de nō diffamatiōe, pcess⁹ teneb. 427

LANCELOT. INSTIT.

- Iudex forneratori potest præcipere sub
pena excoicationis, tam vt vsuras exi-
gat, quam vt exactas restituat. 454
Iudex aliquæ excoicâs in dubio cêset in
ferre maiorem excoicationem. 478
Iudices duo ordinarij si sntias diuersas
ferât, tenet sententia lata pro reo, nisi
actoris causa sit fauorabilis. 399
Iudicare snt leges & consuetudinem det
quilibet iudex, & sūmus Pontifex. 400
Iudicium quid sit, & quid causa. 302
Iudicium extraordinarium qd sit. 306
Iudicium summarium est, in quo subti-
li ordinis iudiciarij obseruatione præ-
termissa proceditur. 317
Iudicia secularia q̄ sint, & q̄ Eccles. 303
Iudicia exercemus p nosmetipsos, & per
procuratores vel syndicos. 318
Iudiciorum secunda diuisio. 307
Iuramentum aliud voluntarium, aliud
necessarium. 393
Iuramētū recusandi q̄ sint iuste cāe. 393
Iuramētū de ferundū ē reo, si p eo sūt p̄
sūptiōes, nisi aliter iudex arbitret. 394
Iuramētū voluntariū ē, qd̄ deferret à par-
te parti, qd̄ deferret potest referri. 394
Iuramenti de calumnia omissio non vi-
tiat processum. 376
Iurare de calūnia tenēt et p̄ curator. 375
Iura

IUR. CAN. INDEX.

- Iuratur de calumnia hodie etiam in
causis spiritualibus. 375
Iuratur de calumnia etiam in causa ap-
pellationis. 376
Iusiurandum deferri potest ad supplē-
dam probationem. 393
Iurisdictio perpetuata per vnum, intel-
ligitur perpetuata quo ad omnes. 310
Iurisdictio delegati à principe expirat
per executionem sententię. 314
Iurisdictio expirat transacto termino, si
in rescripto tempus apponatur. ibid.
Ius Canonicum vnde dicatur: quid sit,
& ex quibus constet. 15
Ius Canonicū versatur circa personas,
res & iudicia. 22
Ius Diuinum est, quod continetur in le-
ge, & in Evangelio. 16
Ius eligendi quibus competat. 34
Ius patronatus quid sit, & quibus con-
suetur. 123
Ius patronatus acquiritur per ritē ædi-
ficantem, vel dotantem. 124
Ius patronatus transmittitur ad quos-
cunque hæredes. 126
Ius patronatus donari potest, vñdī autē
non potest, nisi cum vniuersitate. 129
Ius patronat⁹ quibus modis tollitur. 132
Iustus metus, vide infra in verb. Metus.
Laius

LANCELOT. INSTIT.

- L**aicus etiam de manu clericorū nō potest decimas recipere. 289
 Laicus à laico corā seculari iudice cōueniri dēt, nisi cā sit spūalis vel simil. 303
 Laici non possunt eligere. 36
 Laici & et ipse ator nō pnt cōcedere pri legiū super decimis nō soluendis. 289
 Latrones, vid̄ j. in ver. Publici latrones.
 Lectoratus est de minorib⁹ ordinib⁹. 81
 Legare rātū q̄s potest de bonis ecclesia sicis, quātum contulerit ecclesia. 301
 Legatus de latere non confert cathedrales ecclesias regulares. 170
 Legat⁹ de latere pōt derogare iuri patronatus ecclesiasticorū, non laicorū. 126
 Legati missi, vel nati, vigore suā legat. nō cōferūt, nisi spāliter sibi cōcedat. 169
 Lepa, vel similis morb⁹ sponsalia dirimit. licet nō dirimat matrimoniū. 189
 Libellus quid sit. 346
 Libellus quæ continere debeat. 347
 Libelli solennis porrectio in quibus casibus non est necessaria. 347
 Libello oblato debent reo dari dilationes ad excipiendum. 348
 Libellorum alij sunt accusatorij, alij conuentionales. 346
 Libertas, vid̄ j. in ver. Seruus & libert.
 Licētia cōces. à supiore religio. vt possit consen

IVR. CANON. INDEX.

- cōsentire pmis. de se facte, nō valet. 90
 Litis cōtestatio est fundamentū iudicij, & q̄n dicatur lis contestata. 371
 Litis contestatio necessaria est, cum officio iudicis pro actione instituit. 374
 Litis contestatio quando non est necessaria, quomodo cognoscatur. 374
 Litis cōtestationē qui effectus sequi. 373
 Litis pendentia non inuadat matrimonium contractum. 378
 Lite pendente nihil innouandum. 377
 Lias Papæ qui per se, vel p alios falsant, excōicati sunt cū suis fautoribus. 460
 Lias falsis q̄ vitē, si cleric⁹ est, officiis & bñficiis priuat. si laicus, excōicat. 461
Malitia plebis iustā tribuit renuntiandi causam. 67
 Malum facere non debemus, vt postea faciamus bonum. 453
 Mandatarius, cuius non est electa industria, potest alteri mandare. 122
 Mandatum suscipiēs de ordinib. conferēdis certis personis, non tenet eisdē prouidere de bñficio, sed mādans. 101
 Mandatum faciens mentionem de collatione, non potest trahi ad presentationem, vel institutionem. 117
 Mandatum Apostolicum restrictionem recipit ex persona prouisi. 119

- Mandatū per quod prouideri debet de beneficio spectāte ad prouisionē plurium, intelligitur coniunctim. 120
 Mādatū simplex de prouidēdo, nō extenditur ad bñfi. curatū, vel electiuū. 120
 Mandatū simplex de prouidēdo, nō extenditur ad obtinentē aliud bñfi. 121
 Mandatum Apostolicum ex cā potest executioni mandari etiā in alio loco ab expresso in mandato. 312
 Mandatum non complectitur maiora quā sint in pcuratorio expressa. 323
 Mandatum morte cōstituentis expirat, interdum etiam re non integra. 329
 Mandati Apostolici fines sunt diligenter custodiendi. 116
 Manumiss. ab eccl. vt eidē seruiat in diuinis, nō pōt se trāsferre ad aliā ecclē. 90
 Mater & filius in ipso articulo parturiendi, pñt separatim baptizari. 154
 Materia, vidē supra ī ver. Libello oblato. Matrimoniu spirituale dissoluitur trāslatione, renuntiatione, dispositione. 61
 Matrimoniu nullo pacto contrahi pōt à constitutis in maioribus ordini. 82
 Matrimonium quid sit. 176
 Matrimonium præcedit alia sacramenta ratione loci in quo institutum est, t̄pis, latitudinis, & mysterij. 176
 Matrim

- Matrimonium quando cum alia quā sponsa contrahi possit. 181
 Matrimonium per verba de pñti cōtractum, tollit sponsalia præcedētia. 186
 Matrim. quantū ad ecclēsiā, vt contrahatur, necessario requirit verba. 191
 Matrim. quib. verbis aptis cōtrahat̄ ib.
 Matrimonium dissolui pōt si vnus coniugum comperiat̄ post cōtractum matrimonium seruilis cōditionis. 193
 Matrimonium per errorem in persona impeditur. 194
 Matrimonium nō soluitur altero coniugum fidelīū in hæresim lapsō. 199
 Matrim. contrahendū à furore impeditur, sed nō dirimit iam cōtractū. 201
 Matrimonium impediunt frigiditas & coeundi impotentia. 202
 Matrim. an possit à leprosis cōtrahi. 202
 Matrimoniu accusari non potest ab eo, qui tēpore denunciationis siluit. 216
 Matrimonium potest accusari ex causa etiam post denunciationem. 217
 Matrimonium accusari potest non ex causa delicti per solos coniuges. 217
 Matrim. ex cā delicti accusari pōt per oēs, sed potissimū coniunctiores. 218
 Matrim. regulariter dissolui non pōt. 220
 Matrimonium cūr non sequuta copula
 M m 2

LANCELOT. INSTIT.

- per religionis ingressū dissoluitur. 221
 Matrimonium et non consummatū, per sacerdotis ordinis suscept. nō dissoluitur. 222
 Matrimonium ob verā coeundi impotentiam, nō ob putatiuā dissoluitur. 223
 Matrimonium an contrahi possit cum ea quam vxore viuente cognouit. 231
 Matrimonium non soluitur ob fornicationem carnalē, vel spiritualem. 124
 Matrimonium contractū per procuratorem reuocatum non tenet. 327
 Matrimonij bona sunt sacramētū, fides, proles & fornicationis remediū. 177
 Matrim. contractus suspēditur, donec extat p̄sumptio, q̄ nō possit cōtrahi. 214
 Matrimonia hodie vsq; ad quartū gradum inclusiuē sunt prohibita. 209
 Matri. prohibētur contrahi clandestinē, ne postea oporteat illa dissoluere. 214
 Matrimonia clandestina si publicentur, recipit Ecclesia. 97
 Medici qui aegrotos ad pœnit. nō inducunt, sunt ab eccl. ingressu arcēdi. 168
 Mendicantes minores & p̄dicatores non p̄nt profiteri ante lapsū anni. 138
 Mendicantes solū in ordinē Carthusiensium migrare possunt. 142
 Metropolitan⁹ solū in sua prouincia, & certis diebus pallio utitur. 49

Metus

IUR. CAN. INDEX.

- Metus iustus nisi purgatus fuerit, impedit matrimonium. 201
 Metus iustus excusat, adeo quod non appellans habetur pro appellante, si fuit protestatus. 415
 Metu iudiciorū q̄nq; deuenit ad pacta, ad trāsfactiones & ad cōpromissa. 329
 Minor 30. annis excōicatus, suspensus, & constitutus in sacris, & schismaticus recōciliatus, non possunt eligi. 37
 Minor xxx. annis postulari potest. 38
 Minor 24. annis si in causis sp̄ualib. in iudicio esse velit, quō sit agēdum. 319
 Minores debēt maioribus exhibere reuerentiam, maiores verō minoribus amorem & charitatem. 83
 Minores septēnio non possunt sponsalia contrahere. 182
 Minores 24. an. nō p̄nt cōtrahere matrim. nisi p̄ bono pacis, & ex necessitate. 191
 Minores & Prædicatores indistinctē de omnibus obuentionibus parochialē portionem soluere tenentur. 276
 Misericordiarum personarum tutelam debent clerici suscipere. 246
 Missio in possessionem in causis beneficiis non habet locum. 344
 Monach⁹ quis fit ex triplici capite. 136
 Monachus semel factus, cogitur remanere.

M m 3

LANCELOT. INSTIT.

neri in monasterio.	141
Monach ^o nō pōt aliquid p̄priū habere, nec cōtra hoc pōt Papa dispēsare.	141
Monachus potest transire solum in ar- tiores religionem.	142
Monachi non ordinantur, nisi de licen- tia Abbatis.	90
Monachi non possunt præesse ecclesiis parochialibus.	143
Monachi an possint esse patroni alie- norum filiorum.	162
Monachi deseruientes ecclesiis sunt exēpti à muneribus p̄sonalibus.	246
Monachi, regulares & clerici cōiter vi- uētes soluunt prædiales decimas.	286
Monachi decimas soluere tenentur, & alij communiter viuētes, etiam de prædijs de nouo acquisitis.	287
Monachi nō possunt esse procuratores, nisi propriæ ecclesiæ.	323
Monachi de consensu Abbatis possunt testimonium dicere.	384
Monachi se inuicē, vel cōuersos percu- tiētes sūt ab abbate, vel Ep̄o absol.	476
Monasterium, vide suprā in ver. Eccle- siæ, & in ver. Ingressus.	
Moniales se inuicem, vel conuersas per- curientes, à quo sint absoluendæ.	475
Monitio Canonica quæ sit.	483
Mors	

IVR. CAN. INDEX.

Mors & absentia æquiparantur re non integra.	313
Mortem qui sibi inferunt, hñtur simi- les illis q̄ impœnitētes moriunt̄.	464
Mortuus ruri qui sepulturā non elegit, vbi possit sepeliri.	270
Mortui tumulati cōtra Can. sunt exhu- mādi, si illorū corpora p̄nt discerni.	271
Mortuis non communicamus, quibus non communicauimus uiuis.	270
Mortuos non humanos qui contem- ptis clauibus in locis sacris humaue- rint, excōicationem incurrunt.	271
Mulier viripotēs cōtrahēs cū impub. nō pōt reslire sed impubes fact ^o , &c.	184
Mulier à viro educta, si vir moriat̄, non cogitur reuerti ad monasterium.	227
Mulier restituēda si timeat s̄uitiā viri, debet ab eo præstari cautio.	229
Mulier si matrim. cōtraxerit cū eo quē ignorabat cōiugatū, vxore prima mor- tua, erit in ei ^o ptate virū retinere.	230
Mulieris ob solam traductionē ad do- mum nullum ius oritur impeditiuū sequētis matrimonij.	230
Mulierē si qs duxit vel retinuit sciēs co- pula nō idoneā, habebit vt sororē.	224
Mulieres non sunt in forum trahendæ gratia testimonij ferendi.	383

Muti signis nuptias p̄nt contrahere. 191
Natus annos 24. potest esse in iudicio super causis spiritualibus per se, & per procuratorem, non obstante patria potestate. 319
 Nati ex clandestinis & interdictis matrimoniis non sunt legitimi. 215
 Necel. facit effectū reputari p̄ affec. 166
 Necessitas, vel simplicitas, excusat à communionem cum hæreticis. 495
 Negligentia authoris mei non intelligitur esse mea. 216
 Negotia secularia non debent tractari in ecclesiis. 243
 Nemo potest seipsum præsentare. 130
 Nemo sibi beneficium confert, veluti nemo se præsentat. 130
 Neophytæ non possunt eligi. 38
 Nomina, vide infra in ver. Præbendæ.
 Notorium probatione non indiget. 395
 Notum publicè præsumitur notum etiã priuatim. 110
 Nouale ē ager de nouo redact⁹, &c. 186
 Nuptiæ consensu partium contrahuntur, nec sufficit cōsensus parentū. 190
Oblationes & decimæ præscribi nō possunt. 297
 Oblatū sponte, vel datum gratia redimendæ molestiæ sup iure quæsito indebitè

debitè illatæ, nō inducit simoniã. 438
 Obtinentes aliquã præpositurã, debent habere eius præposituræ ordinem. 57
 Oculo priuatus indistinctè promoueri non potest. 98
 Officiū subdiaconat⁹ circa q̄ verset. 78
 Offi. secularia q̄ exercuerūt, si hōesti sūt post reddita rōcinia p̄nt ordinari. 95
 Opponens exceptionē quæ versus opponentē opponi potest, nihil agit. 359
 Opponi non potest contra electionem factam à duabus partibus. 32
 Ordinans simoniacè ac etiam ordinatus sunt puniendi. 84
 Ordinari ex quibus causis siue respectibus homines prohibeantur. 89
 Ordinari non p̄nt seruus & libertus. ibi.
 Ordinari quis non potest ab extraneo Ep̄o, nisi de licentia sui ordinarij. 91
 Ordinari olim furiosus, vel aliter vexatus, non possunt. 99
 Ordinarius si sciat per surreptionē impetratam ab Apostolica sede ab solutionem, quid agere debeat. 490
 Ordinarij loca pia & religiosa possunt reformare authoritate Apostol. 264
 Ordinationē præcedere debet diligens scrutinium. 84
 in Ordinationib. q̄ t̄p̄a seruari debeat. 85

Ordinatores debent instruere ordinandos in diuinis. 83
 Ordinatus qui nondum baptizatus est, debet baptizari & rursus ordinari. 87
 Ordinatus ignorante domino si fiat monachus, sit liber. 183
 Ordinatus à simoniaco non simoniacè, & simoniacè non simoniacus ordinè conferens non sunt deponendi. 436
 Ordin. simon. & ordinàs sūt puniēdi. 84
 Ordo scripturæ declarat mandatum. 119
 Ordo quid sit. 176
 Ordo sacer, & votum solenne impediūt matrimonium contrahendum. 196
 Ord. minores oēs simul cōferri pñt. 86
 Orphanotrophia, & loca similia Episcopis subsunt. 264
 Ostiarius, est de minorib^o ordinib^o. 81
Pactum, per quod filia dotata renuntiat hæreditati paternæ, iuramento vallatum tenet. 330
 Pactum quod tendit ad periculum animæ, non ligat. 331
 Pacta sunt seruanda, & per ea etiam indultis Apostolicis derogari potest. 330
 Paganus si plures vxores habebat, post fidem susceptã adhærebit primæ. 198
 Pallij receptio non est differenda. 49
 Papa est ordinari^o oium ordinariorū. 26
 Papa

Papa potest renuntiare Papatui. 71
 Papa solus tribuit i^o in bñficijs vac. 112
 Papa nõ onerat aliquem pluribus prouisionibus, nisi id exprimat. 116
 Papa quod facit, cēsetur facere De^o. 223
 Papa si sciēter cōmisit appellatiōē positã à suo delegato, iurisdic. primi delegati est suspēsa quo ad executionē. 405
 Parētes nõ pñt esse patrini, ppriorū fili. nec abbates, vel mōachi alienorū. 162
 Parochialis portio de quibus rebus non detrahatur. 276
 Parochialis & episcopalis portio pari passu ambulant. 281
 Pars minor eligēt. ad infringēdã maioris partis elect. qd possit opponere. 31
 Pars si se dicat post appel vel aliàs nulliter fuisse excōicatu, qd agēdum. 489
 Pars pōt sibi terminū prosequendæ appellationis breuiare, nõ progare. 420
 Participatio cum excommunicato non criminosa, illigat participantem minori excommunicatione. 482
 Passus missionē si mortuo deleg. præstet 7. annū cautionē de parēdo iuri, etiam post annū recuperabit possessionē. 343
 Pater admittit ad testimoniū in causa filij, & è cōtra i causa matrimonij. 219
 Patriarchæ i. post Papam locū tenēt. 14
 Patrini

LANCELOT. INSTIT.

- Patrini non debent esse plures, vel non baptizati, vel confirmandi. 161
 Patronus Ecclesiasticus habet ad presentandum menses sex, laicus quatuor. 125
 Patronus laicus potest deferre ad superiores clericos, qui dilapidant bona ecclesiarum, cuius est patronus. 126
 Patronus non potest quae propria autoritate instituere sub poena excommunicationis. 129
 Patronus non potest seipsum praesentare. 130
 Patroni si in praesentatione non sint concordantes, attenditur maior & melior pars. 127
 Patroni possunt convenire de presentando alternis vicibus. 128
 Patroni putativi praesentatio tenet. 130
 Patronus defertur circa honorem, & vitam necessaria subministranda. 131
 Pecuniae appellatione continetur quidquid homines habent in terra. 432
 Pessio non venit appellatione beneficij. 118
 Percuties clericum in quibus casibus in Canonem latae sententiae non incidit. 472
 Periculum quoniam est in mora, dedit iudex breuiare terminum prosequende appellationis. 425
 Permutatio beneficij si completa est ex una parte, & non per alteram, quid iuris? 65
 Permutatio beneficiorum fieri potest non obstantibus expectationibus. 65
 Personales decimae & praediales quibus ecclesiis suis

IVR. CAN. INDEX.

- siis debeantur. 283. 284
 Pleraque dicta de creatione Episcoporum, habent locum etiam in aliis praelatis. 50
 Plures non possunt deputari ad eligendum infolidum. 29
 Poena incestus, sodomiae, & rei habitae cum brutis est arbitraria. 457
 Poena stuprantis mulierem honeste uiuentem, & virginem deflorantis. ibid.
 Poena raptorum, excommunicatio, depositio, & seruitus. 459
 Poena simplicis forni est arbitraria. ibid.
 Poenitentes publice non possunt promoueri. 94
 Poenitentia quid sit, & effectus poenitentiae. 162
 Poenitentia constat contritione, confessione & satisfactione. 165
 Poenitentia certorum anno est iniungenda parentibus opprimentibus filios. 344
 Poenitentiae tres sunt species. 163
 Positiones quae sint. 379
 Postulari potest, qui non animi vel corporis vitio, sed alias non potest eligi. 39
 Postulatio quid sit. 38
 Postulatio restitutionis in integrum differt executionem. 406
 Postulatus si vnus sit, alius electus, proponitur electus aequè idoneus. 43
 Praebendae per rescriptum Apostolicum conceduntur pure, in die, & sub conditione. 109
 Praebendae

LANCELOT. INSTIT.

- Præbendæ conceduntur per collationē,
& per institutionem. 102
- Præbendæ ex 3. capitib. conferuntur. 103
- Præcellens dignitate debet & innocen-
tia præcellere. 50
- Prædicatores, Minores & Mendic. non
possunt p̄fiteri ante lapsum anni. 138
- Prædicatores & minores indistinctè de
omnibus obuentionibus parochialē
portionem soluere tenentur. 276
- Prælati in corrigendo debet miscere
seueritatem lenitati. 52
- Prælati nō debet tolerare puerfos. 52
- Prælati debet sobrius esse, prudens, &
peritus. 53
- Prælati pōt rē nō magni valoris in ali-
quem bene meritum transferre. 291
- Prælati pōt alienare terrulas incōmodas
& min⁹ vtilēs, itē seruos fugitiuos. 295
- Prælati committentes vices suas sub an-
nuo censu puniuntur. 438
- Prælati regul. nō cōferentib⁹ intra sex
mēses, fit deuolutio ad ordinariū. 105
- Præpositurā aliquā obtinētes, debēt ha-
bere & eius præposituræ ordinem. 57
- Præsentare seipsum nemo potest. 130
- Præsentari pōt in rectorē parochialis ec-
clesiæ etiā nō in sacris constitutus. 131
- Præsuppositio orta ex actu habente, &c. 306
- Precarium

IVR. CAN. INDEX.

- Precarium soluitur ad beneplacitum
concedentis. 293
- Presbyter appellatur potius à pruden-
tia quàm ab annis. 76
- Presbyter in 25. anno ordinari potest 79
- Presbyter tm̄ dēt exhibere Eucharis. 171
- Presbyteri & Ep̄i olim erant ijdem 76
- Presbyterorū q̄ sit prās & auctoritas. 76
- Princeps potest rem suā æqualē, vel ma-
iorē cū ecclesiastica permutare. 296
- Priuatio præsupponit habitum. 498
- Priuilegiati super decimis, tenentur il-
las soluere de prædijs conductis. 288
- Priuilegium quomodo tollatur. 287
- Priuilegia sunt interpretanda, vt nemi-
ni indebitè damnū inferant. 187. 288
- Probatio matrimonialis impedimenti
non potest reprobari. 220
- Probatio spoliij absētia spoliatoris, & la-
ps⁹ t̄pis nō operatur restitutionē. 368
- Probatio qd̄ sit, & quib⁹ modis fiat. 378
- Probatio ex confessione quō nascat. 319
- Probationes ne intereant, multra conce-
duntur. 378
- Probationes sunt non solum testibus,
sed & instrumentis. 379
- Probationes in quibus respiciunt perso-
nam iudicis. 394-395
- Processus facti, & sūtiē lata in ecclesiis,
vel

ANCELOT. INSTIT.

- vel coemiteriis sunt nulli. 242
 Procuratio ob oratoriū nō est exig. 262
 Procurator ad eligēdū nō pōt vnū procuratorio, aliū pprio noīe eligere. 28
 Procurator ad contrahēdum matrimonium, non potest substituere. 178. 179
 Procurator constitui potest paterfamilias, & filiusfamilias. 319
 Procurator constitutus etiam ad ea que speciale mandatum exigunt, quomodo possit ea explicare. 322
 Procurator regulariter in causis criminalibus non potest interuenire. 224
 Procurator vniuersitatis, in qua sūt excoīcati, nō potest à iudicio repelli. 325
 Procurator reuocari potest expressè, & tacitè. 325
 Procurator qui substituit, non potest substitutum reuocare, nisi & reuocandi habeat potestatem. 326
 Procurator potest lites contestari. 372
 Procuratori ad negotia, & ad iudicia, quatenus substitui possit. 233
 Procuratores duo si dati sint in solidū, vtrius melior sit futura conditio. 321
 Procuratores et iurare de calūnia tenentur, quācūque iudici videbitur. 376
 Procuratoribus duobus ad eligēdū daturis in solidū, nō pnt ambo eligere. 29
 Professio

IVR. CAN. INDEX.

- Professio est duplex, tacita & expressa. 137
 Professio ex cā post annū pōt differ. 137
 Professio expressa & professio tacita differunt. 139
 Professus qui non est, non potest eligi in abbatem, sed bene in episcopū. 144
 Promot^o ad sacros ord. furtiuè cōtra prohibitionē plati, nō pōt fieri sacerdos. 86
 Promoto per saltum potest pratermissio ordine dispensari. 86
 Propinquitas viri reputatur vxoris, & contra. 210
 Prouentus ecclesiastici pnt vēdi ad modicū tēpus, & ad precariā cōcedi. 293
 Prouideri p institutionē qn dicatur. 123
 Prouincię & ecclesię de nouo conuersa in persoluendis censibus seruabūt consuetudinem vicinarum. 260.
 Psalmistatus est minor ordo, & potest conferri à solo presbytero. 81
 Pubertas aestimatur non tam annis quā corporis habitu. 191
 Publica hōcstatis iustitia spedit matri. cōtrahēdū, & contractū dirimit. 202
 Publici latrones, & q in sacris locis immunitatis spe ducti delinquūt, priuilegijs factorū locorū nō gaudent. 244
 Purgatio quid sit, & quod duplex. 429
 Purgatio sup notorio nō indiceda. 430

LANCELOT. INSTIT.

- Q**uæstio spolij per modū recōuentiōis pposita, nō impedit pcessū sup̄ alia causa ciuilit̄ institutum. 365
- Qualis quis sit interiūs, debet per exteriora demonstrare. 54
- R**aptorum pœna, excommunicatio, & seruitus. 469
- Raptus in propriā sponsā nō cadit, & raptus per consensum purgari pōt. 459
- Rebaptizati nunquā ordinantur. 96
- Receptio instrumenti, & cautio domini quid operentur. 328
- Receptus autoritate Apost. quis dē, r̄s
- Recipientes aliquid pro concedenda licentia docendi, puniuntur. 439
- Recōciliati ecclesiasticæ sepulturæ post reconciliationem tradi poterunt. 272
- Recōuetio nō hēt locū corā arbitris 362
- Reconuentio super causā criminali non remittitur. 363
- Recusans respondere positionibus, habetur pro confesso. 379
- Redacta in publicam formā post mortem tabellionis faciunt fidem. 392
- Reditus decimarū locari p̄nt, dūmodo locatio non sapiat alienationem. 289
- Refutatio mādati non impedit refutandam acceptare, si mandans perduret in voluntate mandandi. 328
- Regul

IVR. CAN. INDEX.

- Regulares non appellant à correctione sui prælati. 413
- Regularib. platis nō cōferētib. intra 6. mēses, fit deuolutio ad ordinariū. 105
- Relapsus quando quis dicatur. 444
- Relapsus dē qui abiurauerit in vno articulo, si post fit hæreticus in alio. 445
- Relictum ei qui potest proprium possidere, p̄sumitur relictum intuitu propriæ personæ, non ecclesiæ. 281
- Relictum sacerdoti pro anima censetur relictum ecclesiæ. 299
- Religionem nouam non debet quis inuenire, vel fundare. 145
- Religiosi non possunt sibi sepulturam eligere. 296
- Renuntiare compellitur qui impetrauit cedendi licentiam. 72
- Renūtiari potest ob irregularitatem 68
- Renūtiari nō pōt gratia laboris fugi. 68
- Renuntiare potest per procuratorem. 71
- Renuntiatio quid sit, & quibus ex causis possit renunciari. 66
- Renuntiatio ad eum fieri debet, ad quæ spectat confirmatio. 70
- Renuntiatio facta post spoliū non impedit spoliati restitutionem. 367
- Reparatio ecclesiæ pertinet ad possessorem beneficij. 236

LANCELOT. INSTIT.
 Repetitio ad memoriam inuandam
 conducit. 134
 Replicatiões datur aduers⁹ except. 360
 Res inter alios acta aliis præiudicium
 regulariter non affert. 402
 Res eccle. pōt propter scriptiōnē legiti-
 mā ab ecclesia abduci, & detrahi. 297
 Res ecclesiasticæ sunt aut spirituales,
 aut temporales. 146
 Res spirituales sunt aut incorporales,
 aut corporales. 147
 Rebus singulis singula sunt imponen-
 da nomina. 102
 Rescripti interpretatio ex loco sumit. 119
 Rescripti interpretatio ex insertione
 causæ elicitur. 78
 Rescripto Apostolico dispensatur super
 pluralitate beneficiorum. 114
 Reseruatiōes legatorum expirant fini-
 ta legatione. 108
 Residens. Qui sine causa nō residet, post
 monitionem priuandus erit. 134
 Resignationis casus non includitur nec
 verificatur in casu mortis. 117
 Resilire quis licitè potest ob fornicatio-
 nem post sponsalia etiam iuramento
 firmata cōmissa. 188
 Restitutio in integrum semel negata
 non conceditur amplius. 423
 Resti

Restitui in integrum qui, & quando pos-
 sunt cognoscere. 423
 Reuelans confessionem, in perpetuū est
 in monasterium detrudendus. 166. 167
 Reus contumax si dederit cautionē de
 stando iuri, quomodo restituatur. 342
 Reus conuentus si nolit vel non possit
 excipere, si habeat vnde actorem re-
 conueniat, poterit illū recōuenire. 360
 Reus etiam coram iudice delegato po-
 test actorem reconuenire. 361
 Re⁹ cōuētus corā iudice laico: non pōt
 recōuenire actorē sup cā spirituali. 362
 Reus non tenetur edere actori, nisi in-
 strumenta communia. 380
 Reus citandus est ad videndum iurare,
 & deponere testes. 381
 Reo deferendum est iuramētum, si pro-
 eo sunt præsumptiones. 394
 Ruinæ, prædia inculta, & syluæ extirpa-
 tæ, possunt sub annuo censu concedi
 in emphyteusim. 294
Sacerdos q̄ reuelat cōfessionē, i ppe-
 tuū est i monasteriū detrudēd⁹. 166
 Sacerdos non dēt quem absolueret de
 casibus seruatis Papæ vel Episc. 167
 Sacerdos consti. in pētō mort. quoad
 seipsū est suspensus, nō quo ad alios. 172
 Sacerdos contemnens constitutiōes Ec

LANCELOT. INSTIT.

clēsia punit' pro qualitate culpæ. 215
 Sacerdotes quotidie hodie pro populo
 sacrificare debent, sed semel tantum,
 non pluries. 171
 Sacerdotes simplices non possunt pro-
 prias ecclesias facere censuales. 259
 Sacerdotū ī 2. classes diuisio sumpsit ori-
 ginem tam à testam. veteri, q̄ nouo. 75
 Sacramentum quid sit. 148
 Sacramētū Chrismātis operat' augmē-
 tum gratiæ, & soli ep̄i Chrismāt. 160
 Sacramētum pœni. & Eucharistię non
 denegat' deputatis vltimo supplic. 169
 Sacramētū euch. cōstat visibili forma,
 veritate corporis, & sp̄iali virtute. 173
 in Sacramento altaris panis & vinum
 fiunt vera caro & sanguis Dñi. 173
 Sacramēti virt' est charitas & vnitas. 173
 Sacramenta quomodo & quando sunt
 illa tria quibus ea constant. 174
 Sacramenta ministrari possunt à malo
 ministro & hæretico. 150
 Sacramēta nō eccle. sed Christi instit. 150
 Sacramēta cōstāt elemēto & verbo. 149
 Sacramentum quędam necessaria sunt,
 quędam voluntaria. 148
 Sacramētorum necessa. q̄dā deseruiunt
 ad ingressum, q̄dam ad progress. 149
 Sacramentorum scđa distinctio. 149

Sa

IURIS CANO. INDEX.

Sacrilegium committit' tam intuitu re-
 rum, quàm personarum. 449
 Sacrilegium ratione personarum com-
 mittitur, cum quis clericum percutit,
 vel cum moniali rem habet. 449
 Sacrilegi varijs pœnis puniuntur. 448
 Sanctorum scripta non inserta iuri cō-
 muni, secundum post decreta Pontifi-
 cum Romanorum locum obtinēt. 21
 Schismatici qui sint, & quomodo diffe-
 rant ab hæreticis. 439
 Schismatici quomodo puniantur. 449
 Scriptura solum publica ī iudicio fidem
 facit, & quę sit scriptura publica. 392
 Scrutatores qui sint. 31
 Secundæ nuptiæ absq; timore ifamiæ
 intra annū luct' possunt celebrari. 226
 Sede vacante is absoluit qui habet ep̄i-
 scopalem iurisdictionem. 486
 Seditiosi ordinari non possunt. 95
 Sententia eius q̄ est maioris authorita-
 tis pponit' iter discordantia cōcilia. 19
 Sntia contra reum contumacem si de
 causa liqueat, ferri potest. 344
 Sntia diffinitiuā est, quæ condemnādo
 vel absoluendo lit' finem sponit. 397
 Sntia debet ferri sedendo, & de scripti
 recitatione, aliās non valet. 398
 Sntia lata cōtra ius cōstitutiois, licet sit

N n 4

LANCELOT. INSTIT.

nulla:secus tamen est in sentētia la- ta contra ius litigatoris.	400
Sententia lata postquam per 10. dies non fuit appellatum, regulariter retra- ctari non potest.	401
Sententia lata in reali actione manda- tur executioni statim.	402.403
Sententia per querelam & supplicatio- nem retractatur.	424
Sententiam ex pluribus iudiciis sufficit q̄ vnus recitet, vsus plurali nūero.	399
Sententiarum duæ sunt species, interlo- cutoria, & diffinitiuæ.	397
Separatio thori non habet locum pen- dente iudicio super adulterio.	221
Sepulturam eligēdi vnusquisque habet liberam facultatem.	267
Sepulture cur constituentur in ecclesiis & locis sacris.	266
Non potest quis etiam iureiurādo à sei- pso abdicare liberam eligēdæ sepul- turæ potestatem.	269
Sequestratio fit ob dilapidationem etiā lite pendente.	378
Seruus ordinatus sciente domino fit ex hoc liber & ingenuus.	89
Serui possunt etiam inuitis dominis cō- trahere matrimonium.	193
Simonia quid sit, & vnde dicta.	432
Simo	

IVRIS CANON: INDEX.

Simonia aut est simplex conuentiona- lis, aut realis.	432
Simonia contrahitur cuiuscunque mu- neris receptione.	432
Simonia ex qbus capitib. cōmittat.	433
Simoniacè dī q̄s electus, etiā si q̄d digno- rāte eo datū fuerit vel p̄missum.	434
Simoniacè ordinās cum suo ordinato, & clerico mediatore est deponēd⁹.	435
Simoniaci ordinari non possunt.	95
Simplicitas excusat à communiōe cum hæreticis.	484
Sortilegi qui sint: & quòd ab ecclesia sint omnino eiiciendi.	447
Spūalis potestas exerceri sine fide pōt, sed non sine intentione ecclesia.	155
Spoliasse quis intelligatur præter mani- festam spoliationis vim.	366
Spoliatus opponens de spolio in modū exceptionis non cogitur respondere ante quàm sit restitutus.	356
Spoliatus est ante omnia, & quoad om- nia restituendus.	364
Spoliatus quot casibus dicitur quis pri- uatus à iudice, & quibus.	366
Spoliatus ante oīa, est restituendus.	367
Spoliatus quādo non sit ante omnia re- stituendus.	369
Spoliat⁹ potest suspensio petitorio ante	

LANCELOT. INSTIT.

- conclusionem in causa intentare possessorium. 370
- Spoliū cum proponit in modū exceptionis, nulla fert restitutionis sententia. 365
- Spolij quæstio p̄ modū reconventionis proposita non impedit processum super alia causa ciuilit̄ institutum. 365
- Sponsalia quid sint, & v̄n dicantur. 178
- Sponsalia contrahuntur re, verbis, literis & consensu. 178
- Sponsalia contrahunt̄ tripliciter, purē, in diem, & sub conditione. 180
- Sponsalia contracta sub cōditione etiam nescunt deficere cond. nisi ab ea recessum fuerit. 181
- Sponsalia qui contraxerunt, debent cōpelli ad matrimonium, nisi aliquid triste timeatur. 183
- Sponsalia contracta à parentibus, non tenent, nisi filij assentiant. 185
- Sponsalia dissolunt̄ ipso iure, q̄n̄ nō habetur rō voluntatis cōtrahentiū. 185
- Sponsalia dissolunt̄ p̄ susceptionē sacro. ordinū & ingressū monasterij. 186
- Sponsalia q̄n̄ facto hoīs dissolunt̄. 187
- Sponsalia dissolunt̄ cōtrario cōsēsu. 187
- Sponsalia dirimuntur propter lepram, vel similem morbum. 189
- Sponsalia pura, & certa ex consensu valida,

IURIS CANON. INDEX.

- lida, licet aliàs nulla, inducunt publicæ honestatis iustitiam. 203
- Sponsi si conferant se ad remotas regiones, sponsę possunt se ad aliorum nuptias conferre. 189
- Spurius, vide supra in verb. Postulari.
- Subdiaconus potest quis ordinari in decimo octavo anno. 79
- Subdiaconi officium circa q̄ verset̄. 79
- Superior de excommunicatione cognoscens quid agere debeat. 499
- Superiori conceditur multo magis, q̄d conceditur inferiori. 26
- Suspecti de hæresi, nisi se purgent, sunt excommunicandi. 445
- Suspensio est duplex, vt̄ excommunicatio & interdictum. 497
- Suspensio iudicis quæ sit. 498
- Suspensio solum ordinem & statum ecclesiasticum respicit. 498
- Suspensio quoad seipsū, nō quoad alios q̄s ē, ob mortale peccatū nō notoriū. 486
- Suspensio à canone eligit, sec̄o ab hoīe. 35
- Suspicio vehemens iterdū habet v̄ noto rij. 395. Sylua, vide s̄ in verb. Ruina.
- T**aciti & expressi eadē est virt̄. 409
- Taciturnitas habitū bñficij inualidat, p̄uisionē legati, nō ordinarij. 180
- Taciturnitas obtētū bñficij et̄ modici obstat

LANCELOT. INSTIT.

- stat, nisi quis sit fact. motu pprio. 110
 Talis quis præsumitur, in quali habitu
 reperitur aliquandiu conuersatus. 306
 Tempus deuolutionis currit solum nõ
 impeditis, & à die notitiæ. 105
 Tempus ad prosequendum in quibus
 casibus non currat. 418
 Temp^o datū à iure ad psequendā appel
 lationem pōt breuiari p iudicem. 419
 Tempus interdicti, vide suprà in ver. in
 terdicti tempore.
 Tpa q̄ seruari debeāt in ordination. 85
 Terminus, habes suprà in ver. Pars.
 Terrulas incommodas, & minùs vtilis,
 item seruos fugitiuos potest prælarus
 alienare. 294
 Testator si aliquid Episcopo, aliquid ec
 clesijs reliquit, quomodo seruetur te
 statoris voluntas. 280
 Testis, & quid ei obiici possit. 358
 Testis malæ vitæ carer fide. 384
 Testi statim seipsum corrigenti nõ adi
 mitur ob id fides. 390
 Testes quales esse & qualiter iurare de
 bent super consanguinitate. 219
 Testes possunt examinari etiam lite nõ
 contestata. 373
 Testes q̄ examinauit ad perpetuam rei
 memoriam, quid agere debeat. 373
 Testes

IVR. CAN. INDEX.

- Testes recusantes iurare, sunt pœna ex
 communicationis cogendi. 382
 Testes considerantur conditione, natu
 ra & vita. 383
 Testes non possunt esse domestici, &
 habentes causam similem. 386
 in Testes qualiter & qñ obiici pōt. 388
 Testes pbatorios & reprobatorios pro
 batoriorum reprobare licet. 389
 Tractatus, vide s̄ in verb. Sacerdotes.
 Transactiones quæ non sunt iuri
 contrariæ seruari debent, & partium iuri
 bus derogant. 331
 Translatio inducta est ex vtilitate, & ex
 necessitate. 62
 Tributa & census de fructib⁹ q̄b⁹ deci
 mæ soluendæ sunt, nõ debēt deduci. 285
 Tumulati contra canones sunt exhu
 mandi. 271
 Tutor potest litem contestari. 372
Vacationis futuræ casus, non verifi
 catur in casu nouæ creationis. 117
 Validum ab initio tractu temporis non
 infirmatur. 385
 Verba eēt quantū ad ecclesiã sūt necessa
 ria ad cōtrahēdum matrimonium. 191
 Verba apta ad contrahēdū matrim. 192
 Verba, plata in contrahendo matrimo
 nio sunt accipienda secundum cōmu
 nem

LANCELOT. INSTIT.
 nem intelligentiam. 191
 Vicari⁹ epi nō pōt īquirere, punire, pri-
 uare bñficijs, vel eadē conferre. 58
 Vicari⁹ cōstitui non pōt, hñs carā aiarū
 in diuersis ecclesijs, vel laicus. 59
 Vicarius sinē speciali mandato epi pōt
 sede vacāte instituere presbiteros. 131
 à Vicario appellat^r ad Archiepiscopū,
 ab Archidiacono ad episcopum. 59
 Vir qⁱ viuente vxore et ab eo separata
 quoad thorū, secūdā cōsciā duxit vxo-
 rem, etiā prima mortua separabit^r, à 2.
 sed cum alia contrahere poterit. 230
 Visitare qui possint. 261
 Visitatores quid agere debeant. 144
 Vitatio scandali iustam tribuit renun-
 tiandi causam. 67
 Viciatus corpore, nisi modica sit lesio,
 ordinari non potest. 99
 Vitam regularem qui vouit, monaste-
 rium ingredi debet. 140
 Vnctio, vide s̄ in ver. extrema Vnctio.
 Vniendi causæ sunt necessitas, & vtili-
 tas. 237
 Vnio quid sit & quotuplex. 230
 Vnio dissoluitur temporis lapsu, & cau-
 sæ cessatione. 240
 Vnionis effectus quis sit. 239
 per Vnionem non præiudicatur inribus
 episco

IUR. CAN. INDEX
 episcopalibus. 240
 in Vnione faciēda requiritur cōsensus nō
 tm̄ capit. sed et eorū qui lædi pnt. 237
 Vniuersitatis intuitu potest noua eccle-
 sia ædificari. 230
 Vniuersitate interdicta & singuli de v-
 niuersitate censentur interdicti. 495
 Votum non potest in electione reddi
 per literas. 29
 Votum solenne derogat simplici. 140
 Vouere peregrinationem qui potest, e-
 tiam altero coniugum inuito. 228
 Vtura quid sit, & vnde dicta. 451
 Vtura si non sint quibus restitui pos-
 sint, erogandæ sunt in pauperes. 453
 Vsurarius licet de vsuris satisfieri man-
 det p̄ hæredem, non tamen est traden-
 dus ecclesiasticæ sepulturæ. 452
 Vsurarius non est rem emens minus iu-
 sto pretio. 456
 Vsurarius est, qui à debitore recipit ali-
 quid ultra sortem, etiam si suscipiat in
 se periculum. 356
 Vsurariorum quæ sunt pœnæ. 452
 Vxor, cuius consanguinea à proprio vi-
 ro cognita est, monenda est, non co-
 genda ad continentiam. 212
 Vxor & vir regularitet non possunt dis-
 iungi. 225
 Vxor

LANCELOT. INSTIT.
Vxor à viro educta, si vir moriatur, non
cogitur reverti ad monasterium. 227
Vxor non teneretur sequi sepulturam vi-
ri, si velitaliam eligere. 268
Vxor si sepulturam non eligat, teneretur
sequi sepulturam ultimi viri. 268
Vxorem qui duxit viduam, eiectam
vel meretricem, ordinari non potest.
109
Vxorem publicam meretricem scien-
ter ducenti peccata remittuntur. 195
Vxorum dotes ob hæresim maritorum
non sunt confiscandæ. 442
Xenodochia, Orphanotrophia, & lo-
ca similia episcopis subsunt.
264
Xenodochia & loca similia non pos-
sunt in beneficium conferri, nisi in
certis casibus. 266

F I N I S.

H-203536

R V B R I C A E,

S I V E

S V M M Æ C A P I T V -
L O R V M I V R I S

C A N O N I C I,

Thomæ Noageorgi Straubingensis
opera in lucem edita.

*Adiunctus quoque est in calce, præcipuorum
locorum, qui in Decretis tra-
ctantur, Index.*

I
N
V
I
R
T
V
T
E,

E
T
F
O
R
T
V
N
A.

L V G D V N I,
A P V D G V L I E L M V M
R O V I L L I V M.

1 5 8 8.

THO. NAOG. AD
LECTOREM.

*Huc quicumque cupis veterū Decreta parentum,
Et ritus varios iuraque nosse, veni.
Non tu, ut cupias, longis onerabere dictis.
Nam paucis rerum tota medulla patet.*

APVD CULLEVM
RO...

881

TITVLLIV-
RIS CANONICI,
SECVNDVM OR-
DINEM.

Dist. I.

DE iure constitutionis naturalis
& humana. Humanum.
Diuinæ leges in natura, humanæ
moribus constant. Omnes.
Ius genus, lex autem species eius est. Ius ge-
nerale.

Quid sit lex. Lex.

Quid sit mos. Mos.

Quid sit consuetudo. Consuetudo.

Quæ sint species iuris. Ius autem.

Quid sit ius naturale. Ius naturale.

Quid sit ius civile. Ius civile.

Quid sit ius gentium. Ius gentium.

Quid sit ius militare. Ius militare.

Quid sit ius publicum. Ius publicum.

Quid sit ius Quiritium. Ius Quiritium.

Dist. II.

Quid sit lex. Lex est.

A 2

Quid sit plebis scitum. Plebis scita.
 Quid sit senatusconsultum. Senatusconsultum.
 Quid sit constitutio vel edictum. Constitutio.
 Quae sint responsa prudentium. Responsa.
 Quae sint tribunitiae aut consulares leges.
 Quaedam.

Quid sit lex Saryta. Satyra.
 Quae sint Rhodiae leges. Rhodia.

Dist. III.

Quid sit Canon. Canon.
 Unde dicatur regula. Regula.
 Quid sit privilegium. Privilegia.
 Quod sit officium legis. Omnis autem.

Quare leges factae sunt. Factae.
 Qualis debeat esse lex. Erit autem.
 De legibus tunc est iudicandum, cum instituuntur, non quum institutae sunt. In istis.

Septem hebdomadibus à carne & delictis ante Pascha clerici abstineant. Statuimus.
 Septimam hebdomadam Telesphorus quadragesimae addidit. Quadragesima.
 A quinquagesima ieiunandi propositum sunt, quos ecclesiastici gradus dignitas exornat. Denique.

Mulier enixa, gratias actura ecclesiae intra hora eadem non prohibetur. Quum enixa.
 Mulierem enixam, vel quae ab ea gignitur, eadem hora

hora nihil prohibet baptizari. Baptizari.
 Antequam puer ablaetetur, vel mater purificetur, ad eius concubitum vir non accedat. Ad eius.

Dist. VI.

De multiplici genere illusionum. Testamentum.

Quando sit peccatum, nocturnis imaginibus illudi. Non est.

De conditoribus legum. Moyses.
 Nomina eorum qui XII. tabulas composuerunt. Fuerunt.

Dist. VIII.

Iure diuino, omnia sunt communia omnibus: iure vero constitutionis, hoc meum, illud vero alterius est. Quo iure.
 Aduersus naturale ius, nulli quicquam agere licet. Quae contra.

Radicatus est euellenda perniciosa consuetudo. Mala.
 Veritati & rationi consuetudo est postponenda. Veritate.

Qualibet consuetudo veritati est postponenda. Si consuetudinem.
 Veritate reuelata, consuetudinem illi cedere oportet. Qui.
 Consuetudo rationi frustra opponitur. Frustra.

De consuetudinibus.

Rationem cōsuetudo impedire non debet.

Consuetudo.

Dei veritatem non hominum consuetudinem sequi oportet. Si.

Dist. IX.

De autoritate sacrarū scripturarū.

Leges principum naturali non prævalent iuri. Imperatores.

Scripturis canonicis tractatorum scripta non prævalent. Noli.

In tractatorum scriptis multa corrigenda inveniuntur. Negare.

In scripturis canonicis mendacia non admittuntur. Ego solis.

Libris veterum Hebræa volumina, nonis Græca dant autoritatem. Ut veterum.

Nihil autoritatis canonicis scripturis remanebit, si ad eas mendacia fuerint admissa. Si

Literis omniū episcoporum sacra præponitur scriptura. Quis tesciat.

Ex dictis quorumlibet episcoporum contra divina mandata calumnia non colligantur. Noli frater.

Non debetur par reuerentia canonicis scripturis & expositionibus earum, Neque quorumlibet.

Exeplis ratio sana præfertur. Sana quippe.

Dist. IX.

Lex imperatorum ecclesiastica iura dissolvere non potest. Lege.

Nihil

Nihil quod euangelicis regulis obuiet, Imperatori agere licet. Non licet.

In ecclesiasticis causis regia volūtas sacerdotibus est postponenda. Certum est.

Bonis moribus & decretis Romanorum pontificum, constitutiones contraire non possunt. Constitutiones.

Quæ sacerdotum sunt, regibus vsurpare non licet. Imperium.

Tribunalia regum sacerdotali sunt potestati subiecta. Suscipitis.

Leges imperatorum in adiutorium licet assumere. Si in.

Reges pontificibus pro æterna vita, & pontifices regibus pro temporalibus indigent. Quoniam.

Leges imperatorum custodiri oportet. De capitulis.

Legis autoritate dissoluitur, quod contra eam fit. Vides.

Leges principum, vel regulas patrum contemni non licet. Quis.

Seruentur ab omnibus Romanorum principum leges. Certum est.

Romana lex nullius temeritate debet corrumpi. Vestram.

Dist. XI.

Prauus vsus ratione superatur, & lege. Vfus.

Non potest statutis Pontificum consuetudo cuiusquam refragari. Consequens.

Non licet à consuetudine Romanæ ecclesie membris dissentire. Nolite.

Non potest usus & consuetudo legem & rationem vincere. Consuetudinis.

Inviolabilis est consuetudo, quæ nec humanis legibus, nec sacris canonibus obviare monstratur. Ecclesiasticarum.

Laudabilis est consuetudo, quæ nihil fidei contrarium usurpat. Consuetudinem.

Vbi autoritas deficit, mos populi & maioris instituta pro lege seruat. In his rebus.

Autoritate & traditione generali vel speciali ecclesia regitur. Catholica.

Autoritas ecclesiæ valet ad fidem catholicam. Palam est.

Ab Apostolicis institutis non licet recedere. Hoc vestra.

Ab omnibus obseruari debet, quod Romana seruat ecclesia. Quis.

Dist. XII.

Autori- Nulli agere licet, sine discretionem iustitiæ
tas Roma- contra disciplinam Romanæ ecclesiæ.
ne eccle-

siæ. Non licet.

Iterum de Apostolicis præceptis nullus superbe resis-
consuetu- stat. Præceptis.
dini bus.

Non est resistendum consuetudini, cui canonica non obstat autoritas. Scit sancta.

Consuet

Consuetudines quæ fidei non officiunt, aut à maioribus traditæ sunt, obseruentur. Illud.

Traditiones à patribus institutæ, non sunt infringendæ. Ridiculum.

Diuturni mores pro lege sunt habendi.

Diuturni.

Quicquid sit contra longam consuetudinem, reuocari oportet. Consuetudo.

Immota maneat consuetudo, quæ contra fidem catholicam nihil usurpare dignoscitur. Nos consuetudinem.

Non negentur, quæ consuetudinis sunt. Quemadmodum.

Non locus consuetudinem, sed consuetudo locum commendat. Nouit.

Quod neque contra fidem, neque contra bonos mores esse conuincitur, indifferenter est habendum. Illa autem.

Resecanda sunt, quæ neque auctoritatibus, neque moribus vniuersitatis comprobantur. Omnia.

Omnes provinciales eundem in psallendo modum teneant, quem metropolitanam sedem habere cognouerint. De iis.

Ordo seruetur in matutinis & vespertinis officiis vnus & idem. Placuit.

Dist. XIII.

Minus malum de duobus malis eligendum est. Duo mala.

Dist. XIII.

Non sunt à nobis aliqua admittenda delicta, ne alij grauiora comitant. Quod ait. In dubiis & obscuris id sequendum, quod nec præceptis Evangelicis, nec decretis S. patrum fuerit aduersum. Sicut.

Dist. XV.

Quo tempore ceperunt canones generalium conciliorum. Canones.

De auctoritate quatuor conciliorum. Sicut sancti.

Quæ concilia sancta Romana ecclesia suscipiat. Sancta.

Quæ scriptorum opuscula Romana ecclesia suscipiat, & quæ damnet. §. lam nunc.

Dist. XVI.

Apostolorum canones Apostolica reiiciuntur auctoritate. Canones.

Apostolorum canones sunt recipiendi. Septuaginta.

Exceptis 50. capitulis, canones Apostolorum inter apocrypha deputantur. Clementis.

Sexta Synodus auctoritate Hadriani corroboratur. Sextam.

Sexta synodus canones conscripsit. Habeo. Constitutiones synodi sextæ. Quoniam.

Autoritate Romani pontificis sancta octo concilia roborantur. Sancta.

De temporibus conciliorum. Sexta. Epist

Epistola Arhanasij postulantis capitula Niceni concilij. Septuaginta.

Niceni concilij xx. tantum in Romana ecclesia capitula habentur. Viginti.

Auctoritate Apostolica Sardicene concilium recipitur. Quod.

Dist. XVII.

Absque Romani pontificis auctoritate synodum aliquibus congregare non licet. Synodus. & Nec licuit. De auctoritate Patris.

Non est ratum concilium, quod auctoritate Romanæ ecclesiæ fultum non sit. Regula.

Nullus vsurpet concessa Romanæ ecclesiæ. Huic sedi.

In dubiis ad Apostolicam sedem veniendum, contumaces autem puniendi.

Non est concilium, sed conuenticulum, quod sine sedis Apostolicæ auctoritate celebratur. Multis.

Provincialia concilia sine Romani pontificis præsentia pondere carebunt. Concilia.

Dist. XVIII.

Bini conuentus per singulos annos ab episcopis celebrentur. De conciliis.

Quo tempore episcoporum concilia sunt celebranda. Habeatur.

Ad morum correctionem & controuersiarum dissolutionem bis in anno Episcopale concilium fiat. Propter.

Semet

Semper ipsos accusant, qui vocati ad synodum venire contempnunt. Non oportet. Corripiantur episcopi, qui ad concilium vocati, venire recusant. Peruenit.

Canonicis subiaceat pœnis metropolitano, qui saltem semel in anno celebrare concilium negligit. Quoniam quidem.

Non cogantur presbyteri ad sacra concilia, munera deferre. De eulogijs.

Sine graui necessitate episcopus ad synodum ire non tardet. Episcopus.

Excusatorias literas dirigant, qui grauari ad synodum ire non possunt. Placuit.

A cōmunionē sit alienus, qui synodo adesse contempserit. Si quis.

Vsq̄ue ad proximam synodum à cōmunionē abstineat, qui à metropolitano vocatus, absque graui necessitate synodo adesse neglexerit. Si episcopus.

Cōmunionē priuetur episcopus, qui à metropolitano vocatus ad synodum, venire contempnit. Si quis episcoporum.

Presbyteri & diaconi, & cuncti qui se laesos existimāt, ad metropolitanam synodum conueniant. Propter.

Quæ in concilijs statuuntur, singuli Episcopi suis ecclesijs notificent. Decernimus.

Decretales epistolę vim autoritatis habeāt. Si

Si Romanorum.

Omnes sanctiones Apostolicę sedis irrefragabiliter sunt obseruandę. Sic omnes.

Tolerandum est iugum, quod à sancta sede imponitur, licet intolerabile videatur.

In memoriam.

Quicquid Romana ecclesia statuit, vel ordi-

nat, ab omnibus obseruandū est. Enimvero, est Roma

A pontificalibus sit alienus officiis, qui na eccle-

Apostolicis non vult obedire præceptis. Nulli fas,

Inter canonicas scripturas, decretales epistolę connumerantur. In canonicis.

Ministerij diuini se extorere intelligat, qui à soliditate Petri recedit. Ita Dominus noster.

Propter malū ministrū non polluuntur sacramenta, & prædicatio verbi. Secundum.

Anastasius à Deo reprobatus, nutu diuino percussus est. Anastasius.

Quæ circa indisciplinatos, vel ab eis geruntur, in irritum reuocentur. Propter.

Aliorum scripta, Romanorum pontificū decretis non sunt præponenda. De libellis.

Corrigendi sunt, qui decreta Romanorum pontificum non habent, vel non obseruant. Si decreta.

Ad quos sit recurrendum, quum sacra scriptura autoritas non occurrat. De quibus.

Dist.

Dist. XII.

De auto- Vnde nomen ecclesiasticorum graduum
ritate Ro- sumatur. Cleros.
ma. eccle- Romana ecclesia à Domino primatum ac-
sie. cepit. In nouo.

Primatum Romanæ ecclesiæ non aliqua
synodus, sed Christus instituit. Quamuis.
Inferiorum facta superiorum sententiis
obnoxia sunt. Inferior.

Inferiores maioribus nec benedicere, nec
maledicere possunt. Denique.

Maiores à minoribus iudicari non possunt
submititur.

Minorum sententia maiores damnari non
valent. In tantum.

Dist. XXI.

Romana ecclesia cæterarum primatum te-
net. Omnes.

Non ab Apostolis, sed ab ipso Domino, Ro-
mana ecclesia primatum accepit. Sa-
cro sancta.

Secundum à Romano Pontifice Constan-
tinopolitanus obtinet locum. Constan-
tinopolitana.

Apostolicæ sedi Constantinopolitanâ cõstat
esse subiectam. De Constantinopolitana.
Constantinopolitanus episcopus auctoritate Ro-
mani pontificis ordinatur. Qua traditione.
Constantinopolitana ecclesia secundum à Ro-
mana

mana ecclesia obtinet locum. Renouâtes.
Quæ patriarchalium sedium primum, vel
deinceps teneat locum. Diffinimus.

Dist. XXIII.

Decretum Nicolai Papæ, de electione Ro-
mani Pontificis. In.

Quomodo sit examinandus, qui in Episco-
pum eligitur. Qui.

Qualis esse debeat clericorum conuersatio.
His igitur.

Qui digne sacramenta tractare non possunt,
ad ministeriũ non eligantur diuini. Tales.

Si electo in Episcopum aliqua obiciuntur,
quinque vel sex episcopi ad eius purga-
tionem perueniant. Illud.

Vota suæ professionis spondeant, quos ec-
clesiastica promouet disciplina. Quinquã.

Qualiter ordinetur episcopus. Episcopus.
Qualiter ordinetur presbyter. Presbyter.

Quod quisque accepit tempore consecrationis,
ferat tempore oblationis. Ecclesiastica.

Absque Apostolica licentiã dalmaticis nec
episcopis nec diaconis vtiliter. Comuni.

Qualiter ordinetur diaconus. Diaconus.
Nec presbyteris, nec diaconis in consecra-
tione manus perungere licet. Præterea.

Et ordinator & ordinatus dationis subeat
penam, cum Episcopus manũ imponit,
& alius orationem dicit. Quorundam.

Qualiter subdiaconus ordinetur. Subdiaconus.

Qualiter acoluthos ordinetur. Acoluthos.

Qualiter exorcista ordinetur. Exorcista.

Qualiter lector ordinetur. Lector.

Qualiter ostiarius ordinetur. Ostiarius.

Qualiter psalmista ordinetur. Psalmista.

Clerici comā nutrire prohibentur. Prohibere.

Quibus vestibus monialis sit induta, cum consecratur. Sanctimonialis.

Vestimenta altaris & vasa sacra mulieres tangere prohibentur. Sacras.

Sacrarium subdiaconis ingredi non licet. Non oportet.

Subdiaconis & inferioribus, orarijs vti non licet. Ministrum.

Mulieri in conuentu viros docere non permittitur. Mulier.

Ministris non sacras, vasa Dominica contingere non licet. Non oportet.

Cuilibet ex lectoribus vasa sacra altaris portare non licet. Non liceat.

De eodem, & vt clerici comam non nutriant. Non liceat.

Qualiter sponsus & sponsa sunt benedicendi. Sponsus.

Dist. XXXIII.

Ante probationem nullus ordinetur clericus. Nullus.

Ad

Administerium alicuius ecclesie, clerici eiusdem promoueantur. Presbyteri.

Metropolitanorum & episcoporum examine promoueat ceteri Episcopi. Episc.

Qui ordinandi sunt, feria quarta, ad examinationem conueniant. Quando.

Sine clericorum suorum concilio, episcopus clericos non ordinet. Episcopus.

De his qui sine examinatione ordinantur, & postea peccata sua confitentur. Si quis.

Dist. XXV.

Quod episcopi & ceterorum sit officium in ecclesia. Perlectis.

Quid ab episcopis, quid a presbyteris, quid a diaconis audire oportet. Audire.

Quare leuita vnum tantum humerum ambit orario. Vnum.

Quae sunt venialia peccata, quae per hanc vitam purgantur. Qualis.

A die baptismi sine crimine debet inueniri, qui in Episcopum est ordinandus. Primū.

Dist. XXVI.

Post baptismum debet esse monogamus, qui vnus est in Episcopum ordinandus. Vnius. xoris vir.

Qui ante baptismum habuerit vnā, & post sit Episcopus baptismum alia ordinandus non est. Acutius. pns.

In baptisate culpa remittitur, non lex coniugij aboletur. Deinde.

Bigamus reputatur, qui ante baptismum ha-

B

buerit vnā, & post baptisma aliam. Vna tantum.

Nō peccat bigamus, sed prærogatiua sacerdotij, exiit. Qui.

Dist. xxvii.

Non ordinetur Diaconus, nisi castitatem fuerit professus. Diaconus.

Nubentes post votum, non sunt ab inuicē separandi. Quidam.

Damnabile est vouentibus, velle nubere. Vouentibus.

Damnationem habebit, si nupserit, quæ virginitatem vouit. Si.

Quæ sanctimoniam se esse finxerat, nubere non valet. Quod.

In sacris ordinibus constituti, non dicant vxores: & si duxerit, separatur. Presbyteris.

Incestæ sunt virgines, quæ post consecrationem nubunt. Virgines.

Dist. xxviii.

Non fiat subdiaconus, qui se castè victurum non promittit. Nullum.

Officio atque beneficio careat subdiaconus, si vxorem duxerit. Decernimus.

Castè se victuros promittant, in diaconos vel presbyteros ordinandi. Quando.

Qui longā corporis sui continentiam nō habet, in Episcopum eligi nō debet. Priusquā.

Ad subdiaconatum accessuri, continentiam profi-

profiteantur. De iis.

Assumi aliquem ad sacerdotium in coniugio constitutum, non decet. Assumi.

Non ordinetur diaconi, qui castitatem non profitentur. Præterea.

Diaconi non prohibeantur à ministerio pronuptiis, si in ordinatione dicunt se continere non posse. Diaconi.

Presbyter ducens vxorem, ab ordine deponatur. Presbyter.

De eo qui relictam cuiusdam diaconi duxit vxorem. Quia.

De vxore presbyteri vel diaconi, si alij se coniunxerit. Si.

Cuiusdam episcopi ordinatio differtur, quia vxorē habet & filios. De Syracusanæ.

Presbyter causa religionis non contemnat propriam vxorem. Si quis docuerit.

Anathema sit, q̄ presbyterū coniugatū nuptiarū occasiōe discernit. Si qs̄ discernit.

Ab officio abstineat presbyter, non legalibus nuptiis detentus. Presbyterum.

De presbyteris non est laicis iudicandum. Consulendum.

Dist. xxix.

Ex tempore, loco, & persona, & causa, regulæ canonum intelliguntur. Sciendum.

Pro diuersitate rerum temperantur regulæ sanctorum. Regulæ.

Pro diversitate locorum, tēporum & hominū scripturæ intelligēde sūt. Neceſſe est.

Dist. xxx.

De multimoda superstitione hereticorum, quos Gangrenſe concilium anathematizat. Si qui filij.

Anathematizatur, qui Manichęorū superstitiones sequitur. Si quis presbyter.

Dist. xxxi.

Qui castitatem non promisit, ab vxore sua separari non cogatur. Ante triennium. Sacerdotibus semper castitas obseruanda præcipitur. Sacerdotibus.

Qui diuinis sacramentis inseruiunt, continentes esse oportet. Episcopos.

Sacerdotes & Leuitæ cum vxoribus suis misceri non debent. Tenere.

Qui ab vxoribus suis abstinent, ad sacrificia admittantur. Eos ad.

Sacerdoti cui semper est orandū, matrimonio semper est carendum. Si laicus.

Anathema sit, qui nuptias vituperat. Si quis. Ministris altaris cum episcopis & presbyteris eadem est lex continentię. Lex.

Episcopus vel presbyter vxorē propriam à sua cura non abiciat. Omnino.

Dissuasit Pasnutij Nicena synodus cōstituit ne sacerdotes ab vxoribus abstinere cogērentur. Nicēna.

Non

Non in perpetuum, sed tempore oblationis, à complexu suarum vxorum sacerdotes abstineant. Quoniam.

Occidentalis, non orientalis ecclesia, castitatis votum suscepit. Aliter se.

Dist. xxxii.

Non etiam connubium subdiaconis conceditur. Omnium.

Extra sacros ordines constituti ducant vxores, & ab ecclesia stipendia accipiant. Si qui verò.

Subdiacono vxorē ducere nō licet. De illo. Non audiatur Missa presbyteri concubinā habentis. Nullus.

Non est audienda Missa à presbytero, qui concubinam habet. Præter hoc.

Qui vxorem ducere volunt, ante ordinem subdiaconatus hoc faciant. Si quis.

Lectores aut vxores ducant, aut continentiam profiteantur. Lectores.

Subdiaconos continentiam obseruare oportet. Subdiaconis.

Beneficio & officio careant, qui post diaconatum vxoribus vacant. Eos qui.

Excludendi sunt à suorum graduum dignitate subdiaconi, & deinceps, si continentes esse nolunt. Erubescant.

Ad sacros ordines non accedat, nisi virgo, aut probatæ castitatis. Nemo.

B 3

In tribus gradibus constituti, etiam ab vxoribus abstineant. Placuit.

In minoribus ordinibus constituti, vxorem ducāt, nisi voto aut religioso habitu prohibeantur. Seriatim.

Non liceat clericis alterius sectæ vxorē accipere. Quoniam.

Non habitent cū clericis mulieres, nisi quæ naturali fœdere omnem suspiciōē excludunt. Interdixit.

Presbyter vxorem suam quasi sororem diligat, & quasi hostem fugiat. Presbyter.

Vidua vel seniores presbyteræ appellentur. Mulieres.

Dist. XXXIII.

Secundis nuptiis post baptisma copulatus, aut concubinam habens, ad sacrum ordinem conscendere non valet. Si quis.

Duarum matronarum maritus post baptisma, clericus non ordinetur. Maritum.

Arrepticij, vel epileptici sacris altaribus non ministrent. Communiter.

Qui tempore baptismatis vxores habent, si postea religiosè vixerint, clerici fieri non prohibentur. Laici.

De quodā episcopo, qui ante sui episcopatus apicem concubinam habuit. Habuisse.

Dist. XXXIII.

Eriā cōsanguinearū immoderatā familiaritatem

ritatem, & venationes, Episcopū & presbyterū & diaconū vitare oportet. Quorundam.

Qui non habet vxorem, loco illius concubinam potest habere. Is qui.

Qui post mortem vxoris habuerit de ancilla filios, diaconus fieri permittatur. Fraternalitatis.

Non admittatur ad lucrum, qui præter vxorem, aliam cognouit. Si quis.

Qui virginem non duxit vxorem, ad sacros ordines non accedat. Curandum.

Bigamus vel pœnitens, corpore vitatus, literas ignorans, curiæ vel conditionis obnoxius, clericus non fiat. Præcipimus.

Non fiat sacerdos, cuius vxorem euidenter constat adulterium admisisse. Si cuius.

Qui ante baptisma vel post baptisma viduā duxerit vxorem, non admittatur ad clerum. Si quis viduam.

Qui secunda coniugia sortitur, clericus nō fiat. Cognoscamus.

Speâculis publicis mancipatam, vel reiectam, vel auellam ducens vxorem, Diaconus non fiat. Si quis.

Quæ sit vidua, vel reiecta, vel meretrix. Vidua. Inter lectores vel ostiarios deputer subdiaconus, secūdā ducēs vxorē. Si subdiaconus.

Viduā ducens vxorē, subdiaconus, fieri non

potest. Lector.
Nuptiarum conuiuiis presbyteri interesse non debent. Presbyteri.
Qui cum alio velatam, non tamen illi nuptiam vxorem duxerit, sacerdos fieri non prohibetur. Valentino.

Dist. xxxv.

*Nō sit uidelemus
& ebrius clericus.*

Diaconus, presbyter & episcopus, ebrietati & alea deseruientes, nisi desierint, communionem priuentur. Episcopus.
Esus carniū & vini potus post diluuium concessus legitur, post Christi aduentum inhibitus. Ab exordio.
Alienum est à sapiente, potationibus & ebrietatibus vacare. Luxuriosa.
Igaominiosum est sacerdoti, affluere deliciis, epulis atque lasciuis. Ecclesia.
In paradiso abstinencia, extra paradysum edendi lasciuia cœpit. Sexto.
Triginta diebus à communionem abstineat clericus, quem ebrium fuisse constiterit. Ante omnia.

Dist. xxxvi.

Doctus, & ad docendum idoneus sit episcopus.

Illiterati & corpore vitari non promouentur ad clerum. Illiteratos.
Ad sūmū sacerdotiū nō aspiret, qui diuinis stipēdiis vel disciplinis nō est eruditus. Qui. Sacerdotis est, legis sciētia habere, nō bellis, sed orationibus vacare, & doctrinis. Si quis.

Dist.

Dist. xxxvii.

Libros gentiliū non legat Episcopus, sed hæreticorum. Episcopus.
Reprehenduntur sacerdotes, qui omissis Euangeliis, comœdias legunt. Sacerdotes.
In vanitate & obscuritate sensus ambulāt, q̄ secularibus disciplinis occupantur. Nōne.
Qui scripturas sacras malè intelligit, vel seculari sapiētia abutitur, vino inebriatur & sicera. Vino.
Reprehenduntur Episcopi, qui filios suos secularibus erudiunt literis. Legant.
Beatus Hieronymus ab angelo uerberatur, qui Ciceronis librū legebat. Legimus.
Non prohibeantur clerici seculares literas legere. Turbat.
Seculares literæ legenda sunt, ne ignorentur. Legimus.
Grammatica legenda est, ut per eam sacra scripturæ intelligantur. Si quis autem.
Exemplo Danielis probatur, nō esse peccatū secularibus literis erudiri. Qui de mēsa.
Magistros & doctores Episcopi cōgruis locis constituant. De quibusdam.
Autoribus gentiliū, eorum uanitas retunditur atque convincitur. Si quid.
Ad intelligentiam sacrarū scripturarum, secularium peritia necessaria ostenditur.
Quare prohibeatur Christianus poetica fig

B 5

mentalegere. Ideo.
 Qui ignorans excusatur. Non omnis.
 Dist. XXXVIII.
 Sacerdotibus maximè ignorantia vitanda
 est. Ignorantia.
 Officiale libellum ab Episcopo accipiant
 presbyteri, cum ordinantur. Quando.
 Insciria sacerdotum nec excusatione est di-
 gna, nec venia. Si in.
 Canones non licet sacerdotibus ignorare.
 Nulli.
 Quæ sint sacerdotibus necessaria ad scien-
 dum. Quæ ipsis.
 Quæ oporteat scire cum qui Episcopus est
 ordinandus. Omnes.
 Sacræ scripturæ inhærentes, non obscuran-
 tur iniquitate mundana. Sicut.
 Ignorantia scripturarum, est ignorantia
 Christi. Si iuxta.
 A Domino sciuntur vel ignorantur, qui ea
 quæ Dei sunt sapiunt vel ignorant. Qui
 ea.
 Non qui aliquid nescit, sed qui putat se scire
 quod nescit, errare probatur.
 Non contemnant scholastici ecclesiasticam
 simplicitatem. Sedulo.
 Propter opprobrium senectutis à parvulis
 & à minimis non erubescat discere Epi-
 scopus. Nullus.

Dist.

Dist. XXXIX.
 Secularium negociorum imperiti, non sunt
 in episcopos ordinandi. Petrus.

Dist. XL.

Officium sacerdotum non confert, sed adi-
 mit licentiam delinquendi. Non nos.
 Filij sanctorum sunt, qui exercēt opera eo-
 rum. Non est.

Morum nobilitas, non loci, nec generis, sa-
 cerdotes notificet. Nos qui.

Non loca vel ordines, sed merita Deo con-
 iungunt. Non loca.

Magnitudo peccati vel dignitatis quinquā
 fortiter deiicit. Homo.

Damnatur Apostolicus, qui suæ & fraternæ
 salutis est negligens: hic tamen à nemine
 est iudicandus. Si Papa.

Non ordines, sed vitæ merita nos Deo cō-
 mendant. Ante omnia.

Corruptitur, & ad terram sacerdotiū tra-
 hitur, nisi legaliter & iuste seruetur. Si-
 cut viri.

Gratia non locus saluat animā. Qualiber.
 Non est verus sacerdos, omnis qui nomina-
 tur sacerdos. Multi.

Dist. XLI.

Pro moribus eorum cum quibus viuimus,
 etiā vti debemus alimentis. Quilibet.
 Nō cibus, sed appetitus in culpa est. Delicia.
 Contra

Contra suam infirmitatis consuetudinem aliquibus cibis diuites vtri non cogantur. Non cogantur.

Aequanimiter tolerandi, non usus vel abstinentia cibi iustitiam facit. Quod dicit. Temperantia ciborum & vestium, non dissolutio eorum laudatur. Parsimoniam. Sub specie virtutum saepe se vicia ingerunt. Saepe se.

Meritum fidei & vitae, non diuini Episcopalis auctoritas quaeritur. Episcopus.

Dist. XLII.

Hospitalis sit. Hospitalis sit sacerdos. Hospitalem.

Non sunt despiciendi, qui conuiuia pauperibus exhibent. Si quis.

In recipiendis hospitiis nulla debet esse distinctio. Quiescamus.

Clerici ad agapen vocati, partes sibi non tolerant. Non oportet.

In locis Deo dedicatis nec comedere, nec accubitus sternere liceat. Non oportet.

Nisi necessitate coacti, clerici in ecclesia non conuiuentur. Nulli episcopi.

Dist. XLIII.

Pudicus sit, & modestus. Pudicus debet esse presbyter. Pudicus. De moderatione praedicatoris, & silentio.

Sit rector.

Porcis & canibus sacra non sunt committenda. In mandatis.

Verba

Verba praedicationis persecutoribus suis praelati non subtrahant. Scimus.

Non est mundus a sanguine subiectorum, qui Dei voluntatem illis non annunciat. Ephesiis.

Aeternae damnationis poenam incurrit praedicator, qui semen verbi Dei non spargit. Dispensatio.

Dist. XLIIII.

Non sit vinolentus & gulosus presbyter. *Iterum de ebrietate & luxu.*

Quum autem.

Non est vacandum comestationibus & ebrietatibus. Comestationes.

Nulli clericorum aut continentium licet tabernas intrare. Non oportet.

Deponatur clericus, qui tabernas aut ergasterium habere voluerit. Nulli.

Nisi necessitate compulsi clerici tabernas non ingrediantur. Clerici.

Cocripiendus est Episcopus, qui conuiuio occupatur. Multis.

Nunquam se presbyter inebriet, nec alios cogat ad bibendum: nec plausus, & risus, & fabulas referat. Nullus.

Christiani ex symbolis conuiuia non celebrent. Non oportet.

Sacrarum scripturarum lectio sacerdotalibus semper conuiuio miscetur. Pro reuerentia.

De symbolis nec conuiuia facere, nec ante horam

Non sit percussor. ram dicit terriam clericis comedere licet.
Non liceat.

Dist. XLV.

Nō debet esse percussor Episcopus, aut presbyter. Sequitur.

Verborum correctione, non verberibus, timeri debet Episcopus. Quid autem.

Non asperis, sed blādis ad fidem verbis sunt aliqui prouocandi.

Non seueritate, sed beneuolentia subditos prælari corripiant. Licet.

Vt non sunt Iudæi ad fidem cogēditā nec conuersi, ab ea recedere permittuntur.

De Iudæis.

Beneuolentia plus quàm seueritas agat circa corrigendos. Licet.

Deiciatur ab officio presbyter & diaconus, & Episcopus, verberibus timeri quærens Episcopum.

Non verberibus, sed verbis subditos episcopi corripiant, Cum beatus.

Disciplina nō est seruāda sine misericordia, nec misericordia sine disciplina. Disciplina.

Iustē iudicans, misericordiam cum iusticia seruat. Omnis.

Qui remittit, & qui corripit, vterque miseretur. Et qui.

De triplici genere elemosynarum. Tria. Elemosynis pecuniæ p̄fert elemosyna cor

dis. Duæ.

Manuetudo & moderatio ab inuicem non separentur. Sunt namque.

Verè iustus miseris compatitur, delinquentibus indignatur. Vera.

Peccantes manuetudine prouocentur, non austeritate abiiciantur. Recedite.

In populum ira Dei descendit, quum prædicator delinquentes palpat, non corripit.

Sed illud.

Qui sermone inutili conscientiam percudit infirmorum, percussor vocatur. Sanc.

Dist. XLVI.

Episcopus non sit litigiosus. Sequitur.

Arrogantes nesciunt inferre humiliter, quæ docent. Hoc.

De his qui peccatoribus adulantur. Sunt. Adulator vel proditor clericus ab officio

degraderetur. Clericus. Excommunicentur ab Episcopo, qui fratribus

non approbata obiiciunt. Acculatores. Remoueat

ab officio clericus maledicus, scurrā, fratrum profectib⁹ inuidēs. Cleric⁹. Nō sunt ordinandi, qui seditionibus vacāt.

Seditionarios. Usuras exigere clericis minimè licet. Non licet.

Nec suo, nec alieno nomine clericus fœnerator sit. Sicut.

Dist.

Percussor quis.

Non litigiosus, vel adulator vel sediciosus, vel maledicus sit.

μὴ αἰ-
σχρῆξερ
δὴς.

Dist. XLVII. Episcopus non sit turpis lucri cupidus.

Quod autem.

Diaconus, presbyter, episcopus, exigens vsuras, nisi desierit, deponatur. Episcopus. Vsuras exigens siue clericus, siue subiectus regulæ, deiciatur. Quoniam.

Temporalibus lucris deseruientes, Deo nequaquam militare probantur. Omnes. Ad sacros ordines vsurarij promoueri non debent. De Petro.

Degradetur clericus, qui vsuras accipere de-
tegitur. Si quis.

Nec implicari errore, nec cupiditate violati sacerdotem oportet. Verum.

Qui cupiditatem à se non abscindit, Deo adharere non valet. Bonorum.

Auari est hominum bona inuadere, quorū necessitatibus subuenire valet. Sicut hi. Bonorum hominum disciplina mores im-
mutare non valet. Quantumlibet.

Coniucia perditorū à via reſtitutionis nos mouere non debent. Quod ad nos.

Dist. XLVIII.

Episcopus non sit neophytus. Prohiben-
tur.

Neophytus in episcopum non est ordinan-
dus. Quoniam.

Qui dicatur neophytus, & vnde sit. Sicut.
Dist.

Dist. XLIX.

Sacrificium Deo non offert, qui vitii est macularus. Hinc.

Indoctus, terrena lucra sectans, vitiatus, or-
dinari non debet. Sacerdotes.

Dist. L.

Lapsi in suo ordine, reparari non possunt.
Si lapsi.

Qui post ordinationem labitur, depositus
permanebit. Qui semel.

Presbyter post lapsum nulla ratione in sa-
cro ordine reparari valet. Presbyterum.

Post patratum homicidium, sacerdotale of-
ficium ministrari non potest. Miror.

Ad maiorem gradū clericus peruenire non
potest, qui paganum occidit. Clericum.

Qui defendendo se paganum occiderit, sa-
cerdotalis careat officio. De his.

Cadat ab officio, episcopus presbyter, aut
diaconus, capitale committens crimen.
Si episcopus.

Qui homicidij facto aut præcepto aut cō-
silio post Baptisma conscius fuerit, cle-
ricus non ordinetur. Si quis.

De sacris ordinibus lapsi reputari non pos-
sunt. Peruenit.

Loco lapsi alius ordinandus est. Postquam.

Qui post ordinationē suā in lapsū ceciderit,
sacra mysteria nō debet tractare. Si post.

*Contra-
rium.*

Clerici post lapsum suis ordinibus reparari non possunt. Ponderet.

In pristinum gradum post pœnitentiam reuocari possunt pœnitentes. Et purgabit.

Lapsi reparari possunt. Quia.

Post acerrimam pœnitentiam lapsi reparantur. Quid est.

Post condignam pœnitentiam pristina recipiunt officia. Quum.

Post pœnitentiam clerici correcti gradum suum & dignitatē recipiant. Contumaces.

Quare constitutum est in ecclesia, ne post pœnitentiam quis ad clericatum redeat.

Vt constitueretur.

Reparationis officium non nisi post pœnitentiam debet concedi. Absit.

Impœnitentibus venia concedi non potest. Si quis.

Qui sunt reparandi post lapsum, vel quando. Domino.

Diaconus aut presbyter in adulterio deprehensi, reparari non possunt. Si quis.

Difficile est post lapsum ad pristinum gradum redire. Quicumque.

Lapsus post pœnitentiam, altari tantum ministrat. Qui sub

De sacerdotibus, diaconis vel laicis, qui idolis thurificant. Presbyteros.

Non potest restitui in sacerdotiū, cuius crimen

men fuit manifestum. Sacerdotes.

Qui valeat reparari post lapsum, vel non. De his.

A communione abstineant, qui lapsi ante restitutionem communicant. De eo.

Post duorum annorum pœnitentiam officio & communioni restituantur clerici, qui in obsidionibus positi, necessitate sanguinem fuderunt. De his.

Qui casu homicidiū facit, ex dispensatione in ordine suo permaneat. Clerico.

Perpetuò careat officio presbyter, qui iracommotus, licet extra animum, aliquem interfecerit. Studeat.

Quinquennio à cōmunionē abstineant, qui casu homicidium faciunt. Eos verò.

Quibus temporum spatiis à cōmunionē abstineat, qui voluntate vel casu ancillam suam interfecerit. Si qua.

De his qui voluntate vel casu homicidium faciunt. Si quis.

Lapsi in suis ordinibus, reparari possunt, sed non ad maiores ascendunt. Hi qui.

Petrus post culpā negationis princeps Apostolorum à Domino est institutus. Considerandum.

Post negationem, in fide & gradu Petrus profecit. Fidelior.

Non ordinetur clericus ex pœnitentibus. Ex

pœnitentibus.

Bigamus pœnitens, viduæ maritus, sacra militiæ se ingerens, sine spe promotionis in suo ordine permaneat. Quicumque. Non prohibeatur à clero, qui pressus languore, per cõmunionem pœnitentiæ benedictionem accepit. Is verò.

Qui ad pœnitentiã agendã in monasterio recluditur, presbyter nõ ordinetur. Si ille. Bigamus, vel quilibet post pœnitentiã sacris non applicetur ministeriis. Non cõfidat. Pœnitentes clerici fieri nõ possunt. Canones. Non debet fieri clericus, qui post remissionem peccatorum militiã cingulum habuit. Si quis.

Quomodo pœnitentes ad pœnitentiã accedant. Pœnitentes.

Quæ sint seruanda in solenni pœnitentiã. In capite.

Clericis non imponãtur manus, tanquam pœnitentibus. Confirmandum.

Nec clerico pœnitentiã agere, nec pœnitenti ad clericatum accedere permittitur. Illud. Presbyteris & diaconis tanquam pœnitentibus non debent manus imponi. Alienũ. Causã necessitatis ad clerum pœnitentes admittantur. Placuit.

Ad clericatus officium non admittantur apostata. Hi qui.

Dist.

Dist. LI.

Post baptisma militantes, vel in foro decertantes, à sacris prohibentur ordinibus. Aliquantos.

De quibus laicis aliqui ad clericatum non possunt peruenire. Designata.

Non admittantur curiales ad clericale officium. Præterea.

Non promoueatur ad diaconatum, qui post baptisma ad fidelem necãdum accinctus fuerit. Si quis.

A quibus debet esse immunis, qui in episcopum ordinatur. Qui.

Dist. LII.

De eo qui subdiaconatus ordine postposito, diaconus & presbyter est ordinatus. Sollicitudo.

Dist. LIII.

Quare sit constitutum, ne curiales ordinentur. Legem.

Dist. LIIII.

Seruus ad clericatus officium non promoueatur. Nullus.

De seru li conditione nullus ad sacros ordines perueniat. Nulli.

Post donum libertatis, famuli reuocentur in clerum. Qui ex.

Ad clericalem gradũ suscipiuntur, qui nullo obsequio retento, à dominis suis liberta-

tem percipiunt. Quicumque.
Sine patroni consensu non ordinetur, qui
patrocinio cuiuslibet est obligat^o. Si quis.
Seruus si laicus irrepserit ad sacerdotiū, pec-
culij amissione mulsetur. Ex antiquis.
Seruus clericus factus, seruituti obnoxius
maneat. Frequens.
Nec ad religiosæ vitæ propositum nec ad
clericatas officium serui, sine dominorum
consensu admittantur. Generalis.
Ad libertatem perducantur mancipia Chri-
stiana, à Iudæis comparata. Mancipia.
Officia publica Iudæis non sunt commit-
tenda. Nulla.

In libertatem vendicentur serui, qui ab in-
fidelitate ad fidem accedunt. Fraternitatē.
Monasterij seruum abbati vel monacho non
licet liberum facere. Abbati.
Si conuersationis probata fuerit famulus,
ecclesiæ potest ordinari.
Absque patroni assensu liberti non promo-
ueantur ad clerum. Prohibendum.

Dist. LV.

Qui de monasterialibus disciplinis, & de
laicis ad clericale munus accedit, ante-
acta eius vita examinerur. Præcis.
Annua suspensioni subiacet, qui præterca-
nonū formam aliquem ordinat. Nullus.
Non ordinentur pœnitentes, vel illiterati.

Pœn

Pœnitentes.
Qui semetipsum castrauerit, nõ ordinetur.
Si quis.
Non producatur ad clerum, qui semetipsum
castrant. Hi qui.
Non est ordinandus, qui partem digiti vo-
lens sibi abscindit. Qui partem.
Qui per languorem à medicis desecatur, ad
clerum valet admitti. Si quis à.
Licite ordinatur episcopus, qui per hominū
insidias castratur. Eunuchus.
Non excludantur à clero, qui à medicis, vel
à barbaris, vel à dominis suis castrantur.
Si quis pro.
Nõ prohibetur à sacris ordinibus, q̄ à medi-
corū incisione claudus efficitur. Si quis in.
Non prohibetur à clero, qui digitum sibi
casu abscidit. Lator.
Tempore sinceritatis dignitas acceptæ, se-
quēti debilitate non amittitur. Præcepta.
Non sunt præstanda iura sacerdoti, cui
oculus erutus est. Si Euangelica.

Dist. LVII.

Filij presbyterorum à sacris prohibentur
officiis. Presbyterorum.
Vitia parentum filiis non imputentur. Un-
decunque.
Non parentum, sed propria culpa quem-
que condemnat. Nasci.

C 4

Iniquitates parentum filiis obesse non possunt. Sponsus.

Non aliena culpa, sed propria; aliquem ab eo quo fungitur, deicit gradu. Satis.

Ex adulterio natus, à sacerdotio non prohibetur. Dominus.

A populo Dei non separat aliquem materna conditio, sed propria culpa. Ismael.

Vitia parentum etiam ad posteros transferuntur. Si gens.

Filij sacerdotum non prohibentur ab episcopatu, si cæteræ virtutes in eis inveniuntur. Cenomanensem.

Dist. LVII.

Non ordinetur clericus, qui in ægritudine constitutus baptizatur. Si quis.

Dist. LVIII.

Monach^o nō ordinetur cleric^o, nisi volūrate Abbatis Episcopo fuerit oblatu. Nullus.

Dist. LIX.

Nō aspiret ad summū sacerdotiū, qui ecclesiasticis disciplinis nō est imbutus. Qui.

Ad sacerdotale officiū null^o, nisi p̄ singulos gradus approbatus accedat. Si officia.

Cuiuslibet meriti laicus ad summum non aspiret sacerdotium. Hoc ad nos.

Non aspiret ad summum sacerdotium, qui ecclesiasticis disciplinis non est imbutus. Ordinatos.

Dist.

Dist. LX.

Archipresbyter, vel decanus, vel archidiaconus, non nisi diaconus, aut presbyter, ordinentur. Nullus.

Nullus in præpositū, vel archiepiscopū, vel archipresbyterum, vel archidiaconū, nisi presbyter vel diacon^o ordinetur. Nullus.

Non eligatur in episcopum, nisi in sacris ordinibus constitutus. Nullus.

Dist. LXI.

Sacerdotes ex laicis non sunt ordinandi.

Sacerdotale.

Non sunt eligendi ad Episcopatum, nisi quos probabilis vita cōmendat. Episcopum.

Rudibus & imperitis gubernacula ecclesie non sunt committenda. Statuimus.

Scolasticus ex foro aut ex administratione postulari potest episcopus. Osius.

Electio ep̄i debet fieri cū solēnitate decreti omnium subscriptione roborati. Episcopus.

Extranei emeritis in suis ecclesiis non præponantur. Nec.

Qui in episcopū eligitur, nō sit reus criminum, quæ sacra lex morte punit. Bene.

Non patiatu^r à quoquam præsumi de rebus ecclesie, nisi cū fuerit commissa visitatio. Quoniam.

Dist. LXII.

Nō sunt habēdi inter episcopos, q̄ nec à cle-

ricis eliguntur, nec à plebibus expetuntur. Nulla.

Populus non debet præire, sed subsequi. Docendus.

Non consecratur in episcopum, nisi canonicè electus. Nullus.

Dist. LXIII.

Laici electioni pontificum non se ingerant. Nullus.

Electioni episcoporum imperator interesse non debet. Valentinianus.

Autoritate apostolica, non regio favore, episcopus est eligendus. Pontifex.

Non recipiatur à comprouincialibus, qui regia ordinatione episcopale culmen est adeptus. Si per.

Irrita sit electio episcopi, vel presbyteri, à principibus facta. Omnis.

Non eligantur à populo, qui sunt promovendi ad clerum. Non licet.

Voluntas principis in ordinatione pontificis desideratur. Quia.

Clerus & populus pontificis electioni intererunt. Quanto.

In electione episcopi populus debet adesse. Plebs.

Sacra principis autoritas ordinandis est necessaria. Principali.

Papa rogat Augustum, ut Reatinam ecclesiam cuidam

cuidam electo dignetur concedere. Reatina. Regio præcepto ab Apostolico colon' Reatinae ecclesiae ordinatur Episcopus. Nobis. Imperatoris epistola in electionis confirmatione desideratur. Lectis.

Clericorum & civium voluntate metropolitanus est ordinandus. Metropolitano. Cum clero & populo Archipresbyteri fiat electio. Si in.

Electus in Romanum pontificem non ordinatur, nisi eius decretum imperatori primum præsentetur. Agatho.

Imperator ius habet eligendi pontificem. Hadrianus.

Electio Romani pontificis ad ius pertinet imperatoris. In.

Præcepto principum Maximo remittitur, quod absque autoritate Apostolica ordinatur Pontifex. Salonitana.

In electione episcoporum, principis desideratur assensus. Quum.

Plebs non est eligere, sed electioni consentire. Cleri.

Præsentibus legatis Imperatoris ordinatur pontifex Romanus. Quia.

Inconsultris legatis Imperatoris, Hadrianus ad pontificatum eligitur.

Electio Romanorum pontificum à Ludouico conceditur Romanis. Ego.

Electus

Electio & cōsecratio Romani pōtificis, nō nisi iustè & canonicè fiat. Inter nos.

Ab imperatore, vel nunciis eius, electioni Romani pontificis nullum obſtaculum generetur. Constitutio.

Iuramentum Ortonis quod fecit domino Papæ Ioanni. Tibi.

Liberū sit clero, & populo, de propria diœcesi episcopum eligere. Sacrorum.

Absque religioſorum virorum concilio canonici maioris eccleſiæ episcopum non eligant. Obeuntibus.

Quam vora eligentiū in duas se diuiferint partes, qui sit præferendus alteri. Si fortè.

Dist. LXIII.

Ab omnibus comprouincialibus episcopi ordinentur. Episcopi.

Cæteris assentientibus, cum tribus comprouincialibus ordinetur episcopus.

Comprouinciales.

Non ordinetur episcopus extra conscientiam metropolitani. Extra.

Episcopus à suo metropolitano, & ipse ab eodem consecratur. Quia.

Non erit episcopus, qui præter metropolitani cōscientiam fuerit ordinatus. Aliud.

Dist. LXV.

Si cæteris cōsentientibus ordinationi episcoporū, duo vel tres contradicant, obtineat senten-

senten

sententia plurimorum. Sanè. Absque primatis consensu metropolitanus episcopum non ordinet. De persona. Vnicuique eccleſiæ proprius honor obseruetur. Mos.

Si fortè vnus tantū in prouincia remanserit episcopus ad cōsecrationem episcopi de vicina prouincia conuocentur. Si fortè.

Dist. LXVI.

Ab omnibus suffraganeis suis archiepiscopus ordinetur. Archiepiscopus.

Dist. LXVII.

Sacerdotes ab vno episcopo possunt ordinari. Reliqui.

Dist. LXVIII.

Semel consecratus, iterum consecrari non debet. Siout.

De presbyteris qui ordinantur ab eis, quos conſtat episcopos non fuisse. Presbyteri.

Non debet iterum cōsecrari eccleſia semel consecrata. Eccleſiis.

Apostolorum in eccleſia locum Episcopi tenent. Quorum.

Dist. LXIX.

Abbatēs, quib⁹ ab episcopis manus imponitur, aliquos tonsuræ possunt. Quoniam.

Non exorcizent, qui ab Episcopo proeecti non sunt. Non.

Dist.

Dist. LXX.

Nullus ordinandus est absolute, hoc est, sine titulo. Neminem.

Irrita sit ordinatio sine titulo facta. Sancto- rum.

In duabus ecclesiis aliquem titulari non licet. Ibidem.

Dist. LXXI.

Clerici ab episcopo alterius ciuitatis non ordiantur. Illud.

Qui sine sui Episcopi consensu ordinatur, irrita sit eius ordinatio Si quis.

Clericus vnius ecclesie, in altera non ordinetur. Clericos.

Apostolica permissione vni⁹ ecclesie clericus in altera valet ordinari. Fraternalite.

Sine literis episcopi sui in aliqua ecclesia clericus non suscipiatur. Primatus.

Sine literis commendatitiis clericus extra suam ecclesiam non ministret Extraneo.

Absque formata clerici peregrini non suscipiantur. Nullum.

Dist. LXXII.

Nisi eodem petente, nulli dimissorie litera prestantur. Episcopus.

In vna ecclesia ordinatus, in alia non suscipiatur. Placuit.

Dist. LXXIII.

Exemplaria formatarum epistolarum. In nomine.

mine. Sanctissimo.

Dist. LXXIII.

Annua suspensioni subiaceat Episcopus, qui inuitum ordinare presumit. Episcopus.

Nullus promoueatur inuitus. Gestas.

Qui ab episcopis suis promoueri contemnit, a loco suo deiciatur. Si qui.

Posteriores prioribus Episcopi non preponant. Episcoporum.

In loco quo quisque ordinatus est, inuitus teneri non debet. Quorundam.

Non est aliquis inuitus ad episcopatum pertrahendus. Vbi ista.

Qui maiores ordinari contempserint, de minoribus promoueatur ordinibus. Consuluit.

Dist. LXXV.

Ordinationes episcoporum qua hora fieri debeant. Ordinationes.

Ultra tres menses non differatur episcoporum ordinatio. Quoniam.

Ordinationes presbyterorum & leuitarum qua hora fieri debeant. Ordinationes.

Presbyteri & Leuita qua hora ordinandi sunt. Quod.

Quare die Dominico sacerdotum ordinationes celebrentur. Quod die.

De temporibus ordinationis. Ordinationes.

Dist. LXXVI.

Quibus temporibus ieiunia celebrentur. Ieiunium. Quare

Quare in suprascriptis temporibus ieiunia
lex imperavit. Ieiunium.
Sabbato magno post horam baptismi Epi-
scopus valet ordinari. Dilectionis.

Dist. LXXVII.

Non nisi per distinctos gradus quisque ad
sacerdotium atpiret. Illud.

Quæ interualla temporis in singulis gradi-
bus seruanda sint. In singulis.

Minoribus vintiquinque annis Leuitica
non præterui benedictio. Episcopus.

Per quæ interualla tēporū ordinetur, qui de
monachis in clericatum eligitur. Si quis.

Dist. LXXVIII.

Ante annos triginta presbyter non ordi-
netur. Si quis.

Non est ordinandus sacerdos, nisi longo sit
probatu examine. Quid est manus.

Ante triginta annorum ætatem presbyter
non ordinetur. Presbyter.

Necessita e exigēte, vintiquinque anno-
rum presbyteri ordinentur. Si triginta.

Dist. LXXIX.

De eo qui sine concordia cardinalium ele-
ctione inthronizatur. Si quis.

Papa superstitite, eo incōsulito, de electiōe fu-
turi pōititici nemo audeat loqui. Si quis.

In Apostolatus culmē nullus nisi ex Cardi-
nalibus promoueat. Oportebat.

Ana

Anathematizetur episcopus, monachus, vel
laicus, Romanam ecclesiam inuadens, &
in gradū filiorū eius prorūpens. Si quis.
Anathema sit, qui canonica electioni Ro-
mani pontificis contradicere præsumple-
rit. Si quis.

Nullius episcopi fiat electio, nisi post diem
tertium depositionis alterius. Nullus.

Si temeritate cōcertantium duo fuerint or-
dinati. Si duo.

De eo q̄ per pecuniā, vel populari tumultu,
nō canonica electione ordinetur. Si quis.

Si Papa de electiōe sui successoris decernere
non poterit. Si transitus.

Summorum pontificum sibi Dominus ele-
ctionem reseruauit. Electionem.

Dist. LXXX.

In quibus locis primates vel patriarchæ de-
beant ordinari. Vrbes &.

Episcopales sedes non longo intervallo à se
debent disungi. Fraternitatem.

Dist. LXXXI.

Sine crimine & graui peccato debet esse, qui
ordinatur episcopus. Apostolus.

Monitoris personam non recte suscipit, qui
verbis, non operibus docet. Nemo.

Careat ordine, quem præstat, qui indignum
sublimare non meruit. Tantis.

Non recipit ordo ecclesiasticus eū, qui sine
D

examinatione, vel postea confessus, ordinatur. Si qui.

Lapsi per ignorantiam, aut contemptu ordinatum concurati, deiciantur. Quicumque Alienus fiat à ministerio, qui illud viuendo illicitè poluit. Maximianus.

Cuilibet deposito episcopi prouidètia locus pœnitentiæ deputetur. Sacerdos.

Retruduntur in monasteriũ presbyteri, qui pœnitentiã agere contrènunt. Dictũ est. Mutatio loci aliquando valet conuersis ad pœnitentiam. Valet.

Clericus adulterasse conuictus, vel confessus, in monasterio retrudatur. Si quis. In crimine captus presbyter vel diaconus deponatur, sed non communionem priuetur. Presbyter.

Non ingrediatur ecclesiam presbyteri, diaconi, subdiaconi, qui in fornicationis crimine iacent. Si qui.

Officio & beneficio priuetur episcopus, presbyter, vel diaconus, fœminam suscipiens, vel susseptam retinens. Si quis.

*Vxor cũ
alios quibusdam
excipitur.*

Clericus, matronarum domicilia frequentans, deponatur. Clericus.

capit. Volumina.

Simul cum mulieribus sacerdotes habitare non licet. Oportet.

Venudetur ab episcopo mulieres, quæ appetunt cõfortia clericorũ illicita. Quidam.

Non

Non habitent mulieres cũ clericis, nisi quas necessitudo excusat. Fœminas.

Nisi maiorum iussione, ad fœminarum domicilia clerici non accedant. Clerici.

Episcopi prouideant, ne occasione temporalium, clericorum familiaritatibus virgines socientur. Ad reatum.

Dist. LXXII.

Episcopus pauperibus, & qui suis manibus laborare non possunt, necessaria prouideat. Episcopus.

Qui voluptatem officio praposerit, modis omnibus submoueat. Proposuit.

Quæ pœnitètia sit imponenda sacerdoti, quæ de fornicatione cõuictus fuerit. Presbyter.

Dist. LXXXIII.

Suspendatur episcopus ab officio, clericorũ suorum scorratori consentiens. Si quis. Maximè ecclesiam lædit, qui sub nomine sanctitatis delinquit.

Qui non resistit erroribus, consentit. Error. Non prodest, suo errore non pollui, qui alieno consentit. Quid enim.

Qui non occurrit, consentit erranti. Cõsentire.

Miserrimus est episcopus, qui malorum laudibus gloriatur. Nihil.

Dist. LXXXIII.

Sollicitũ oportet esse episcopũ circa defen-

tionē pauperum, & releuationē oppresso-
ru, alioqui est corrigendus. Peruenit.

Qui sacramētis diuinis inseruiunt, cōtinē-
tiam in omnibus seruent. Quum in.

Laica sit tantum communionē contentus
clericus, viduam ducens, aut secundam
vxorem. Quisquis.

Presbyteri, seniores dicuntur non tam æta-
te, quàm sapientia. Porro.

Dist. LXXXV.

φιλότητος
vos. Hospitalitatem nesciens, nō fiat episcopus.
Archidiaconum.

Dist. LXXXVI.

Negligentiæ rectorum imputantur culpæ
inferiorum. Inferiorum.

Homines sunt diligendi, peccata odio ha-
benda. Odio.

Qui negligit emendare quod valet, facien-
tis culpam habet. Culpam.

Veniam à subditis non petat, qui in corri-
piendo modum excesserit. Quando.

Sacram scripturam, non grammaticam de-
bet episcopus exponere. Quum multa.

Sine liberalitate inane portatur nomen e-
piscopi. Fratrem.

Immane peccatum est, res suas donare hi-
strionibus. Donare.

Graviter delinquent, qui venatori aliquid
donant. Qui.

Quæ

Quæ sint in liberalitate seruanda. Nō satis est.
Ad vindictam facilis episcopus esse nō de-
bet. Si quid.

De quodā episcopo, qui ante quàm missarū
solēnia celebraret, die Dominico ad exa-
radā mēse cuiusdā pfectus est. Tanta.
Non liceat episcopo propriis manibus ali-
quem cedere. Non.

Qui connumerantur in clero, turpibus lu-
cris non seruiant. Peruenit.

Dist. LXXXVII.

Implorantibus patrocina, episcopi debent
adesse. Licet.

Ecclesia tueatur, quos in suam defensionem
suscipit. Irreligiosum.

Confugientes ad ecclesiam, extrahere non
licet. Eos qui.

In libertate ecclesia tueatur liberos suos.
Libertos.

A sacerdotibus defendantur liberti, qui in
seruitutem reuocantur. Liberti.

Expositos defendat ecclesia, si quis eos ca-
lumniatus fuerit. Si expositus.

Dist. LXXXVIII.

Prohibentur clerici cupiditatis negocia su-
scipere. Decreuit.

In sacris ordinibus constitutus, mundanas
curas assumere non debet. Episcopus.

Episcopus mundanis causis occupari nō de-
bet.

ber. Perlatum.

Testamentorum tuitionem, & curā rei familiaris episcopus nō suscipiat. Episcopus, Ratiociniorum causas clericus suscipere nō debet. Inutile.

Fugiendus est clericus negociator. Negociatorem.

Clerico negociari non licet. Fornicari.

Nomine sacerdotis cateat, qui Dei ministros suis euocat officiis. Neque apud.

Dist. LXXXIX.

Domus bene praesit. Vni personae duo non committantur officia. Singula.

Quilibet episcopus vicedominum & economum habeat. Volumus.

Quod sit officium vicedomini. Diaconū. Mundanis viris, res ecclesiasticae non committantur. Indicatum.

Ecclesiastica officia nō committat episcopus propinquis, vel fauore cōiūctis. Deceret.

Graduum & ordinum distributio ecclesiae vnitatem conferuet. Ad hoc.

Dist. XC.

Nō sit religiosus. Clerici discordes deiciantur, vel reuocentur ad concordiam. Discordantes.

Dissentium fratrum oblationū dona non recipiantur. Oblationes.

Extra ecclesiam esse probatur, qui pacē cū proximo non habet. Neque ad.

Murmu

Murmurantes à fratrum vnitato alieni efficiuntur. Alienus.

Corripiantur, qui rixas & contentiones amant. Si quis.

Dissidentes episcopi, ad concordiam redire cogantur. Dissidentes.

Non recipiantur dona eorum, qui pauperes opprimunt. Eorum.

Accēu alienentur fidelium, qui ad concordiam redire contemnunt. Placuit.

Inediis maceretur acerrimis, qui fratri suo reconciliari non vult. Si quis.

Episcopi ad pacem firmiter tenendam, vicissim sibi concilium & auxilium petant. Praecipimus.

Expellendi sunt à communione fidelium, qui sibi inuicem conciliari noluerint.

Dist. XCI.

Corripiantur clerici, qui officiis matutinis, vel vespertinis se subtrahūt. Eleutherius.

Sine officij detrimento, artificioso sibi clericus necessaria quærat. Clericus.

Dist. XCII.

Cōrde, non voce Deum laudare debemus. Cantantes.

Cantandi officium diaconi sibi non usurpent. In sancta.

Qui nō sunt ordinati ab episcopo, in pulpito non psallāt, neque legant. Nō liceat.

D 4

Non turpis lucri u pidus.

Sacerdotis officium gerat episcopus, quæ sua parochia non recipit. Si quis.

De episcopo ordinato, quem sua parochia non recipit. Si quis.

A sua parochia non recepti, aliis molestiam non inferant. Si qui.

Communione priuetur episcopus, qui commissa ecclesiâ addere neglexerit. Si quis.

Sine concilio integri ordinis vacantem episcopus ecclesiam non adeat.

Excommunicetur clericus, qui ab episcopo cõmonitus, matutinis vel vespertinis horis adesse neglexerit. Si quis.

Dist. XCIII.

*Autori-
tas Papa.* Cui pro actibus suis prauis Apostolicus inimicatur, communicare non debemus. Si inimicus.

A nullo debet suscipi, quem Romana depellit ecclesia. Miratus.

Non est in ecclesia, qui cathedram Petri nõ sequitur. Qui.

Singulis annis Apostolorum limina visitent episcopi, qui ordinationibus apostolicis subiacent. Iuxta.

Minores maioribus obedientiam exhibeât. A subdiacono.

Quod sit officium diaconorum. Diaconi. Hi non sunt habendi clerici, qui episcopali providentia non gubernantur. Nulla.

Illi

Illi Deum offendunt, qui suo non obediunt episcopo. Ille.

Septem debent esse diaconi in vnaquaque ciuitate. Diaconi.

Nihil eorum quæ sunt decreta primis ordinibus vendicent diaconi. Diaconos.

Inferiores presbyteris se diaconi cognoscant. Peruenit.

Diaconus honorem exigebat presbytero, & ipse ab inferioribus honoret. Nõ oportet.

Calicem benedicere, & panem dare, diacono non licet. Non.

Sicut episcopis, ita presbyteris diaconi ministrant. Diaconi.

Diaconi presbyteris se superiores non cognoscant. Nonnulli.

Abque Apostolica licentia diaconi Compagis vti non Præsumant. Peruenit.

Mappulis clericis sine Apostolica licentia vti non licet. Illud.

Sicut in ministerio, ita in dispensatione sine diacono episcopus non viuat. Diaconi.

Diaconi presbyteris debet subesse. Legimus.

Diaconus sacerdotibus non præferatur, nisi locum metropolitani sui obtineat. Præcipimus.

Dist. XCIIII.

Etiã subdiaconis vices suas Apostolica committit ecclesia. Valde.

D 5

Excommunicetur, qui legatum sedis Apostolice impedire tentauerit. Si quis. Archidiaconi super presbyteros iurisdictionem non exerceant. Dictum est.

Dist. xc v.

Vbi episcopi desunt, baptizatos presbyteri in fronte chrismate tangant. Peruenit. Ultra suum modum presbyteri contendere non præsumant. Presbyteros.

Oleo sanctificato non prohibetur episcopus infirmos tangere. Illud.

Presbyter idem est qui episcopus, ac sola consuetudine præsentantur episcopi presbyteris. Oli. Coram episcopis, presbyteris docere licet. Ecce ego.

Episcopi & clerici inuicem sibi honorem exhibeant. Esto.

Presbyteri episcopos non præcedant, sed committentur, vel subsequantur. Non oportet. Episcopus non dominum, sed collegam se presbyterorum cognoscat. Episcopus.

Sine præcepto episcopi, presbyter non signet infantes. Presbyter.

Dist. xcvi.

De rebus ecclesiasticis disponendis, laicis nulla facultas attribuitur. Bene quidem. Imperatores ad fidem confirmandam, non potentiam ostendendam, synodo interesse debent. Nos ad.

Sacerdosum auctoritas.

Synodali

Synodali conuentui imperatores interesse non conuenit, nisi vbi de fide agitur. Vbinam. De presulibus diuinarum rerum, qui humanis rebus præsentant, iudicare non possunt. Denique. Nec etiam imperator iura pontificis, nec pontifex iura regia usurpet. Quum ad.

A seculari potestate pontifex prorsus nec solui, nec ligari valet. Satis.

Facta pontificum imperator iudicare non debet. In scripturis.

Regum & principum patres & magistri, sacerdotes esse censentur. Quis dubitet.

Auctoritas sacra pontificum, & regalis potestas, huius mundi gubernacula regunt. Duo sunt.

Imperatores debent pontificibus subesse, & non præesse. Si Imperator.

Imperialis auctoritas religiosa dispensationis mensuram non mutat. Sicut.

Ecclesias instaurare contritas, non pontifices persequi, boni principis est. Boni.

Dist. xc vii.

Epistola Bonifacii ad Honorium Augustum. Ecclesia.

Rescriptum Honorij ad Bonifacium Papam. Victor.

Romana non consuevit ecclesia sine signatis apicibus ligationem vnde cunquæ suscipere. Nobilissimus.

Dist.

Dist. XCVIII.

Nisi quinque episcoporum literis designatum transmarinum hominem ad clericatum nullus suscipiat. Nullus.

Non sunt promouendi ad clerum, qui peregrè fuerint baptizati. Omnes.

Dist. XCIX.

Quæ obedientia sit exhibenda primatibus & patriarchis. Prouincia.

Non vocentur primates, nisi qui primas sedes tenent. Nulli.

Princeps sacerdotum vel summus sacerdos non appellatur, nisi primæ sedis episcopus. Primas.

καθολικὸς
κὸς.

Nec etiam Romanus pontifex vniuersalis est appellandus. Nullus.

Dist. c.

Intra tres menses fidem suam exponere, & pallium postulare à Romana ecclesia quisque metropolitanus studeat. Quoniam, Honor pallij non detur nisi meritis exigentibus & fortiter postulanti. Prisca.

Pro pallio & ordinationibus aliquid accipere vetitum. Nouit.

Nisi post consuetam fidei professionem, pallium dari non debet. Opratum.

Qui pallium desiderat accipere, prius à se amouere illicita promittat. In ea.

Non nisi ad missarum solennia archiepiscopis vti pallio licet. Pallium.

Vsus

Vsus pallij cōcedatur, & antiqua priuilegia innouentur. Pallium.

Dist. CI.

Duo metropolitani in vna & eadem prouincia esse non debent. Peruenit.

S E Q V V N T V R

C A V S Æ.

Cau. I.

Queruntur septem.

- 1 An sit peccatum, emere spiritualia.
- 2 An pro ingressu ecclesie sit exigenda pecunia: vel si exacta fuerit, an sit persoluenda.
- 3 An ingressum vel præbendas ecclesie emere sit simoniacum.
- 4 An sit filius reus criminis, quod eo ignorante pater pecuniam cœnobio pro eius susceptione obtulit.
- 5 An liceat ei esse in ecclesia, vel fungi ea ordinatione quam paterna pecunia est affecurus.
- 6 An illi qui ab eo iam simoniaco ignoranter ordinati sunt, abiciendi sint, an non.
- 7 Si renunciatus suæ hæresi sit recipiendus in episcopali dignitate, an non.

Quæ.

Simoniaci gratiam non præstant, quam vendere

De Simo-
macis.

dere quærunt. Gracia.

Inaniter sacerdos dicitur, quicumque simoniacè ordinatur. Quicumque.

Spolietur honore, qui ecclesiam per pecuniam obtinet.

Patrè habebit cū Simone, qui contra simoniacos vehemèter nō exarsit. Quisquis Simonis damnatio pariter dantem & accipientem inuoluit facit. Quos.

Anathematis sententia dānatur, qui simoniacè ordinatur. Reperiuntur.

Damnatur episcopus, qui per pecuniam ordinationem. Si quis.

A sacerdotio est alienus, qui per pecunias ordinar, vel ordinatur. Qui per.

Nec ordinari nec promoueri in ecclesia Dei per pecuniā aliquis valet. Sanctorū. Simoniaci sacerdotes esse nō possunt. Quicumque.

Qui precio ordinar, lepram, non officium confert. Quum.

Qui spiritus perfectionē non habent, ipsam dare non possunt. Qui perfectionem.

Simoniacus per prauam manus impositionem, non benedictionem, sed damnationem præstat. Ventum est.

Simoniaci fidei integritatē nō habēt. Petr^o.

Simoniacus infidelis esse probatur. Quum
omnis.

Simon

Simoniacorum hæresis cæteris damnabilior esse probatur. Eos qui.

Et qui dat & qui accipit, vt ordines sacræ præstentur, anathema sit. Placuit.

Mali propheta, non boni, prophetiam vēdebant. Iudices.

Quæ malo inchoantur principio, non peraguntur bono exitu. Principatus.

Non super ædificatur bonū opus, vbi Christus fundamentū non est. Quum Paulus.

Non potest fieri eleemosyna ex pecunia simoniacè acquisita. Non est.

Pastor simoniacus nullam ouibus præbet medicinam. Ferrur.

Simoniacorum sacramenta effectu gratiæ carent. Sicut.

Sive bonus sive malus sit minister, per vtrūque effectus gratiæ confertur. Si iustus.

Sacramenta quæ non mutantur, catholicis & hæreticis communia probantur. Sacramenta.

Non effugiantur sacramenta, à quocumque ministrantur. Neque.

Hominum malicia sacramenta nō prophanat. Nonne.

Sacramenta mali habere possunt, licet virtutem spiritus sancti habere non possint. Multæ autem.

Licet sacramenta mali ministrant, remissionem

nem tamen peccatorum non præstant.
Remissionem.

De his qui ab pseudoepiscopis ordinant. Si q.
Quæ pro necessitate conceduntur, eadem
cessante cessabunt. Quod pro.

Qui ab hæreticis redeunt, sine spe promotio-
nis in suis ordinibus recipi possunt. Si quis.
De episcopis, qui talem consecrant, qualem
consecrare non licet. Si qui.

Simoniaci rei sunt infidelitatis eorum, qui se
scandalizant. Hi.

Sicut honore, ita & scientia quisque præcel-
lere debet. Vilissimus.

Baptisma, siue per bonum, siue per malum
ministretur, iterari non debet. Dedit.

Baptisma Christi etsi nulla peruersitate vio-
letur, apud hæreticos tamen caret effectu.
Etiam.

Per manus impositionem confirmentur, qui
ab hæreticis baptisma suscipiunt. Si qui.
Rebaptizentur & reordinentur, qui de Pau-
lianistis & Caraphrigis ad ecclesiam re-
deunt. Si quis.

Dum verbum accedit ad elementum, fit sa-
cramentum. Detrahe.

Extra ecclesiam baptizati, perniciem sibi cu-
mulant, si ad ecclesiam non redierint. Fir-
missimè.

Inutilia sunt dona, quæ præter vnitatem eccle-
siæ

siæ habentur. Teneamus.

Baptisma semel traditum, amplius non est
iterandum. Hanc regulam.

Etiam per malos boni colliguntur. Spiritus.
De iis qui per ignorantiam ordinantur antè,
quam baptizentur. Si quis per ignorantiam.
Non placent Deo, quæ ab hæreticis offerun-
tur. Sic populus.

Sine fide & charitate nec Euangelium ha-
betur, nec profunt aliqua bona. Marcion,
& Basilides.

Hæreticorum benedictio, maledictio est.
Non oportet.

Nec cum hæreticis, nec schismaticis licet o-
rare. Non liceat.

Extra ecclesiam non sunt vera sacrificia. In
ecclesia.

Impiorum manibus diuina sacramenta se
subducunt. Manifestum.

Sacramenta extra ecclesiam ministrari possunt,
salutem verò conferre non possunt. Si quis.

Vera sacramenta non nisi in fide ecclesie
celebrantur. Extra.

De manu hæreticorum communio non est
recipienda. Superueniente.

Sacerdotes hæreticorum, episcopi honori-
bus non habentur digni. Arrianos.

Manus impositio, non est sacramenti itera-
tio. Manus.

Qui in baptisate sanctus est, ad altare peccator non accedit. Sicut.
 Benedictionibus hæreticorum Deus maledicit. Maledicam.
 Boni & mali sacerdotes æquè corpus Christi conficiunt. Intra.
 De iis qui sanctis malè vtuntur. Prophetauit.
 Quisq; non tã sanctificatur ex hostiis, quàm pro peccato polluitur. Propheta.
 Contra spiritum verbum dicitur, quum ex dispersione nunquam reditur. Ita fit.
 Non meritis hominum, sed virtute spiritus sancti peccata remittuntur. Vt euidenter.
 Deus non merita personarum, sed sacerdotũ officia considerat. Quum scriptura.
 Non merita sacerdotum, sed virtus diuina, sacramenta sanctificat. Multi.
 Non sacerdotum merita, sed quæ docent & ministrant, considerare debemus.
 Sacerdotum immundicia sacramentum nõ polluit. Dominus.
 Etiam per malum ministrum dona Dei ad eos perueniunt, qui cum fide accipiunt. Christus.
 Sacramentis episcopi malicia non nocet. Non nocet.
 Non verba, sed merita sacerdotum, eucharistiam faciunt. Sacerdotes.

Tanto

Tanto facilius sacerdotes exaudiuntur, quãro apud Deum sunt digniores. Ipsi.
 Non adest sacramentis spiritus sanctus, quæ pro criminosos ministrantur. Sacrosancta.
 Manus immunda tacta inquinat, non mündat. Necessè.
 Aequè seruandum est verbum Christi, & corpus Christi. Interrogo.
 Sacerdotes nomẽ Domini inuocãt, Dominus autẽ benedictionem præstat. Dicitum est.
 Qui recedit ab ecclesia, nec baptisma, nec ius dandi amittit. Quod quidam.
 Sacramenta quamuis obsint indignè tractantibus, profunt tamen dignè sumentibus. Per Esaiam.
 A baptizandis, vel consignandis precia non exigantur. Baptizandis.
 A percipiente gratiam, communionis precium exigi non debet. Nullus.
 Munera inuisibilis gratiæ quæritibus non sunt præstanda. Quicquid.
 Nihil à sacerdotibus exigatur pro balsamo, quod in chrismate ponitur. Placuit.
 Nõ est aliquid exigendũ ab iis, qui infantes suos ad baptizandũ adducunt. Placuit.
 Qui baptizantur, nullos nummos in concham mittere cogantur. Emendari.
 Pro perceptione baptismatis, vel chrisमतिस, aliquid exigi non debet. Dicitum est.

E 2

Nec pro dedicandis basilicis, vel pro sacramentis ecclesiæ conferendis, aliquid exigi debet. Statuimus.

De multiplici genere Simoniacorum. Statuimus.

De iis, qui non simoniacè à Simoniacis ordinantur. Si qui.

De eo, qui ordinatur ab illo, què scit simoniacum esse. De cætero.

Simoniacis in dignitate seruanda nulla est impendenda misericordia. Erga.

De iis, qui inuiti ad hæreticorū ordinationem trahuntur. Constat.

Qui ab hæresi ad ecclesiam redeunt, in quo inueniuntur ordine: ex beneficio perseuerent. Omnis.

Ordinationes quæ simoniacè sunt, falsæ iudicantur. Ordinationes.

De multiplici genere simoniacorum. Sunt nonnulli.

Aeternā dānationē inueniet, qui quolibet munere ad sacros ordines accedit. Si quis.

Pro ordinationibus nihil omnino accipiat. De ordinati.

Nec precio, nec gratia, nec supplicatione ad sacros ordines accedant. Quibusdam.

Ad episcopalem honorem nullus per ambitionem accedat. Nullus.

Neq; fauore, neq; venalitate ad sacros ordines

nes quisquam promoueatur. Pueri. Episcopo interueniente Papa quendā acolutum ordinauit. Latorem.

Quisquis in Romana ecclesia sacrum ordinē accepit, ab ea egredi non poterit. Filiū.

Precio interueniente, sacerdotale officium non restituatur. Nullus episcopus.

Sacrilegi sunt iudicandi, qui ecclesiam Dei non permittunt regulariter ordinari. Sūt quidam.

Codice lib. 9. ad l. Iul. repetund. de iis qui venalē protulerūt sententiam. Iubemus.

De concussionione iudicis. ex libro Cod. 47. Concussionis.

Qu. II.

Pro dedicandis ecclesiis nihil exigatur. Placuit.

Ab iis qui ad conuersionem accedunt, nihil est exigendum, nec precio aliquis ad conuersionem est inuitandus. Quam.

Ab ordinando non debet aliquid exigi, sed nec volūtariè oblata respui oportet. Sicur.

Qui sumptibus propriis sustentari pōt, ab ecclesia stipendia non accipiat. Clericos.

Quibus sua sufficiunt, ecclesiæ alimentis nō sustententur. Pastor.

Qui sua relinquere non vult, nō debet sumptibus ecclesiæ sustentari. Si quis.

Qui sua relinquūt, vel pauperib⁹ distribuūt,

vel ecclesiæ rebus adiungūt, laudabiliter
iis ecclesiastica dispensantur. Sacerdos.
Iuxta meritum laborum clericis stipendia
sacerdotes distribuunt. Clerici.

Qu. III.

De iis qui sacros ordines munerū acceptio-
ne dispensant. Audiuius.

De iis, qui ecclesiam vel ecclesiastica bene-
ficia vendunt. Si quis.

Ab officio suspendatur episcopus, beneficia
vel ecclesiastica officia vendens. Si quis.
Nec altaria nec præbendas episcopis ven-
dere licet. Quæsitum.

Quicquid data vel promissa pecunia in sa-
cris ordinibus acquiritur, irritum habea-
tur. Ea quæ.

Quicquid possidetur, nomine pecuniæ intel-
ligitur. Totum.

Qui ecclesiastica beneficia emerit, ecclesias
quoque emere probatur. Si quis.

Quare in Euāgelio prohibetur, inuestituræ
ecclesiæ à laicis fieri, vel vèdi. Saluator.

Ministri & seruitores ecclesiæ absq; vila ve-
nalitate ab episcopis ordinènt. Ex Multis.

Qui dona Dei vendunt, vel emunt, pariter à
Deo damnantur. Vendentes.

Qui gratiam quam à Deo accipiūt, nō gra-
tis exercent, venditores columbarū sunt.
Non solum.

Quæ

Quæ ex consecratione pueniunt, in suū ius
vivel munere nemo cōuertat. Res ecclesiæ.
Simoniacus est, qui decimas & oblationes
laicis, non clericis distribuit. Peruenit.
Spiritus sanctum vendit, qui decimas pro
pecunia tribuit. Altare.

Careat honore malè acquisito, qui ecclesia-
stica beneficia pecunia interueniēte ac-
quisiuit. Si quis.

Qu. IIII.

Alienum crimen, nescientem non maculat.
Nullius.

De infantibus, qui ab hereticis baptizantur
Placuit.

Consanguineorum maleficia in nullo cleri-
cis obsunt, nisi consej fuerint. Quia.

Crimen vel pœna paterna nullam maculā
filio instigare potest. Crimen. Ex Dige-
stis. tit. de Pœnis.

Perfidia parētū filiis obesse nō debet. Iudgi.
Non imputantur peccata parentum iis, qui
ab illis personaliter diuini probātur. Iam
itaque.

Ei qui imitatur, impietas alterius nocet. Ho-
mini.

De ecclesia, quæ pactione consecratur. Ec-
clesia.

Quænam ignorantia excuset, quum sit alia
facti, alia iuris. Notandum.

E 4

Qu. V.

De parvulis, qui cupiditate parentum ecclesias emunt. Quicumque.

In dignitate seruanda Simoniacis, misericordia potest impendi, si eos vita commendat. Eos qui.

De quodam, pro quo incuria parentum pecuniam dedit non episcopo, sed vni principum. Præsentium.

Qu. VI.

De iis, qui pro muneribus ordinationem faciunt. Si quis.

Simoniacus est, qui vt eligatur præmia largitur. Ego.

Sicut ordinatio, sic electio siue cõsensu sine venalitate debet proferri. Sicut is.

Qu. VII.

Clerici ab hæresi redeutes, qualiter debeant recipi. Si qui.

De iis, qui pro muneribus ordinationem faciunt: & qui redeutes ab hæresi, in suis ordinibus recipiuntur. Si quis.

Qui redeutes ab hæreticis, recipi possint, vel non. Conuenientibus.

In ordine malè accepto Simoniaci pœnitentiã agere non possunt. Requiritis.

Pro temporum necessitate Apostolicæ sedis Decretã temperantur. Necessaria.

Cessãte necessitate, debet cessare quod eius causa

causa factum est. Quod pro. Iterum ordinentur, qui ex Nouatianis ad ecclesiam redierint. Si qui.

Iuramentũ à schismate redeuntũ. Quoties. Qui extra ecclesiam baptizati fuerint, vel rebaptizati, ad ecclesiasticam militiam non admittantur. Qui in.

Rigor canonum pro peritona aliquãdo dispensatur. Tanta.

Canonum decreta pietatis intuitu nõnquam relaxentur. Si qui.

Necessitatis causa quãdam in ecclesia tolerantur. Quoniam.

Ex dispensatione quãdam tolerantur, quæ canonum rigor non ferret. Didici.

Vtilitatis intuitu quãdam in ecclesia teporantur. Tali.

Laicis, qui cõtra decreta canonũ ad episcopatũ promouentur, ex misericordia susceptum officium relinquunt. Exigunt.

Donatistæ & Nouatiani quamuis reprehensibiliter ordinati, tamen ordinati ex necessitate tolerantur. Maximum.

Redeutes ab hæresi post publicam cõfessionem in suis ordinibus recipi possunt. Saluberrimum.

Ab hæresi redeutes, hæresis eius autores publicè detestentur. Si quis.

Quomodo in ecclesia aliqua sunt toleranda.

Et si illa.
Redeunt ab hæreticis sunt reordinandi.
Daibertum.

C A V S A S E-

C V N D A.

Quæritur octo.

- 1 An in manifestis iudiciarius ordo sit requirendus.
- 2 An expoliatus ab aliquo, sit iudicandus.
- 3 Qua pœna sint ferendi qui in accusatione vel testificatione defecerint.
- 4 An duorum testimonio quis sit cõdēnãt.
- 5 An deficientibus accusatoribus quis sit cogendus ad purgationem.
- 6 Si remediũ sit dādũ ei qui causa dilationis vocem appellationis adhibuerit.
- 7 An laici, vel monachi, vel quilibet inferiorum ordinum, in accusatione maiorũ sint audiendi.
- 8 Quomodo debeat fieri accusatio, an in scriptis, an sine scriptis.

Qu. I.

Damnari nemo valet, nisi aut conuictus, aut sponte confessus. Nos in. Multi per tolerantiam sustinendi sunt, quãuis sententia diuini iudicij sint condemnati. Vnus. Nullum seruetur iudicium, nisi rationabiliter habitum. In primis.

Vltima

Vltima sententia debet de scripto proferri. Statutis.

Restituendus est quem neque conuictum, neq; cõfessũ, constat esse eicctũ. Notum. Antè quàm causa examineretur, aliquem excommunicare non licet. Nemo.

Incerta & dubia iudicari nõ possunt. Nomẽ. Nec suspicionis arbitrio, nec ante verũ & iustũ iudiciũ aliquis cõdemnetur. Primo. Qui ab accusatione prohibeantur, & qui recipiantur. Prohibentur.

Sine accusatione, manifesta iudicanda sunt. Manifesta.

Ordinem iudicarium, manifesta non desiderat causa. De manifesta.

Quando aliqui sint corrigendi, quando tollerandi. Multi.

Peccatum quod tantũ iudici notum est, ab eo dãnari non valet. Si peccauerit. Sententia nõ præcipitanter ferẽda est. Deus. Sine accusatione, manifesta ferenda sunt. Scelus.

Qu. II.

Ante litem contestatam possessori cuncta restituenda. Antiquitus.

Nullus debet accusari, dum suis rebus fuerit spoliatus. Nullus.

Nec conuocari ad Synodum, nec in aliquo debet iudicari spoliatus. In scripturis.

Qu.

Qu. III.

De iis qui non probanda obiiciunt. Si quis
Si accusator in accusatione defecerit, talio-
nem recipiat. Calumniator.

De iis, qui falsis criminibus aliquem impe-
tunt. Si quis.

Conuicium non est pro accusatione habé-
dum. Si quis.

De eo, qui promissione illectus ab accusa-
tione destiterit. Paulum.

De iis, qui accusationem deserunt, vt eccle-
siasticos ordines accipiant. Euphemium.

De eo, quem penitet criminaliter accusa-
se. Si quem.

Qu. IIII.

Iuramentum à sacerdotibus non est exigé-
dum. Sacramentum.

Si quis presbyter contra laicum, & laicus
contra presbyterum querimoniam ha-
beat. Si quis.

Sacerdos si à populo fuerit accusat⁹, iuramé-
to innocentiam suam affirmet. Presbyter.

De Leone episcopo, quem B. Gregorius pur-
gationem præbere fecit. Habet hoc.

Gregorius Menam episcopum iuramento
purgare fecit. Menam.

De maximo Salonitano episcopo, qui sacra-
mèto semetipsum expurgauit. Quanto.

Qualiter Sixtus semetipsum purgauit. Man-
dastis:

dastis.

De causa Gillandi presbyteri. Super.
De purgatione clericorum, si conuinci non
potuerint. Si.

De Leone, qualiter se purgauit. Auditum.
Qualiter sacerdotes se purgare debeant.

Omnibus.

Candentis ferri & feruentis aquæ iudiciū
in ecclesia prohibetur. Consultuisti.

In Nouo testamento monomachia non re-
cipitur. Monomachiam.

Si furta in monasterio fiunt, iudicio mona-
chi se expurgent. Sape.

Quicumque de adulterio accusatur, proba-
bili iudicio se expurget. Interrogatum.

Quū plures de adulterio accusantur, & vnus
ceteros purgare voluerit, oēs rei habeā-
tur, si ipse in iudicio ceciderit. Statuit.

Pro singulis Missa celebretur, qui de aliquo
crimine accusantur. Si episcopo.

Qu. V.

Quot testibus quisque clericorum conuinci
debeat. Placuit.

Quot testibus episcopus vel presbyter, vel
reliqui clerici sint conuincendi. Præsul.

Episcopi non nisi 72. testibus condemnā-
di sunt. Nullam.

Qu. VI.

Causæ vitiatæ, remediū appellationis subue-
lat. De appel-
latioib.
niar.

niat. Licet.
 Quisquis pulsatus fuerit, Apostolicam sedem
 appeller. Si quis.
 Episcopi grauioribus pulsati, Apostolicam
 sedem appellent. Omnes.
 Ab omnibus appelletur ad Romanam ec-
 clesiam. Ad Romanam.
 Qui à proprio metropolitano se grauari pu-
 tauerit, maiorem sedem appellet. Si quis.
 Ad Romanam ecclesiam quasi ad matrem
 appelletur ab omnibus. Ad Romanam.
 Quoties aliquis appellauerit, audientia ei
 non denegetur. Placuit.
 Iniuste dānati restitutionem, oppressi auxi-
 liū à Romana ecclesia debēt habere. Ideo.
 De causa appellationis cognoscere nō licet,
 nisi ei ad quem appellatur. Decreto.
 Iudicia appellantium ab iis sunt audienda,
 ad quos appellatur. Qui se.
 De Remensi archiepiscopo, qui appellātem
 Romanam sedem, iudicare est ausus. Ar-
 guta.
 Quisque obedientiam maiorib. exhibeat,
 quam ab inferioribus desiderat. Qui scit.
 Qui grauatur à proprio metropolitano,
 primates, aut vniuersalem ecclesiam sedem
 appellet. Si quis.
 Ante exitum causæ per appellationem rece-
 dere licet. Non ita.
 Excom

Excommunicetur, qui iudicibus suis obtē-
 perare non vult. Quisquis.
 Non denegetur appellatio ei, quem in sup-
 plicio sententia destinauit. Licet.
 Ante datam sententiam licet alicui appella-
 re. Si quis.
 Post latam sententiam, infra quod tempus
 quisque appellare debeat. Propter.
 A quo appellatur, ad quem appellatum fue-
 rit, dimissoriae literæ dirigantur. Ab eo.
 De iis, qui causa dilationis appellant. Qui-
 cunque.
 Quum possessor appellat, dum euentus cau-
 sa dubius est, possessionis fructus seque-
 strentur. Quoties.
 Iniuste appellans, omnino puniendus est.
 Omnino.
 Intra decem dies remedium appellationis
 conceditur. Anteriorum.
 Quando appellandum sit primo vel secun-
 do. Biduum.
 De appellationibus recipiendis, vel non.
 Non solent.
 De libellis dimissoriiis, vel apostolis. Post.
 Excomunicatur catholicus, qui comittit cau-
 sam suam iudicio alterius fidei. Catholicus.
 A quibus iudicibus prouocari non debet. A
 iudicibus.
 A iudicibus, qui eliguntur, communi consensu
 prouoc

prouocare non licet. Sanè.
 Qui de episcoporum iudiciis quæruntur, à
 vicinis episcopis audiantur, vel ab aliis ex
 consensu eorum adhibitis. Placuit.

Is, qui appellauit, ad eum à quo appellauit,
 remitti non debet. Si quis.

Quum per appellationem sententia soluitur,
 non debet obesse ei, qui non iniquo ani-
 mo iudicauit. Hoc etiam.

Clericus non deuocetur in testimonium il-
 lius causæ, cuius primum cognitionem
 suscepit. Statutum est.

Non licet prouocare ab iis, ad quos prouo-
 catum fuerit. Si autem.

Appellationem in causa capitali vel status
 interpositam, per procuratorem exequi
 non licet. Si quando.

Quando exequenda sit appellatio, quæ sen-
 tentiæ non valeant, & quorum appellatio-
 nes non recipiuntur. Ei, qui.

Qu. VII.

De accu- satoribus. Laici in episcoporum accusatione non sunt
 recipiendi. Non est.

Laicus clericum non accuset. Nullus,
 Anathematizatus sacerdotes accusare non
 potest. In sancta.

Nec clerici in accusatione laicorum, nec lai-
 ci in accusatione clericorum sunt recipi-
 endi. Sicur.

Laici

Laici clericos accusare non debent. Sacerdotes.
 Minores non debent accusare maiores. *Infra 6.*
 Clericus. *q. 1. & 3.*

Oues pastorem suum, nisi à fide exorbita-
 uerit, non debent accusare. Oues. *q. 3.*

Quare laici episcoporum accusatione non
 audiantur. Laici.

Sacerdotes non nisi à viris idoneis & pro-
 batis accusari possunt. Accusatio.

Communione priuetur, qui primati, ad-
 uersus episcopum cõqueritur, prius quàm
 familiariter eum conueniat. Si quis.

Nisi opinione discussa, non audiantur ac-
 cusatores episcoporum. Si qui sunt.

Maiores natu non accusent, nisi qui sunt re-
 ctæ fidei & conuersationis. Quærendum.

Abſque duobus vel tribus testibus non re-
 cipiantur episcoporum accusationes. Ac-
 cusatio.

Pro sola conuentione episcopi, non submo-
 ueatur aliquis à communionem. Si quis.

Quare subditi prælatos suos reprehendere
 non possunt. Sunt nonnulli.

Non omnes subditi, sed criminosi tantum
 prohibentur accusare prælatos. Præsumit.

Infames accusare non possunt. Alieni.

Christianos accusare, vel in eos testificari,
 qui fidem acceptam deseruerunt, non
 possunt. Non potest.

F

Hæretici, Iudæi, vel Pagani, Christianos accusare non possunt. Pagani.
 Hæreticus hæreticum accusare, & contra eum testificari potest. Si hæreticus.
 Quæ publicis documentis probari non possunt, toleranda sunt. Plerumque.
 Quem ætas, non vita seniore facit, grauius est increpandus. Paulus.
 Dignitas nõ facit episcopum, sed vita. Non omnes.
 Non episcopi nomen, sed vita reuerentiam meretur. Non omnis.
 Docti ab indoctis, clerici à laicis quandoque merito reprehenduntur. Seculi.
 Qui susceptu officii non administrat, non est episcopus, sed canis impudicus. Qui nec.
 Maiores & minores non dignitate, sed vita intelligi oportet. Paulus.
 Non episcopi nomen, sed vita maiorem facit. Quanquam.
 Episcopi, licet pares sint meritis, gradu tamen differunt dignitatis. Puto.
 Non in honore, sed in veritate filius æquatur, vel præponitur patri. Queritur.
 Aequales fuerunt meritis, licet gradu differentes, Petrus & Paulus. Beati.
 Qui sacerdotes esse non possunt, sacerdotes accusare non valent. Ipsi.
 Sacerdotes accusare, vel in eos testificari nõ valent

valent, qui ad sacerdotium prohibentur eligi. Testes.
 Petrus à fidelibus interrogatus, cur ad gentes intrasset, non potestate respondit, sed humilitate rationem reddidit. Petrus.
 Imperiali iudicio Apostolicus se emendare permittit, si quid erga subditos iniuste commiserit. Nos.
 Redarguendi se licentiam beatus Gregorius aliis præstat. Si quis.
 Paulus Deaclinæ ciuitatis episcopus, subditorum accusatione cõiectus, deponitur. Lator. Subditi prælatos suos accusare possunt. Metropolitanum.
 Vitam prælatorum subditi nulla simulatione negligant. Sicut.
 Clerici excessus sui episcopi, auribus deferant Romani pontificis. Quapropter.
 Clerici aut laici sine examinatione ad episcoporum accusationem nõ admittantur Clericos.
 Quilibet persona episcopum, aut alios accusans, monstranda documentis inferat. Si quis.
 Sacerdotes nõ accusent, qui ad eundem ordinem prouchi non possunt. Sacerdotes.
 Nisi irreprehensibiles, in maiorum accusationem non recipiantur. Criminationes.
 Monachi sacerdotes accusare, vel in eos testificari, non possunt. Placuit.
 Monachi in accusatione non sunt audiendi.

Nullus.

Consentire conuincitur, qui quum possit, peruersis negligit obuiare. Negligere. Quantum ex vitæ merito quis ecclesiam ædificat tantum nocet, si destruentibus non resistat. Sancta.

Subditi vitam prælatorum reprehendere studeant. Admonendi.

Clerici, seu electi monachi, sint cubicularij episcopi. Quum pastoris

Prauos in sua societate episcopus habere non debet. Peruenit.

Viros boni testimonij semper episcopi secum habeant. Episcopi.

Quest. VIII.

Accusatio semper fiat in scriptis. Accusatorum.

Accusatio semper debet fieri in scriptis. Quilibet.

CAUSA III.

Queruntur undecim.

1 An restitutio danda sit quibuslibet expoliatis.

2 An induciæ post restitutionem tantum dari, etiam post vocationem ad causam quibuslibet concedendæ sint.

3 Quo spacio mēsum utriq; sint cōcedēde.

4 An infames & non legitimè conuicti, ad accusa

accusationem sint admittendi.

5 An testes de domo accusatorum sint producēdi, vel inimicorū vox sit audiēda.

6 An extra prouinciā reus sit producendus.

7 An sit audiēda eius sentētia, quem cum reo par inficit malicia.

8 An ab vno tantum episcopus sit audiendus, vel iudicandus.

9 An accusatores vel testes in absentem vocem accusationis vel testificationis exhibere valeant.

10 An deficientes in primo capitulo, sint admittendi ad sequentia.

11 An accusato liceat accusationem in accusatorem vertere.

Qu. I.

Expoliatis vel eiectis omnia sunt integrandæ. Episcopis.

Non est sacerdos, qui fratrum se subtrahit obsequiis. Nulli.

Excommunicentur, qui opprobrium & calumniam inferunt sacerdotibus. Deus.

Qu. II.

Secundum tempus expoliationis cōceduntur induciæ restitutionis. Quanto.

Dū possessiones vel res episcopi detinentur, aliquid illi oblici nō potest. Quū ecclesia

Ante litem contestatam violētèr ablata restituantur. Oportet.

Delectantur à clero, & infames fiant, qui loca expulsoꝝ adulterina fœditate inuaserunt. Audiuimus.

Induciæ sex mensium eiectis vel spoliatis præstantur. Eiectis.

Post restitutionem inducię præstandę sunt. Prius.

Ante restitutionem aliquis ad causam reuocari non debet. Si episcopus.

Ab administratione remouearur, qui res ecclesię malè viuendo dispergunt. *Qui ca.*

Qu. III.
Venienti ad iudiciũ, induciæ non negentur. *Quum.*

Quot mensium induciæ episcopis præstãda sunt. De induciis.

De induciis præstandis. Induciæ.

Qu. IIII.
Infames, eos qui sunt bonæ famæ, accusare non possunt. Alieni.

Qui legem suam sponte trásgreditur, ante suam reuersionem rectè agentes accusare non potest. Beatus.

A suo proposito discedentes, sunt infames. Si quis.

Incestuosi, & non legitimè coniuncti, sacerdotes & legitimè coniunctos accusare non possunt. Consanguineorum.

Qui non sunt recipiendi in accusatione. Cõspira

*Iterum de
accusato-
ribus.*

spiratores. Anachemazati, fideles accusare non possunt. Omnes.

Clericus qui episcopum accusauerit, infamis efficitur. Clericus.

Infames & exules fiant, qui episcopos persequuntur. Hi qui.

Detractores, & inimicorum authores, episcopos acculent. Detractores.

Infamis sacrilegus religiosum Christianũ accusare non potest. Nulli.

Aliud est excommunicatio, aliud anathematizatio. Engeltrudam.

Qu. V.
Cõsanguinei vel familiares aduersus extraneos testimoniũ non dicãt. Cõsanguinei. Nuper inimici accusatores, vel testes esse non possunt. Accusatores.

Suspecti, inimici, litigiosi, & qui sunt malæ vitæ, & prauę fidei, accusatores, vel testes esse non possunt. Suspectos.

Ab accusationibus clericorum repellantur, quos leges mundi non admittunt. De accusatoribus.

Alienigenæ, & quos diuinæ voces mortuos appellant, episcopos accusare non possunt. Canonica.

A clericis repelluntur accusationes, quas leges mudi non admittunt. Accusationes.

Nec seruus, nec libertus, nec infamis episcopum accusare præsumat. Accusatores. Infames, qui ad sortilegos & diuinos concurrunt, nec accusatores nec testes esse possunt. Constituimus.

Suspecti aut gratiosi ad accusationem non admittantur. Similiter.

Qui inimicitias studet, vel facillè litigat, nec accusator nec testis potest esse. Nullus. Familiars suspecti, de domo prodeutes, nõ recipiantur in accusatione. Accusatores.

Qui inimici, vel suspecti sunt, & qui odio quoslibet insequuntur, ab accusatione remoueantur. Omnes.

Qui inimici sunt, iudices esse non possunt. Quod suspecti.

Qu. VI.

Vbi crimen admittitur, ibi causa ventiletur. Ibi.

Accusatus non nisi in foro suo audiatur. Si quis.

Intra prouinciam, & à prouincialibus tantum causa est audienda. Ultra.

À cõprouincialibus accusatus, vel iudicat, Apostolicam sedem appellet. Accusatus.

Com prouinciales & metropolitani episcoporum causam audire, sed diffinire non possunt. Quamuis.

Ante Apostolicam censuram in causis episcoporum

porum non est diffinitiva ferenda sententia. Multum.

Præter conscientiam Romani pontificis, nec concilia celebrari, nec episcopum damnari oportet. Dudum.

Quorundam episcoporum depositionem contra conscientiam Romani pontificis factam, pro pace tolerauit ecclesia. Hæc.

Dominatio iniusta, irrita est, & in Synodo retractanda. Irritam.

Peregrina iudicia in omnibus sunt submo- uenda. Peregrina.

Nulli liceat aliarum prouinciarum iudicium expetere. Non.

Absque Apostolicæ sedis decreto extraneos iudices adire non possumus. Vnaquæque.

Super appellatione alterius prouinciæ iudices audire non oportet. Neminem.

Vbi crimen admittitur, ibi causa ventiletur. Qui crimen.

Qu. VII.

Infames, surdus & mutus, furiosus, impubes, amotus à senatu, seruus, & fœminæ, iudices

vel procuratores esse non possunt. Infamis. Quomodo infamia irrogatur, ea eodem. §.

Si quis verò. Qui aliorum vicia puniunt, sua prius corrigere studeant. Qui sine.

Ille de vita alterius iudicet, qui non habet in

seipso quod puniat. Iudicet.
 Grauatius criminibus, iudicare non valet.
 In grauibus.
 Primum nosmetipsos, deinde proximos debemus corrigere. Postulatus.
 Sacerdos primum sua peccata, deinde aliena detergat. Sacerdos.
 Qu. VIII.
 Episcopus non nisi a pluribus audiatur, & iudicetur. Accusationes.
 A quot episcopis audiatur episcopus, qui in reatum incidit. Suggestio.
 Qu. IX.
 Nisi reo presente, accusator non audiatur. Accusatori.
 Absente aduersario sententiam ferre non licet. Caueant.
 Reo absente, accusator non audiatur. Absente.
 Quæ in absentes geruntur, omnia euacuantur. Omnia.
 Non iudicetur qui presentialiter non accusatur, vel conuincitur. Non oportet.
 Sententia ferriatur, qui causæ suæ negligit adesse. Decreuimus.
 Absentes nec accusari, nec iudicari possunt. Absente.
 Altera parte absente, diffinitiuam non feratur sententia. Reuera.

In absentem non est ferenda sententia. Absens.
 Testes non dicant testimonium, nisi de iis, quæ presentialiter & veraciter nouerunt. Testes.
 Non admittuntur in testimonium, quos non eodem tempore negotio interfuisse constiterit. Nihilominus.
 Ad seriem gestorum testis ex suo nihil adiciat. Pura.
 Absens, per alium nec accusare nec accusari potest. Absens.
 Reo absente libellus accusationis frustra offertur. Carthæ.
 Testes corporaliter prestito iuramento, testimonium dicant. Hortamur.
 Accusator & accusatus simul debent adesse. Necessè.
 Qu. X.
 Qui in primo capitulo deficit, ad cætera non admittatur. Placuit.
 Qui falsa fratribus obiiciunt, usque ad exitum non communicent. Eos qui.
 Qui quod obiicit probare non valet, de cætero ad arguendum non admittitur, nisi prius propriam causam, civilem duntaxat, asserere voluerit. Si accusatorum.
 Qu. XI.
 Accusati nisi prius se purgauerint, alios accusare non possunt. Neganda.

CAUSA IIII.

Queruntur sex.

- 1 An in excommunicatione constitutus, alium accusare valeat.
- 2 An infra quartumdecimum annū in criminali causa testari quis possit.
- 3 An ab accusatione prohibitus, personam testificantis possit assumere.
- 4 An idem possit esse accusator & testis.
- 5 An die constituta non occurrens, à communione sit remouendus.
- 6 Si in episcoporum iudicio accusatoris persona culpabilis inuenta fuerit, an ad assertionem propriæ causæ de cætero sit admittenda.

Qu. I.

Ad accusationē non admittatur, qui in excommunicatione perseuerat. Diffinimus. Hæretici probantur, qui schismate vel excommunicatione ab ecclesia sunt separati. Quod autem.

Qu. II. & III.

De testi- Qui ab accusatione repelluntur, aut ad annum 14 nondum peruenerunt, testes esse non possunt. Testes.

Qui nā testes esse possint, & qualia esse debeant testimonia. ibidem § Si testes.

Qu. IIII.

Accusator vel testis, vel iudex aliquis simul esse

esse non potest. Nullus. Nemo in causa vna duas personas gerere valet. Nullus. Suspicionis incidat in crimē iudex, de domo cui⁹ accusator, vel testis pducitur. Cōtra.

Qu. V.

Non est à communione suspendendus, qui die statuta ad causam venire non potuit. Quisquis.

Qu. VI.

In ciuili & proprio duntaxat negocio ad arguendum admittitur, qui in episcopi accusatione culpabilis reperitur. Illud. Propriam causam agere valet, cui accusare non licet. Omnibus. In accusatione episcoporum deficiēs, ciuilitè tantum experiri poterit. Si acciatorum.

CAUSA V.

Queruntur sex.

- 1 Qua pœna sit feriendus, qui famosum libellum clanculo scribens, probare negligit quæ literis mandauit.
- 2 Quomodo sit vocandus episcopus ad causam, ante quàm sententiā dānationis excipiat.
- 3 An per procurationem causam suā agere valeat, qui per seipsum causæ suæ adesse non potest.
- 4 An absque synodali audientia sit dammandus.

An

5 An ideo aliquis habendus sit inimicus:
quia crimen alterius indicat.

6 Qua pœna sit plectendus, qui quod intru-
lit, probare non valet.

Qu. I.

Flagelletur, qui scripturam in alterius fa-
mam neglexerit probare. Qui in.

Anathematizentur, qui famosos libellos in
ecclesia ponunt. Hi qui.

Famosum libellum inueniens, corrumpat,
aut celer: alioqui se eius auctorem facit.

Ibidem. §. Si quis.

Qu. II.

Vocatio ad synodū, eius qui impetitur, & in
scriptis & per spaciū fiat cōgruū. Vocatio.
Quibus temporum spaciis reus vocetur ad
causam. Præsenti.

Nullius accusatio per scripta suscipiatur.
Relatum.

Vi aut timore eiectionis, aut suis rebus spoliati,
ad synodum non vocentur. Si primates.

Qu. III.

Pro se legatum ad synodū mittat, quē gra-
uis necessitas premit. Si ægrotans.

Criminaliter accusans, vel accusatus, per se
experiat. In criminalibus.

In omnibus causis præterquā in criminali-
bus, episcopi & sacerdotes pro se aduoca-
tum habeant. Qui episcopus.

Qu.

Qu. IIII.

Nisi in legitima synodo episcopus iudicari,
vel audiri non debet. Nullus.

Episcopus accusatus à duodecim audiatur,
causæ verò finis ad sedem Apostolicam
deferatur. Duodecim.

In cognitione causarum contentiosi locum
non habeant. In loco.

Qu. V.

Magis nocet, qui crimen celat, quàm qui
amicabiliter indicat. Non vos.

Nec qui parcat, est amicus: nec qui verbe-
rat, est inimicus. Non omnis.

Nō odio habetur, sed diligitur, qui castiga-
tur & corripitur. Non osculatur.

Ad accusationem non admittatur, aliorum
crimina sponte contententes. Illi qui.

Qu. VI.

Puniatur, qui alius falsa intulerit. Omnis
talio.

Qua pœna ferriatur, qui crimen illatum
non probat. Quia.

Ad sanctæ communionis ministerium non
accedat, qui crimen illatum non probat.

Epiphanius.

Qua pœna delator sit feriendus, & quis sit
delator. Delatori.

Qui innocētē fallo crimine maculauerit, sa-
cerdotis arbitrio pœnitentiā diuturna purge-
tur.

tur. Si quis.

A communione coërceatur laicus, qui ecclesiam vel clericum per calumniam fatigauerit. Si quis.

CAUSA VI.

Queruntur quinque.

- 1 An crimine irretiti, vel infamia notati, ad episcopi accusationem sint admittendi.
- 2 Si episcopus accusationem in eos vertere voluerit, an simplici assertioni suæ sit fides habenda.
- 3 An liceat ei expetere iudicium archiepiscopi alterius prouinciæ.
- 4 Cuius iudicium sit ei expetendum, si circa suam sententiã episcopos suæ prouinciæ discordare contigerit.
- 5 Si in probatione deficit accusator, an reus sit cogendus ad probationem suę innocentie.

Qu. I.

Supra ca. 2. q. 7. & c. 3. q. 3. A criminosis sacerdos accusari non permittitur. Si.
 Infames, & qui culpis exigentibus ad sacerdotium prouehi non possunt, sacerdotes non accusent. Omnes.
 Infames sunt, qui regnum Dei consequi non valent. Illi.
 Ante accusationem excommunicati, ad accusationem

sationem non admittantur. Omnes illi. Sacerdotes non nisi à coequalibus accusari debent. Beatus.

Qui criminosis fuerit, sacerdotes accusare non potest. Qui crimen.

Deo non placet, qui seruos suos accusat. Si omnia.

Populus sacerdotes arguere, vel increpare non valet. Sacerdotes.

Ne quis de se præsumat, linguæ malorū ex Dei præcepto cōtra eū excitātur. Imitare.

Vt boni salubriter humilietur linguę malorum contra eos insurgunt. Sunt plurimi.

Deo rectè famulantes persequi non licet. Quiescite.

Subditi prælatos suos accusare non debent. Ex merito.

Bonus nocere non cupit. Sapiens.

Raptoribus deteriores sunt episcoporum detractores. Deteriores.

Quæ personæ infames habeantur. Infames. Infamis efficitur, qui sciens peierare præsumit. Quicumque.

Accusationes & personas, quas leges prophane non admittunt, ecclesia quoque repellit. Nos.

Dubium est, an sciens auarus, an nesciens hæreticus grauius peccet. Quæro.

Factiosi cōtra principem gladio feriātur, &

corū liberi exhæredentur. Ibid. §. Si quis.

Qu. II.

Episcopus alicui crimen obiiciens, in synodo probet quod obiicit. Episcopus.

Episcopus non proferat, quod probare non potest. Si tantum.

De episcopo, qui sibi soli dicit aliquem crimen suum fuisse confessum. Placuit.

Qu. III.

Alterius parochianum alicui iudicare non licet. Scriptum.

Quot ciuitates vnaquæque prouincia habeat. Scitote.

Non aliorum sed primatis sui iudicio quisque subiiciat se episcopus. Denique.

Quando episcopus parochianum alterius excommunicare valet. Placuit.

Qu. IIII.

A quo sit ferenda sententia, quando prouinciales episcopi discordant. Si quis.

Quando iudices electi de sententia inter se discordes extiterint, de vicina prouincia archiepiscopus aduocetur. Si quis.

Primate deferantur negocia, quæ metropolitanus explicare non valet. Si inter.

Episcopus qui ab episcopis suæ prouinciæ consonam sententiã reportauit, ab aliis iudicari non poterit. Si quis.

Semel diffinitū retractari non licet, nisi vbi maior

maior

maior autoritas fuerit. Quod bene. In renouatione iudicij, beati Petri memoria est habenda. Osius.

Qu. V.

Onus probationis reo non incumbit. Quod autem.

CAUSA VII.

Queruntur duo.

1 Vtrum viuentis episcopo, alius possit in eadem ecclesia ordinari.

2 An iste valeat reposcere cathedram, quam sua intercellione alter accepit.

Qu. I.

Pro molestia corporis suo honore non priuetur episcopus. Scripsit.

Flagellatis à Domino, afflictio addi non debet. Quum.

Pro infirmitate, vel ægritudine pontifices non sunt abiiciendi, nec in eorum locum alij substituendi. Pontifices.

Viuentis episcopo, alius illi succedere non valet. Factus.

Non est episcopus, qui in locum viuentis irrepit. Nouatianus.

Non est in ecclesia, qui cum episcopo pacem non habet. Scire.

Suo iuri quis cedere non debet. Quam.

Perditionē sibi acquirunt, qui ab episcopis recedentes, vnitatē ecclesiæ scindunt. Deniq.

G 2

Non est defendendus, qui viuentis locum inuadit. Non furem.

Non licet episcopo ecclesiam suam dimittere. Sicut.

Augustinus non tam successit, quàm accessit. Non autem.

Episcopo grauato infirmitate, alius surrogari potest. Qualiter.

Quisque sacrificans sacerdotem sibi vicinū habeat, qui cœpta sacramenta expleat, si ei aliqua necessitas ingruerit. Illud.

Si sacerdos necessitate preoccupatus fuerit, cœpta sacramenta per alium expleantur. Nihil contra.

Senectute grauato coadiutor est dandus, qui morienti succedat. Petiti.

Non successor, sed coadiutor episcopo viuenti datur. Quia.

Episcopus vel quilibet relicta sua ecclesia, nō debet ad aliā transire. Non oportet.

In monasterio deputetur episcopus, qui in ecclesia sua residere cōtemnit. Peruenit.

Episcopo nulli conceditur, principalem cathedram relinquere, & ad aliam ecclesiam se conferre. Placuit.

Intercessori cathedram, cui datus est, tenere non licet. Constitutum.

Excōmunicentur clerici, qui sua relicta ecclesia, ad eam redire noluerint. Si qui.

Non

Non licet episcopo ecclesiā suā relinquere, & ad aliam transire. Episcopum.

Alienæ plebes ab episcopo non vsurpentur. Placuit.

Alienos clericos ordinare, & altaria consecrare, episcopo non licet. Episcopus.

Diebus solennibus clericus ecclesiæ suæ deesse non debet. Si quis.

Remouendus est episcopus ab ecclesia cui irrepserit, & ad suam cogendus est redire. Remoto.

Qui alienam cathedram appetit, ab ea expulsus, etiam propria careat. Si quis.

Vtraque careat ecclesia, qui contemptu minoris ad maiorem aspirat. Si quis.

Deicitur à clero, qui muneribus ecclesiam acquirere tentat. Sancitum.

Necessitatis vel utilitatis causa, episcoporum mutationes fieri possunt. Mutationes.

Causa necessitatis mutationes episcoporum fieri possunt. Scias.

Christum negare conuincitur, qui necessitatem patientibus misericordiam non impendit. Omnis.

Nō ambitioe, sed synodali autoritate de ecclesia ad ecclesiā episcopus trāseat. Episc.

Ecclesia vnus episcopi ab alio disponi non debet. Sicut.

Deponatur, qui locū alterius inuadere non

timuerit. Eum.

In vna ecclesia duo praelati esse non debent.
In apibus.

Qui metu hostilitatis ad alium locum
transierit, postea ad suam ecclesiam re-
dire oportet. Pastoralis.

De sacerdotibus, qui relictis suis ecclesiis,
ad alias migrarunt. Eos.

Necessitate temporis episcopatum sedium
mutationes fieri possunt. Temporis.

Episcopus, qui causa humilitatis monachus
efficitur, ad pontificatum redire non va-
let. Hoc nequaquam.

Pro infestationibus malorum non licet epi-
scopo gregem relinquere. Suggestum.

In persecutionibus episcopus ecclesiam suam
non deserat. Sciscitaris.

Non est reprobatio, sed virtutis probatio,
bonorum aduersitas. Aduersitas.

Si episcopus specialiter queritur, fugiat. ibi-
dem. §. Hoc etiam.

Quando liceat praelatis subditos deserere,
vel non. Ibid.

Qu. II.

De quodam presbytero, qui caduco morbo
laborabat. In.

A regimine suspèdatur ecclesie, qui in ter-
ram frequenter eliditur. Nuper.

Causa

CAUSA VIII.

Queruntur quinque.

- 1 An liceat episcopo sibi successorem in-
stituere.
- 2 An amicorum patrocinia in electione
debeant valere.
- 3 An sit habendus Simoniacus, qui post ele-
ctionem huiusmodi iuramentum ca-
nonicis præstat.
- 4 An liceat clericis ante sententiam tempus
ab episcopo suo discedere.
- 5 An sine literis Apostolicis debeat redire
ad propriam ecclesiam.

Qu. I.

Quòd Petrus Linum & Cletum adiutores
sibi ascivit. Si Petrus.

Episcopo successorem sibi constituere non
licet. Episcopo.

Qui sibi & ecclesie prodest, utroque pede
calciatus intelligitur. Olim.

Locus regis sicut desideratib⁹ est negadus,
ita fugientibus est offerendus. In scripturis.

Qui præesse & non prodesse desiderat, ἐπι-
σκοπῆν non debet. Qui episcopatum.

Pro ingenio discencium, doctor modere-
tur verba doctrinæ. Oportet.

Qui omnibus præest, singulos releuare cõ-
tendat. Clemens.

Contra Christum faciūt, qui gratia, nō meritis gradū ecclesiasticū tribuūt. Qui vos. Ad sacerdotiū non eligatur, nisi qui ceteris & sanctior & doctior habetur. Licet. Populi gubernatio diuina electione præstetur. Siergo.

Non ex fauore, sed iudicio debet venire electio. Nec nouum.

Ex meritis populi aliquādo datur princeps. Audacter.

Non sunt filij, sed mercenarij, qui honorem ab hominibus appetunt. Sunt in.

Ex electione non præficiuntur episcopi, sed comprobantur. Illud.

Pro gradu sui officij quemque meliorem esse oportet. Qualis.

Populus iudicabit episcopum officia non agentem. Vereor.

Qui clericos suos non corrigit, populū corrigere non valet. Quid autem.

Episcopo ad salutem non sufficit, moribus & vita populo adæquari. Nec sufficere.

Qu. II.
In electione episcopi nec munerum datio, nec aliquorū patrocina valeant. Illud.

In electione antistitis cōmuni vtilitati, non suo lucro quisq; prospiciat. Delectissimi.

Qu. III.
Qui in episcopū eligit, de reb' ecclesiasticis aliqua

aliquam securitatem nulli faciat. Talia. Post electionē pro indēnitate ecclesiæ licet. Electo iuramentum præstare. Artaldus.

Qu. IIII.
Ante tempus sententiæ non licet clericis ab episcopo suo discedere. Nonne.

Qu. V.
A sede Apostolica vocatus episcopus, domū non reuertatur, nisi purgatus, & Apostolicis literis instructus. Quilibet.

CAVSA IX.

Queruntur tria.

- 1 An ordinatio, quæ ab excommunicatis facta est, aliquo modo possit rata haberi.
- 2 An liceat episcopo, archiepiscopo, primate, vel patriarchæ, clericos alterius prouinciæ sine propriis literis ordinare.
- 3 An archiepiscopus clericos suffraganei sui illo inconsulto damnare valeat, vel damnatos absolueret.

Qu. I.
Non potest appellari consecratio, quæ fit ab excommunicatis. Nos.

Ordinationes ab excommunicatis non Simoniacè factæ, ex misericordia tolerantur. Ab excommunicatis.

Qui nominatim excommunicati sunt, & qui aliorū sedes inuadūt, alios ordinare non

possunt. Ordinationes.

Irrita sit electio, quæ non à catholicis facta probatur. Nos in.

Qu. II.

Alterius ecclesiæ parochianum nullus iudicare præsumat. Nullus.

In alterius parochia, nisi eo vocare, aliquid agere non licet. Nullus.

Ad ordinationem clericorum, vel ecclesiarum alterius episcopi, nisi ab eodem inuitatus, non accedat episcopus. Nullum.

Ad ordinationem ecclesiæ, quæ illi cõmissa non fuerit, minimè accedat episcopus. Episcopum.

Non accedant episcopi ad ecclesiæ, quæ sunt extra eorum diocesim. Episcopi.

Clerici ab episcopo alterius parochiæ ordinati, à proprio in suis ordinibus recipi possunt. Lugdunensis.

Qu. III.

Nec episcopi sine metropolitani cõsciência, nec ille sine illorum cõsensu aliquid agere debent. Per singulas.

Sine metropolitani cõsciência extra suã diocesim nihil agat episcopus. Per singulas.

Metropolitanus cõstituat æconomos, quos episcopus habere neglexerit. Qu. IV.

Metropolitanus sine episcoporum cõsensu, vel præsentia alicuius eorum, non audiat causas.

fas. Saluo.

In suffraganei parochia nihil absque eius cõsilio metropolitanus agat. Cõquestus. Apostolicæ sedis iudicium à nemine est retractandum. Patet.

Ab aliis damnatos, vel excommunicatos Apostolica soluit autoritas. Fuit semper.

Prima sedes nulli iudicio subiaceret. Nemo. Romana sedes de omnibus iudicat, & à nemine iudicatur. ibi. §. Cuncta per mundum.

Cuiuslibet ecclesiæ clericos Papa valet ordinare. Nunc.

CAUSA I.

Quæstiones.

1. An basilica cum omni dote sua ad episcopi ordinationem pertineat.
2. An res ecclesiarum episcopis usurpare liceat.
3. Quod nomine cathedralitici à sacerdotibus exigere valeat.

Quæst. I.

Basilica quæ consecratur, à diocesana lege non segregetur. Si ex.

Ecclesiæ cum dotibus suis in episcopi potestate consistant. Sic quidam.

Ecclesiæ, & omnia iura earum ad ordinationem episcopi pertinent. Decretum.

Vnaquæque parochia episcopi pro quibus regatur.

Autoritas
Papa.

tur. Regenda.
Iudicio & potestate episcopi res ecclesiæ regantur. Quæcunque.

Basilicarum conditores in rebus ecclesiarum nullam potestatem se habere cognoscant. Nouerint.

Quæ altari offeruntur, eorum medietatem sibi vendicet episcopus. Antiquos.

De episcopis, qui diocesis suam visitare continent, & ad redimendas mansiones que visitantibus debentur, clericos cogunt. Relata. Annuis vicibus ecclesiæ ab episcopis visitentur. Decreuimus.

In ualitudine grauatus episcopus, uisitationis officium aliis committat. Episcopum.

Quæ uisitationes episcopi à clericis suis exquirere debent. Placuit.

Oblationes ecclesiæ laicis usurpare non licet. Quia.

Minimè auferantur à laicis oblationes altaribus, uel crucibus factæ. Sanctorum.

Ecclesiarum oblationes sub laicorum dominio non detineantur. Hanc.

Qu. II.

Res ecclesiæ aliquo modo episcopis alienare non licet. Casellas.

Ecclesiasticarum rerum precariæ qualiter fieri debeant. Precariæ.

In rebus ecclesiæ disponendi potestatem habeat episcopus

episcopus. Episcopus.
De episcopo, qui nulla necessitate res ecclesiæ vendidit. Si quis.

Qu. III.

Præter honorem cathedralici nihil episcopus per dioceses exigit. Placuit. *Duos solidos.*

Basilicarum reparatori cedat tertia, quam episcopus accipere consueuerat. Præcis.

Non accipiant episcopi tertiam, nisi dirutas ecclesias reparare uoluerint. Vnio.

Baptizandis numerus non imponatur, nec cathedralicum ultra uetustum morem exigatur. Nec numerus.

Ultra morem antiquum à parochianis presbyteris nihil episcopi exigant. Quia.

À parochianis stipendia non nisi cum charitate episcopi exigant. Cauendum.

Ultra duos solidos à parochianis ecclesiis episcopus non præsumat accipere. Inter.

Sacerdotes ab episcopis suis ultra modum non grauentur. Relatum.

Secundum loci mediocritatem episcopis conuiuia parentur. Illud.

C A V S A X I .

Queruntur tria.

1. Vtrum clericus ante ciuilem iudicem sit producendus.

2. Si producendus non est, an hæc culpa sit digna.

digna suspensione.

3 Si digna non fuerit, an contemptorem
sententiæ sui episcopi irreparabiliter
oporteat deponi.

Qu. I.

Apud prophana iudicem nullus clericus
conueniatur. Nemo.

Ab eis quisque iudicandus est, quos sibi iu-
dices elegerit. Iudices.

Ad prophana iudicia nullus clericus est per-
trahendus. Continua.

Neque pro causa civili, neque pro crimina-
li episcopus apud civilem iudicem con-
ueniatur. Nullus.

Quilibet clericus non est in publico exami-
nandus. Testimonium.

Clericus ad civilem iudicem clericum pro-
ducens, anathema sit. Si quis.

Proprio priuetur honore, publici iudicij co-
gnitione ab Imperatore postulans. Placuit.

A prophano iudice clericus non est audien-
dus. Christianis.

Non nisi ad episcoporum iudicium clericus
vocetur. Syluester.

Ante iudicem civilem sacerdotes non accu-
sentur. Relatum.

Actor forum rei sequatur. Experienciæ.

Episcopo non permittente, apud prophana iu-
dicem clericus pulsari non debet. Clericus.

Clericus

Clericus suo inobediens episcopo, depositus
curiæ tradatur. Si quis.

Principali cogatur autoritate, qui plebem
inuasam non vult deserere. Petimus.

A principibus corrigatur, quos ecclesia cor-
rigere non valet. Istud.

Proprium gradum amittant clerici coniu-
rantes, vel conspirantes. Coniurationum.

Clerici conspirantes, proprio gradu amisso,
retrudantur in carcerem, ceteri excom-
municentur. Conspirationum.

Clerici aut monachi coniurantes, proprio
priuentur honore. Si qui.

Inter clericos & laicos causa exorta, ab
episcopis audiantur. Si quæ.

Imperatori tributum ecclesia denegare non
debet. Si tributum.

Potestatibus tributa non sunt deneganda.
Magnum.

De prophanis negociis episcopus cogoscere
non debet. Te quidem.

In his, quæ ad communis vitæ usum perti-
nent, laici sibi inuicem operam impen-
dere debent. Sicut.

Qui episcopo insidiatur, semotus à clerō
curiæ tradatur. Statuimus.

Fratres apud presbyteros iudicentur. Si qui.

Nullus clericus propter aliquam causam
intret curiam. Nullus.

Ecclesiast

Ecclesiasticum, non forense iudicium, pœnitens expectet. Aliud.

Cuiusq; liceat sacrosanctæ sedis antistitis iudicium eligere. Quicumque.

Presbyter apud episcopum tantum iudicari debet. De persona.

Clericus clericum ad publica iudicia non pertrahat. Peruenit.

A laicis iudicib. clerici non sunt opprimendi. Fratris.

Sacerdotes à regibus sunt honorandi, non iudicandi. Sacerdotibus.

Qua pœna feriatur clericus, clericum ad prophana iudicia pertrahens. Inolita.

Clericus apud civilem iudicem iudicari non debet. Placuit.

Clericus non accusetur nisi ante ecclesiasticum iudicem. De.

Qui cum clerico litigium habet, episcopum ipseus adeat. Si quis.

Clericus aduersus clericum negotium habens, prophana iudicia non exerceat. Si clericus.

Non nisi in foro suo audiatur clericus. Clericus.

In nullam trãferatur personam res in lite posita ante cognitionis euentum. Quia res.

Qu. 11.

Qui clericum ad civilem iudicem protrahit, suspensione dignus est. Quod vero.

Qu.

Qu. III.

Timenda est sententia pastoris, siue iusta, siue iniusta sit. Sententia.

A suo episcopo excommunicatus, non est ab alio recipiendus. Si quis.

Excommunicationis meretur sententiam, qui excommunicatis comunicat. Precipue.

Presbyter ab episcopo suo depositus, aut excommunicatus, apud vicinos episcopos conqueri debet. Si episcopus.

De iis, qui damnati à synodo, sacra ministeria contingunt. Si quis.

Sine spe sit reconciliationis, qui excommunicatis comunicare præsumit. Si quis.

De episcopis qui innocentes, aut minimis causis culpabiles excommunicat. Episcopi.

De iis, qui tempore excommunicationis suæ communicare præsumunt. Placuit.

Deponantur, episcopi, qui excommunicatis comunicant. Teugaldum.

Clerici & laici qui non obediunt episcopis, infames efficiuntur. Si autem.

In Christum peccat, qui veritatis doctorem contristat. Quicumque.

Simulata virtutum affectione, obedientia episcopo non denegetur. Si quis.

Episcopo non obediens, demonum ore decerpitur. Absit.

Quibus Papa est inimicus, iis nec loqui quæ

H

- debemus. Si inimicus.
 Excommunicatus est, qui excommunicatis
 communicat. Sicut.
 Excommunicatorum nomina vicinis omnibus
 palam & publicè annuncientur. Curæ sit.
 Duobus modis aliquis Sathanæ traditur. Audi.
 Mali à bonis separari penitus non possunt.
 Nolite.
 Porcis & canibus sancta non sunt commit-
 tenda. Quando.
 Cum pagano comedere, sed cum excommu-
 nicato minimè licet. Ad mensam.
 Communicare non licet iis, qui excommu-
 nicatis communicant. Rogo.
 Nullus clericorum, vel laicorum ad domum
 excommunicati accedat. Si quis.
 Sententia pastoris timenda est, licet iniuste
 liget. Quibus.
 Excommunicationis contrahit poenam, qui
 excommunicatis communicat. Si quis.
 Qui sententiam episcopi putat esse iniustam,
 recurrat ad synodum. Clericus.
 Vincula ecclesiastica non sunt contemnenda.
 Nemo.
 Sathanæ traditur, qui ab ecclesia excommu-
 nicatur. Omnis.
 Vicini episcopi audiant eos, qui de iudiciis
 episcoporum suorum queruntur. Presbyteri.
 Iniusta episcoporum damnatio irrita esse ce-
 setur

- setur. Irrita.
 Qui causam adesse, & innocentiam suam af-
 ferere voluerit, intra annum excommuni-
 cationis hoc faciat. Rursus.
 Audientiam suam negat, qui excommuni-
 cationis suae causam agere intra annum
 differt. Quicumque.
 Tardius recipiatur ad veniam, qui sacerdote
 iubente ecclesiam exire contemnit. Qui.
 A successore solvatur, qui post mortem epi-
 scopi remanet ligatus. Si episcopus.
 Quibus culpis exigentibus aliquis sit com-
 munionem priuandus. Nemo.
 Pro paruis & leuibus causis nullus commu-
 nione priuetur. Nullus.
 Pro tribus criminibus quilibet communio-
 nem priuetur. Certum.
 Sententia pastoris reum, vel innocentem non
 constituit, vel facit. Quomodo.
 Non est petenda solutio, quum iniqua fer-
 tur sententia. Cui.
 Deus non nocet, nec noceri patitur alicui in-
 iuste. Secundum.
 Iniusta vincula disrumpet iustitia. Cœpisti.
 Temeritas iudicandi, non ei qui iudicatur,
 sed iudici nocet. Temerarium.
 Non obest homini iniusta sententia. Quid
 obest.
 Quos conscientia iustificat, aliorum maledi-
 H 2

& non timeant. In cunctis.
 Frustra damnantur ab homine, quæ Deus
 iustificat. Et si.
 Non hominum linguas, sed conscientias
 curare debemus. Inter.
 Conscientia nobis, & proximis fama est ne-
 cessaria. Non sunt.
 Abominabilis est apud Deum, qui moribus
 dissonam profert sententiam. Si quis.
 Christum violat, qui sanctum non sanctum, & non
 sanctum sanctum esse crediderit. Si quis.
 Aeternum vae maledictionis inueniet, qui bo-
 nos malos, & malos bonos dicit. Vae qui.
 Ligandi soluendiq; potestate se priuat, qui
 hanc iniuste exercet. Ipse.
 Non est vera præsentis absolutio, nisi se-
 quatur arbitrium interni iudicis. Tunc.
 Priuilegio meretur exui, qui eodem abusi-
 tur. Priuilegium.
 Is, in quem sententia non fertur canonica, pœ-
 nã non debet ferre canonicã. Non debet.
 Qui damnatur à synodo, quomodo in secun-
 da innocens reparatur. Episcopus.
 Sententia iustitiæ non est pro præmio ferẽ-
 da. Qui recte.
 In præpolicorum operibus sibi totum ratio
 vendicet. Illa.
 Grauius delinquit, qui ex ira sententiã pro-
 fert. Ira.

Ratio

Ratio debet corrigere, quod furore pro-
 mulgatum est. Quum.
 In dictandis sententiis rectores nullo furo-
 re ducantur. Summopere.
 Iustum iudicium vèdi non potest. Nõ licet.
 Non recipiantur ab aliis, qui suorum epis-
 coporum contrahunt offensam. Seruetur.
 Res dubia non diffiniatur certa sententia.
 Graue.
 Non credantur, quæ certis indiciis non de-
 monstrantur. Quamuis.
 Antequam examinentur aliqui, non indi-
 centur. Eorum.
 Qui falsum de alio profert, & qui crimina
 credit, vterque reus est. Non solum.
 Quatuor modis humanum iudicium per-
 uertitur. Quatuor.
 De iis, qui aliquo modo iudicium peruer-
 tunt. Quicumque.
 De iis, qui metu potestatis veritatẽ occul-
 tant. Quisquis.
 Qui falsum testimonium dicunt, & verita-
 tem pecunia negant, sceleris ludæ parti-
 cipes sunt. Abiit.
 Christum negat, qui peruersus se socium fa-
 cit. Aestimatur.
 Qui Christianum se negat, Christum nega-
 re conuincitur. Non solum.
 Veritatem prodit non solum qui pro veritate

H 3

mendacium loquitur, sed qui veritatem non liberè prædicat. Nolite timere.

Iniuste aliquem anathematizans, sibi, non aliis nocet. Illud.

Cuius vita non officio congruit, alios ligatus absolvit. Plerunquæ.

Viribus caret sententia iniuste prolata. Iniustum.

Premium meretur, qui iniuste deuocetur.

Qui iustus.

Non est obediendum episcopo, qui pro hæreticis Missam canere iubet. Si quis.

Aliquando conuenit non obedire præceptis. Non semper.

Non sunt audiendi, qui contra Deum aliquid iubent. Iulianus.

Non iubet aliquid iniustum, qui Deum timere probatur. *Qui.*

Et qui peccat, & qui peccanti consentit, vterque reus est. Ita.

Imperatori & minori potestati non obediendum, si Deum maiori potestati aduersentur. Ibidem. §. *Qui resistit.*

Per obedientiam bonum deserere, malum nunquam facere licet. *Quid.*

Apud Deum maledicatur, qui peccantibus consentit. *Qui consentit.*

Non est obediendum, quod contra Deum præcipitur. Si is qui.

De

Deiis, qui cum excommunicatis communicant. E excellentissimus.

Deiis, qui sine culpa cum excommunicatis communicant. Quoniam.

De Bonifacio, qui excommunicatis & pseudo episcopis se non communicaturum iuravit. Antecessor.

Excommunicatis non communicat, qui eis animo non consentit. *Quod.*

Modus & forma excommunicationis. *Debet.*

Modus reconciliandi excommunicatos. *Quo* aliquis.

Quæ sit pœnitentia sacerdotum, qui excommunicati sacrum ministerium contingere audent. De illis.

Pro modo peccati puniantur, qui excommunicatis communicant. Sanctis.

CAUSA XII.

Queruntur quinque.

- 1 Vtrum liceat clericis proprium habere.
- 2 An res ecclesiæ quæ à clericis datæ sunt, possint constare aliqua firmitate, eis qui eas acceperunt.
- 3 Si ante tempus ordinationis suæ qui nihil habere videbantur, & post ordinationem aliqua inuenisse noscuntur, an possint ea relinquere quibus voluerint, an non.
- 4 Si de suis & ecclesiæ rebus aliqua acquisiuisse noscuntur, an vtrique communiter, an

H 4

singulariter ecclesiæ, vel sacerdoti iure
proueniant.

§ An liceat eis testamentum conficere.

Qu. I.

Impuberes & adolescentes in vno concla-
ui manentes, probatissimo seniori comē-
dentur. Omnis.

Omnibus clericis communis est vita seruā-
da. Dilectissimis.

Iuxta ecclesiam clericorum claustra consti-
tuantur. Necessaria.

Clericus nihil mundanū possideat. Cleric⁹.
Nihil præter Deum debet curare, qui in eius
sortem eligitur. Cui.

Clericis & Deo deuotis, nec causas agere,
nec aliqd propriū habere licet. Duo sunt.

Clerici nihil propriū possideant. Quia tua.

Clericis omnia cōmūpia esse debēt. Scimus.

Non licet habere proprium iis, qui suis re-
nunciant, & communiter viuere spondēt.

Non dicatis.

Ecclesiarum præpositi rerum dispensatores
efficiuntur earum. Expedit.

Diaconi, vel quælibet religiosæ personæ, re-
gularē vitam ducere cogantur. Quoniam.

Quare in primitiua ecclesia prædia vende-
bantur. Futuram.

Quare prædia fidelium hodie ab ecclesia
non alienentur. Videntes.

Cleri

Clericatus non collatur eis, qui volunt ha-
bere aliquid proprium. Cerrè.

De reb⁹ propriis, vel acquisitis, episcopi hæ-
redibus suis derelinquant. Episcopi.

Ex rebus ecclesiæ episcopus si indiget, sibi &
suis necessaria sumat. Ex his.

Res ecclesiasticas episcopus dispeset. Episco.

Res ecclesiæ sunt in episcopi potestate. Præ-
cipimus.

De iis, qui tam infirmi sunt, vt suis rebus re-
nunciare non possint. Illi autem.

Res ecclesiæ quasi cōmunes episcopus dis-
penset. Res ecclesiæ.

Non licet episcopo res ecclesiarum in pro-
prios vsus conuertere. Nulli.

Qu. II.

Ecclesiæ pecuniam auferens, velut homici-
da damnatur.

Quicquid de sacratis vasīs, vel ministeriis à
quolibet clerico vsurpatum fuerit, ecclesiæ

restituatur. Augustino.

Quicquid domino consecratur, ad ius per-
tinet sacerdotis. Nulli.

Excommunicationi subiaceat, qui ecclesia-
stica prædia inuadit. Quicumque.

Sacrilegij crimen incurrit, qui prædia eccle-
siastica vexat. Prædia.

Quadruplum restituat, qui res ecclesiæ in-
uadit. In antiquis.

H 5

Pro tenore mundanarū legū priuantur inuafores rerum ecclesiasticarum. Quum Ecclesiæ res surripiens, an decuplum restituat, quod sustulit. In legibus.

Sine augmento sibi ablata ecclesia recipere oportet. Fraternitas.

Non sunt alienanda in episcopatu acquisita. Res in.

Vasa sacra nisi pro redemptione captiuorū, non sunt alienanda. Apostolicos.

Pro redemptione captiuorum sacra vasa nō prohibentur alienari. Vt sacrorum.

Res ecclesiæ Meitè impendantur pro redemptione captiuorum. Sacrorum.

Res ecclesiæ desolatæ non præponuntur captiuis. Sicut.

Inuaforibus rerum ecclesiasticarū, quæ pœnitentia sit imponenda. De viro.

Res ecclesiæ episcopus vsurpare, vel alienare non præsumat. Monemus.

Episcopo vel abbati res ecclesiæ alienare nō licet. Quisquis.

Prædia ecclesiæ non licet Papæ alienare. Non liceat.

Qui res ecclesiasticas vendit, ad altare non audeat accedere. Indignè.

Excommunicetur, qui principum autoritate res inuadunt ecclesiæ. De rebus.

De rebus ecclesiæ nō est aliquid alienandū. Vobis.

Vobis.

Diuini muneris participatione priuetur, qui ecclesiastica priuilegia calcat. Qui & Redituum & oblationum duæ portiones clericis committantur. Concesso.

De obligationibus fidelium quot portiones sūt, & quæ cuique proueniat. Quatuor. De rebus oblationum & redituum ecclesiæ quatuor portiones presbytero dispensandæ credantur. De rebus.

De rebus ecclesiæ etiā nouiter quæstis, quarta pars clericis erogat. Cognouim⁹.

De stipendio ecclesiæ quatuor debent fieri portiones. Mos est.

Omnes presbyteri per iussionē episcopi res ecclesiæ dispensare studeant. Statuimus.

De clericis, qui documenta ecclesiæ supprimūt, aut aduersariis impendant. Si quis.

Episcopus heredē nō habens, nō aliū quàm ecclesiā heredem instituat. Episcopus.

Qui in clero constituti sunt, de rebus ecclesiæ nihil alienare præsumant. Diaconi.

De possessione ecclesiastici iuris, quicquid à presbytero distrahitur, inane habeatur, & vacuum. Quicquid.

Alienationes factæ ab intrusis, & ordinationes sine cōsensu clericorum, irritæ sūt. Alienationes.

Episcopo defuncto, vel adhuc in sup̄mis agē

cc,

te, de rebus ecclesiæ nihil est usurpandū.

Hæc huius.

Episcopi, qui nihil ecclesiæ conferunt, famulos eius libertate non donent. Vt si illi.

De clericis, qui documenta ecclesiæ supprimunt, aut negant, aut aliis damnabiliter tradunt. Si quis.

Ministris ecclesiæ de rebus eiusdem ecclesiæ absque episcopi permisso nihil alienare licebit. Abbatibus.

Res ecclesiæ, quæ absente episcopo distrahatur, ad ius ecclesiasticū reuocetur. Si qua. Post mortem episcopi, res ad eū pertinentes, clerici non rapiant. Non liceat.

Recidantur precariæ & commutationes ab inuasoribus factæ. Precariæ.

Pro labore inuentarij nihil accipiant æconomi de rebus ecclesiæ. Charitatem.

Excōmunicentur laici, qui morientium clericorū audent bona diripere. De laicis.

Res episcopi morientis metropolitano non liceat inuadere. Non liceat.

Alienam ecclesiam nō licet inuadere. Sicut. Nisi causa necessitatis nec episcopo licet rē ecclesiæ suæ usurpare. Non habenti.

Nec presbyteri, ignorantibus episcopis, nec episcopi ignorante concilio rem ecclesiæ vendant. Placuit.

Nisi vt meliora prospiciat, rē ecclesiæ nō licet

et

et distrahere episcopo. Sine.

Alientur fugitiui, qui teneri non possunt. Fugitiui.

Alienatio de rebus ecclesiæ quomodo rata esse poterit. Si quis.

De episcopo, qui non retento patrocinio, seruos ecclesiæ manumittit. Episcopus.

An libertus patronum in ius vocare possit. Ibi. § Libertus.

De libertis ecclesiæ, qui ab eius patrocinio discedunt. Liberti.

Euocetur in seruitutem ecclesiarū liberti, q̄ contra eius libertatē superbiunt. Octaua.

A patrocinio non discedant ecclesiæ liberti, ad sacros ordines promoti. De libertis.

Professionem suæ conditionis liberti ecclesiæ faciant. Longinquitate.

Nec liberti, nec eorum posteri, à patrocinio discedant ecclesiæ. Liberti.

Quæ de rebus ecclesiæ in remunerationem obsequij præstantur, rata permaneant. Quicumque.

Serui ecclesiarum in eorum dominiū transferri possunt, qui ecclesiasticis vilitatibus deseruiunt. Ecclesiasticis.

Miseratiōis & pietatis intuitu serui ecclesiarū possunt manumitti. Quum redēptor.

Serui ecclesiarum publicis angariis non fatigentur. Ecclesiarum.

Res

Res sacræ quibus ex causis alienari debeât.
Aurum.

Non parietes ornare, sed pauperibus prouidere, gloria episcopi est. Gloria.

Qui beneficiû ab ecclesia accepit, eius professionē nomine precariæ faciat. Sepe fit. Religionis intuitu licet ecclesiæ alienare. Si episcopus.

Non vltra quinquagesimam partem rerum ecclesiæ monasterio quod constituit, episcopo licet conferre. Bonæ rei.

Iure proprietatis res ecclesiæ monasteriorû adificiis tradere licet. Religiosam.

Qu. III.

De iis, qui primû nihil habentes, tēpore suę administratiōis aliqua acq̄rūt. Placuit.

De ministris, q̄ nulla ecclesiæ occasione, sed sui utilitate aliqua acquirunt. Quicunq̄.

De pontificibus, quibus ab extraneis, vel cû ecclesia sequestratum aliquid dimittitur. Pontifices.

Episcopus tertiam partem sibi debitam ecclesiæ relinquere poterit. Episcopus.

Qu. IIII.

De iis, qui de suæ ecclesiæ rebus aliqua acquisuisse nō sciuntur. Sacerdotes.

Resarciantur detrimenta sacerdoti, vel ecclesiæ, quæ alterius occasione facta senserit. Quisunque.

De

De iis, quę sacerdotes emunt, ad ecclesiæ nomen scripturam faciant. Presbyter.

Qu. V.

Quomodo de rebus ecclesiæ liceat testari sacerdotibus. Nulli.

Quæ monasteriis ab episcopo conferuntur, reuocari non debent. Quia.

Quæ ante suam ordinationem vel post, hereditaria successione acquisiuit episcopus, cui vult derelinquat. Fixum.

Quomodo possint esse rata, quæ de ecclesię proprietate testamēto legantur. Si episcopus.

Episcopo intestato ecclesia succedit ex integro. Sicubi.

CAUSA XIII.

Quærentur duo.

1 Si illi, quorum domicilia sunt in diocesi huius baptismalis ecclesiæ, an debeât persolvere decimas illi ecclesiæ & celebrare suas exequias apud eam ecclesiã, in qua quondam hæc fiebant à parentibus, & de sepultura plenariè.

2 An præscriptione temporis ius percipiendi decimas & funerandi tollatur.

Qu. I.

Singuli sacerdotes proprias debēt habere ecclesias. Ecclesias. Vide vltro citroq̄; dicta.

Qu. II.

Quæ triginta annis ab episcopis possident, iure

iure ab eis vendicantur. Facultates.

De iure funerandi.

In sepulchro patrū suorum filij sunt collocandi. Ebron.

Ultima voluntas defuncti seruari debet. Ultima.

Seruus testamentum facere non potest. Illud. Vbi quisque decimas persoluerit, ibi sepulturam eligere debet. Vbicunque.

Propria temeritate sepuluram parietum relinquere non licet. Placuit.

Pro numero filiorum pars hereditatis Deo offeratur. Si quis.

Excommunicetur, qui defunctorū oblationes ecclesiis negant. Qui oblationes.

Vt infideles eiiciantur ab ecclesiis, qui defunctorum oblationes retinent. Qui.

Qui oblata ecclesiis, aut testamento relicta retinere præsumperint, excommunicentur. Clerici.

Pro sepultura nihil muneris exigendū est. Quæstā est.

Etiā coacti de sepultura præmium non debemus accipere. Postquam.

A sacris locis non iuuantur post mortē, quibus peccata non sunt remissa. Quibus.

Quibus profit in ecclesia sepultura. Quam grauiā.

Qui sepeliantur in ecclesia. Nullus.

Quare

Quare mortui iuxta ecclesiam sepeliantur. Non.

Post mortem orationes non profunt viuentium. In præsentī.

In pœnitentia defunctis, bona profunt viuentium. Pro obeuntibus.

Animæ mortuorum quatuor modis soluantur. Animæ.

Ante diem iudicij sacrificiis & elemosynis mortui iuuantur. Tempus.

Quare certi dies in mortuorum commemoratione seruentur. Quia.

Nec pro nostra, nec pro aliorum morte tristari debemus. Quam præposteiū.

Ex pusillanimitate mortuos lugere contingit. Vbicunque.

Qui spem futuræ resurrectionis habent, de mortuis tristari non debent. Habent.

Mortui ex se nesciunt quid hic agatur. Facendum.

Non est deneganda communio iis qui in patibulis suspenduntur. Quæsitum.

CAUSA XIII.

Quærentur sex.

- 1 An liceat clericis sua repetere.
- 2 An reites ex fratribus producti, sint audiendi.
- 3 An illud sit vsuras exigere.

- 4 An liceat clericis, vel laicis, à quolibet
vsuras expetere.
5 An eleemosynæ de vsuris fieri possint.
6 An vsurarij pœnitentiam agere valeant,
nisi quod malè acceperunt, restituant.

Qu. I.

Clerici sua repetere non possunt. Quod sua.
Pro rebus trãsitóriis episcopus prouocatus
non litiget. Episcopus.
Peccat, qui ultra debitum exigit, & qui non
sibi debita reposcit. Quod debetur.

Qu. II.

Clerici de suis fratribus testes producere
non possunt. De eo.
Clerici pro sua ecclesia testimonium ferre
possunt. Super.
In conficiendis instrumentis sacerdotes ad
testimonium non vocentur. Quanquam.

Qu. III.

Qui plus quàm dederit accipit, vsuras ex-
petit. Si fœneraueris.
Quid quid supra datum exigitur, vsura est.
Putant.
Quid quid sorti accedit, vsura est. Plerique.
Quando amplius quàm debetur, exigitur,
vsura accipitur. Vsura.

Qu. IIII.

À quæstibus negociationis clerici abstineãt.
Clerici.

Excom

Excommunicentur ministri, qui fœneran-
tur. Ministri.

Qui voluit esse in clero, à studio negotia-
tionis abstineant. Canonum.

Alientur à clero, vsuras aut superabundan-
tiam exigens. Si quis.

Pro pecunia quã clericus mutuo dedit, iusto
precio species accipere potest. Si quis.

Clericus non accipiat plus quàm commo-
dauit. Nullus.

Etiã laicis vsura damnabilis est. Nec hoc.
Turpe lucrum sequitur, qui minoris emit,
vt pluris vendat. Quicumque.

Rapinam facit, qui vsuram accipit. Si quis.
Non minus crudelis est, qui pauperem tru-
cidat fœnore, quàm qui diuiti aliqua ra-
pit. Quid dicam.

Ab illo exigere vsuram possumus, cui iure
nocemus. Ab illo.

Qu. V.

De vsuris eleemosynæ fieri non possunt.
Nolite.

Oblatio de rapina reprobatur. Immolans.
Non est aliquid rapiendum diuitibus, vt de-
tur egenis. Fortè.

Furtum committit, qui inuentum non red-
dit. Si quid.

Qui de reb' cõcessis & bene quæstis eleemo-
synã impedit, illa placet Deo. Eleemosyna.

Peccat, qui rem inuentā non reddit. Multi.
 Bonus vsus non iustificat iniuste quæ sita.
 Neque enim.

Cum alterius detrimento alteri subuenire
 non licet. Denique.

Eleemosynæ & sacrificiū non placent Deo,
 quæ offeruntur ex scelere. Scriptum.

Non licet aliena rapere exemplo Israelita-
 rum spoliantium Aegyptios. Dixit.

Maioris pœnitentiæ est, violenter aliquid
 eripere, quàm furari. Pœnale.

De malè acquisitis, bonum fieri potest. Qui
 Habetis.

Quæ malè acquiruntur, aliquando bene
 possunt expendi. Non sane.

Quæ. VI.

Pœnitentia non agitur, si aliena res non re-
 stituatur. Si res.

Qui rem alienam cōsecrat, eius æstimatio-
 nem restituat. Comperimus.

Ecclesia pro malis intercedat, nō eos teme-
 ratio ausu defendat. Hi, qui.

Non solum in maioribus furtum commit-
 titur, sed etiam in minoribus. Fur autem.

CAUSA XV.

Queruntur octo.

1 An ea quæ fiunt mente alienata, sint
 imputanda. An.

2 An pro impensis patrociniis liceat cleri-
 cis munera exigere.

3 An ex mulieris confessione iste sit con-
 demnandus.

4 An die Dominico causa sit ventilanda.

5 An neganti purgatio sit deferentia.

6 An sacerdotis confessio cruciatibus sit
 extorquenda.

7 An absque synodali audientia episcopus
 valeat sacerdotem damnare.

8 Si sponte cōfessus, aut ab aliis cōuictus fue-
 rit, quod ante ordinatiōem peccauerit,
 an suscepti ordinis officium exeq. liceat.

Quæ. I.

Quæ alienata mente fiunt, non sunt impu-
 tanda. Quod autem.

Non sunt peccata nolentium, nisi nescien-
 tium. Merito.

Nec propter culpam, sed propter memo-
 riam facti pecus occiditur, ad quod mu-
 lier accedit. Mulier.

Culpa non necessitate, sed voluntate reum
 constringit. Aliquos.

Reus voluntate, non necessitate constri-
 gitur. Illa.

Veniam habent, quæ ignorantes, ebrij com-
 mittunt. Sane.

Inobediētia vel cōcupiscentia nō habet cul-
 pam in corpore nō cōsentientis. Si cōcu-
 1 3

piscencia.

Loth non de incestu, sed de ebrietate culpatur. Inebriauerunt.

Nemo trahitur ad culpam, nisi ductus propria voluntate. Non est.

Minister Dei est, qui inuitus homicidium facit. Nec is.

In se reuersus, penitentiam agat, qui insaniens aliquem occidit. Si quis.

Innocens est, qui non iratus, sed propter disciplinam casu aliquem interfecit. Si quis.

Qu. II.

Pro patrocinii impensis clericus munera exigere non debet. Obseruandum.

Qu. III.

Sacerdotes à mulieribus nec accusari, nec testimonio premi possunt. Tertio.

Læsa maiestatis & publicorum iudiciorum & simoniæ accusatio qualiter proponatur. Sanè.

Rei professio aduersus quemlibet admitti non debet. Nemini.

Qu. IIII.

Ministri ecclesiæ die Dominico causas ventilare non debent. Nullus.

Solemni diebus & legitimorum ieiuniorum, mūdana placita non agantur. Placita.

Qu. V.

Diaconus si de crimine cōuinci nō poterit, apud

apud episcopum seipsum secretò purificet. De crimine.

Non est spoliandus presbyter, vel diaconus, nisi sponte confessus, vel legitime conuictus fuerit. Presbyter.

Qu. VI.

Ministorum confessio non sit extorta, sed spontanea. Si Sacerdotibus.

Apostolica autoritas, illicita in irritum deducit iuramenta. Autoritatem.

Pontificalis autoritas à iuramento fidelitatis nonnullos absoluit. Alius.

Excommunicatis vinculo fidelitatis non tenemur obnoxij. Nos sanctorum.

Ante quàm recōcilietur, fidelitatem excommunicatis nullus seruare cogitur. Iuratos.

Qu. VII.

Sine concilij examinatione presbyter, vel diaconus non deiciantur. Sexta.

Causas clericorum episcopus non nisi cum senioribus ecclesiæ audiat. Si quid.

A quor episcopis presbyteri, vel diaconi sunt audiendi. Si quis.

Absque præsentia clericorum nullus causam episcopus audiat. Episcopus.

Nisi in synodo canonicè vocati sacerdotes damnari non possunt. Episcopus.

Qu. VIII.

Presbyter, qui ante ordinationem confitetur,

corporaliter lapsum, postea non offerat.

Qui admisit.

Deseruites altario, si carnis fragilitate deliquerint, epi arbitrio subiaceat. Hi qui.

Ex ministris ecclesie geniti, in seruitutem deuocentur eiusdem. *Quum multa.*

Qui confitetur se ante ordinationem peccasse non sacrifici conuictus autem deponatur. Si quis.

De manu sacerdotis, qui ab ecclesia toleratur licite sacramenta sumuntur. Sciscitantibus.

C A V S A X V I .

Queruntur septem.

- 1 Vtrū monachis liceat officia populis celebrare, pœnitentiam dare & baptizare.
- 2 Si contigerit eos sacella habere episcopali beneficio, an ab eis sint instituentia, an ab episcopis.
- 3 An iura ecclesiarū præscriptione tollantur.
- 4 Si ecclesia aduersus ecclesiam præscribat, an etiam monasterium aduersus ecclesiam præscribere possit.
- 5 Si sacellum in suo territorio ædificatum, iure territorij sibi vindicare valeat.
- 6 Si archipresbyter, vel episcopus sua auctoritate, nō iudicialia sententia sacellū illud irreperit: an cadat à causa, vt ecclesia cui præsidet, nō ultra habeat ius repository

scēdi, quod suus pastor illicitè usurpauit. 7 Si laici sacellum teneant, vt quibusdā moris est, & in manibus Abbatis illud refutauerint, & ordinandum tradiderint, an consensu episcopi, & clericorū Abbas possit id tenere.

Qu. 1.

Monachorum conuersatio ab omnibus debet esse diserera. Placuit.

Monasterij districtiōnem, & ecclesiasticum ministerium quilibet simul tenere non potest. Nemo.

Monachi qui ad clericatum promouētur, à priori proposito discedere non debent. De monachis.

Monachus non habet officium docentis, sed plangentis. Monachus.

Monachus pascitur, clerici pascunt. Alia. Nō licet aliquid monachis agere, sine presbyterorum consilio. Ecclesia.

Secundum etymologiam nominis solitariam vitam ducat monachus. Placuit.

Absque episcoporum consensu, episcopalia iura monachi non usurpent. Pervenit.

Monachi intra claustra morantes, clericorū officia exterius non ministrent. Iuxta.

Monachi qui sunt in ciuitatibus, episcopo debent esse subiecti. Qui verè.

Missæ celebrari, mortui sepeliri in mona-

De monachis.

terio non prohibentur. Agapetus.
 Non sunt cassandæ piæ voluntates defun-
 ctorum. Admonere.
 Testatoris arbitrium seruari oportet. Con-
 sideratio.
 Monachi qui sine licetia episcopi vagantur,
 ad propria loca redire cogantur. Quidam.
 Monachi circumuagantes per defensores
 sunt compellendi. Probinum.
 Nullus monachus, præter Domini sacerdo-
 tes, audeat prædicare. Adiciamus.
 Monachus defensor fieri nõ debet. De præ-
 sentium.
 Clericorũ officia celebrare monachi pres-
 byteri non prohibentur. Doctos.
 Beneficiis ecclesiasticis monachus presby-
 ter liberè fruatur. Si monachus.
 Clericorum officia monachi presbyteri li-
 berè administrent. Ex autoritate.
 Monachi presbyteri honore decorati, po-
 testatè habet ligandi & soluendi. Sunt tamẽ.
 Dignè in monasterio viuens, per populi ele-
 ctionem ad clericatum poterit promo-
 ueri. Sic uiue.
 In ordinem clericatus promoueri mona-
 chi possunt. Si clericatus.
 In loco quem Abbas iudicauerit, mona-
 chus eligatur, & ab episcopo sacerdos
 ordinetur. Si quis.

Tempore

Tẽpore maturitatis, ecclesiasticis monachi
 promoueantur ordinibus. Monachos.
 Ecclesiastica officia, nec auida electione
 monachi suscipiant, nec blandiente desi-
 dia respuant. Vos autem.
 Gelasius quendam Ruffinum monachum
 iubet sacerdotem fieri, & in quadam ba-
 silica ordinari. In.
 Qui de clerico monachus efficitur, proprio
 episcopo ordinante, episcopus poterit eli-
 gi & consecrari. Si quem.
 Sine testimonio Abbatis ad clericatus offi-
 cium monachi non eligantur. Monachi.
 Cum Abbatis voluntate monachi ordinen-
 tur quos pro utilitate ecclesiæ episcopus
 ordinare voluerit. Quum pro.
 Sine Abbatis imperio ad clericatus officium
 monachi non eligantur. Monachi.
 Ad clericatus militiam non eligantur de-
 fectores monasteriorum. Legi.
 Pro Abbatis, vel monachi promotione, nul-
 lo modo grauentur monasteria. Ne pro.
 Qui ecclesiis quoquo mō militant, abbates
 monasteriorũ esse nõ possunt. Presbyteros. *Soluit*
 De quodã monasterio, cuius abbas ad epi-
 scopatum eligi prohibetur. Hinc est. *Gratian.*
 Omnes clerici, vel monachi, tutelæ immu-
 nitatem habere debent. Generaliter. *in hoc &*
 Sacerdotalia officia sine permisso episcopo. *seq. c. ali-*
 traris. *qua con-*
 rum

rum non agant presbyteri. Cunctis.
 Qui res suas alicui delegauerit, decimationum prouentum priori ecclesie auferre non potest. Si quis.
 Antiquiores ecclesie nec decimis, nec vlla possessione priuentur. Ecclesie.
 Antiquiores ecclesie propter nouas iustitiam non perdant. Quicumque.
 Baptismalibus ecclesiis decimæ dari debent. De decimis.
 Non soluant de propriis abbates & episcopi decimas. Quæsti.
 De propriis laboribus monachi & canonici decimas minimè soluere cogant. Decimas.
 Duos episcopatus in vnum redigere Apostolica potest autoritas. Et temporis. Et, Postquam.
 Non episcopum dioceses habeant, quæ nunquam habuerunt. Fœlix.
 Nisi cum voluntate episcopi, dioceses quæ ab eis tenentur, non recipiant proprios episcopos. Multis.
 Apostolica autoritas à iurisdictione archiepiscopi episcopos valet eximere. Frater.
 Vbi multitudo fidelium excreuit, ibi episcopi sunt ordinandi. Præcipimus.
 In vna terminatione plures baptismales ecclesie esse non possunt. Plures.
 Cõmunionem priuetur, qui decimas vel oblationes

tiones extra episcopi conscientiam tenere voluerit. Statuimus.
 Iuxta dispositionem episcopi decimæ tribuantur. In sacris.
 Anathema sit, qui præter episcopi dispositionem decimas & oblationes dispensare voluerit. In canonibus.
 Eadem plectuntur pœna, qui ecclesie res & bona episcoporum inuadunt. Similiter.
 Res ecclesie principum autoritate distribui non possunt. Quia.
 Nihil de iure suæ diocesis præsumant auferre. Constitutum.
 Possessiones ecclesie derelictas nulli sit alienandi licentia. Possessiones.
 A clericis & piis locis vltra statuta patrum aliquid episcopus non exigat. Nulli.
 De redditibus ecclesie quarta pars clericis est distribuenda. Ad hoc.
 Episcopus lucri gratia nihil à monachis, vel clericis suis exigere debet. Prædicator.
 Reus apud Deum habetur, qui sacerdotibus decimas non soluerit. Reuertimini.
 Quod decimæ sacerdotibus sunt tradendæ.
 Decimæ.
 Seipsum condemnat, qui euangelizantibus necessaria subtrahit. Apostolicis.
 Liberum est monachis decimas clericis concedere. Quoniam.

Qu. I I.

Presbyteri in monasteriorum ecclesiis per abbates instituantur. Visis. Abbates absq; epis. cōsilio in parochialibus ecclesiis presbyteros non ordinent. Sanè. Quorūcūq; monachorū ecclesie, episcopo rum subdantur regimini. Statuendum. Episcopus qui in alterius diocesi ecclesiam ædificat, eius consecrationem sibi vendicare non valet. Si quis, Basilicæ nouiter conditæ ad episcopū pertinet, cui cōuentus esse cōstituerit. Possessio. Aedificatori episcopo in diocesi alterius ecclesiam consecrare non licet. Lator.

Qu. I I I.

Vide hic in glo. de r'sura. & prescrip. Rusticane parochie apud episcopos qui eas possident 30. annis sine violentia, permaneant immobiles. Per. Triginta annis ab episcopis possessæ, immobiles permaneant dioceses Præsulū. (cut. Territorij possessio cōuentū nō adimit. Si-Tricennalis possessio intra vnam prouinciam seruari debet. Quicunque. Status parochiarum nec præsumptione, nec tēporis præscriptione mutari potest. Licet. Limitis possessio præscribi non potest. Inter. Spacia quæ diffinita fuerint, tempore præscribi non possunt. Dilectio. Priuilegia 30. annis possessa debent immobili

ter

ter obseruari. Placuit. Repeti non possunt, quæ 30. annis quietè possidentur. Inter. Vita irritè disponentis non poterit pertinere ad tricennium temporis. Si sacerdotes. Quæ in beneficiis possidentur, præscribi non possunt. Clerici. Quæ humanitatis intuitu aliquibus præstatur, præscribi non possunt. Si episcopus. Temporis præscriptio nō obicitur, vbi hostilitatis metus interuenerit. Prima. Temporis non currit præscriptio, vbi furor hostilitatis incumbit. Porro. Si qui episcopi dioceses suas lucrari Deo negligunt, post tricennium iis constabunt episcopis, quorū studio fidei sunt reconciliatæ. Placuit. Priuilegia Romanæ ecclesie non nisi centū annorum præscriptione tolluntur. Nemo.

Qu. I I I I.

Tricennio tēporis aliquid præscribere abbates, vel monachi non valent. Possessiones. Quadraginta annorum præscriptio religionis domibus concedatur. Volumus.

Qu. V.

Iudicio, non manibus, res ecclesie defendantur. Contuendo.

Qu. V I.

Causa suæ detrimentum patiatur episcopus, qui

qui ecclesias suas ab alio detentas, propria autoritate quærit adire. Placuit. Delictum personæ in damnum ecclesiæ cōverti non debet. Si episcopum. In personam delinquētis, non in facultates eius vltio procedat. Cognouimus. Res eorum, qui ex clero labūtur, simul cum ipsis monasterio tradantur. De lapsis. Inutilis sacerdos ecclesiam suam dignitate non priuat. Si forassis. Possessiones monasterij pro peccato abbatis episcopo tollere non licet. Episcopo.

Qu. VII.

Decimæ à laicis non possideātur. Decimas. Fideliter decimas dat, qui omniū suorum decimas soluit. Quicumque. Excommunicantur, qui decimas sacerdotibus dare nolunt. Omnes. Veterū exēplo decimæ soluūtur. Decimas. Decimæ non sunt à populo redimenda. Decimas. Quia decimæ Deo non redduntur, indictio nūci accessit. Maiores. Columbas vendit, qui ecclesiam indisciplinatis committit. Et hoc. Omnes basilicæ ad eū pertinent episcopū, in cuius territorio positæ sunt. Omnes. Archidiacon^o, archipresbyter, præposit^o vel decan^o, nec officia, nec beneficia ecclesia-

stica

stica sine cōsensu episcopi tribuat. Nullus. De manu laici episcopatus, vel abbatia suscipi non debet. Si quis. Excommunicationi subiaceat, nec inuestitura sumat fructū, qui de manu laici ecclesiam susceperit. Quoniam. Excommunicetur, qui per laicos ecclesias obtinet. Si quis. Qui per laicos ecclesias obtinet, & qui manus imponit, communionem priuetur. Cōstitutiones. Nullus clericus per laicum ecclesiam obtineat. Per laicos. Singuli episcopi suos habeant œconomos. Quoniam. Laici non constituendi œconomi. In noua. Non habet laicus aliquid statuēdi in ecclesia facultatem. Non placuit. Ecclesiasticas dignitates laici disponere nō possunt. Laicis. Laicus sacrilegus habetur, qui dispositionē, vel dominationem rerum ecclesiasticarū vsurpat. Si quis. In ecclesia quam quis edificat, nihil sibi preter aditum vendicet. Pię mentis. Laici p̄biteros de ecclesiis, nō eiiciāt. Cōtra. Fundatores ecclesiarum, si inopes cœperūt esse, ab eisdem alimenta accipiant. Quicumque.

K

Heredes eius qui ecclesiam cōstruxit, & ipsi pro ea sollicitudinem gerere debēt. Filiis. Fundatores ecclesiarum ordinandos in eis episcopo offerant. Decernimus.

A domino constructoris monasterium non est auferendum. Monasterium.

Episcoporum prudentia à fundatoribus ecclesiæ honoretur. Considerandum.

Reliquiæ auferantur ecclesiarum, si plures hæredes de eis contenderint. Si plures. Non liceat laicis presbyteros de ecclesia eicere. Laici.

Absque episcoporum consensu laici presbyteros de ecclesiis non eiiciant. Inuentū.

Sine voluntate episcoporum decimas, vel ecclesias à laicis monachi non suscipiat. Decimas.

Nulli liceat in suum ius monasterium convertere: alij tamen ad ordinandum tradere illud valet. Nemini.

Episcopi & fratrum consilio monasterium ad meliorandum alibi ponere nullus prohibeatur. Si quis.

Publicæ pœnitentiæ subiiciantur, qui circumueniendo aliquos tondere audent. Constituit.

Sine voluntate fratrum aliquē de suis propinquis Abbas sibi substituere non valet. Congregatio.

Quæruntur quatuor.

- 1 An qui infirmitate grauatus presbyter, monachum se velle fieri dixit, reus voti teneatur, an liceat ei à suo proposito cordis discedere.
- 2 An ecclesia & beneficium ei reddenda sūt, qui prius libera voluntate refutauit.
- 3 Si contigisset eū se & sua monasterio tradidisse, an licentia Abbatis liceat ei ad propria redire.
- 4 Si sine licentia Abbatis retro abierit, an sua sibi ab Abbate reddenda sint.

Qu. I.

Quæ Deo vouentur, necessariò redduntur. Sunt quædam.

Dignus est supplicio, qui seipsum Deo subtrahit, à voto resiliens. Ananias.

Ante Dei oculos cadant, qui bona quæ cōcipiunt, agere recusant. Qui bona.

Qu. II.

No cogitur aliquis in monasterio manere, nisi professionem, fecerit in manu Abbatis. Confaldus.

Vxor post propositum continentia ducta, dimitti non debet. Nos nouimus.

Ante probationem trienij nullus in monasterio suscipiatur. Si quis.

Q^u. III.

Post suam & suorum traditionem, nulli fas est cum licentia Abbatis ad propria redire. Quod autem.

Q^u. IIII.

Honore priuetur, qui de iure ecclesiæ aliquid alienauerit. Quicumque.

Qui reuocandū putat quod ecclesiæ cōtulit, sacrilegij crimen incurrit. Sunt qui sacris locis derelicta, retinere cōtenderit, sacrilegium committit. Sacrilegium. Sacrilegi iudicatur, qui ecclesiæ facultates alienant. Omnes.

Excomunicetur, qui confinia ecclesiæ frangere tentauerit. Sicut.

Soluatur altario, quod pro immunitate commendatur ecclesiæ. Si quis.

Non licet aliquid de ecclesia rapere. Miror. Fugientem ad ecclesiam, nemo audeat abstrahere. Reum.

Ab ecclesiæ arceatur ingressu, qui aliquem ab ecclesia violenter rapuerit. Frater. Ecclesiarum non est dignus ingressu, qui eas violat. Ad episcopos.

Qui ecclesiā Dei vastat, & eius sacerdotes insequitur, sacrilegus iudicatur. Sicut.

Qua pœna feriatur, q̄ ecclesię vsibus dedicata p̄dia vexare tētauerit. Attendendum. Iudæ similis probat̄, qui ornāmēta surripit

ecele

ecclesiæ. Si fortè.

Sacrilegium facit, qui pecuniam ecclesiæ rapit. Qui rapit.

Segregetur ab ecclesia clericus, qui seruum vel discipulum suum ad eam confugiētē verberare ausus fuerit. Nullus.

Qui de atrio vel porticibus ecclesiæ fugiētē abstrahit, excommunicetur. Si quis.

De multiplici genere sacrilegij, & pœna eiusdem. Quisquis.

Nisi canonicè iudicatum episcopum cōprehendens laicus, excomunicetur. Si quis.

Flagellatores clericorum post tertiam admonitionem, si non resipuerint, excommunicentur. De presbyterorum.

Pro graduum varietate mulctentur, qui clericos occidunt. Qui subdiaconum.

Qui clericū percusserit, excommunicetur, & non nisi à Romano pontifice absoluaatur.

Si quis suadente.

Nemini est permissum de eo quod Papa statuit iudicare, vel eius sententiam retractare. Nemini est.

Sacrilegium faciunt, qui Iudæis publica officia committunt. Constituit.

Post præstitam securitatem, serui restituantur dominis, qui ad ecclesiam confugiūt.

Metuentes.

Securitate recepta, ad ratiocinia reddēda fu

K 3

gitiui ab ecclesia redire cogantur. Vxor. Erripiatur in libertatem seruus, cui Christiano signaculum circumcisionis impressit: alioquin ab ecclesia suo domino reddatur inuitus. Iudas.

De atrio ecclesia, quod triginta passibus clauditur, nisi prius data securitate, fugies non abstrahatur. Diffiniuit.

Ante securitatē acceptam, de atrio ecclesie fugitiuus nō cogatur exire. Id cōstituim⁹. Religionis occasione dominum suum non audeat contemnere seruus. Si quis.

Corripiatur durissimè, q̄ causa religionis docet seruum dominū suū contēnere. Si q̄s. Primari insinuetur necessitas, quæ res ecclesie distrahere compellit. Nullus.

Sine licentia episcopi, quicquid Abbas vēdiderit, irritū deducatur. In venditionibus. Nullo titulo res monasterij valent ab eius iure segregari. Quæsti sunt.

Nō debet ecclesia suscipere, quæ filio exheredato sibi offeruntur. Quicumque.

CAUSA XVIII.

Queruntur duo.

1 An monasterium possit petere, quæ ab episcopo acquisita sunt: an episcopalis ecclesia possit sibi vendicare, quæ monasterio fuerant tradita.

An

1 An per episcopum Abbas sit eligendus, & ordinandus: an tantūmodo à propriis fratribus sit instituendus.

Qu. I.

Qui de monacho episcopus ordinatur, quod ante consecrationē habuit, monasterio: quod verò post cōsecrationē acquisiuit, propriæ ecclesie derelinquat. Statutum.

Qu. II.

Abbatē & alia officia per episcopos debent institui. Hoc tantum.

Congregatio monasterij, nō episcop⁹, aut alius extraneorū abbatē instituat. Abbas. Ille debet Abbas institui, quem sua congregatio & possessionis dominus ordinari poposeit. Abbatem.

De libertate monachorum. Quam sit. Missas publicas in cœnobio episcopi nō celebrent, nec aliquid ei grauum inferant. Luminoso.

Baptisterium in monasterio permittitur fieri. Pridem.

Cum permissione episcopi Abbas locum suum deserere potest. Abbas.

Nō licet monachis abbates pro suo arbitrio expellere, aut alios ordinare. Nullam. Sine conscientia episcopi monasteriū nullus ædificet. Quidam.

Examineur ab episcopo, religiosis feminis

præponendus. Qui.
 Sine permissione episcopi, nulli monasteriū
 præsumant incipere. De monachis.
 Absque episcopi, vel abbatis voluntate, nul-
 lus monachorum cellulam constituere
 præsumat. Nullus.
 Abbas, qui cautus in regimine non fuerit, à
 proprio episcopo, & à vicinis abbatibus à
 suo arceatur honore. Si quis.
 In episcoporum potestate Abbates consti-
 tunt. Abbates.
 Nullus minitret Abbatibus episcopalia, qui
 alicui episcoporum nolūt subesse. Abbatib.
 Utilitates monasterij à proprio episcopo de-
 bent disponi. Cognouimus.
 Cum monialibus, monachis habitare non
 licet. Diffinimus.
 Monachi & monachæ in nullo simul coha-
 bitent loco. In nullo.
 A monasterio monachorū, lōgius cōstituā-
 rur monasteria puellarum. Monasteria.
 Puellarum monasteria monachorum præsi-
 dio & ministerio regantur. In decima.
 Sanctimonialibus receptacula, seu domici-
 lia priuata habere non licet. Perniciosam.
 Monasteria clericorum, aut laicorum habi-
 racula fieri non debent. Peruenit.
 Qui in sacro sunt ordine cōstituti, in mona-
 steriis nullā habeant potestatem. Dudū.
 Gratia

Gratia visitandi & exhortandi monasteriū
 episcopus adire potest. Visitandi.
 Frequenter episcopi monasteria visitent, &
 q̄ corrigenda sunt, corrigant. Nō semel.
 Non debet episcopus aliquid à monasterio
 exigere, præter conditiones quas dedica-
 tionis tempore constituerit. Eleutherius.
 Consuetata seruitia episcopis monasteria ex-
 hibent. Seruitium.

CAVSA XIX.

Queruntur tria.

- 1 An episcopus debeat permittere, vt relicta
 propria ecclesia, clericus monasteriū in-
 grediatur.
- 2 Si episcopus licentiam dare noluerit, an
 eo inuito monasterium possit adire.
- 3 Si contigerit clericos regulares canonicos
 fuisse, vtrum concedendus esset eis mo-
 nasterij ingressus.

Qu. I.

Nō debet negari ingressus clericis, qui mo-
 nachorum propositum appetunt. Clerici.

Qu. II.

Inuito episcopo, eius clericum nemo susci-
 piat. Alienum.

Qui monachorum propositum appetit, etiā
 inuito episcopo suscipiendus est. Duæ sūt.

Qu. III.

Regulares canonici, monachi fieri non debent. Nullus.

Patris sui concessione regulares canonici & monachi fieri possunt. Statuimus.

Quæ semel sunt dedicata, semper monasteria perseuerent. Quæ.

Qui loca sacra cõmunia diuersoria fecerit, clericus deponatur, laicus excomunicetur. Qm̄. Ante quàm bienniũ in cõuersione cõpleuerit aliquis, tõsurari nõ debet. Monasteriis. Post monasterij ingressum nulli relinquitur licentia testandi. Quia.

Post monasterij ingressum, eidẽ monasterio omnia sunt conferenda. Prælatum.

C A V S A X X.

Queruntur quatuor.

- 1 An in pueritię annis traditi monasterio, cogantur religionis propositum tenere.
- 2 Si præter voluntatem parentum tonsurã, vel religionis vestẽ quis in pueritia accipiat, an possit sibi detrahi, an non.
- 3 Qui præter propriam voluntatem cucullã induerit, an cogatur eã retinere, an non.
- 4 An ab vno monasterio in aliud districtiõ liceat alicui transire.

Qu. I.

Virginitatis professio adulta ætate firma esse incipit. Firma autem.

Non

Non licet de monasterio egredi quem pater vel mater intra annos infãtia fecerit ordinare. Addidistis.

Aut propria professio, aut paterna deuotio monachum facit. Monachum.

In monasterio perpetuò maneat, qui à parentibus traditi sunt. Quicumque.

Qui à progenitoribus monasterio traditus est, de eo egredi nõ licet. Quẽ pgenitores. Non licet puellis nuptias eligere, quæ spontanea voluntate virginitatis susceperunt votum. Puellæ.

Extra voluntatem propriam retrusi, in monasteriis non teneantur. Sicut.

Non nisi certis diebus velamen imponatur virginibus. Deuotis.

Ante quadragesimum ætatis suæ annum virgines non consecrentur. Iuuenula. Ante 25. annos, virgines non consecrentur. Placuit.

Professionem viduitatis faciant, & habitũ sumant religionis, quæ castitatem seruare proponunt. Vidua.

Qu. II.

Tonsura, vel vestis religiosa, in minori ætate suscepta, à parentibus irrita fieri potest. Si in.

Vsq̄ ad annos duodecim paternæ voluntatis puella subiaceat arbitrio. Puella. Abbat

Abbatissa præsumens velare virginē, vel viduam, excommunicetur. Statuimus. Infantes oblato à parentibus, sub plurimorum testimonio suscipiantur. Oportet.

Qu. III.

Nō potest deserere propositum monachi, sponte susceptum. Propositum. Qui religiosum habitum sponte susceptum deserere voluerit, ad ipsum redire cogatur. Proclivis.

Ad honores mundi non veniant clerici retrogradi. Eos.

Monasticis disciplinis nullus inuitus subiciatur. Præcens.

Restituantur hæredibus res eorum, qui ab episcopis, vel abbatibus decepti, comas deposuerunt. Constituit.

Qu. IIII.

Non sunt prohibendæ virgines sacræ, quæ causa religionis aliud monasterium adire desiderant. Virgines.

Vota monachi sine consensu abbatis sui, irrita sunt. Monacho.

Monachū nullus suscipiat, aut ordinet, absque abbatis sui permisso. Monachum.

CAVSA XXI.

Quærentur quinque.

I An clericus in duabus ecclesiis possit conscribi.

Si

- 2 Si vnam voluerit relinquere, an liceat ei ad aliam transire.
- 3 An procuraciones secularium negotiorū clericis liceat suscipere.
- 4 An claris & fulgidis vestibus eis ornari expediat.
- 5 An ab episcopo correcti, suum officiū relinquere, & ad prophanum iudicem cōfugere valeant.

Qu. I.

In duabus ecclesiis clericus conscribi nullo modo debet. Clericus & Clericum.

In vna ecclesia titulus, alteram sibi commendatam potest habere. Qui plures. Duobus monasteriis vnus Abbas præesse non potest. Vnum.

Vnus episcopus duobus præficatur ecclesiis iure speciali Relatio.

Qu. II

Sine dimissoriis litteris in aliena ecclesia clericus non ordinetur. Quoniam.

Ad aliam ecclesiam clerico transire non licet, si propriis ministris sua fuerit destituta. Placuit.

Nihil cōmune habeat cum ecclesia priori, quod de vna in aliam translatus est. Si quis. Vna ecclesia duobus sacerdotibus diuidi nō potest. Sicur.

Cōductiuis presbyteris ecclesia nō cōmittatur.

tur. Præcipimus.

Qu. III.

Qui clero annexi sunt, seclarium possessio-
num procuratores non fiant. Peruenit.
& Credo.

Secclarium negotiorum procuracionem
clerici non suscipiant. Cyprianus.

Non licet clericis mollitiis seclariis ob-
bligari. Mollitiis.

Secclariis negociis clerici non alligentur.
Hi qui.

Qu. IIII.

Corripiantur clerici, qui vnguētis & claris &
fulgidis vestibus lasciuunt. Omnis.

Clerici siue in itinere ambulantes, siue alibi
degentes, congruis sibi vestibus vtantur.
Nullus.

Non mūdanis vestibus, sed ordini suo con-
uenientibus, clerici vtantur. Episcopi.
Extra domos sine proprio ornatu sacerdo-
tes non appareant. Sine.

Qu. v.

Presbyter vel diaconus ab episcopo deposi-
tus imperatorem non adeat. Si quis.

Non defendatur ab aliquo, qui episcoporum
iudicio damnatur. Si quis.

Communione priuetur, qui ecclesie iusticie di-
sciplina regulam fugientem, defendere
presumit. Si forte.

Spe

Spe reconciliationis careat, qui ab episcopis
condemnatus, imperatorē adierit. Si quis
episcopus.

Episcoporum causa coram principibus exa-
minari non debent. Si episcoporum.

CAUSA XXII.

Queruntur quinque.

- 1 An iuramentum sit præstandum, vel non.
- 2 An sit periurus, qui iurat falsum, quod
putabat verum.
- 3 An licuit archidiacono denegare episco-
po consuetam obedientiam.
- 4 Si constiterit esse illicitum quod iurauit
archidiaconus, an sit seruandum.
- 5 Si constiterit illud seruandū esse, an episco-
pus sit reus, periurij, qui contra iuramen-
tum archidiaconum suum ire compellit.

Qu. I.

Iuramentum, pro facere pacis est agendū.
Omne.

Iuratio non est prohibenda, nec tanquam
bonum appetenda. Non est.

Peierare peccatum est, non iurare. In nouo.
In necessariis verum iurare, non est pecca-
tum. Vt noueritis.

Nec tanquam bonū appetendū, nec tanquā
malū, iuramentū est euitandū. Ita ergo.
Iurare non est peccatum. Tu malum.

Pe

Per Deum iurare permittitur, ne per idola iuret. Et iurabunt.

Infirmis iurare conceditur. Considera.

Excommunicetur clericus per creaturas pertinaciter iurans. Clericum.

Clericus deponatur, laic^o anathematizet, p capillum, vel caput Dei iurans. Si quis.

Non est maius per euangelium, quam per Deum iurare. Si aliqua.

Non solum in altari, vel reliquiis, sed etiã cõ muni loquela periuriũ caueat. Habem^o.

Non prohibet Deus iurare, sed peierare. Nõ est.

Iuratio non est peccatum. Si peccatum.

Iuramẽtũ accipere nõ prohibemur. Quis.

Licet uti fide eius, qui ut eam seruet, per demonia iurat. Mouet re.

Fidelium consortio careat, qui pœnitentiã periurij agere noluerit. Prædicandum.

De mendacio.

Qu. I I.

Peierat, qui aliter facturus est, quam promittit. In dolo.

Quos debeat habere comites iusurandum. Animaduertendum.

De eo qui iurat falsum, quod putat verum. Homines.

Non est mentiri, dicere falsum, quod putat verum. Is.

Non mentitur, qui animũ fallẽdi nõ habet. Bea

Beatus.

Falli in iis quę ad fidẽ non pertinet, aut paruum, aut nullum est peccatũ. In quibus.

In iis quę ad fidem pertinent, grauius est falli, quã alios decipere. In ipsarum.

Quot sint genera mendacij. Primum.

Non licet alicui causã humilitatis mentiri. Quum humilitatis.

Non licet mentiri, ut arrogantia euitetur. Non ita.

Non omne mēdaciũ æquẽ peccatum est. Mihi autem.

Nulla modo est aliquis decipiendus. Nec artificioso.

Pro temporali vita alicuius, perfectus mentiri non debet. Ne quis.

Nostro peccato alterius salutem consulere non decet. Faciat.

Non reputantur mendacia, quum ea quę non sunt, ioco dicuntur. Quod ait.

Veterum exemplo mentiri non licet. Si quis per.

Obstetrices de pietate remuneratę, de mendacio sunt punitę. Si qualibet.

Simulatio utilis est, & in tempore assumenda. Utilem.

Quomodo Abraham excusetur à mendacio quòd Saram sororem suam esse dixit. Quæritur.

L.

Qu. III.

Qui episcopus qui falsum iuravit, quod putabat verum, reus periurij non esset: cōsuetra obedientia ab archidiacono sibi denegari non debuit. Quum ergo.

Qu. IIII.

Que vota seruanda sint. Melius est vota stulte promissionis non implere, quàm crimē cōmittere. Si publicis. Aliquando non expedit promissum seruare sacramentum. Est etiam.

Pietas fuit, quòd Dauid Nabal, sicut iurauerat, non occiderit. Quod Dauid.

Turpia vota seruanda non sunt. In malis. Non est seruandum iuramentum, quo malum incautè promittitur. Si aliquid. De duobus malis minus eligi oportet. Non solum.

Tolerabilius est, iuramentum non implere, quàm quod turpe est facere. Vnusquisq; Incommutabilis Deus quandoque sua mutat statuta. Incommutabilis.

Sapientis est reuocare, quod malè loquitur. Magnæ.

Qua pœna feriat, qui illicitum iuramentum facit. Qui sacramento.

Non omnia promissa soluenda sunt. Non semper.

Malè iurans, pœnitentiam agat. Necessè est.

Iuram

Iuramentum quo malum incautè promittitur, non est seruandum. Si aliquid. Temeritas emendatur, quum incauta diffinitio soluitur. Diffinitio.

Illicitum iuramentum non est seruandum. Actione.

Non obseruentur iuramenta, quæ sunt contra diuina mandata. Si quis.

Non est appellanda fides, quæ ad peccatum faciendum admittitur. Si ad peccatum.

Si propterea fides non seruatur, vt ad bonū redeatur, non ideo violari dicitur. Mulier.

De quodam Hubaldo, qui iuravit se non ministraturum necessaria matri & fratribus. Inter cætera.

Quædam licet à Deo prohibeantur, tamè iuramento firmata sunt seruanda. Innocēs.

Qu. v.

Qui peierare cōpellit, & qui cōpellitur, periurus vterque probatur. Qui compulsus.

Pœnitentia eius qui in manu episcopi, aut in cruce consecrata peierat. Qui peierat.

Qua pœna sit feriendus, qui necessitate coactus peierat. Si quis coactus.

Qui peierat, & alios peierare facit, qua pœna sit feriendus. Si quis.

Homicidam vincit, qui sciēs ad periurium compellit. Ille qui.

Nō peccat qui iuramentū exigit ab eo, quē

Habes in hoc cap. que sint illicita iuramenta.

L. 2

nescit falsum iurare. Qui exigit.
Usque ad extremū vite non cōmunicet, qui
alios ad periuria trahit. Si quis cōiunctus.
Cui sit indicandum falsum, quod ab aliquo
iuratur. Hoc videtur.

De eo qui calliditate verborum iurat. Quacūque.

Periurus est, qui super lapidem falsum iurat. Ecce dico.

Apud Dominum verba nostra non ex ore, sed corde procedunt. Humanæ.

Inter iuramentum & locutionem fidelium nulla debet esse differentia. Iuramenti.

Antè, quàm aliquis iuret, peierat, & contra conscientiam iurare parat. Qui peierare.

Ante rationabiles annos aliqui non cogantur iurare. Paruuli.

Ante quatuordecim annos nullus iurare cogatur. Pueri.

De eodem, & vt à ieiunis iuramenta præstentur. Honestum.

Quibus temporibus iurare prohibemur. Decreuit.

Quæ in fidelitate sunt seruanda. De forma. & Si quis laicus.

Mentitur qui professionem suam operibus non ostendit. Cauere.

Quoties sermo malus de ore nostro procedat. Quoties.

Nulli

Nulli laico clericus quicquam iurare præsumat. Nullus.

CAUSA XXIII.

Queruntur octo.

- 1 An militare peccatum sit.
- 2 Quod bellum sit iustum, & quomodo filij Israel iusta bella gerebant.
- 3 An iniuria sociorū armis sit propulsanda.
- 4 An vindicta sit inferenda.
- 5 An sit peccatum iudici, vel ministro, reos occidere.
- 6 An mali sint cogendi ad bonum.
- 7 An hæretici suis & ecclesie rebus sint expoliandi: & qui possidet ab hæreticis ablata, an dicatur possidere aliena.
- 8 An episcopis, vel quibuslibet clericis sua liceat autoritate, vel Apostolica, sine Imperatoris præcepto arma mouere.

Qu. I.

Alienum videtur ab Euangelica disciplina militare. Quod militare. *De bellis & vindicta.*

Bella carnalia bellorum spiritualium figuram gerunt. Nisi.

Præcepta patientiæ virtute animi, non ostentatione corporis seruanda sunt. Paratus.

In bellicis armis multi Deo placere possunt. Noli.

Quæ sunt in bello iure reprehendenda. Quid.

L 3

Militare non est peccatum. Militare.
Pacata sunt bella, quæ geruntur, ut mali coer-
ceantur, bonique subleuentur. Apud.
Summa laus est militiæ, rei publicæ utilitatibus
obedientiam exhibere. Summa.

Quæ. II.

Quod sit iustum bellum. Iustum.
Nihil ad iusticiam interest, siue aperte, siue
ex insidiis aliquis pugnet. Dominus.
Innoxius transitus filiis Israel negabatur, at-
que ideo iusta bella gerebantur. Notandum.

Quæ. III.

Iniuria sociorum armis propulsanda non
est. Quod verò.
Quæ sint differentiarum retributionis. Sex dif-
ferentiarum.
Ab Imperatore ecclesia auxilium postulare
debet. Maximianus.
Catholici aduersus hæreticos à potestatibus
ordinatis defensionem possunt po-
stulare. Nostri.
Quantum interfit inter persecutionem ca-
tholicorum & hæreticorum. Pro membris.
Iustitia plenus est, qui patriam bello tuetur
à barbaris. Fortitudo.
Prodest latroni, vel piratæ, qui membra eius
debilitat. Si quis.
Qui socij non repellit iniuriam, similis est
ei qui facit. Non inferenda.

Malo

Malorum impietati fauet, qui eis ob-
uiare cessat. Qui potest.
Qui diuina mandata contemnunt, seueris
coerceantur vindictis. Iustum est.
Imperatores cum episcoporum prouisione eccle-
siæ defensionem aduersus diuitum potestatem
debent suscipere. Ab Imperatoribus.
Non sunt immunes ab scelere, qui non liberant
eos quos possunt facto liberare. Ostendit.

Quæ. IIII.

Quomodo mali sint tolerandi, & quomodo
ab eis recedendum sit. Tolerandi, & in-
fra, Ecce. *Malos esse tolerandos.*

Quod mali sint tolerandi à bonis. Tu bonus.
Pro pace ecclesiæ mali sunt tolerandi. Quid
ergo.

Pacificus est, qui corrigit quod potest, vel
excludit à se quod non potest. Quisquis.
Quid sit malis sociari. Ira planè.
Aliena peccata in ecclesia nulli præiudi-
cant. Si quis.

Non te maculat malus, si ei non consentis,
sed ipsum redarguis. A malis.
Immundum tangere, est peccatis consen-
tite. Recedite.

Non maculant innocentes facta nocentium.
Quam magnum.

Mali quos ecclesia recipit, nec expellit à bo-
nis, sunt tolerandi, non iudicandi. Fortè.

Pastor est diligendus, mercenarius tolerandus, latro cauendus. Tres personas.

Spiritualis nūquam carnalem prosequitur, sed e conuerso. Qui secundum.

Boni à malis nunquam in hac vita penitus possunt separari. Quantus.

Præsens ecclesia simul recipit bonos & malos. Hæc autem.

In lege permittebatur odisse inimicum, sed nō ita in nouo testamento. Quū in lege.

Infidelium colloquia & contiuia non sunt euitanda. Infideles.

Quædam mala punienda sunt, & quædam toleranda. Quidam.

Leuius occulta, seuerius autē puniēda sunt ab ecclesia delicta manifesta. Quū quisq;

Sicut ab oratione cessandam non est, sic nec à correctione. Sicut.

Soli prædestinati saluātur, qui tamē postulādo quasi suo labore saluātur. Obrineri.

Occulto Dei iudicio mali obdurantur flagellis, boni emēdātur. Nabuchodonosor.

Non semper in eos qui peccant, vindicta est exercenda. Ipsa.

Medicinali seueritate mali cogantur ad bonum. Quid faciet.

Non semper in eos qui peccant, vindicta est exercenda. Quod.

Pro iniuria propria episcopo aliquem excōmuni

De libero arbitrio & prædestinatione.

municare non licet. Inter.

Valde offendit, qui dominica debita impune dimittit. Si is qui.

Iniuria cui semel remittitur, iterum reuocari non debet. Si illic.

Papa excommunicauit eos, qui ipsum cōperant. Guilifarius.

Iudicis non est, sine accusatione damnare. Si quis.

Quod à multitudine peccatur, vel ab eo qui multitudinem habet sociam, ab ecclesia non punitur, sed defletur. Non potest.

De iusta & iniusta misericordia. Est iniusta.

Non debemus in mala causa pauperis misereri. Ne amisso.

Hominis est miserendum, peccatori irascendum. Duo.

Quis dicatur gladiū accipere. Ille gladium. Potestatis officio utiliter inquieti corriguntur. Nimum.

Hæretici etiam ad salutem inuiti sunt trahendi. Displicet.

Hæretici utiliter pariuntur, quæ catholici utiliter inferunt. Quando vult.

Ecclesia ratione etiam persequitur hæreticos. Qui peccat.

A regibus terræ contra inimicos suos auxilium petat ecclesia. Non inuenitur.

L 5

Malos ecclesia iuste persequitur. Si ecclesia. Exemplo Christi, mali cogendi sunt ad bonum. Qui nos.

Non crudelitate, sed dilectione Moyses populum flagellauit. Quid crudele.

Non impuratur fidelibus, qui ex officio aut tormenta exercent, aut capitalem sententiam ferunt. Quæsitum.

Immunis est dictator à culpa, quæ legum auctoritas in improbos exercetur. Illud etiã.

In correctione malorum Deus omnipotens placatur. Si quos.

Ecclesiasticæ religionis inimici etiã bellis coercendi. Sicut.

Merito fidei, bellorum paratur victoria. Si non.

Ad iram Deus prouocatur, quum mala puniri differuntur. Si ea.

Vindicta quæ ad correctionem valet, non est prohibenda. Ea vindicta.

Quæ veritati contraria sunt, Christiani persequi debent. Quisquis.

Quomodo homo debeat diligere proximum, sicut semetipsum. Debet.

Qu. v.

Mali non sunt interficiendi, sed flagellis emendandi. Circumcelliones.

Præter supplicium mortis, rei sunt puniendi. Pœna.

Mali

Mali prohibendi sunt à malo, & cogendi ad bonum. Vnum.

Quies ecclesiæ principum seueritate iuuatur. Prodest.

In præsentia nonnulli puniuntur, ne in æternum flagellentur. Quid ergo.

Qui rei sunt sanguinis, ab ecclesia defendi debent. Reos.

Ex officio, non est peccatum, hominem occidere. De occidendis.

Qui Deo autore bella gesserunt, præcepta non occidendi nequaquam transgressi sunt. Si non.

Nemini licet sibi manus iniicere. Tu dixisti. Nulla fiat oratio pro iis, qui seipsos interficiunt. Placuit.

Non est reus homicidij miles, qui potestati obediens hominem occidit. Miles.

Homicida est, qui sponte occidit quos iudex iuber occidi. Quum minister.

Sicut iure laudat obedientia, ita reprehenditur, qui sibi non concessa usurpat. Lex æterna.

Bono animo officia vindictæ possunt impleri. Officia.

Non est iniquus, sed humanus, qui crimen persequitur, ut hominem liberet. Non est.

Quare sint instituta, regia potestas, & legalia tormenta. Non frustra.

Non nunquã potius peccat, qui causam mortis

tis

is prebet, quã ille qui occidit. *Quõ homo. Quod sacerdotes efficere dicendo non valent, disciplinæ terrore potestas extorqueat. Principes.*

Et regia potestas, & sacerdotalis defendat auctoritas quæ ad diuinam confessionem pertinent. *Res omnes.*

Sacerdotalis admonitio quos corrigere nõ valet, mûdana potẽtia corrigit. Incestuosi. Malos comprimere, & bonos subleuare, regum officium est. *Regum.*

Aeterna mercede fraudatur, qui fidem & reuerentiam potestatibus seruare contemnit. *Si apud.*

Militaris disciplina regi omnia seruat. *Dicat. Querimonias ecclesiarum, qui in dignitatibus agunt, attentius debent audire. Administratores.*

Non solũ homines, sed etiã contrariæ fortitudines sunt vltlices iræ Dei. Nõ solũ. Qui crudeles iugulat, non est qualis patientibus videtur. *Non est.*

Minister est Dei, qui malos percutit in eo quod mali sunt. *Qui malos.*

Non scelus admittit iudex, qui homines vincit. *Iudex.*

Non sanguinem effundit, qui homicidas & sacrilegos punit. *Homicidas.*

Principes peccatoribus parcere non debent.

Si

Si audieris.

Tribulationum flagellis aliquando perfidia castigatur. *Ad fidem.*

Iniuria sacramentorum Christi à regibus est vindicanda. *Si propterea.*

Diligentissimi rectores sunt, qui malos vt à malo fugiant, persequuntur. *Si vos.*

Non amatur seruus, vel filius, quum non corripitur. *Non putes.*

Innocẽtis officium est, nulli nocere, & peccantem punire. *Non innocentia.*

Non est misericors, qui vitiiis nutriendis parcit. *Qui vitiiis.*

Enormia flagitia per mundi iudices corripantur. *Sunt quædam.*

Furta & crimina à rege sunt cohibenda. *Rex. Non peccat, qui ex officio nocentem interficit. Si homicidium.*

Non qui ad bonum, sed qui ad malum cogit, persequitur. *Non vos.*

Schismaticos & hæreticos mundi potestates coerceant. *De Ligibus.*

Ab ecclesiæ vnitatem diuisi, mundanis potestatibus coerceantur. *Quali nos.*

Iniquitas prauorum quamuis bonis proficit, tamen punienda est. *Relegentes.*

In certamine quod contra infideles geritur, quisquis mortuus, ecclesie regnum meretur. *Omnium.*

Non

Non sunt homicidæ, qui aduersus excōmunicatos zelo matris ecclesiæ armantur. Excommunicatorum.

Pax ecclesiæ mœstitiam consolatur perditorum. Quis enim.

Aliquando puniuntur peccata per populos iussu diuino excitatos. Remittuntur.

Qu. VI.

Ecclesia malos debet cogere ad bonū, sicut Christus Paulum coegit. Schismatici. Variis modis errantes corripuntur à Deo. Quod.

Non est considerandum quod quisque cogitur, sed quomodo cogitur. Vides.

Onere pensionis rusticus ad dominum conuerti cogatur. Iam verò.

Qu. VII.

Res terrena non nisi diuino, vel humano iure tenetur. Quicumque.

Catholici non ideo aliena possident, quia ab hæreticis ablata tenent. Si de rebus.

Res ecclesiasticæ ab hæreticis iniuste possidentur. Quod autem.

Qui à corpore Christi præciditur, spiritū iustitiæ tenere nō potest. Quemadmodum.

Qu. VIII.

Episcopi. Clerici nec sua, nec Romani pontificis auctoritate arma arripere valēt. De episcopis. *tarib. ne.* Pro clerico q̄ in bello, aut rixa moritur, oratio vel

tio vel oblatio non offeratur. Quicūque. *gocis oc-*
Gradu amisso tradantur monasterio clerici, *cupari,*
voluntaria arma sumentes. Clerici, & *nec iusti-*
Quicumque. *cia san-*

Pro Sarracenis Papa iubet populam cōgre- *guinis ex-*
gari, & ad littus descendere. Igitur. *ercere de-*
Vltor sui gregis Papa debet esse, ac præci- *pent.*
pius adiutor. Scire.

Cœleste regnum à Deo cōsequitur, qui pro Christianorū defensione moritur. Omni. Contra Longobardos precibus Hadriani Papæ Carolus bellum suscepit. Hortatu. Iudæos non debemus persequi, sed Sarracenos. Dispar.

Qui crimina quæ potest emédare, non corrigit, ipse committit. Præterea.

Crimen punire pro Deo, non est crudelitas, sed pietas. Legi.

Quædam in veteri testamēto licebant, quæ in nouo perhibentur. Occidit.

Necessitate instante, in quadragesimalibus diebus bellum inire licet. Si nulla.

Petrus Ananiam & Saphiram increpando morti tradidit. Petrus.

Beatus Gregorius quosdā hortatur, vt milites congregent, & contra hostes arma viriliter parent. Vt pridem.

Episcopi non debent militaribus occupari negotiis. Reprehensibile.

In

In morte cuiuslibet hominis episcopi se miscere formident. Si in morte.

Ecclesia Imperatoribus non sunt obnoxia. Conuenior.

De suis, externis ecclesie solunt tributa. Tributum.

De agro ecclesiastico presbyter non cogatur censum persolvere. Secundum.

Absque autoritate Romani pontificis ad comitatum episcopi proficisci non audeat. Quo ausu.

Absque metropolitani consilio, vel comprovincialium episcoporum ad Imperatorem episcopi non pergant. Si quis.

Qui ab imperatoribus religiosis vocari episcopi non fuerint, ad comitatum non proficiscantur. Si vobis.

Sacerdotes ibi consentiant fieri iudices, ubi iureiurando indulgentia promittitur. Sape.

Non debent agitare iudiciu sanguinis, qui sacramenta Domini tractat. Iis, a quibus.

Membra detruncas, domos incendens, absque iudiciali autoritate excommunicet. Si quis.

Domos incendens gratia, vel odio alicuius, excommunicetur. Pessimam.

Homicida est, qui publicam functionem non habens aliquem occidit, vel debilitat. Quicumque.

Si plures contra unum rixentur, qua poena quisque eorum feriat. Si quatuor.

Quarantur tria.

- 1 An lapsus in haeresim possit aliquos officio priuare, vel sententia notare.
- 2 An post mortem aliquis possit excommunicari.
- 3 An pro peccato alicuius tota familia sit excommunicanda.

Qu. I.

Qui in iam damnata haeresim labitur, eius damnationis se participem facit. Acarius. Non est retractandum, quod semel synodus statuit contra vnamquamque haeresim. Maiores.

Non ultra in eum procedere oportet, qui in haeresim damnatam recidit. Acarius.

Excommunicatus, alium excommunicare non potest. Audiuius.

Non soluitur, vel ligatur, nisi quod autoritas beati Petri soluerit, vel ligauerit. Manet.

In Persona Petri ligandi & soluendi ecclesie potestatem accepit. Quodcumque.

Suis meritis firmus, nonnunquam turbatur alienis. Non turbatur.

Solus Petrus accepit mandatum, ut hamo piscem caperet. Est aliud.

Nulla perturbatio a tramite Apostolicae sedis retrahat, quae omnes haereses semper destruxit. A recta.

Fides Romanae ecclesiae omnem haeresim de-

fruit. Memor.
 Nullis hæresibus Romana succubuit ecclesia. In sede.
 Ad Romanam referatur ecclesia, quoties ratio fidei ventilatur. Quoties.
 Christianæ religionis zelum Romana ecclesia præ ceteris habuit. Officij.
 Aliorum ora non timet fides quam Romana commendat ecclesia. Hæc est fides.
 Aliud quàm Romana ecclesia, neq; consentire, neque velle permittitur. Rogamus.
 Alexandrinæ ecclesiæ à Romana dissentire non licet. Quum.
 Professione suâ fidei aurem erroris Romana abscindit ecclesia. Si Petrus.
 Extra unitatem sanctæ ecclesiæ spiritus sanctus non accipitur. Loquitur.
 Non habet Deum patrè, vniuersalis ecclesiæ relinquens unitatem. Alienus.
 Ligandi & soluendi non habet potestatem, qui unitatè ecclesiæ non tenet. Omnib?
 Varia crimina variis sunt pœnis afflicta. Non afferemus.
 Ex sola ecclesia sacrificium Dominus accipit. Quia ex.
 Non exhibet fidem Christo, qui corpus eius discerpit. Aduocauit.
 Etiam corpore ab eo recedendum est, qui fidem Christi non habet. Omnis.
 Prophe-

Prophanus est, extra ecclesiam beati Petri agnum comedere tentans. Quoniam.
 Hæreticorum cõsortia à catholicis sunt fugienda. Quo dignior.
 Nec peccatis solui, nec cœleste regnum ingredi, ab unitate ecclesiæ diuisus, potest. Quicumque.
 Non suscipiuntur illorum sacrificia, quorum fides reprobatur, & vita. Odi.
 Vbi charitas non est, ibi fides vel iustitia locum non habet. Vbi sana.
 A fide recedès, spiritus perfectionem amittit. Hæretici.
 Sacrificij potestate penitus carent hæretici. Didicimus.
 Proprio spoliuntur honore, qui contra pacè ecclesiæ nituntur. Qui contra.
 Nec consecrat, nec consecratur, in schismate constitutus episcopus. Pudenda.
 Unitati non communicat, schismaticis consentiens. Schisma.
 Ex quo episcopus fidem ecclesiæ docet, aliù excommunicare potest. Ait.
 Non habentur excommunicati, qui ab hæreticis excommunicantur. Apertè.
 Ad iudicandum excommunicari non recipiantur. Miramur.
 Pro aliquo facinore ab hæreticis excõmunicat^o, à Catholicis nõ est recipiend^o. Quisq;.

Quicumque propter disciplinam ab hæreticis excommunicatur, non est à catholicis recipiendus. Subdiaconus.

In extremis positus, etiam ab hæretico penitentiam accipere valet. Si quem.

Per annum poeniteat, qui de manu hæretici nesciens prohibitam communionem accepit. Si quis.

Potius est mortem arripere, quàm de manu hæretici communionem accipere. Cæpit.

Qu. II.

Non possunt ab ecclesia solui post mortem, qui in hac vita ab ea noluerint absolui. De communionem.

Ecclesia viuentes potest ligare, vel soluere, non mortuos. Legatur.

Non oportet ab eorum eleemosynis post mortem abstinere, quibus in vita communicare non destitimus. Sanè.

In incorrigibile sententia damnationis lata relaxari non potest. Damnationis.

Hæretici etiam post mortem sunt excommunicandi. Sanè.

Qu. III.

Pro peccato alicuius tota familia punitur corporaliter sed non spiritualiter. Quod autem. Pro peccato patris non erit filius anathematizandus. Si habes.

Illicite si aliquis excommunicat, semetipsum
non

non illum condemnat. Comperimus.

Qui non corde, sed ore maledicunt, labiorum immunditiam contrahunt. Qui negligunt. Vita, non sententia quemlibet ligat, aut soluit. Si quis.

Qua poena feriatur, qui illicitè aliquem excommunicat. De illicita.

Vita, non sententia, ab ecclesia aliquem eicit, vel ad eam reducit. Quum aliquis. Et qui aperto sacrilegio, & qui peruersa vita fidelibus non sociantur, ad ecclesiam non pertinent. De illis.

A Deo separamus, quos impios esse demonstramus. Certum.

Ab omni maledicto fideles immunes esse oportet. Si igitur.

Quos significet illi, qui ad benedictionem, quive ad maledictionem de filiis Israël electi sunt. Quum ergo.

Sæcti viri non ex voto ultionis, sed amore iustitiæ aliquando maledicunt. Quum sancti. Errantes, & in errorem mittentes, excommunicentur. Apostolicæ.

Delinquentes, corrigantur à sacerdotibus: incorrigibiles inuenti, excommunicentur. Tam sacerdotes.

Secunda vel tertia admonitione interposita, excommunicationis sententia procedat. De excommunicationis.

Mali ab ecclesia sunt eliminandi. Resecandę. Pro diuersitate culparum, subditi a præpositis corripiantur. Corripiantur.

Qui corrigi nolūt, excommunicationis ferro debent abscondi. Ecce autem.

Excommunicandus est, qui duas simul vxores habere præsumit. An non.

Falsi testes & homicidę communionē priuentur. Itaque.

Excommunicetur potens, qui pauperem religiosum spoliare præsumit. Si quis.

Communionē priuetur, qui Romiperas, & peregrinos, vel mercatores molestare præsumit. Si quis.

Excommunicetur, qui oratores ecclesiarū, vel earū bona, vel personas ibi seruientes, infestare præsumunt. Paternarum.

Qui peregrinos aut inermes pauperes depredati fuerint, excommunicentur. Illi qui.

Schismatici & hæretici differre dicuntur. Inter. Vnde hæresis dicatur. Hæresis.

Qui propriè dicantur hæretici. Hæreticus. Non sunt hæretici, qui nō sua audacia, sed aliena, seducuntur in errorem. Dixit.

Magistri erroris existunt, qui veritatis disciplinam contempnunt. Quid autem.

Hæretici sunt, qui quod prauè sapiunt, cōtumaciter defendunt. Qui in.

Erratē dānabilior est, qui eius defendit errorem.

rem. Qui aliorum.

Qui mendacio veritatem immutat, patrum terminos transferre probatur. Trasferūt. Abiiciantur, qui aduersariorū conueniunt prauitati. Illud.

Et sodalitates & conuiuia hæreticorum clerici vitare debent. Clericus.

Canonum obseruatores cum hæreticis nullū debent inire certamen. Cum quibus.

Non cōtradicit, sed potius obedit Euāgelio, qui malos excommunicat. Notandum.

Diuina maledictio meritum maledicti designat. Deus.

Quot sint sectæ hæreticorum. Quidam.

Quare diuina prouidentia multos errare permittat. Ad eō.

C A V S A X I V .

Queruntur duo.

- 1 An clerici baptismalis ecclesie autoritate priuilegij, decimas sue diocesis ex integro sibi valeant vendicare.
- 2 An subsequenti priuilegio monachorum, derogetur antiquioribus priuilegijs baptismalium ecclesiarum.

Qu. 1.

Constitutionem synodi, quam vniuersalis ecclesie probauit consensus, Romanam sedem seruare oportet. Confidimus.

Qui negligenter pascit Dominicū gregem sibi commendatum, conuincitur summū non amare pastorem. Diuinis.

Non debent yllo modo variari, quæ ad perpetuam ordinantur quietem. Quæ ad Nulli diuinas constitutiones & Apostolicæ sedis decreta temerare licet. Nulli.

In spiritum sanctum blasphemant, qui sacros canones violant. Violatores.

In quibus Romano pontifici licet nouas cōdere leges. Sunt.

Apostolicæ sedis autoritas contra sanctorū statuta aliquid cōdere nō valet. Cōtra. Stare non valet, quod contra Euangelicam, vel Apostolicam doctrinam seu constitutionem factum fuerit. Omne quod.

A statutis patrū non deuiare, & fidei regulam custodire, prima salus est. Prima. Profitetur Pelagius Papa tomum sui decessoris per omnia seruare. Satagendum.

Anathema apud Deū fiat, qui censuram. Romanorū pontificum violat. Generali. Non licet alicui episcopo contra Romanū pontificem aliquid agere. Omnia.

Non cōmunicet sacris altaribus, qui nescit sacris obedire canonibus. Hac consona. Obseruandæ sunt regulæ à sanctis patribus in synodo statutz. A sanctis.

Statuta & voluntatem suorum præcessorū
culto

custodiāt, qui suam seruari volūt. Iustitiæ. Contra statuta sanctorum agit, qui ea non seruat intacta. Ideo.

Qu. II.

Ecclesiarum priuilegia cunctis temporibus intemerata seruentur. Priuilegia.

Nec nouitate mutari, nec improbitate conuelli ecclesiarū priuilegia debēt. Priuilegia. Priuilegio suæ dignitatis aliquis ecclesiam exuere non debet. In Galliarum.

Statuta Apostolicorum præcessorum Apostolicus destruere non debet. Si ea.

Metropolitanus dignitatis sibi traditz antiquitus ius intemeratum obtineat. Igitur. Priuilegia metropolitanorū inconuulsa seruari oportet. Seruatis.

Institutionis Apostolicæ decreta, nulla præsumptione violentur. Institutionis. Priuilegia ecclesiarum Apostolicus debet seruare illæsa. De ecclesiasticis.

Quod rationabiliter diffinitum est, in nullo debet violari. Quum piæ.

Sibi iniuriam facit, qui fratrum suorum iura perturbat. Quod.

Nulla præsumptione violentur, quæ ab Apostolicis, & eorum successoribus, sunt instituta. Amputato.

Quæ rationabiliter ordinata sunt, nulla debēt refragatione turbari. Ecclesiasticæ.

Quæ contra leges sunt, pro infectis habentur. Imperiali.

Lege ibi de rescriptis. Rescriptum meretur effectum, quod cū iuris & legū ratione concordat. Dicenti. Privilegia ecclesiarum nulla debent improbitate conuelli. Privilegia.

Anathema sit, qui mandata vel decreta Romanorum pōtificum seruare contēperit. Si quis.

Statuta priorum, successores seruare oportet. Præcessorum.

Non licet pontifici ab ecclesie iure discedere, quod documentorum autoritate firmatur. Posteaquam.

Quod habet, amittat, qui, quod non accipit, vsurpat. Sic decet.

Privilegium amittit, qui sua autoritate non legitime vitur. Denunciamus.

Ius ordinandi amittunt, qui immeritum consecrant. Si qui.

Episcopalis dignitas ciuitati subtrahitur, quæ suos præfules interimit. Ita nos.

CAUSA XXVI.

Queruntur septem.

- 1 Qui sint sortilegi.
- 2 An sit peccatum, esse sortilegum.
- 3 A quibus genus diuinationis sumpsit exordium.
- 4 Quot sint genera diuinationis.

Ab

5 An sortilegi vel diuini sint excommunicandi, si cessare noluerint.

6 An excommunicatus ab episcopo, possit reconciliari à presbytero, illo inconsulto.

7 An morientibus est indicenda pœnitentia sub quantitate temporis.

Qu. I.

Qui sint sortilegi. Sortilegi sunt.

Qu. III.

Sortes exquirere, non est peccatum. Quod autem. Quid sit fors. Sors. *De sortis legis &*

Exemplo Ionæ, vel Mathiæ non est sortibus indifferenter credendum. Non statim. *diuinationibus.*

Ad secularia negocia diuina oracula non sunt conuertenda. Hi qui.

Exemplo Mathiæ non est indifferenter sortibus credendum. Non exemplo.

Non sunt obseruanda quæ à diuinis præcipiuntur, quamuis ea contingant quæ ab eis prænunciantur. Intelligi.

Institutiones hominū, quæ sint superstitiones, vel non. Illud.

Non est vita, sed mors, inquisitio vel curatio quæ à diuinis, vel magis experit. Qui sine.

Christiana & vera pietas planetarios expellit & damnat. Illos planetarios.

Cultura est idololatriæ, auguria seruare, & stellarū requirere cursus. Sed & illud.

Nō ideo reliqua sunt immūda, quia ab area vel

vel torculari aliquid ad dæmonum sacrificium tollitur. Si de area.

Immunis est ab reatu, qui emit quod nescit idolis immolarum. Licet aliquid.

Qu. III. & IIIL.

De multiplici genere diuinationis. Igitur genus.

Quot modis dæmones futura prænoscant. Sciendum.

Quod ex corporis motibus internas animi cogitationes diabolus deprehendat, res occultissima est. Quodam.

Qu. V.

Anathema sit, qui hariolos vel incantatores obseruat. Si quis.

Quinquennio pœniteat, qui diuinationes expetit. Qui diuinationes.

Elementa colere, lunæ aut stellarum cursus in suis operibus Christianis seruare non licet. Non liceat.

Sacris officiis dediti magi, vel incantatores non fiant. Non oportet.

Honore priuetur episcopus, vel presbyter, qui magos, vel aruspices consulit. Si quis episcopus.

De iis qui auguriis & diuinationibus student. Aliquantum.

Sors nihil aliud quam diuinationis & maleficium esse decernitur. Sortes.

Inca

Incantatores, & sortilegos, veluti Christi inimicos punire oportet. Peruenit.

Excommunicetur clericus, monachus, laicus, diuinationes, vel auguria, vel sortes secutus. Si quis.

Contra sacrilegos, & idolorum cultores custodia pastoralis inuigilet. Contra.

Ab ecclesia separetur, auguriis & incantationibus deseruiens. Auguriis.

Sortilegia & magicam artem episcopi omnibus modis eliminare studeat. Episcopi.

Abiciatur sacerdos, qui huiusmodi maleficiis operam dedit. Quicumque.

Quæ magorum prestigiis sunt, non vera, sed pharattica esse probatur. Nec mirum.

Qu. VI.

Pœnitentium reconciliatio, Chriſmatis, & puellarum consecratio, à presbyteris non fiat. Si iubet.

Permissione episcopi, virgines consecrare presbyter valet. Presbyter.

Nec diaconis ministrare, nec pœnitentem in ecclesia benedicere, presbyteris licet.

Ministrare.

Iussione episcopi, de occultis peccatis presbyteri pœnitentem reconciliant. Presbyteri.

Si episcopus absens est, per presbyterum reconciliatur, in periculo constitutus. Aurelius.

Qui metu mortis reconciliatur, conualecens

sine

sine communione pœnitentiæ impleat tempus. Si quis.

Sine manus impositione recedentes de corpore, reconcilientur. Qui recedunt.

Aliorum testimonio moriturus fidelis, reconcilietur, si obmutuit, vel in phrenesim cõuersus est. Is qui.

Cura & probatione episcopi morientes, reconcilientur. De iis verò.

Non est negãda reconciliatio iis, qui tẽpore necessitatis eam implorãt. Iis qui tẽpore.

Non respuatur eius oblatio, qui festinãs ad pœnitentiam, sacerdotem inuenire non potuit. Si aliquis.

Reus est animarum presbyter, qui pœnitentiam morientibus abnegat. Si presbyter.

Pœnitentia morientibus non est denegãda. Agnouimus.

Inconsulto episcopo, pœnitentem presbyter reconciliare, nisi vltima necessitas cogat, non debet. Presbyter.

C A V S A V I I .

In periculo constitutis, pœnitentiæ quantitas non est imponenda, sed notificanda. Ab infirmis.

Pœnitentiarum arbitrio pœfigantur tempora pœnitudinis. Tempora.

Et quantitas criminum, & contritio pœnitentiũ, in satisfactione imponenda, à sacerdote.

te consideretur. De iis verò.

Episcopi arbitrio pro qualitate peccati pœnitentiæ tempora distribuuntur. Pœnitentibus.

Sine personarum acceptione implorãti pœnitentia detur. Sacerdos.

Tempus pœnitentiæ pro qualitate peccati impendatur. Pro.

Tempus & modus pœnitenti delinquentibus. pœsidiũ imponatur iudicio. Hoc fit.

Intimo charitatis affectu pœnitentem debemus suscipere. Pœnitentem.

Pœnitentes legem Dei diligant, iniquitatẽ odio habeant. Affectum.

Impœnitentes tanquam ethnici habeantur. Erga eum.

Melius est errare in misericordia remittendi, quàm in seueritate vlciscendi. Alligant.

Calendarum obseruationes agere nõ licet. Non licet.

Anathema sit, qui ritum paganorum & calendarum obseruat. Si quis.

Infirmis hominibus incantationes nihil remedij pœstant. Admoneant.

Dies Aegyptiaci & Ianuarij, Kalendæ non sunt obseruande. Non obseruetis.

Graue peccatum est, dies obseruare, menses & annos. Quis.

Sine incantatione herbas vel petras licet habere. Demonium.

Queruntur duo.

De matrimonio. 1 An coniugium possit esse inter vouentes.
2 An liceat sponſæ à sponſo recedere, & alteri nubere.

Qu. I.

Excommunicentur viduæ, quæ religioso habitu abiecto, nuptias etiam elegerint. Si cut bonum.

De viduis & virginibus, quæ à religionis proposito discedunt. Viduas.

Transire nõ possunt viduæ & virgines, post religionis prepositum, ad nuptias. Neque viduas.

Ex quolibet sensu corporis mulier corrumpt potest. Nec aliqua.

Clericus deponatur, laicus excommunicetur, qui cū sanctimonialibus mœchatus fuerit. Si quis.

Viduæ & puellæ quæ post religionis habitū nubunt, à communione suspendantur. De viduis.

De iis qui votū virginittatis habentes, nubunt needū sacro velamine teſtæ. Hæ verò.

Non sunt admittendæ ad pœnitentiam virgines sacræ, si publicè postea nupserint. Quæ Christo.

Ab ecclesia eliminandæ, & ergastulis retrudendæ sunt monachorum, vel monacharū impudicæ

impudicæ personæ. Impudicus.

Monachus, & virgo domino consecratæ, si nupserint, excommunicentur. Virginem. Dum viuunt, lamentis pœnitentiæ se affligant, qui sanctimonialibus scienter copulantur. Hi ergo.

A sacra communione priuentur, qui sacris virginibus se sociant. Virginibus.

In monasteriū reuocetur, ac recludatur, qui à fornicatione recedere noluit. Peruenit.

Non est viduis fas, post susceptum velamen à sacro proposito discedere. Viduas.

Qui sacro velamine rectam in coniugium ducit, anathema sit. Si quis.

Ad habitum redire cogatur, & recludatur in monasterio, quæ religiosam vestem abiicit. Si custos.

Districtæ custodiæ tradatur, qui à religionis proposito ad secularem habitum redit. Si homo.

Non tribuitur licentia nubendi, qui continentiam seruare decreuerunt. Nubendi.

Piores sunt adulteris, quæ cōtinentiæ propositum violant. Meliore.

Monachus & virgo qui se Deo dedicant, nuptiis iungi non possunt. Si qua.

Diaconissa, quæ post ordinationem nubit, anathema sit. Diaconissam.

Inter digamos reputatur, qui virginittatem

pollicitam præuaricantur. Quotquot
 Virginitas Deo dedicatis, nec in sine dāda
 est cōmatio, si libidini seruerūt. Virgines.
 Cogatur ad penitentiā filia clerici, si deuo-
 ta maritum duxit. De filia episcopi.
 Deuota, nisi deserit peccare, non est in ec-
 clesia recipienda. Deuotam.
 De monacha quæ ad lapsum adulterij de-
 ducitur. Si qua.
 Post dignam penitentiam, communionem
 recipiant, qui in religiosas mulieres ex-
 cedunt. Nos autem.
 De legibus imperatorum hac de re. Si quis.
 Mulieres castæ obseruent religiosum habi-
 tum, quæ religionis obtentu velantur.
 Mulieres.
 Monachus vxorem ducens, numquam sacri
 gradus mereatur consortium. Monacho.
 Ante professam continentiam nubant vi-
 duæ quibus volunt. Viduæ.
 Non permittitur vidua post professionē cō-
 tinentiæ votum deserere. Vidua.
 Professio viduitatis, coram episcopo facta
 post habitum susceptum nulli violare
 permittitur. Viduitatis.
 Modus & solennitas faciendæ professionis
 hoc ordine seruetur. Omnes.
 Filij perditionis sunt, qui violant corpora
 sceminarum consecratarum. Sciendum.
 In

In monasterio recludantur monachi, vxo-
 ribus sociati. Et quia.
 Post professam continentiam quisquis vxo-
 rem duxerit, ab ea separetur. Vt lex.
 Coniugia vouentium non sunt dissoluen-
 da. Nuptiarum.
 De viduis, quæ primam fidem irritam fece-
 runt. De viduis.

Q^u. I I.

Cōiugalis pactio, non virginitatis deflora-
 tio, coniugium facit. Quum initiatur.
 A prima fide despōsationis coniuges verius
 appellantur. Coniuges.
 Triplex bonum coniugij fuit in parentibus
 Christi. Omne.
 Frater sponsam fratris post eius mortem
 ducere non potest. Si quis.
 Vxore mortua, licet viro aliā ducere, sed nō
 repudiatam; vel desponsatam. Additur.
 Post mortem alicuius, nullus de eius cōsan-
 guinitate sponsam accipiat. Si quis.
 Non est inter eos matrimonium, quos non *Contra-*
 copulat commixtio sexus. Non est. *rium.*
 Illa mulier non pertinet ad matrimonium,
 cum qua non celebratur nuptiale mini-
 sterium. Quum societas.
 Causa religionis coniugia solui non de-
 bent. Sunt qui. (puta-
 Absq; viri cōsensu monasterio mulier de-
 N

ta, ad eius consortium non prohibetur redire. Multorum.

Ad vxorē redire cogatur, qui sine eius consensu religionem vestē suscepit. Agathosa. Sine consensu vxoris religionis propositum vir sumere non potest. Si quis.

Sine conscientia episcopi, viro & vxori causa religionis diuertere non licet. Si vir. Sine vxoris voluntate viro continere non licet. Si tu.

Vir non est suscipiendus in monasteriū, nisi & vxor conuertatur. Quia Agathon.

Continentiæ vota non licet suscipere, nisi eandem vitam vir eius elegerit. Scripsit.

Desponsata puella non prohibetur monasterium eligere. Desponsatam.

Desponsata impunē monasterium potest eligere. Decreta.

Si mulier probauerit, quod à viro suo nunquam cognita fuerit, separetur. Quod autem.

Sororem vxoris polluens, neurram valet habere. Qui dormierit.

De eo q dormit cū spōsa fratris sui. Quidā.

Si quis spōsam filij sui optesserit simul cum ea sine spe coniugij maneat. Si quis.

Si sponsus raptam recipere noluerit, liceat illi aliam ducere. Raptor.

In desponsatione coniugium initiatur. Quom initiatur.

Coniunct

Coniunctorum commixtio matrimonium perficit. In omni.

Matrimonium sponsali coniunctione initiatur, cōmixtione perficitur. Quapropter. Quam desponsata fuerit tradita, & in vsum deducta, ritē coniunx appellatur. Si quis. Quare sponsa post pactum non statim tradantur. Institutum.

Consuetudine scripturæ sponsæ coniuges, & sponsi viri appellantur. Genuit.

Maria coniunx dicitur moræ scripturæ, quā simpliciter sponsa esset. Priusquam.

Dominus non cōmendasset matrem discipulo, si eam Ioseph cognouisset. Si enim.

Maria vxor Ioseph appellatur, quia sic ab eo putabatur futura. Inuenta.

Ad nuptias Mariæ Ioseph non peruenit. Sic quippe.

Puellæ desponsatæ prioribus reddendæ sunt. Desponsatas.

Cōmuniōe prius spōsa, nisi raptorē deserre, & ad spōsum suū redire voluerit. Atho.

Quid sit raptus. Raptus.

Ibi raptus admittit, vbi puella abducitur, de cuius ante nuptiis nihil probatur. Lex illa.

Puellam alij desponsatam, alter accipere non valet. De coniugali.

Si quis mulieri consensus fidem fecerit, non licet illi aliam ducere. Duobus.

Queruntur tria.

- 1 An coniugium sit inter infideles.
- 2 An liceat alicui aliã ducere, priore viuẽre.
- 3 An sit reputandus digamus, qui ante baptisma habuit vnã, & post baptisma alterã.

Qu. I.

Esse cõigiũ inter infideles, multis autorita-
tibus probatur, & negatur. Quod autem.
Digam^o reputat, qui ante baptisma habue-
rit vnã, & post baptisma alterã. Nũquid.
In fidelis potestate sit, post baptisma recipere,
quam antè dimiserat. Si quis.

Fidelis infidelem discedentem sequi non
cogitur. Simili.

Sine culpa relinquitur vxor, quæ cum fide-
li habitare noluerit. Vxor.

Licite dimittitur vxor, quæ virum suũ co-
gere quærit ad malum. Idololatria.

Quæ simulachrũ facit, nec respiscit, dimit-
tatur à viro suo. Non solum.

Amore cuiuslibet, non est à fide receden-
dum. Si infidelis.

Quòd etiã infideles sunt coniuges, & quòd
fidei licet dimittere infidelem. Iam nũc.
Ab infidelibus coniugibus licet recedere,
sed non expedit. Sic enim.

Nisi ad fidem Iudæus accesserit, separetur
ab vxore fidei. Iudæi.

A pat

Aparentum separentur cõsortio fideles, ne
in corũ inuoluantur erroribus. Iudæorũ.
Iudæis ad fidem venientibus, cum infideli
nulla sit communio. Sæpe.

Cum Iudæis nec manducãdum, nec biben-
dum, nec ab eis medicamentum reci-
piendum est. Nullus.

*De Iu-
dæis.*

Clerici, siue laici, vitent Iudæorum con-
uiuia, nec ad sua consortia recipiantur.
Omnes deinceps.

Fideles infidelibus non sunt coniugio co-
pulandi. Caue.

Cum hæreticis catholici non misceãt con-
iugia. Non oportet.

Christiana cõmuniõne careat, qui Iudaica
prauitati cõiugali se vinculo sociat. Si qs.

Qu. II.

Non potest quis post baptisma alteram du-
cere, viuente ea quæ ante baptisma sibi
fuerit virgo copulata. Si quis.

Licet fidei aliam ducere vxorem, quam
Christianæ fidei odio infidelis dimittit.
Infidelis.

Qu. III.

Nõ est digamus, q ante baptisma habuerit
vnã, & post baptisma alteram. Oportet. 55.
Nõ debet fieri episcopus, qui ante baptisma
habuerit vnã, & post baptisma alteram.
Acutius. N 4

Queruntur duo.

- 1 An sit coniugium, si seruus pro libero se offerat, & aliquam huius ignaram vxorem ducat.
- 2 Si prius putabat hunc esse liberum, & postea deprehendit illum esse seruum, an liceat ei statim ab illo discedere.

Quest. I.

Quinam errores excludant cōsensum matrimonij. Quod autem. §. His ita.

Qu. II.

Licet seruo matrimonia cōtrahere. Omnib. Ancillam in matrimonium susceptam, viro dimittere non licet. Si quis liber. Inter patronum & libertam cōstat esse matrimonium legitimum. Si quis ancillam. De eo qui ancillam duxit in vxorem, quam putat esse liberam. Si quis. Non licet mulieri dimittere, quem sciens seruum accepit in virum. Si fœmina. Seruitutis occasione dimitti non valet, quæ post controuersiam status se in libertatem asseuerauerit. Cuius. Occasione conditionis dolosè mutata, vir non discedat ab ea, quam libertatis tempore acceperit. Perlatum est. Legitima seruorum coniugia, sua autoritate domini non dirimant. Dicitur est.

Queruntur quinque.

- 1 An vxori suæ debitum reddere valeat, qui proprium filium de sacro baptisate suscepit.
- 3 An sponsalia cōtrahantur inter infantes.
- 3 An spirituales vel adoptiui filij naturalibus copulari valeant.
- 4 An vxorem compatriis vxoris suæ alicui ducere liceat.
- 5 An clandestina desponsatio manifestè præiudicet.

Qu. I.

Separètur viri ab vxorib. qui aliquo casu natos proprios corā episcopo tenēt. Peruenit. Ab vxore separetur, qui filiastrum suum coram episcopo tenuit. Si quis. Non separetur à viro, quæ filiastrū de sacro fonte leuauit. Nosse. Non separetur à viro, sed pœnitentiā agat, quæ filium suum coram episcopo fraudulenter tenuit. Dicitur est. Separentur, & graui pœnitentia plectantur, qui filiola suam vel spirituales matrem ducunt in vxorem. De eo. Non separentur ab vxoribus, qui filiastrum suos coram episcopo tenent. De iis. Nō separetur ab vxore, q̄ necessitatis causa filium suum baptizauit. Ad limina.

Par pœnitentia ei indicitur, qui spiritualem filiam, & pœnitentialem suam violare monstratur. Omnes.

Qu. II.

Ante tempus consentiendi, coniugium contrahi non potest. Vbi non est.

Qu. III.

Qui de sacro fonte suscipitur, filius est eius à quo suscipitur. Ita diligere.

Filia spiritualis carnali filio nullo modo nubere potest. Pictatium.

Filio suo, quem de sacro fonte susceperit, nullus tradere audeat. Non oportet.

Filij vel filie, ante vel post cõpaterntatē genitæ, legitime cõiungi possunt. Super his.

Qui ex compatre vel commatre post susceptos filios de fonte nati fuerint, coniungi non possunt. Post.

Non cogitur dimittere filiam suæ commatris, quam duxit in coniugium. Illud etiã.

Qu. IIII.

Duas commatres alicui habere non licet. Sciscitatur.

Octo annis pœnitcat, qui duabus cõmiscetur commatribus. Si pater.

Nullus duabus commatribus commisceatur. Si quis.

Vxorem cõpatris ducere potest, quum ipsa commater non fuerat. Qui spiritualem.

Vxor

Vxor simul cū viro filiū alicuius in baptisate non suscipiat. Quod autem.

Qu. V.

Clandestina cõiugia fieri nõ debent. Aliter. Nuptias occultas celebrare nõ licet. Nullus. Nuptiæ publicè celebrari debēt. Nostrates. In contrahendo coniugio quæ sunt obseruanda. Qualis.

Quomodo sponsus & sponsa ad benedictionem accedant. Sponsus.

Sine publicis nuptiis nullus ducat vxorem. Nullum.

Quare fœminæ velantur, dum maritantur. Fœminæ.

Nuptiæ dicuntur ab obnubedo, eo quòd caput suum obnuere soleant. Nec illud.

Incerta nemo iudicare præsumat, & licet vera sint, non tamen credenda, nisi quæ certis iudiciis cõprobantur. Si quis. §. His ita.

Ante iustam probationem nullus est iudicandus, aut damnandus. Nullum.

Non sunt aliqua iudicanda prius, quàm certis demonstrentur iudiciis. Iudicantem.

C A V S A XXXI.

Queruntur tria.

1 An possit duci in coniugium, quæ prius est polluta per adulterium.

2 An filia sit tradenda alicui. (alij.

3 An post patris sponsionē illa possit nubere

Qu.

Qu. I.

Adulterio polluta non ducatur ab eodem in matrimonium. Nullus.

Licet alicui ducere matrimonio, quã prius polluit adulterio. Denique.

Nullus ducat in coniugium, quam polluit per adulterium. Illud.

Post mortẽ viri non potest adultera in vxorem duci. Relatum.

Post peractam pœnitentiã poterit viduam in vxorem ducere, quam viro viuente per adulterium polluit. Si quis.

Post pœnitentiã reconcilietur ad communionem vidua, quæ maritum suum in vitum accepit. Si qua.

Fides & cõuersatio pœnitentiã breuiat eorũ, qui frequenter ducunt vxores. De iis.

Secundum veritatis rationem fornicari conuincitur, qui secũdam ducit vxorem. Hac ratione.

Vt vitetur periculum fornicationis, secunda matrimonia conceduntur. Quomodo.

Nec duæ, nec tres, nec deinceps nuptiæ sunt condemnandæ. Aperiant.

Secunda coniugia, sicut & prima, licita esse probantur. Deus.

Qu. II.

Iuramẽto patris non cogitur puella nubere, cui nunquã assensum adhibuit. Si verum.

Quorum

Quorum vnum futurum est corpus, vnus debet esse & animus, atque nulla est inuita copulanda alicui. De neptis.

Non licet deserere viro, quam pœmissis dotibus & publica attestazione duxit vxorem. Lotharius.

Qu. III.

De parentibus qui fidem frangunt sponsaliorum. Si qui.

CAVSA XXXII.

Quærentur octo.

- 1 An meretrici licitè ducatur in vxorem.
- 2 An ea quæ causa incontinentiæ ducitur, sit coniux appellanda.
- 3 Cuius arbitrium aliqua sequatur, an liberi aui, an originarij patris.
- 4 Si viuente vxore alicui liceat filios ex ancilla quærere.
- 5 An ea quæ vim patitur, pudicitiam amittere comprobetur.
- 6 An adulter adulteram possit dimittere.
- 7 An videre dimissa, aliam possit accipere.
- 8 An infidelem sub pœmissa conditione liceat alicui fidelium in coniugem ducere.

Qu. I.

Patronus turpitudinis est, qui vxorẽ suam adulteram dimittere noluerit. Sicut. Causa fornicationis vir dimittat vxorẽ, non tamen

ramen adulteram ducat. Dixit.
 Sola fornicatio vxorē maculat. In cōiugio.
 Qui vxorem suam adulteram dimittere no-
 luerit, duoduo annis pœniteat, si ei debi-
 tum reddiderit. Si quis.
 Post pœnitentiā adulterij vxorem vir po-
 test accipere. De Benedicto.
 Qui adulterā debitum reddit, tribus annis
 pœniteat. Si quis.
 Adulterio purgato per pœnitentiā, potest
 fieri reconciliatio coniugij. Quod autem.
 Quā fornicationis vitiū exiuitur, castita-
 tis virtus asciscitur. Quum renunciat.
 Non habetur fallax apud Deum, qui ad ver-
 ritatem pœnitendo reuertitur. Apud.
 De adultera non tenenda, & quod vxores
 non possint maritos suos adulterij reos
 facere. Ibidem. §. Crimen.
 Veritas nuptiarum non consistit in cōmix-
 tione maris & fœminæ. Non enim.
 Primæ vel secundæ nuptiæ hac autoritate
 probari videntur. Nuptiæ.
 Virginitas consilio suadetur, non ex impe-
 rio præcipitur. Integritas.
 Non est peccatum, meretricem ducere
 vxorem. Non est.
 Quæ. II.
 Partus fœminarum est eis sola causa nu-
 bendi. Pudor.

Non

Non coniuges, sed adulteri vocantur, qui
 non secundum præcepta Christi coniun-
 guntur. Sicut.
 Immoderatus vsus coniugatorum, non est
 nuptiarum malum, sed est veniale pro-
 pter nuptiarum bonum. Quicquid.
 Nō datur præsentia sancti spiritus, tēpore,
 quo cōiugales actus geruntur. Cōnubia.
 Coniuges sunt, qui causa solius incontinen-
 tiæ sibi met inuicem copulantur. Solet.
 Fornicati sunt, non coniuges, qui sterilita-
 tis venena procurant. Aliquando.
 Nō est homicida, q̄ abortum procurat antè,
 quàm anima corpori sit infula. Quod verò.
 Profectus est honestatis, fornicariā abicere,
 & vxorem legitimā accipere. Ancillam.
 Legitimo matrimonio copulatur, quæ con-
 cubinam habenti traditur. Non omnis.
 Viduæ & virgines propria voluntate sibi
 maritos eligant. Hoc sanctum.
 Quæ. III.
 Arbitrio liberi aui, non originarij patris,
 puellā nuptias sequi oportet. Patrem.
 Quæ. IIII.
 Quomodo Abraham excusetur à crimine
 fornicationis. Ille.
 Sicut bonorum ministerio boni & mali, ita
 ministerio malorum boni & mali in fide
 generantur. Recurrat.
 Abraham

Abrahā nō est reus adulterij, qui vxore vi-
uente filios ex ancilla suscepit. Dixit.

Quod præter legitimā vxorem cōmittitur,
adulterij crimine damnatur. Nemo sibi.
Nihil est fœdus, quā vxorē amare qua-
si adulteram. Origo.

Virginalis castitas non præfertur coniugio
Abrahæ. Quis.

Patriarchæ non concupiscentia explēda li-
bidinis, sed causa numeroſę prolis plures
habebant vxores. Obiiciuntur.

Sanctius est, absq; liberis defungi, quā ex
illicito cōcubitu stirpem quærere. Sicut.
Ex ancilla filij non sunt quærēdi. Dicit.
Adulteria non sunt admittenda etiā volun-
tate generandi filios. Sic non sunt.

Illicitus concubitus, & omnis non legiti-
mus vsus illorum membrorum, & nomi-
ne mœchia intelligitur. Meretrices.

Extraordinaria voluptas & inuerecunda
opera nuptiarum, luxuria & immundicia
appellatur. In eo.

Immoderatus vsus mulierum, Salomonem
ad idololatriam traxit. Salomon.

Liberorum procreatio in matrimonio lau-
datur: meretricia voluptas etiam in vxo-
re damnatur. Liberorum.

Qui sint liberi, & quam conditionem se-
quantur parentum. Liberi.

Q^u.Q^u. v.

Pudicitia violenter eripi non potest. Quod
autem.

Melior est virginitas mentis, quā carnis.
Tolerabilius.

Mente incorrupta, caro non corrumpitur.
Reuera.

Aliena libido neminem polluit. Itane.

In corpore pudicitia violari non potest, si
mens inuiolata seruatur. Ad Deum.

Caro non peccat, si à contagione fuerit a-
nima munda. Non potest.

Non corrumpitur pudicitia carnis, si mente
seruatur. Magis.

Nec peccatum, nec iustitia, ex opere sine vo-
luntate perficitur. Sicut.

Virginitas carnis non seruatur, mente cor-
rupta. Si Paulus.

Corpore intacto castitas non quāquam amit-
titur. Nec solo.

Adulterium perpetratur, quum innupta tur-
piter concupiscitur. Qui.

Quę opprimuntur, incontaminatis virgini-
bus se comparare non audeant. Ille.

Mœchatur, qui alicui præter matrimonij ſc-
dus miscetur. Non mœchaberis.

Qui viuente vxore sua, alteram cognoscit,
adulterium committit. Puto.

Qualiscunq; sit vir, ex quo semel placuit, nō

est dimittendus. Horrendus.
 Similiter de vxore intelligatur. Si vxorem.
 Non licet viro vxorem dimittere, nisi causa
 fornicationis. Præcepit.
 Cõmunione priuetur, qui extra causã for-
 nicationis vxorẽ suã dimittit. Præceptũ.
 In vtroque sexu adulteriũ pati ratione pu-
 nitur. Christiana.

Q̃. VI.

Qui fornicatur, fornicationis causa vxorẽ
 suã dimittere non potest. Nihil.
 Qualem quisque vult inuenire vxorẽ, talẽ
 se seruet. Si ducturi.
 Iudicium de alio expetere non debet, qui
 de se iudicari non vult. Iniquum.
 Viri grauius sunt puniendi de adulterio,
 quã mulieres. Indignantur.
 Sicut vir caput est mulieris, sic adulterando
 grauius delinquit quã mulier. Non
 mœchaberis.

Q̃. VII.

Vinculum coniugij fornicatione non po-
 test dissolui. Interueniente.
 Nulla ratione dissoluitur coniugium, quod
 semel initum probatur. Licitẽ.
 Siue vir ab vxore siue vxor à viro causa for-
 nicationis discesserit, alterã habere pro-
 hibetur. Apostolus.
 Ab vxore dimissus, vel dimissa à viro, ad pe-
 nitentia

nitentiã redigãtur, nisi aut cõtinenter viue-
 re, aut se recõciliare voluerint. Placuit.
 Mœchatur, qui à viro dimissã ducere præ-
 sumit. Dominus.
 Adultera probatur, quã viuente viro alteri
 nubit. Omnes.
 Mulieri fideli, quã virum adulterum di-
 mittit, alij nubere non licet. Fidelis.
 Ad penitentiam est cogendus, qui multis
 nuptiis copulatur. Si quis.
 Qui ob fornicationẽ vxorẽ dimittit, & aliã
 ducit, mœchari probatur. Quẽadmodum.
 Minus est, secundũ naturã coire, quã cõ-
 tra naturã delinquere. Offerebat.
 Grauiora sunt flagitia quã contra naturã
 probãt, qualibet incesta macula. Flagitia.
 Turpior & flagitiosior est vsus cõtra naturã,
 quã fornicationis & adulterij. Vñs.
 Ois immunda pollutio, fornicatio est, licet
 varia sint peccata fornicationis. Nõ solũ.
 Adulterium secundũ in pœnis obtinet lo-
 cum. Quid in.
 Licet ducere aliã viro, cui sua ob ifirmitatẽ
 corporis debitũ reddere nõ valet. Quod.
 Licitum coniugiu nõ negetur illi, cuius vxor
 cum suo fratre dormierit. Quãdam.
 Disiungatur, & nunquam cõiugio copule-
 tur, qui quamlibet propinquorum ince-
 starit. Si quis.

Sororem vxoris polluens, neutram habere valet. Qui.

Causa adulterij vxorem relinquens, continentiam seruet. Si verò.

Neutram habeat, qui sororē vxoris polluit, Concubuiti.

Cum nouerca, vel filiastra, vel sorore suā vxoris dormiens, ad coniugium peruenire non poterit. Si quis.

Ob infirmitatem vel damna corporis coniugio solui non licet. Si quis.

Furiosus & furiosa, matrimonia contrahere non possunt. Neque furiosus.

Sterilem vxorē dimittere, & causa fecunditatis, aliā ducere, alicui nō licet. Tantū.

C A V S A V I I I .

Non debet aliquis à continentia voto recedere, etiam si infidelis Christianam se polliceatur fieri. Non solum.

C A V S A X X X I I I .

Queruntur quinque.

- 1 An propter impossibilitatem coeundi, à viro suo aliqua sit separanda.
- 2 An post separationem, ei nubere valeat, cum quo prius fornicata est.
- 3 An sola confessione cordis crimen possit deleri.
- 4 An tēpore orationis quis valeat coniugi reddere

reddere debitum.

- 5 An vir sine consensu vxoris, continentiam vouere possit, vel si minis, vel terroribus licentiā vouēdi ab ea exorquere valeat.

Q^{us}. I.

Licet mulieri alteri nubere, quam ob frigiditatem vir cognoscere non poterit. Quod autem interrogasti.

In veritate viri consistat, si mulier negat se cognitam ab eo. Si quis.

De iis qui maleficiis impediti, coire non possunt. Si per.

Q^{us}. II.

Non licet alicui vxorem dimittere, nisi causa dissidij primū ecclesiæ proberetur. Seculares.

Lex diuina prohibet virū vxorē dimittere, nisi certa causa fornicationis. An quod. Absque causæ cognitione à viro suo dimissa, ad omnia restituatur. Historia.

Nisi post restitutionē, neq; de cōiugij fecedere, neq; de adulterij crimine inter virū & vxorem iudicium est agendum. Siue de. Coniugia penitus interdicanter iis, qui suas coniuges occidunt. Interfectores.

Non licet alicui vxorem suam adulteram occidere. Inter.

Pœnitentia eius qui propriam absque causa peremit vxorem. Quicumque.

Penitentia Astulphi, qui uxorem suam interfecit. Admonere.

Potius uxore viuente aliã ducat quis, quã humanũ sanguinem fundat. Si quod Clerici, si uxores eorum peccauerint, præter necem eas domi custodiant, & ad salutaria cogant ieiunia. Placuit.

Quare sit constitutum, post septẽ annos in pristinũ statũ penitentes redire. Hoc ipsũ. Penitentes matrimonia contrahere prohibentur. De iis.

Ex indulgentia, cõiugia post penitentiã legitimã non negentur. Audiuius.

Propter lapsum iuuenilis incontinentiẽ, nõ negentur penitentibus licita coniugia. In adolescentia.

Quæ penitentia sit imponenda ei, qui matrem occidit. Latronem.

Post dignã penitentiã adolescentibus permittantur licita coniugia. Si quis.

Anathemati subiaceat, qui cũ matre spiritali, vel cũ ea quã de sacro fonte suscipit, fornicatus fuerit, & tamẽ legitimã uxorem non dimittat. Si quis eum.

Homo non separat, quos pœna condemnat. Quos Deus.

Qu. III. Inscruntur hęc Dist.
de Penitentia.

Dist. I.

Sola

Sola cordis cõrritiõẽ Deo satisfacit peccator, quia mētis affectus pro opere reputatur, non solam corã Deo, sed legibus etiã Imperatoriis. Petrus, & deinceps.

Non solum qui manibus occidunt, sed etiã quorum consilio & fraude alij occiduntur, homicidæ probantur. Periculose.

Interfectores fratrum, detractores eorum, eosque audientes, homicidæ habentur. Homicidiorum.

In maleficiis voluntas pro opere reputatur. Omnis.

Homicida est, qui fratri suo mala persuaDET. Noli.

Occidit, qui ad nocendum mouetur. Homicidium.

Furti tenentur, qui solo timore non furantur. Si propterea.

Nõ ideo minus delinquit, cui sola deest facultas. Sicut.

Sunt alij, qui contrã sentiunt, dicentes, sine confessione oris, & satisfactione operis, neminem à peccato posse mundari, si tẽpus satisfaciendi habuerit. Non potest, & deinceps multis capitulis.

Operibus misericordiæ emimus non Deũ, sed nosmetipfos redimimus. Medicina. Doloris mēsurã potius, quã rēporis, i actione penitentiẽ considerãda est. In actione.

O 4

Mortificatio vitiorum magis, quàm abstinencia ciborum, pœnitenti necessaria est. Mensuram.

Sequuntur solutiones contrariorum. §. His autoritatibus.

Sufficit illa confessio, quæ primum Deo, deinde sacerdoti offertur. Quamuis.

Dist. II.

Primam vitij causam nō penitus extinguit, qui illam postea recidit. Si quis semel. Consequenter tractat autor, an charitas, vel spiritus sanctus semel acceptus, possit amitti.

Dist. III.

In hac distinctione probat Gratianus, pœnitentiam posse iterari (vt ira dicam) sed non solennem. Nempe toties nobis agendam esse pœnitentiã, quoties peccamus.

Dist. IIII.

In hac distinctione tractat autor, an peccata remissa redeant, & contrarias ad hanc quæstionem affert sententias.

Dist. v.

Quæ peccator in pœnitentia considerare debet. Consideret.

Pœnitentes negociationis lucra abiiciant. Qualitas.

Post pœnitentiam, ad militiam secularẽ redire non licet. Contrarium.

Decenniã pœniteat, qui post pœnitentiã ad secu

secularem militiam redeunt. Si qui. A cõmunionẽ suspendantur, qui post pœnitentiam ad secularia redeunt. De iis.

Quæ sit falsa pœnitentia. Falsas.

Post cõuersionem ad negocium redire non licet, quod sine peccato agi non potest. Negocium.

Dist. VI.

Deponatur sacerdos, qui peccata pœnitentis publicare pœsumit. Sacerdos.

Proprius sacerdos ignarus vel imperitus uirari potest. Placuit.

Dist. VII.

In hac distinctione quæritur, an utilis sit pœnitentiã, quæ iniugitur in mortis articulo.

Qu. IIII.

Tempore quo vxori debitũ redditur, à carnis agni abstinere oportet. Sciat.

A coniugali concubitu sanctorũ solennitatibus est abstinendum. Quotiescunque.

Diebus ieiuniorum à propriis vxoribus abstinere oportet. Fratres.

Vxoris vsus certis diebus cessare iubetur. Christiano.

Non verè pœnitentiam agit, qui continentiam non seruat. Qui.

Ab ingressu ecclesiæ tẽperare se debet vir, cum propria vxore dormiens. Vir cum.

In dieb. quadragesimę nuptias celebrare nō

licet. Non oportet.
Nisi ex consensu communi orationi coniuges vacare non possunt. Apostolus.
Nisi ex consensu communi conjugatis penitentia non detur. Penitentiam.

Qu. v.

Non potest vir continentiam seruare, nisi uxoris habeat consensum. Si dicat.
Nō debet extorqueri mulieris cōsensus ad cōtinentiā Deo vovendā. Notificasti.
Vir potest abnuere vota continentia, q̄ sine eius cōsensu Deo vxor obtulerit. Mulier.
Non potest vir continentia vota rescindere, quæ cū eius assensu mulier Deo promiserit. Quod Deo.
Cōtinentie meritū habet, qui incontinentia uxoris debitū reddere cogitur. Secundū.
Vota continentia sine uxoris cōsensu reddi non possunt. Vna.
Absque cæteris operibus nec sola virginitas saluat, nec cætera absque virginitate proficiunt. Tunc.
Non licet illi ducere uxorem, qui suam velare permiserit. Qui uxorem.
Vota abstinentia, quæ mulier permittente viro promiserit, illo prohibente seruare non cogitur. Manifestum.
Mulieres suis viris debent subesse. Est ordo.
Vir est caput mulieris. Hæc imago.

Arbi

Arbitrium viri mulierem sequi oportet in omnibus. Noluit.
Nulla est mulieris potestas, sed in omnibus viri dominio subiecta est. Mulierum.

C A V S A X X X I I I I .

Queruntur duo.

- 1 An sit rea adulterij, quæ viuenti viro suo alteri nupsit.
- 2 An redeunte primo, sit cogenda recedere à secundo, & redire ad primum.

Qu. I. & II.

Quæ alij nupserit, putans virum suū mortuum esse, illo redeunte, ad priorem redire cogitur. Quum.
Probo viro vel vxore de captiuitate redeuntibus, ppria redintegratur cōiugia. Quū I.
Quæ primo viro relicta, secundo adhesterit, nisi secundum relinquens, primo reconciliari non potest. Non satis.
Quæ virum in captiuitate ductum sequi noluerit, maneat inupta, quamdiu vir eius vixerit. Si quis.
Non est adultera virgo, quæ nesciens viro nupserit alieno. Si virgo.
Ne cogatur legitimam dimittere vxorē, qui nesciens dormiuit eū eius sorore. In lectū.
Matrimonia nō phibentur cōtrahere, quorum incestū ignorantia excusat. Si quis.

C A V S A

- 1 An liceat aliquam ex propria cognatione duci in vxorem.
- 2 An ex consanguinitate vxoris aliqua possit in conjugem duci.
- 3 Vsq; ad quem gradum quisque debeat abstinere siue à propriis, siue ab vxoris suæ consanguineis.
- 4 Quare vsque ad sextum gradum consanguinitas computatur, ita quod nec ultra progreditur, nec infra subsistit.
- 5 Quomodo gradus consanguinitatis computandi sunt.
- 6 Qui iureiurando propinquitatem firmare debeant.
- 7 An illi qui de incestuosis nati sunt, filij reputentur.
- 8 Si ignorater de cōsanguinitate vel affinitate aliqua in vxorem ducta est, an ex dispensatione possit viro suo adherere.
- 9 Si contigerit ecclesiā decipi, & causa consanguinitatis aliquā à viro suo separari, quæ post quadriennium nuptiis hinc inde celebratis deprehenditur, nō fuisse cōsanguinea prioris, an secunda conugia sint rescindēda, & priora sint redintegrāda.
- 10 Si relicta, alicui de propria cognatione ad secundas nuptias transierit, an proles ex
eis

eis suscepta possit pertingere ad confortiū alicuius de cognatione prioris viri.

Qu. I.

Quare constitutum sit, ne consanguineas ducamus vxores. *Quum igitur.*

Qu. II. & III.

Vsq; ad septimā generationē nullus de sua cognatione ducat vxorē. De affinitate. Infamia notantur, qui consanguineas ducunt vxores. Coniunctiones. Affines in quinta generatiōe copulati possunt, in quarta si fuerint inuenti, non separentur. De propinquis. Non prohibentur ducere vxorē, qui ignorater incestum committunt. Si quis. Ex propinquitate sui sanguinis vel vxoris, vsque in septimum gradum nullus ducat vxorem. Nullum. Incestuosi nullo sunt digni nomine coniugij. De incestis. Incestuosi vsque ad satisfactionem excommunicentur. De iis. Nullus ducat vxorē à consanguineo cognatā, vel aliqua pollutiōe maculatā. Nec eā. Extraordinaria pollutio in naturalib⁹ nō impedit matrimonium. Extraordinaria. Nullus ducat in conjugem relicta cōsanguineorum suorum vsque in tertiam generationem. Et hoc

A con

A cōsanguineis propriis, vel vxoris, pariter cuique est abstinendum. Qualiter. In parentela propria, & cōiugis, eadem cōsanguinitas est obseruanda. Sanè. Nurus non est aliter reputanda, quàm filia. Si vir.

Vsq; ad septimã generationẽ progeniẽ suã vnūquenque seruare oportet. Progeniẽ. Quousque inter aliquos generatio in memoria retinetur, sibi inuicem non copulentur. In copulatione.

Ex propinquitate sui sanguinis vsq; ad septimũ gradũ, nullus ducat vxorem. Nulli. Anglicis permittitur, vt in quarta vel quinta generatione copulentur. Quãdã lex. In quinta vel sexta generatiõẽ, nullus amplius copuletur cōiugio. Cōtradiciuus. Duorum consobrinorum coniuges vni eisdemq; nubere non possunt. Porrò.

Qu. IIII.

Propter sex mūdi ætates, vsq; ad sextũ generationis gradum propinquitatis statuta est. Consanguinitas.

Qu. V.

Quomodo dirimuntur gradus consanguinitatis. Series.

Quomodo sunt computandi gradus affinitatis. Ad sedem.

Quare consanguinitas vxoris ad virũ pertinere

nere dicitur, & quomodo affinitas sit computanda. Porrò.

Qualiter parentelæ gradus computantur, Parentelæ.

Aequiuocatio est, quum soror vxoris cognata vocatur. Quod autem.

Nomina graduũ superiorũ siue inferiorũ, siue ex latere venientiũ. Primo gradu.

Qu. VI.

Consanguinei tantum, vel si progenies defecerit antiqui & veraces, propinquitatẽ in synodo computent. Consanguineos. Qui iureiurãdo propinquitatẽ firmare debeant. Notificamus.

Suæ confessioni relinquitur, quorũ incestũ nullus iureiurando affirmat. Si duo.

Iuramentum accusatoris. De parentela. Iuramentum testium. Illud.

Synodale iuramentum. Episcopus. Iuramentum illorum qui consanguinitatẽ

probant. De parentela. Iuramentum separationis. Ab isto.

Nisi corã ecclesiã cōsanguinitate probata, vxorẽ dimittere non licet. Multorum.

Reconciliationis iuramentum. Ab isto.

Qu. VII.

Nō appellantur filij, qui de incestuosis nascuntur. Quid est.

Qu.

Qu. VIII.

Nō separentur, qui infra septimā generatiōne ignoranter copulantur. De gradibus. In quarto gradu qui coniuncti inuenti fuerint separentur. Hęc salubriter.

Non ducant uxorem, qui vsq; ad mortē alteri in incestu p̄seuerauerint. Incestuosi.

Qu. IX.

Quę rationabiliter decisa sunt, mutari non expedit. Omnibus.

Quę vtiliter decisa sunt, à successoribus roborentur. Loci.

Corrigendam est, quod illicitē admittitur, aut à p̄decessoribus admissum inuenitur. Quod quis.

Secundum suę consuetudinis tenorē, apostolica valet mutari sentētia. Apostolicę. A p̄decessoribus damnatos, aliorū supplicationibus in pristinum statum Apostolica reformat ecclesia. Veniam.

Sententiam Romanę sedis in melius commutare licet. Sententiam.

Cuiusque iudicium Apostolicę sedis auctoritas retractare valet. Graue.

A p̄decessoribus depositi, à successoribus restituantur. Gregorius.

Qu. X.

Affinitas in superstitie non deletur. Fraternitatis.

Sobole

Soboles ex secundis nuptiis genita, consanguineis prioris viri copulari non debet. Si cuius.

CAUSA XXXVI.

Queruntur duo.

- 1 An raptum commiserit, qui virginem vocatam ad conuiuium oppressit.
- 2 An rapta raptori nubere possit, patre assensum præstante.

Qu. I.

Quid sit raptus. Raptus.

Vbi raptus admittitur. Lex illa.

Si raptor cum rapta ad ecclesiam confugerit, quid fieri debeat. De raptoribus.

Qu. II.

Raptotes puellarū & consentientes excommunicentur. Eos qui.

Ob immanitatē sceleris abiiciantur raptotes viduarum virginum. Raptotes.

Excommunicentur raptotes viduę vel virginis, eum illis fauentibus. Si quis.

Excommunicentur, qui viduam, vel filiā alterius extra voluntatem parentū rapuit, aut regis beneficio postulat. Nullus.

Quot sunt legitima cōiugia, & quod voluntate patris rapta raptori nubere p̄t. Tria. Vide de

Cum voluntate parentum raptas in coniu-^{nuptiis}gium habere permittitur. Denique. C. Lib. 5. Post p̄nitentiā raptori vel rapte illicita cō-^{tit. de nu.}

P

iugia concedantur. Si autem.
Nec etiã cum volũtate parẽtis raptores rap-
tas possunt habere cõiuges. Placuit. Vide
§. Hęc autoritas. Ibi, Vnius assertio sacrę
scripturę testimonio nixa, antefertur
concilio.

SEQUITVR DE CON-
secratione, Distinctione
prima.

Ecclesiarum consecratio absque missa fieri
non debet. Omnes.
Absque præcepto sedis Apostolicę noua
non deditur ecclesia. De.
Sine autoritate summi pontificis, noua non
deditur ecclesia. Præcepta.
Non deditur basilicę, quę præter auto-
ritatem sedis Apostolicę fuerint ædifica-
tę. Basilicas.
Publicę processiones non fiãt in oratoriis,
quę præter autoritatem sedis Apostoli-
cę consecrantur. Certum est.
Sine nutu sedis Apostolicę ecclesia non de-
bet institui. Ecclesia.
Sine designatione episcopi, noua non dedi-
tetur ecclesia. Nemo.
Non consecratur ecclesia, quę pro quæstu
cupiditatis ædificatur. Si quis.
Sacrificia non nisi super altare, & locis Deo
consec

consecratis offerantur. Sicut.
Non nisi in locis sacris missarum celebren-
tur solennia. Missarum.
Precib. diuinis cõsecrentur ecclesię. Ecclesię.
Sacrificare & missas celebrare, non licet, ni-
si in locis Deo sacratis. Hic ergo.
Abiciãtur sacerdotes, qui in locis nõ sacra-
tis missas celebrare præsumunt. Nullus.
Singulis annis dedicationũ solennitates ce-
lebrentur, & consecratur etiã ecclesia, de
cui cõsecratione dubitatur. Solennitates.
Octo diebus dedicationum solennitas est
celebranda. Solennitates.
Consecratur ecclesia, de quarum cõse-
cratione dubitatur. Ecclesię.
Quando ecclesia est iterum consecranda, &
sãlibus tantũ exorcizanda. Si morum.
Ecclesia semel Deo consecrata, quando est
iterum cõsecranda. Ecclesiis, & deinceps.
Absque episcopi permisso in ecclesia cõse-
crata non erigatur altare. Nullus.
Euertantur altaria, quę sine sanctorum re-
liquiis eriguntur. Placuit.
Non est consecranda ecclesia, in qua paga-
nus sepultus inuenitur. Ecclesiã.
De ecclesia in qua cadauera fidelium, vel
infidelium sepeliuntur. Ecclesiã.
Super monumentis in campo non distri-
buantur sacra mysteria. Non oportet.

Quomodo in ecclesia combusta, Missa possit celebrari. Concedimus.

Chrismate non vngantur altaria, nisi fuerint lapidea. Altaria.

Chrismatis vntione & sacerdotali benedictione sacrantur altaria. Altaria.

In priuatis oratoris licet orare, sed non Missam celebrare. Vnicuique.

In priuatis oratoris absq; consensu episcopi nullus ministrare præsumat. Clericos.

Qui extra parochiam habet oratoria, his diebus ad parochiam redire cogantur. Si quis.

Quibus ex causis loca sanctorum mutanda sunt. Tribus.

Quando alicui corpora sanctorum de loco ad locum transferre non licet. Corpora.

In usum laicorum non licet conuerti ligna ecclesie dedicata. Ligna.

Vestimenta sacra & vasa præ vetustate consumpta incendantur, & cineres in loca occulta proiciantur. Altaris.

Mortui non obuoluantur vestimentis altaris. Nemo.

Sacra vasa non nisi à sacerdotibus tractentur hominibus. In sancta.

Non nisi à sacerdotibus hominibus vestimenta sacra seruentur. Vestimenta.

Diuina ministeria nuptiarum non præstentur ornatibus. Ad,

In lig

In ligneis vasculis Dominici corporis & sanguinis sacramenta non sunt celebranda. Vasa. Ex qua materia calix cum patina fieri debeat. Et calix.

Non in serico panno, sed lineo, sacrificium consecratur altaris. Consulto.

A quibus fuerit tradita Missarum celebratio. Iacobus.

Qua hora Missarum solemnia celebranda. Nocte.

Non nisi à ieiunis hominibus sacramenta celebrentur altaris. Sacramenta.

Ante missarum solemnia circa horam nonam decantata in quadragesima nulli comedere licet. Solent.

Etiā prima parte diei missas celebrare licet. Necessè.

Missæ peculiare non sunt in publico cantanda. Et hoc.

Quot missas in die sacerdoti celebrare licet. Sufficit.

Ex saluatoris & Apostolorum docemur exemplo, hymnos cantare. De hymnis.

In nouo testamento hymni ab angelis decantati inueniuntur. Hi duo.

In cœna Domini, Gloria decantatur. Porrò.

Cum baculo, aut capite velato, ad celebrandum missarum solemnia clericus non ingredietur. Nullus.

Quot testes episcopus sacrificans secum habere debeat. Episcopus.
 Episcopi sine religiosis testibus Domini sacramenta non conficiant. Iubemus.
 Nisi duobus presentibus presbyter missam celebrare non presumat. Hoc quoque.
 Cōmunionem prouentur, qui vsque ad finem Missarum solennia nō audierint. Omnes.
 Die Dominico Missas ex integro laici audire debent. Missas.
 Populus non antè discedat, quàm Missa ex integro celebretur. Quum ad.
 Excommunicetur, qui præter nullo ecclesie conuentu ad spectacula vadit. Quid die.
 Vsque ad Missam cathecumemorum nullus ecclesiam ingredi prohibeatur. Episcopus.
 Euangelia non sedendo, sed stando audire debemus. Apostolica.
 Ad Missarum solennia semper aliquid est offerendum. Omnis.
 Quare, sursum corda, in præfatione dicatur. Quando.
 Quæ præfationes in Missis sint cantandæ. Inuenimus.
 In omnibus Missarum solennibus pro defunctis est orandum. Visum.
 Ante preces non sunt à sacerdote nomina recitanda. De nominibus.

Dist.

Dist. II.

Panis & vinum & aqua in sacramentis sunt offerenda. In sacramentorum. *De Eucharistia.*
 Vinum sine aqua, vel e conuerso, in sacramentis offerre non licet. Sicut.
 Præter vinum & aquam & panem in sacramento nihil debet offerri. Non debet.
 Oblationis sacrificio vas nemo conuergat. Didicimus.
 De iis qui sacrificando variè errabant.
 Quum omne.
 Nulla oblatio corpori & sanguini Christi comparari valet. Nihil.
 Ante confecta mysteria pacem non debemus offerre. Pacem.
 Ecclesiasticis liminibus careat minister, qui post consecrationem communicare contemnit. Peracta.
 Quisq; sacerdos quoties Missam celebrat, toties sacramentum communionem percipiat. Relatum.
 Corpus Christi, sine eius sanguine, sacerdos non debet accipere. Comperimus.
 Eucharistia communionem quæ quotidie accipit, nec reprehenditur, nec laudatur. Quotidie.
 Qui semper peccat, cœlestis sacramentis medicinam semper accipiat. Si quotiescūque.
 Non absteineat à corpore Domini, qui excommunicari non meretur. Si non sunt. (a. om.)
 Ter in anno quisq; fidelium communicet. Et si

Etiā in cœna Domini sacram cōmunionem debemus accipere. A quibusdam. Proficiatur ab ecclesia, qui à cōmunionē sacramēti se p̄ luxuria sua auertit. Si q̄s. Non habeantur catholici, qui his trib' tēporibus cōmunicare contemnūt. Hi qui. Ante sanctam cōmunionē, à propria vxore quisque contineat. Omnis. Quare tres partes fiant ex corpore Christi. Triforme.

A quibus sunt contrectanda sacramenta Dominica. Tribus.

Inficiuntur, non mundantur scelerosi, qui cōmunicare non desinūt. Qui sceleratē. Damnationē, non salutem acquirūt, qui indignē sacramētis cōmunicāt. Timorē. Non à quo, sed ante quem offeratur, considerandum est. Et dixit.

Pœnitentia eius, cuius negligentia de Christi sanguine aliquid stillat. Si per.

Quæ pœnitentia sit imponēda ei, qui sacramentum euomit. Si quis per.

Sacerdotes non nisi per se diuina sacramenta ministrent. Peruenit.

Quando celebratur Missa, presbyteriū laicus ingredi non præsumat. Sacerdotum.

Sicut in metropolitana ecclesia, ita vbiq̄ missarum solennia celebrentur. Institutio.

Quid sit sacrificium, quid sacramentum. Sacrificium.

crificium.

Quid sit signum. Signum.

Post consecrationē non substantia, sed species remanet. Species.

Visibiles creaturæ in Christi corp' & sanguinē inuisibiliter cōuertūtur. Quia corpus. Quare in specie panis & vini sacramētū suū Christus nobis ministrauit. Quia passus. Dum hostia frāgitur, passio Christi ad memoriam redit. Quum.

De veritate corporis & sanguinis Christi nulli ambire licet. In quibus.

Nō natura nascitur, sed cōsecratione nobis cōficitur corp' & sanguinis Christi. Panis. Quod ante benedictionem est panis & vinum, post benedictionem significat corpus & sanguinem. Ante.

Sub specie panis & vini inuisibilem Christi carnē & sanguinē honoramus. Nos autē.

Confessio Berengarij. Ego.

Quare elementorū species referentur, quū verē sit corp' Christi & sanguinis. Fortē.

Nō carnaliter sed spiritualiter Christi corpus & sanguinē debem' accipere. Prima.

Quomodo Christi corp' q̄ in cruce pepēdit, accipit, & quomodo nō. Nō hoc corp'.

Quid sit corpus Christi manducare, & sanguinem eius bibere. Quid est.

Credere in Christū, est manducare Christū.

Ut quid.

Sacramentum & res sacramenti, sacrificium ecclesiæ conficiunt. Hoc est. (citer. Quot modis caro Christi intelligat. Dupli. Quomodo Christus sit immolatus semel, & quomodo quotidie immolatur. Semel. Hostia quæ semel oblata est, in recordatione suæ mortis quotidie offert. In Christo. Sacramentum corporis Christi non nisi ieiuni debemus accipere. Liquido. Ante consecrationem panis est, sed verbis in Christi corpus mutatur. Panis est. Non corpus, sed animæ substantiam fulcit panis vitæ æternæ. Non iste. Etiam secundum carnem Christus est panis viuus. Christus. Quomodo Christus visibiliter, in sacramentis spiritualiter manducatur & bibitur. Qui manducant. Quomodo spiritualiter corpus Christi sit accipiendum. Credere. Spiritu sanctus inuisibiliter corpus & sanguinem Christi sanctificat. Corpus. Per benedictionem panis efficitur corpus Christi. Non omnis. Dupliciter corpus Christi intelligitur. Commendauit. Sacrificium altaris sacramentum est unitatis. Hoc sacramentum.

Spiri

Spiritualiter magis quàm corporaliter corpus Christi debemus accipere. Panem. Sacramentum, non Christi corpus accipit, qui ab eo discordat. Qui discordat. Sancta nocent malis, & mala profunt bonis. Et sancta. Non prohibeantur mali de mensa Domini manducare. Non prohibeat. Et qui indignè accipit corpus Christi, tamen accipit. Sicut. Quibus exemplis præter naturam substantia panis & vini in corpus & sanguinem Christi conuerti probetur. Reuera. Quomodo per partes Christus mâducatur, & integer permanet. Inuitat. Quotidianum sacrificium non redintegrationem passionis, sed commemorationem significat. Iteratur. Non solum sub figura, sed etiam in veritate dominici corporis & sanguinis sacramentum celebratur. Verum. In sanguine agni, Christi sanguisq; nunc verè sumitur, olim præfigurabatur. Quid sit. Post consecrationem licet figura panis & vini remaneat, tamen nihil est ibi, nisi corpus & sanguis Christi. Omnia. Quâuis quotidie mâducetur Christus, integer tamè permanet viuus. Qui mâducatur. Corpus & sanguinè Christi secundu se, nulli edere

dere licet. De hac.
 Corpus Christi in singulis portionibus singulorum accipiunt. Singuli.
 Corpus Christi quod sumitur, & figura est in specie, & veritas in substantia. Corpus. Carnē viuificatricē, & ipsius verbi propriā factam in altari accipimus. Necessariē. Quomodo manna & aqua de petra fuit idē cum nostro cibo & potu. Inquit.
 Quod veritatem dominici corporis & sanguinis sumimus. In Christo.
 Quare in sacrificio aqua vino misceatur. In calicem.
 Veram Christi carnem & verū Christi sanguinē māducamus & bibimus. Sicur est. In sacrificio non corporalem, sed spiritua- lem escam accipimus. In illo.
 Carnem à Christo susceptam, corpus transfuratum in altari offerimus. Sic redit.
 In cœna Christus fuit conuiua & conuiuium. Nec Moses.
 In veritate sui corporis & sanguinis Christ⁹ suis discipulis præsentauit, quod Melchisedech sacramentaliter obtulit. Accipite. Christus idem est sacerdos, & sacrificium. Sacerdos.
 Iudei credentes biberunt sanguinem, quem in cruce fuderunt. Nunc eis.
 Corpus quod ex virgine sumptū est, à fidelibus

bus accipitur. Corporeum.
 Verum Christi corpus, verūque eius sanguinem quotidie manducamus & bibimus. Accesserunt.
 Pro infirmantibus Eucharistiam presbyter semper habeat paratam. Presbyter.
 Pœnitentia eius, qui non bene sacrificium custodit. Qui bene.
 Magis & histrionibus sacra non committantur mysteria. Pro.
 Post conuersionem non est deneganda gratia communionis. Scenicis atque.
 Presbyter in altari Missam non celebret in quo eadē die episcop⁹ celebrat. In altari.
 Dist. III.
 Tempora feriandi in Missa sunt laicis nuncianda. Pronunciandum.
 In sanctorum solēnitatibus diuinis officiis, non salrationibus vel cantilenis populi debent vacare. Irreligiola.
 Ante ascensionem Domini tribus diebus litania celebrentur. Rogationes.
 Episcopus die Dominico non desit ecclesię. Episcopus.
 Dies Paschæ cinibus in villa celebrare non licet. Nulli.
 Ante solennitatem Paschæ quadragesima est celebranda. Sacerdotibus.
 Quinta feria vltimæ septimanæ quadragesimæ

*De feriis
& iesu-
niis.*

ma ieiunium solui non licet. Non liceat. Exceptis diebus dominicis, in quadragesima non soluatur ieiunium. Placuit.

Nec in die dominico, nec in diebus Pétecostes, in oratione genua flectatur. Quoniã Quo tempore ab esu carniũ sit abstinentium. De esu.

Nec die sabbati feriã dum, nec die dominico lanacrum est prohibendum. Peruenit. Ob reuerentiam sepultura dominicã sabbato ieiunare debemus. Sabbato.

Die dominica & quinta feria, non est celebrandum ieiunium. Ieiunium.

Quarta & sexta feria sunt seruanda ieiunia. Ieiunia.

Quinta feria vltimã hebdomadã quadragesimã, pœnitentes remissionem accipiant. De pœnitentibus.

Singulis annis quinta feria vltimã hebdomadã quadragesimã nouum Chrisma conficiatur. Literis.

Seruetur ab omnibus festiuitas inuentio- nis dominicã crucis. Crucis.

Quare sit institutum, vt aqua sale conspersa sanctificetur. Aquam sale.

Non nisi in die dominico, sanctum Pascha celebretur. Nosse, & Celebritatem.

Dies Paschẽ concilij forma arũ subscriptione omnibus promulgetur. Placuit.

Per

Per orbem vniuersum, quum in concilijs omnia statuta fuerint, futurum Pascha annuncietur. Placuit.

Per vniuersum orbem vno die & vno tẽpore Pascha celebretur. De obseruatione. De imaginibus sanctorum non violandis. Perlatum.

Imagines sanctorũ memoria sunt & recordatio prãteritorum. Venerabiles.

Non in agni, sed in hominis speciem Christus est figurandus. Sextam.

De fide trinitatis & vnitatis inuiolabiliter seruanda. Omnes.

Dist. IIII.

Sine sacramento visibili, & fide inuisibili, nemo saluatur. Necessarium.

In baptismo concupiscentia extinguitur, non vt non sit, sed vt non obsit. Per.

Qui ex viro & muliere concipitur, cum originali peccato nascitur, nec sine baptismo saluatur. Firmissime.

Sicut nunc in baptismo, ita olim in circũcisione remittebatur peccata. Quod autẽ.

Originale peccatum nunc in baptismo, olim in circũcisione remittebat. Ex quo.

Paruulis in baptismo offeretium prodest fides. Illud.

Per fidem & baptismum iustificamur à peccatis. Filius.

Per

De Baptismo

Per aquã baptismatis de terreno fit homo celestis. Per aquam.

Aqua baptismatis nõ purgaret peccata, nisi tactu Dominici corporis esset sanctificata. Nunquam.

Generale baptismum non nisi sabbato sancte Paschæ & Pentecostes celebretur. Non ratione.

Quare in prædictis temporibus baptismum celebretur. Proprie.

In solennitate Paschali vel Pentecostes catechumeni baptizentur. De catechumenis.

Necessitate cogente, quolibet tẽpore baptizare licet. Hi qui.

Nisi necessitate cogente iter Pascha & Pentecostis nullus baptizare præsumat. Venerabilis. Nemo nisi sacerdos, baptizare præsumat. Constat.

Non præsumat mulier baptizare. Mulier. Etiam laici, necessitate cogente, baptizare possunt. In necessitate.

Non iteretur baptismum, quod à pagano ministratur. Romanus.

Sicut per bonum, ita per malum ministrum æquè baptismum ministratur. Si inter.

Non merita ministrorum, sed virtus Christi in baptismate operatur. Baptismus.

Non iteratur baptismum, quod in nomine trinitatis ministratur. Si qui.

Bapti

Baptizentur, qui tantum in nomine Domini baptizati probantur. Si reuera.

An approbetur baptismum, quod à non baptizato præstat. Solet.

Nõ iteratur baptismum, quod in fide sancte trinitatis ab hæreticis patrat. Ostenditur. Valet ad salutem baptismum, etsi sine fide parvuli offeruntur. Non illud.

Effusio sanguinis implet vicem baptismatis. Baptismi.

Non baptizatur in homine, quod in eo est. Si quicquid.

Valet baptismum, etiam si per laicos ministratur. Sanctum.

Quamvis recte viuat Catechumenus, sine baptismate tamen non potest saluari. Catechumenum.

Non iteretur baptismum, cuius formam constat integrè collatam. Hi de.

Et per bonos & per malos ministros æquè baptizat Christus. Aliud est.

Nec baptismum, nec baptizandi potestatem schismatici amittunt. Nullus autem.

Mali non sua potestate, sed Christi virtute baptismum ministrant. Quomodo.

Quando profitur baptismum ei qui fide illum accepit. Tunc valere.

Non iterantur sacramenta, quæ extra ecclesiam conferuntur. Non.

Quomodo recipiatur ab ecclesia, qui in nomine trinitatis apud hæreticos baptizantur. Ab antiqua.

Extra ecclesiam baptismus accipi potest, sed non prodest. Ecclesia.

Baptismus & sacrilegium hæreticorum, nõ sunt sacramenta. Nunc autem.

Quod bonis & malis sacramenta ecclesiæ communia sunt. Est vnitas.

Non transit ad aquam baptismi, malicia bene dicentis. Non est.

Non est rebaptizandus, qui ab hæreticis baptizatur. Siue.

Baptizati à paganis, in nomine baptizentur trinitatis. Quos à.

Sine exorcismis & exufflationibus nullus baptizetur. Siue.

Officium baptizandi, catechumeni præueniant. Ante.

Quo tempore catechumeni ad exorcizandum sunt deferendi. Ante viginti.

Quo tempore competentibus symbolū est prædicandum. Symbolum.

In vnaquaque ecclesia baptizandi catechizari possunt. Catechismi.

Antequam baptizentur, quilibet sunt examinandi. Baptizandi.

Baptizandi quare exorcizantur & exufflantur. Postquam.

Quare

Quare signetur baptizandus in corde & fronte. Postea.

Quare super eū orationes dicantur. Ex hinc. Quare sale initiatur catechumeni. Sal.

Quare iterum exorcizentur. Dehinc. Sacerdotes exorcizando dæmonia repellunt. Sacerdotes.

Quare de salua nares & aures tangantur. Postea.

Quare nares, non ora baptizandorum episcopus tangat. Propter.

Quare à sacerdote inungantur. Deinde.

Quomodo fontem baptismi trinitatis præsentia consecret. Venit.

Verba erroris per imperitiã prolata, nõ impediunt aquæ sanctificationem. Si non.

Quid significet mysteria, quæ in fonte baptismatis celebrantur. Prima.

Aliorum fide & professione paruuli baptizentur. Paruuli.

Aliorum testimonio ægrotantes sunt baptizandi. Aegrotantes.

Sacramentum fidei non tempora, neque fides paruulum facit fidelem. Nihil est.

Alterius professio non valet, ei, qui per se respondere potest. Quum pro.

Quare trina mensio in baptismate celebratur. Postquam.

De iis qui semel, nõ ter in aquâ baptismatis

merguntur. Si quis.
 De iis qui in nomine Christi semel tantum
 mergunt. Multi.
 Inuocatione trinitatis ter in baptismo
 mergere debemus. In synodo.
 Baptizentur, qui in nomine trinitatis bap-
 tizati non fuerint. Si verò.
 Semel in baptismo mergere licet. Propter.
 De sacerdote, qui per ignorantiam linguæ
 latinæ, non in inuocatione trinitatis de-
 liquit. Retulerunt.
 Quare baptizati à sacerdote vngant. Venisti.
 Quare baptizatus à presbytero vngatur in
 cerebro. Postquam.
 Quid super baptizatum à sacerdote dica-
 tur. Emergisti.
 Quare vnguētum super caput baptizati do-
 natur. Accepisti.
 Quare candida vestis traditur Christianis.
 Post baptismum.
 Quot mensibus Iudæi inter catechumenos
 habeantur. Iudæi.
 De Iudæis plerisque ad Iudaismum redeun-
 tibus. Plerique.
 Ante baptismum diabolo & eius operibus
 renunciare debemus. Primum.
 Non transit in nouam vitam, quem non
 pœnitet veteris vitæ. Omnis qui.
 Ante baptismum pœnitentiam agere debe-
 mus. Agunt. Quoad

Quadragesima dierum abstinentia Iudæis ba-
 ptizandis indicitur. Ne quod absit.
 Pœnitentia non est necessaria baptizandis.
 Sine.
 Necessitate cogente in catechismo & confirma-
 tione idem cõpater esse potest. In catechismo.
 Nō plures, sed vnus paruulum in bap-
 tismo suscipiat. Non.
 Qui non est baptizatus, nec confirmatus, a-
 lium in chrismate vel baptismo tenere
 non debet. In baptismo.
 Abbati vel monacho commatres non licet
 habere. Non licet.
 Qui in baptismo paruulos suscipiunt, p̄ eis a-
 pud Deū fidei iussores existunt. Vos ante.
 Ad baptizandi officium, & ad vestimēta al-
 taris lauanda, sacerdos propria debet ha-
 bere vasa. Omnis.
 Neque baptismationes, neque reordinationes
 fieri licet. Non.
 De Arrianis, quando baptizentur, quando
 non. De Arrianis.
 Baptizetur, de quibus ignoratur an sint ba-
 ptizati. Paruulos.
 Nō baptizatur cum matre, quicquid in eius
 corpore est. Si ad matris.
 Quare non baptizatur cum matre, qui in e-
 ius utero est. Qui.
 De iis qui ignoranter bis baptizantur. Qui bis.

De iis qui ex industria bis baptizantur. Eos. Presbyteris baptizatos chrismate tangere licet. Presbyteris.

Baptizatos in frontibus presbyteris vngere non licet. Presbyteri.

Chrismate pannum iterum linire, & super alium baptizatum mittere licet. Si quis.

De veteri chrismate baptismata consecrare non licet. Si quis.

Non nisi à propriis episcopis presbyteri chrisma accipiant. Presbyteri.

Conficere chrisma, & per dioceses destinari omni tempore episcopo licet. Omni.

Qui baptizandi recipit officium, sine chrismate proficisci non debet. Nullus.

Ante, quam chrisma infundatur, ad aspergendum aqua de fonte accipere licet. In sabbato.

Vnde aspersionis sanctificatio exordium sumpserit. Nec quemquam.

De iis qui vsque ad vitæ exitum suscipere baptismum differunt. Quando.

Paruulis baptizatis parentum non nocet perfidia. Quænis.

Aliorum fides in baptismate paruulos saluat. In ecclesia.

Corpore & sanguine Christi participat, qui per baptismum membrum eius efficitur. Nulli.

Quare sit baptizandus, qui de baptizato nascitur. Si baptizata.

In

In baptismate omnia peccata moriuntur. Ut ostenderet.

Sicut nulli baptismus negatur, ita nemo est qui non peccato moriatur. Paruulo.

In baptismate Ioannis non est peccati remissio. Non regenerabantur.

Non solum originalia, sed etiam actualia peccata in baptismate remittuntur. Regeneratio.

Quicumque ex concupiscentia nascitur, per baptismum regeneratur. Quisquis.

Offerentium fides paruulos facit fideles. Paruuli.

Charitas ecclesie peccata remittit, vel tenet. Ecclesie.

Solus Christus peccata remittit. Nemo tollit. Præter baptismum Christi paruulis nulla salus promittitur. Nulla.

Baptizati Christo incorporantur, & eius membra fiunt. Ad hoc.

Gratia non solum peccata remittit, sed etiam legem implere facit. Gratia.

Vetus infirmitas in baptismate non penitus absumitur, sed vires amittit. Non ex.

Discipuli Christi, eius baptismate creduntur abluti. Quando.

Apostoli omnes. Christi baptismate baptizati creduntur. Si eos.

Catechumenus catholicus hæretico baptizato præferatur. Non dubio.

Q 4

Nō tam ablutione corporis, quā̄m fide cordis baptisma constat. Verus.

Sicut in veteri testamēto quidā̄ spirituales, itā in nouo quidā̄ carnales inueniūt. Sicut. Non natura necessitate, sed merito peccati Adam mortuus erat. Placuit.

Paruuli non solum pœnam, sed etiam culpā̄ à parentibus trahunt. Placuit vt.

Gratia & peccata remittit, & ne iterentur adiuuat. Placuit.

Quid sit peccatum, gratia docet, & vt vitetur facit. Quisquis.

Sine gratia, diuina mandata impleri nō̄ possunt. Placuit.

De confirmatione.

Dist. v.

Post baptisma confirmationis sacramentum præstetur. Omnes.

Quid conferat spiritus sanctus in baptis-
mate, quid in confirmatione. Spiritus.

Manus impositionis sacramentum, dignius est sacramento baptismi. De iis vero.

Nō̄ ab aliis quā̄m ab episcopis manus impositionis sacramentū̄ perfici potest. Man^o.

Quare confirmationis sacramentum baptizato tradatur. Nouissimè.

Ad confirmationem non nisi ieiuni veniāt. Vt ieiuni.

Episcopi non nisi ieiuni baptizatos confirmant. Vt episcopi.

Secundò

Secundò vel tertio nullus confirmetur. Dicitur est.

Omnia sacramenta crucis signaculo perficiuntur. Nunquid.

Energumeni omnibus diebus exorcizētur. Omni die.

A quibus neophyti abstinere debent. Neophyti.

De ordine officiorum. Conuenit.

De obseruatione quadagesimæ. Quadagesima.

Ieiunia non soluantur legitima, absque necessitate probabili. Ieiunia.

Quotidiana ieiunia duplicatis vel triplicatis sunt præferenda. Non dico.

Medicinæ præcepta, diuinæ sunt conditioni contraria. Contraria.

Quot modis vitiū̄ gula nos tentat. Quinq;.

Absque puritate mentis ieiunia & orationes non profunt. Nihil.

Mediocre bonum non est magno præferendum. Non.

Non à cibis, sed ab iniquitatibus abstinere, est magnum ieiunium. Ieiunium.

Raptorem vel furem non facit necessitas, sed voluntas. Discipulos.

Non necessitas, sed voluntas facit perseuerantiam. Quicquid.

Ciborū̄ temperantia salutē, abūdantia con-

trarium parit. Nihil enim.
 Ciborum diuitiæ si abundauerint, lædunt. Ne
 tales.
 Multorum infirmitates ieiunia sanant. Le-
 gimus.
 Diebus sabbatorum à carnibus abstinere
 debemus. Quia.
 Monacho carnem gustare non licet. Carnè.
 De quotidianis operibus monachorum.
 Nunquam.
 Absque prælati sui venia canonicis nihil a-
 gere licet. In omnibus.
 Presbyteri qui simul cõueniunt, ebrietatem
 & comestationes sũ opere vitent. Null^o.
 Clericus, vel laicus, sine iussione episcopi nõ
 peregrinetur. Non oportet.
 Quibus spectaculis clericus interesse nõ de-
 bet. Non.
 Colorũ facis mulieres vti nõ debet. Fucare.
 Quòd spiritus sanctus procedit à patre &
 filio. De spiritu.

PRÆCIPVORVM LOCO-
 RVM, QUI IN DECRETIS
 tractantur, Index.

De potestate Papa, & Roma-
 na ecclesia.

Di. 93. Quanto. Qui cathedram, Si inimicus,
 Di. 21.

Dist. 21. Quamuis. Nunc autem.
 24. q. 1. Rogamus. & seq.
 9. q. 3. Patet. Ipsi. Cuius. Episcopo. §. Sola. A-
 liorum. Conquestus.
 17. q. 4. Nemini. Si quis suadente.
 Di. 17. Neclieuit. Multis. Regula. Concilia.
 Enimvero.
 16. q. 1. Frater.
 Di. 19. Si Romanorum. Nulli. Ita dominus.
 In memoriam.
 3. q. 6. Dudum. Multum. Hæc quippe.
 2. q. 3. Paulum. q. 6. Ad Rom. & seq.
 q. 4. Mandastis.
 Di. 81. Si qui.
 Di. 22. Omnes. Romana. & seq.
 Di. 12. Præceptis. & seq.
 Di. 11. Conf. Nolite. Hoc. Quis nesciat. Palã.
 Di. 31. Ante.
 23. q. 1. Quid culpatur.
 Di. 43. Sic rector.
 25. q. 1. Cõfidimus Deo. q. 2. Posteaquã. §. His
 De conf. di. 1. Basilicas. (ita,
 36. q. 9. Sententiam. & seq.
 Di. 40. Non nos. Si Papa.
 De Clericis & Presbyteris, &
 eorum vita.
 30. q. 1. Si quis sacerdos.
 Di. 50. Si quis diaconus. Confirmandum.
 Di. 81. Si quis clericus. Clericus. Volumus. Si
 qui.

qui Quidam.
 12. q. 1. Duo.
 Di. 21. Cleros.
 Di. 72. Clericum.
 Di. 69. Quoniam.
 Di. 23. Prohibete. His igitur.
 Di. 41. Clericus. Episcopus.
 Di. 35. Ecclesiæ. Vinolentum.
 Di. 44. per omnia c.
 12. q. 1. Quoniam. Ois. Futuram. q. 2. Gloria.
 21. q. 4. per omnia q. 9. 3. Mollicius, & seq.
 De conf. di. 5. In omnibus. Non oportet.
 Di. 32. Præter hoc. §. Præcipientes, & per omnia cap.
 8. q. 1. Qualis.
 6. q. 1. Beatus.
 Di. 4. Statuimus. & seq.
 11. q. 1. Te quidem. Sacerdotibus. Clericum.
 Nullus, & c.
 14. q. 4. Clerici, & seq. q. 1. Episcopus. q. 6. ca. 1.
 Di. 86. Peruenit.
 Di. 88. Per omnia c.
 Di. 91. §. 1. & c. seq. Clericus.
 16. q. 1. Sic viue. Quoniam.
 Di. 38. Sicut. & c. seq.
 24. q. 3. Si habes.
 Di. 36. per omnia cap.
 Di. 37. Ideo. §. Vt itaque. c. Leg. & seq.
 Di. 42. §. 1. & c. Quiescamus.

Di. 28.

Di. 28. per omnia c.
 Di. 31. Per multa c.
 Di. 82. Proposuisti. & seq.
 Di. 84. Cum in.
 Di. 27. Presbyteris.
 Di. 33. Habuisse,
 15. q. 8. c. vlt.
 27. q. 1. Si quis.
 26. q. 5. Non oportet. & seq.
 23. q. 8. Clerici. & seq. q. 5. Non vos. & seq.
 Di. 24. per omnia c.
 Di. 55. c. quinque.
 6. q. 1. Infames.
 Di. 28. Assumi. & c. seq.
 Di. 47. Omnes. Episcopus.
 Di. 23. His igitur. Tales.
 13. q. 1. Ecclesias
 De pce. di. 1. Mensuram.
 7. q. 1. Peruenit. & seq.
De accusationibus & accusatorib.
 4. q. 4. Nullus §. Aliquando. §. Itē si quis. §. In
 alius, & c.
 2. q. 1. Si peccauerit. q. 7. Accusatio. q. 3. Euthe-
 mium, & c.
 2. q. 1. Non est per omnia cap. q. 9. Qui accu-
 sare, & c.
 11. q. 3. Eorum.
 6. q. 1. Qui crimen. Omnes. Sacerdotes. & seq.
 12. q. 2. Episcopus.

15. q.

15. q. 3. §. 1. tribus c. seq.
 5. q. 3. In criminalib. q. 6. Qui calūniā & seq.
 32. q. 1. Apud. §. Hoc in mulieribus. q. 5. Chri-
 35. q. 6. c. 1. & seq. (stiana.
 Di. 46. Accusatores.

De adulterio.

32. q. 4. Nemo. q. 6. Indignatur. q. 7. quemad-
 modum §. Sunt, &c.
 36. q. 1. Lex. §. Cum ergo.
 33. q. 2. Si quod.
 27. q. 2. Si tu. q. 1. Meliore.
 34. q. 2. Si virgo. Ego dixi.
 31. q. 1. Denique.
 56. Nasci. Si gens.
 Di. 27. Virgines.

De matrimonio.

27. q. 2. Quum societas. §. 1. ca. qui desponsa-
 tam. q. 1. Hi ergo, &c.
 32. q. 2. Sicut. §. 1. & seq. Quicquid. q. 4. Nemo,
 &c. q. 7. &c.
 Di. 26. Deinde.
 Di. 27. q. 2. §. 1. & 5.
 28. q. 1. Si quis. §. seq. & aliis cap. & quæstio-
 30. q. 5. per omnia cap. (nibus.
 Di. 30. Si qua, & seq. & Si quis nuptias, &c.
 31. q. 1. De his, & seq. q. 2. Si verò, & seq.
 Di. 56. Cenomanensem.
 Di. 33. Si quis Maritum. (res, &c.
 33. q. 4. Nō oportet. q. 2. Si quis cū. Interfecto.
 Di.

Di. 5. Ad eius.

29. q. 1. §. 1.
 35. q. 3. Porrò. q. 1. & q. 5. Porrò.
 3. q. 4. Consanguineorum.
 34. q. 2. Si quis necesse q. 1.
 Di. 28. Presbyter. Quia sunt.
 Di. 31. Nicena.
 Di. 34. Præcipimus.
 Di. 25. Vnum. §. Alias.

De appellationibus.

2. q. 6. Per omnia cap.
 Di. 99. Prouinciæ.
 9. q. 3. Conquestus.

De arbitris.

2. q. 6. A iudicibus. §. Quod de arbitris. c.
 Placuit.

11. 4. 1. Si clericus.
 3. q. 7. infames. §. Si quis verò.

De iudicibus.

23. q. 2. c. 1. & Iustum. q. 4. Si quis potesta. q. 3.
 Sex, &c.
 2. q. 6. A iudicibus. q. 1. In primis.
 11. q. 1. Iudices. q. 3. Episcopus. §. Si ergo. c. Qui
 rectè, &c.
 3. q. 7. Infames. Iudicet. q. 5. Quod, &c.
 14. q. 5. Non laud.
 9. q. 3. Patet. & seq.
 33. q. 5. Iudicantem.
 Di. 29. Sciendum.

De

De pœ. Di. 5. §. 1.
 Di. 86. Si quid.
 15. q. 7. Si quid.
 4. q. 4. Nullus.
 32. q. 6. Iniquum.
 16. q. 2. Visus. q. 7. In noua. q. 6. Consuetudo.
 Di. 21. Inferior. & seq.
 21. q. 5. Placuit.
 Di. 96. In scripturis.
 6. q. 3. Placuit. & seq.

De iudiciis.

6. q. 1. Si omnia.
 15. q. 6. Si quandoque. q. 4. Placita.
 9. q. 3. Aliorum.
 2. q. 1. Nomen. q. 4. Consulisti, &c.
 11. q. 1. Sacerdotibus q. 3. Temerarium. & seq.
 3. q. 7. Postulatus. & seq. q. 9. Hortamur. &c.
 Di. 64. Extra.
 Di. 20. De libellis.
 5. q. 4. In loco. q. 2. Si primates.
 33. q. 2. Siue.
 4. q. 4. Nullus.
 23. q. 4. Est iniusta q. 8. Sæpe. & seq.
 Di. 33. Habuisse.
 Di. 45. Disciplina.
 30. q. 5. Iudicantem. Si quis. §. His ita, & seq.
 24. q. 3. Si quis. Cum aliquis.
 22. q. 5. Decreuit.
 De conf. di. 3. §. 1.

De

De sententia.

35. q. 9. Apostolicis Sententiam.
 16. q. 6. Si episcopum.
 2. q. 1. In primis q. 6. Biduū. §. Itē si plures, &c.
 11. q. 1. Si quis. q. 3. Summopere. Graue, & seq.
 30. q. 5. Iudicantem.
 6. q. 4. Si metropolitanus. §. Sed si.
 Di. 79. Si transitus.
 3. q. 8. Accusatores q. 9. per omnia cap.
 9. q. 2. Nullus. & Episcopum.
 24. q. 2. Sane profertur. q. vlt. Si quis non.
 Quatuor.
 35. q. 9. Veniam, & seq.
 23. q. 4. Si quis §. Similiter.
 32. q. Quod verò.
 Di. 54. Generalis.

De testibus.

Di. 28. Priusquam.
 Di. 8. Propoluiti.
 33. q. 2. De his. Admonere.
 26. q. 6. His qui.
 35. q. 6. De parentela. Con sanguineos, &c.
 4. q. 3. Placuit. §. Soli testes. q. 4. Nullus.
 3. q. 9. Testes. §. prox & c. Hortamur. & seq.
 2. q. 6. Statuendum. q. 5. si mala. q. 7. Ipsi. q. 1.
 In primis. §. Quia igitur, &c.
 6. q. 2. Per omnia c.
 11. q. 4. Præsul. q. 2. Testimoniū. q. 1. Testimo-
 nium. q. 3. Vnicuique. §. Sic quoque, &c.

R

15. q. 3. Sanè. De crimine.

14. q. 2. §. 1. & c.

24. q. 1. Miramur. §. sequenti.

Di. 61. Miramur.

5. q. 6. Quia.

22. q. 5. Si quis.

De usuris.

14. q. 3. Usura. Putant. Pleriq; q. 4. Canonū.

Di. 46. Sicut non. Seditonarios.

Di. 33. Maritum.

Di. 47. Per omnia cap.

Di. 54. Generalis.

Di. 83. Error.

22. q. 3. Non in q. 1. Quid.

De vindicta.

23. q. 4. forte. q. 5. Reos. q. 8. Præterea. & seq.

q. 1. & c.

16. q. 3. Statuimus.

17. q. 4. Quisquis.

59. q. 5. Illi qui.

Di. 50. Vt constitueretur.

7. q. 1. Aduersitas.

2. q. 1. Si peccauerit.

Di. 46. Seditonarios.

14. q. 1. Quod deberur.

Di. 45. Sed illud.

Di. 86. Si quid.

De advocatis.

Di. 37. Relatum.

3. q. 7. infames. §. item si. §. Apud urbem. q. 9.
Absens.

5. q. 4. Duodecim. & seq.

14. q. 5. Non sanè.

15. q. 2. Obseruandū. §. Hoc autem q. 3. & q. 6.

16. q. 1. Monachi.

23. q. 8. His à quibus.

22. q. 5. De forma.

Di. 96. Si imperator.

De pœn. d. 1. Quicumque.

De baptismo.

De cons. di. 4. Baptismi.

1. q. 1. Si quis per. Quod quidā. §. Quod ve-
rò. q. 7. Qui, & c.

Dist. 32. Præter. §. Verum. & §. Porro.

28. q. 1. Caue.

32. q. 7. Licet. q. 4. Iste. §. seq.

De cons. di. 2. Quia passus.

15. q. 1. Firmissime.

Di. 93. Diaconos.

De cons. d. 3. Celebritatem.

1. q. 1. Legum.

Di. 34. Si quis.

18. q. 2. Pridem.

16. q. 1. Placuit.

24. q. 1. Si quem.

30. q. 1. Ad limina. q. 4. Quod autem. & seq.

Di. 19. Secundum.

Di. 27. Nam si.

- Di. 7 Si quis.
 23. q. 7. Quemadmodum.
 Dist. 50. Confirmandum.
De conciliis.
 Dist. 96. Nos.
 Di. 18. Si episcopus. Propter. Placuit. Si quis.
De conciliis &c.
 Di. 17. Episcopos. Synodum. & seq.
 Di. 92. Si quis.
 3. q. 4. In loco.
 Di. 5 § Synodus. Canones. Sancta.
 Di. 16 § Prima annotatio.
 Di. 50. Domino.
 2. q. 6. Ideo.
De constitutionibus.
 Di. 2. Constitutio.
 Dist. 4. Erit. § 1.
 Di. 1. in his. Ecclesiasticarū. Nolite. Catho-
 Dist. 10. Lege. Non licet. (lica.
 Dist. 38. Nulli.
 Di. 12. Præceptis. Nos.
 Dist. 5. Nullus.
 6. q. 1. Infames.
 Di. 50. V. constitueretur.
 Dist. 61. §. His.
 10. q. 1. Præcis. q. 2.
 35. q. 3. Porro.
 D. consec. dist. 4. Nec quenquam.
 1. q. 7. Tali. q. 1.

Dist.

- Di. 63. Quia.
 D. 6 Canones.
 D. 34 Fraternitatis.
 D. 1. Alicui Ante.
 D. 96 Bene.
 Di. 19 Secundum.
 Di. 100 Nouit.
 12. q. 1. Cerre.
 Dist. 9. Noli.
 Di. 29 Regulæ.
De consuetudinibus.
 Di. 1. Consuetudo.
 Di. 11. Consuetudinis In his.
 Dist. 12. scilicet sancta & seq.
 10. q. 1. Decreuimus. q. 3. Nec numerus.
 25. q. 1. Schisma. § Nec enim.
 25. q. vlt. Ira nos.
 Di. 8. Veritas & seq.
 16. q. 3. Licet.
 Dist. 95. Olim.
 Dist. 25. Vnum § Alias.
 9. q. 3. Conquetus.
 1. q. 3. Si quis.
De litis Contestatione.
 3. q. 3. Inducia. & per omnia c. q. 9. Decerni-
 mus &c.
 4. q. 5. Nullus.
 11. q. 3. Rursus. Quicumque.
 24. q. 2. Sanè. & seq.

R 3

De decimis.

16. q. 1. Quia. q. 7. Decimas. & seq.

Di. 32. Prætor.

13. q. 1. Ecclesias. §. De decimis.

1. q. 1. Presbyter.

De ecclesia.

Di. 93. legimus.

1. q. 1. Multæ. Ex Catholica.

24. q. 1. Loquitur omnibus. Alienus. Quicūque. Quia ex.

27. q. 1. Nuptiarum.

13. q. 4. Ipsa pieras. Non inuenitur. Quātus.

q. 8. Conuenior, &c.

Di. 11. Ecclesiasticarum.

12. q. 1. Futuram. Exemplum. Habebar.

De conf. di. 4. Est vnitas.

16. q. 7. Et hæc. Per laicos.

Di. 70. Sanctorum.

10. q. 3. Vnio.

De Episcopis.

8. q. 1. Qui episcopatum. Nec sufficere. Illud.

Di. 21. Cleros. In nouo. (&c.)

Di. 35. Ecclesiæ.

Di. 68. Quorum vices. Quamuis.

Di. 48. §. Prohibetur.

Di. 25. Primum.

2. q. 7. Qui nec. Nō oīs. Quū pastoris. & seq.

7. q. 1. Nouatianus. Suggestum. & seq.

Di. 93. Legimus.

Di. 95.

Di. 95. Ecce ego. Esto. & seq. & cap. Olim. & seq. &c.

De conf. di. 1. Episcopus.

Di. 41. Episcopus. Ante omnia.

Di. 44. Pro reuerentia.

Di. 34. Quorundam.

11. q. 3. Si autem. q. 1. Te quidem.

Di. 89. §. 1. & Quum multa. Fratrem. Non liceat, &c.

Di. 36. Qui ecclesiastici. Si quis.

Di. 38. Omnes. Nullus. Ignorantia.

24. q. 3. Si habes.

Di. 43. §. 1.

Di. 88. Episcopus.

2. q. 7. Episcopi.

Di. 90. Per omnia cap.

Di. 100. Rationis.

7. q. 1. Suggestum. & seq.

Di. 37. De quibusdam.

12. q. 1. Expedit. & seq.

16. q. 7. Quoniam.

Di. 89. Volumus. & seq.

Di. 82. Episcopus.

Di. 84. Peruenit.

Di. 87. Per omnia cap.

12. q. 1. Videntes. Ex his. & seq.

De eucharistia.

14. 1. Multi. Interrogo. §. Quum vita, &c.

De conf. di. 2. Ego. Nihil, &c. Per omnia ca.

R 4

7 q. 1. Nihil. Aduersitas.
 De conf. di. 1. Sacramenta.
 Di. 93. Diaconos Peruenit.
 24 q. 1. Cap. Si quis.
 Di. 85. Presbyter.
 26. q. 6. Si quis.
 33. q. 4. Sciatis.
 De conf. di. 3. Pro dilectione.
 De pœn. di. 1. In actione.
 12 q. 2. Indigne.
 Di. 6. Testamentum.
 Di. 5. Ad eius.
 Di. 50. Pœnites.
 27. q. 1. Virgines.
 2. q. 1. In primis. q. 4. Sæpe.
 Di. 46. Accusatores.
 Di. 86. Tanta.
 13 q. 2. Quæsitum.
 Di. 12. Illa.

De excommunicatione.

11. q. 3. Nihil audio, &c.
 27. q. 1. Viduas.
 24 q. 3. Tam sacerdotes. Certum. Apost. &c.
 15. q. 6. Nos sanctorum. & seq.
 23. q. 4. Si quis iater querelas. q. 7. Quemad-
 modum, &c.
 2. q. 1. Multi Deus §. Quando autem.
 12. q. 2. Indignè Illud.
 4. q. 4. Nullus. q. 1. Quod autem. q. 5. cap. 1.

16. q. 2. Viss.
 9 q. 3. Fratres.
 3. q. 4. Engeltrudam q. 6. Ibi enim.
 5. q. 2. Præfenti.
 35. q. 9. Quod quis.
 26. q. 5. Si quis.
 17. q. 4. Si quis suadente. Si quis deinceps.
 6. q. 1. Illi qui. q. 3. Placuit.
 Di. 18. Quoniam.
 Di. 19. Nulli.
 Di. 35. Episcopus.
 Di. 96. Duo.
 13. q. 2. Qui oblat. & seq.
 7. q. 1. Nihil.
 4. q. 1. per omnia cap.
De hereticis.
 24 q. 3. Hereticus. q. 1. Acharius, &c.
 Di. 18. Quamuis.
 4. q. 1. cap. 1. & seq.
 1. q. 1. Quisquis. q. 7. Si qui.
 Di. 22. Omnes.
 Di. 29. Sciendum.
 Di. 15. Sancta.
 23. q. 4. Non inuenitur. Nimium.
 D. 8. Quo iure.
De iureiurando.
 22. q. 4. Incommutabilis. q. 1. Non est, &c.
 2. q. 5. Sacramē. Si quis. q. 2. Presbyter. &c.
 11. q. 3. Antecessor.

4. q. 5. Qui compulsus.
 35. q. 6. De parentela.
 1. q. 7. Quoties.
 Di. 13. Duo. & seq.
 15. q. 6. Alius. Autoritate.
 Di. 23. Quanquam.
 14. q. 2. Quanquam.
 Di. 24. Si seruus.
 33. q. 5. Manifestum.
 20. q. 4. Monachum.

De armis & bellis.

23. q. 1. Nisi. q. 8. Non. q. 3. c. 1. §. 3. & c.
 Di. 36. c. vlt. Si quis.
 16. q. 3. Porrò.
 11. q. 3. Iulianus.
 15. q. 6. Autoritatem.

De missa.

De conf. d. 2. Vtrum.
 De condi. 1. Vestimēta. De hymnis. Hi duo.
 Di. 23. Ecclesiastica. (&c.
 Di. 92. Cantantes.
 11. q. 3. Quum aliquis.
 2. q. 7. Non omnes.
 Di. 38. Sedulo.
 7. q. 1. Nullus. §. Nullus. c. Illud.
 15. q. 8. c. vlt.
 Di. 32. Nullus.

De Monachis.

16. q. 1. Placuit. Si cupis. q. 7. Per laicos.

18. q. 2. Perniciosam. Abbates. Peruenit. & se.
 Di. 23. Sanctimonialis.
 20. q. 1. Vidua. q. 4. Monacho.
 De conf. di. 5. Carnem. Nunquam.
 19. q. 3. Quia.
 27. q. 1. Monacho.
 De conf. di. 4. Non licet.
 2. q. 7. Nullus.

De penitentia.

De pœn. di. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.
 Di. 50. Si quis. §. & seq. c. purgabit. & c.
 24. q. 6. Si res.
 17. q. 4. Sunt qui.
 2. q. 3. Quanto.
 Di. 93. Diaconi.
 26. q. 6. Si presbyter. & seq.
 32. q. 1. Quod autem.
 12. q. 2. De viro.
 4. q. vlt. Pessimam.
 23. q. 4. Nabuchodonosor. q. 5. c. vlt.
 16. q. 1. Peruenit.
 26. q. 7. Pœnitentē. De his. Alligant. & seq.
 15. q. 1. Si quis.
 Di. 50. Pœnitentes.

De predicatoribus & predicatione.

1. q. 1. Interrogo.
 De conf. di. 1. Episcopus.
 Di. 43. In mandatis. Scimus.
 8. q. 1. In scripturis. Olim. Oportet.

Di. 3. Seculo.
 Di. 50. Quid est. Quum exaudiero.
 Di. 35. cap. vii. & c. Ecclesia.
 22. q. 2. Primum.
 Di. 36. Si quis.
 16. q. 1. Reuert §. Si quis doctus. ca. Adiicim.
 Di. 23. Mulier.
 11. q. 3. Quicumque.
 Di. 83 §. vlt.
 D. pœn. di. 2. Si enim.
 Di. 40. Multi.
 Di. 43. D. spensatio.
 Di. 40. Hoc habet.
 Di. 86. Quum multa.

De sacerdotibus.

Di. 96. Duo quis dubitet.
 1. q. 11. Nonne. Necesse. q. 2. Pastor.
 Di. 93. Sacerdotes.
 3. q. 7. In grauibus & seq.
 5. q. 3. Quia episcopus.
 Di. 49 §. 1. c. Sacerdotes.
 Di. 91. Legimus.
 Di. 40. Multi.
 Di. 83. Nemo.
 De pœn. di. 6. §. 1.
 Di. 32. Nullus.
 15. q. 8. Sciscitantibus.
 Di. 83. Nihil.
 10. q. 2. Precarie.

22. q. 5. Hoc videtur.
 Cætera quære titulo de clericis.
De pralatis.
 Di. 22. de Constantinopo.
 11. q. 3. Nemo.
 16. q. 1. Vos autem.
 8. q. 1. Olim. & seq.
 D. 40. Multi Non loca.
 1. q. 1. Principarus. q. 6. Sicut.
 2. q. 7. Paulus. & seq.
 Di. 36. Qui ecclesiasticis. & seq.
 3. q. 1. Sciscitaris.
 Di. 61. Miramur.
 24. q. 3. Si habes.
 Cætera quære titulo de Episcopis.
De sacramentis.
 De cons. di. 2. Sacrificium.
 1. q. 1. Multi. per omnia ferè c.
 De cons. di. 4. Nulla. Nullus.
 De cons. di. 1. Omnis.
 26. q. 7. c. 1.
 Di. 74. Vbi ista.
 30. q. 2. Vbi non.
 Di. 32. Præter hoc. §. Porro. §. Verum.
 De cons. di. 5. Spiritus de his. & seq.
 26. q. 7. Qui recedunt. De his. q. 7. His qui.
 D. pœn. di. 3. c. 2.
 Di. 95. Ecce.
 27. q. 2. Quum societas.

Di. 68. Quamuis.
 16. q. 1. Interdicimus.
 De conl. di. 4. Presbyteri. Baptismi.
 24. q. 1. c. ult.
 Di. 19. Secundum.
 8. q. 1. Licet.
 De pœ. di. 1. In actione.
 18. q. 2. Abbatibus.
 12. q. 2. Aurum.

De scripturis sacris.

Di. 9. Quis nesciat. Noli.
 Di. 4. Denique.
 Di. 37. Relatum. Vino. Legimus. §. Denique.
 Di. 39. Sciendum. & seq.
 2. q. 1. Si peccauerit.
 Di. 38. Locutio. Indignum.
 23. q. 1. Nisi.
 Di. 76. Ieiunium.
 Di. 11. Ecclesiasticarum.
 De conl. di. 5. Nunquam.
 24. q. 3. Hæresis. q. 1. Non afferamus.

De prescriptionibus.

16. q. 3. Placuit. §. potest. §. Quas actiones, &c.
 Di. 54. Per omnia cap.
 20. q. 2. Puella. q. 1. Puella.
 3. q. 3. De induciis.
 19. q. 3. Monasteriis.
 17. q. 2. Si quis.
 Di. 7. §. 1. Si emeris.

Di. 28.

Di. 28. De his.
 4. q. 5. Quisquis.
 5. q. 3. Si ægrotans.
 Di. 76. Ieiunium.
 14. q. 2. §. 1. 12. q. 2. Sæpe.
 Di. 100. Contra morem.
De probationibus.

26. q. 5. Nec mirum.
 7. q. 1. Aduersitas.
 Di. 83. §. 1.
 6. q. 5. Quod autem.
 15. q. 5. Presbyter.
 Di. 50. Si quis.
 Di. 81. Si quis. Presbyter.
 2. q. 1. De manifesta. & seq.
 4. q. 3. Placuit. §. Item. §. Sed obiicitur.
 Di. 18. Peruenit.
 Di. 44. Multis.
 16. q. 3. Dilectio. Placuit. §. Potest.
 5. q. 6. Quia iuxta.

De Simonia.

1. q. 1. Qui studet. q. 3. Si quis, &c.
 8. q. 2. c. 1.
 6. q. 1. Si quis. §. Potro. §. Sed quum omnes.
 Di. 13. Nerui. §. Alius.
 2. q. 3. Euthemium.
 Di. 49. Sacerdotes.

De sepulturis.

12. q. 2. Aurum.

23. q. 8.

23. q. 8 Secundum. q. 5. Placuit.
 13. q. 2. Præcipiendum. Quæst. & seq. q. 1.
 Ecclesias &c.
 24. q. 2. Sanè.
 6. q. 1. Infames.
 2. q. 2. Omnes.

De veritate asserenda.

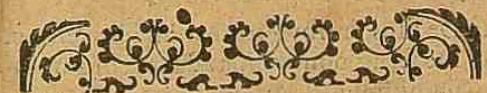
22. q. 2. Quum humilit. In quibus & seq.
 24. q. 3. Quum aliquis.
 Di. 8. Veritate & seq.
 11. q. 3. Nolite. Abiit. Quisquis. Nemo.
 Di. 83. Error.
 3. q. 5. Accusatores.
 35. q. 6. Episcopus.
 32. q. 5. Ita ne. & seq.

De obedientia.

23. q. 1. Summa. Quid culpatur. q. 5. Miles.
 8. q. 1. Sciendum.
 12. q. 1. Non dicatis.
 Di. 93. Nulla. & seq.
 11. q. 3. Quid ergo. Si is. Non semper, & seq.
 Di. 11. Quanquam.
 2. q. 6. Qui fecit.
 Di. 8. Q. contra.
 22. q. 5. Qui compulsus.
 D. 86. Quid prodest.
 D. 93. Si inimicus.
 15. q. 6. Nos, & seq.

F I N I S.

Rubr.

R V B R I C Æ I V .
 R I S C A N O N I .
 ci Decretalium
 Libri. 1.

- 1 **D**E summa Trinitate & fide
 catholica.
 2 De constitutionibus.
 3 De rescriptis.
 4 De consuetudine.
 5 De postulatione prælatorum.
 6 De electione, & electi potestate.
 7 De translatione episcopi.
 8 De autoritate, & vlu pallij.
 9 De renunciatione.
 10 De supplenda negligentia prælatorum.
 11 De temporibus ordinationum, & quali-
 tate ordinandorum.
 12 De scrutinio in ordine faciendo.
 13 De ordinatis ab episcopo, qui renuncia-
 vit episcopatu.
 14 De ætate, & qualitate, & ordine præfi-
 ciendorum.
 15 De sacra vntione.
 16 De sacramentis non iterandis.

- 17 De filiis presbyterorū ordinādis, vel non.
- 18 De seruis non ordinandis, & eorum manumissione. (non.)
- 19 De obligatis ad ratiocinia ordinādis vel non.
- 20 De corpore viriatis ordinandis vel non.
- 21 De bigamis non ordinandis.
- 22 De clericis peregrinis.
- 23 De officio archidiaconi.
- 24 De officio archipresbyteri.
- 25 De officio primicerij.
- 26 De officio sacristæ.
- 27 De officio custodis.
- 28 De officio vicarij.
- 29 De officio, & potestate iudicis delegati.
- 30 De officio legati.
- 31 De officio iudicis ordinarij.
- 32 De officio iudicis.
- 33 De maioriāte, & obedientia.
- 34 De treuga, & pace.
- 35 De pactis.
- 36 De transactionibus.
- 37 De postulando.
- 38 De procuratoribus.
- 39 De syndico.
- 40 De us, quæ vi meritisve causâ fiunt.
- 41 De in integrum restitutione. (sta.)
- 42 De alienatione iudicij mutâdi causâ factâ.
- 43 De arbitris.

- 1 DE iudiciis.
- 2 De foro competenti.
- 3 De libelli oblatione.
- 4 De mutuis petitionibus.
- 5 De litis contestatione.
- 6 Vel lite non contestata non procedatur ad testium receptionem, vel ad sententiam diffinitiuam.
- 7 De iuramento calumniæ.
- 8 De dilationibus.
- 9 De feriis.
- 10 De ordine cognationum.
- 11 De plus petitionibus.
- 12 De causâ possessionis & proprietatis.
- 13 De restitutione spoliatorum.
- 14 De dolo & contumacia.
- 15 De eo qui mittitur in possessionem causâ rei seruandæ.
- 16 Vel lite pendente nihil innouetur.
- 17 De sequestratione possessionū & fructuū.
- 18 De confessis.
- 19 De probationibus.
- 20 De testibus, & attestacionibus.
- 21 De testibus cogendis, vel non.
- 22 De fide instrumentorum.
- 23 De præsumptionibus.
- 24 De iurciurando.
- 25 De exceptionibus.

- 26 De praescriptionibus.
- 27 De sententia & re iudicata.
- 28 De appellationibus, & recusationibus.
- 29 De clericis peregrinantibus.
- 30 De confirmatione utili vel inutili.

LIBRI III.

- 1 **D**E vita & honestate clericorum.
- 2 De cohabitatione cleric. & mulieru.
- 3 De clericis coniugatis.
- 4 De clericis non residentibus in ecclesia, vel praebenda.
- 5 De praebendis & dignitatibus.
- 6 De Clerico aegrotante, vel debilitato.
- 7 De institutionibus.
- 8 De concessione praebendae, & Ecclesiae non vacantis.
- 9 Ne sede vacante aliquid innouetur.
- 10 De iis quae sunt a praelato sine consensu capituli.
- 11 De iis quae sunt a maiori parte capituli.
- 12 Ut ecclesiastica beneficia sine diminutione conferantur.
- 13 De rebus Ecclesiae alienandis, vel non.
- 14 De precariis.
- 15 De commodato.
- 16 De deposito.
- 17 De emptione, & venditione.
- 18 De locato & conducto.
- 19 De rerum permutatione.

- 20 De feudis.
- 21 De pignoribus, & aliis cautionibus.
- 22 De fideiussoribus.
- 23 De solutionibus.
- 24 De donationibus.
- 25 De peculio clericorum.
- 26 De testamento, & ultimis voluntatibus.
- 27 De successione ab intestato.
- 28 De sepulturis.
- 29 De parochiis, & alienis parochianis.
- 30 De decimis, primitiis, & oblationibus.
- 31 De regularibus, & transeuntibus ad religionem.
- 32 De conversione conjugatorum.
- 33 De conversione infidelium.
- 34 De voto, & voti redemptione.
- 35 De statu monachorum, & canonicorum regularium.
- 36 De religiosis domibus, ut episcopo sint subiectae.
- 37 De capellis monachoru, & alioru religio.
- 38 De iure patronatus.
- 39 De censibus, exactionibus & procurationibus.
- 40 De consecratione Ecclesiae, vel altaris.
- 41 De celebratione missarum, & sacramento Eucharistiae.
- 42 De baptismo & eius effectu.
- 43 De presbytero non baptizato.

- 44 De custodia Eucharistiæ, Chrismatis, & aliorum sacramentorum.
- 45 De reliquiis, & veneratione sanctorum.
- 46 De obseruatione ieiuniorum.
- 47 De purificatione post partum.
- 48 De ecclesiis ædificandis vel reparandis.
- 49 De immunitate Ecclesiarum, cœmeterij, & rerum ad eas pertinentium.
- 50 Ne clerici vel monachi secularibus negotiis se immisceant.

LIBRI IIII.

- 1 **D**E sponsalibus, & matrimoniis.
- 2 De sponsatione impuberum.
- 3 De clandestina desponsatione.
- 4 De sponsa duorum.
- 5 De conditionibus appositis in desponsatione, vel aliis contractibus.
- 6 Qui clerici vel vouentes matrimonium contrahere possunt.
- 7 De eo, qui duxit in matrimonium, quam polluit per adulterium.
- 8 De coniugio leproforum.
- 9 De coniugio seruorum.
- 10 De natis ex libero ventre.
- 11 De cognatione spiritali.
- 12 De cognatione legali.
- 13 De eo qui cognouit consanguineam uxoris suæ, vel sponsæ.
- 14 De consanguinitate, & affinitate.

De fri

- 15 De frigidis, & maleficiatis, & impotentia cocundi.
- 16 De matrimonio contracto contra interdictum ecclesiæ.
- 17 Qui filij sint legitimi.
- 18 Qui matrimonium accusare possunt, vel contra illud testificari.
- 19 De diuortis.
- 20 De donationibus inter virum & vxorẽ, & de dote post diuortium restituenda.
- 21 De secundis nuptiis.

LIBRI V.

- 1 **D**E accusationibus, inquisitionibus, & denuntiationibus.
- 2 De calumniatoribus.
- 3 De simonia, & ne aliquid pro spiritalibus exigatur, vel promittatur.
- 4 Ne prælati vices suas, vel ecclesias sub annuo censu concedant.
- 5 De magistris: & ne aliquid exigatur pro licentia docendi.
- 6 De Iudæis & Saracenis, & eorum seruis.
- 7 De hæreticis.
- 8 De schismaticis, & ordinatis ab eis.
- 9 De apostatis, & reiterantibus baptismum.
- 10 De iis, qui filios occiderunt.
- 11 De infantibus, & languidis expositis.
- 12 De homicidio voluntario, vel casuali.
- 13 De torneamentis.

S 4

- 14 De clericis pugnantibus in duello.
- 15 De sagittariis & balistariis.
- 16 De adulteriis & stupro.
- 17 De raptoribus, incendiariis, & violatoribus ecclesiarum.
- 18 De furtis.
- 19 De vsuris.
- 20 De crimine falsi.
- 21 De sortilegiis.
- 22 De collusione detegenda.
- 23 De delictis puerorum.
- 24 De clerico venatore.
- 25 De clerico percussore.
- 26 De maledicis.
- 27 De clerico excōmunicato, deposito, vel interdicto ministrante.
- 28 De clerico non ordinato ministrante.
- 29 De clerico per saltum promotō.
- 30 De eo qui ordines furtiuē suscepit.
- 31 De excessibus prælatorū, & subditorum.
- 32 De noui operis nuntiatione.
- 33 De priuilegiis, & excessib⁹ priuilegiatorū.
- 34 De purgatione canonica.
- 35 De purgatione vulgari.
- 36 De iniuriis, & damno dato.
- 37 De pœnis.
- 38 De pœnitentiis & remissionibus.
- 39 De sententia excommunicationis, & suspensionis & interdicti.

De

- 40 De verborum significatione.
- 41 De regulis iuris.

R V B R I C A E S E X T I L I B R I

D E C R E T A L I V M.

L I B R I I.

- 1 **D**E summa Trinit. & fide catholica.
- 2 De constitutionibus.
- 3 De rescriptis.
- 4 De consuetudine.
- 5 De postulatione prælatorum.
- 6 De electione, & electi potestate.
- 7 De renunciatione.
- 8 De supplenda negligentia prælatorum.
- 9 De temporibus ordinationum, & qualitate ordinandorum.
- 10 De ætate & qualitate & ordine præficiendorum.
- 11 De filiis presbyterorum, & aliis illegitimè natis.
- 12 De bigamis.
- 13 De officio vicarij.
- 14 De officio & potestate iudicis delegati.
- 15 De officio legati.
- 16 De officio ordinarij.
- 17 De maiestate & obedientia.
- 18 De pactis.
- 19 De procuratoribus.

S S

- 20 De iis quæ vi metusve causa fiunt.
- 21 De restitutione in integrum.
- 22 De arbitris.

LIBRI II.

- 1 **D**E iudiciis.
- 2 De foro competenti.
- 3 De litis contestatione.
- 4 De iuramento calumniæ.
- 5 De restitutione spoliatorum.
- 6 De dolo & contumacia.
- 7 De eo qui mittitur in possessionem causæ rei seruandæ.
- 8 Ut lite pendente nihil innouetur.
- 9 De confessis.
- 10 De testibus & attestacionibus.
- 11 De iureiurando.
- 12 De exceptionibus.
- 13 De præscriptionibus.
- 14 De sententia, & re iudicata.
- 15 De appellacionibus.

LIBRI III.

- 1 **D**E vita & honestate clericorum.
- 2 De clericis coniugatis.
- 3 De clericis non residentibus in Ecclesia, vel præbenda.
- 4 De præbendis & dignitatibus.
- 5 De clerico ægrotante.
- 6 De institutionibus.

De

- 7 De concessione præbendæ, & Ecclesiæ non vacantis.
- 8 Ne sede vacante aliquid innouetur.
- 9 De rebus ecclesiæ non alienandis.
- 10 De rerum permutacione.
- 11 De testamentis & ultimis voluntatibus.
- 12 De sepulturis.
- 13 De decimis.
- 14 De regularibus & transcurrentibus ad religionem.
- 15 De voto, & voti redemptione.
- 16 De statu regularium.
- 17 De religiosis domibus.
- 18 De capellis monachorum.
- 19 De iure patronatus. (nib.)
- 20 De censibus, exactacionibus, & procuracionibus.
- 21 De consecracione Ecclesiæ vel altaris.
- 22 De reliquiis, & ueneratione sanctorum.
- 23 De immunitate Ecclesiarum, cæmeteriorum, & aliorum locorum religiosorum.
- 24 Ne clerici vel monachi secularibus negotiis se immisceant.

LIBRI IIII.

- 1 **D**E sponsalibus, & matrimoniis.
- 2 De sponsatione impuberum.
- 3 De cognacione spiritali.

LIBRI V.

- 1 **D**E accusationibus, inquisitionibus, & denunciacionibus.

De

- 2 De hæreticis.
- 3 De schismaticis.
- 4 De homicidio.
- 5 De viuris.
- 6 De excessibus prælatorum.
- 7 De privilegijs.
- 8 De iniurijs, & damno dato.
- 9 De pœnis.
- 10 De pœnitentijs & remissionibus.
- 11 De sententijs excommunicationis, suspensionis, & interdicti.
- 12 De verborum significatione.
- 13 De regulis iuris.

R V B R I C A E C L E M E N T I N A R Y M

LIBRI I.

- 1 **D**E summa Trinit. & fide catholica.
- 2 De rescriptis.
- 3 De electione & electi potestate.
- 4 De renunciacione.
- 5 De supplenda negligentia prælatorum.
- 6 De ætate & qualitate, & ordine præficiendorum.
- 7 De officio vicarij.
- 8 De officio, & potestate iudicis delegati.
- 9 De officio ordinarij.
- 10 De procuratoribus.
- 11 De in integrum restitutione.

LIB.

LIBRI II.

- 1 **D**E iudicijs.
- 2 De foro competenti.
- 3 De causa possessionis & proprietatis.
- 4 De dolo & contumacia.
- 5 Ut lite pendente nihil innovetur.
- 6 De sequestratione possessionum & fructuum.
- 7 De probationibus.
- 8 De testibus.
- 9 De iureiurando.
- 10 De exceptionibus.
- 11 De sententijs & re iudicata.
- 12 De appellationibus.

LIBRI III.

- 1 **D**E vita & honestate clericorum.
- 2 De præbendis & dignitatibus.
- 3 De concessione præbendæ, & ecclesiæ non vacantis.
- 4 De rebus ecclesiæ non alienandis.
- 5 De rerum permutatione.
- 6 De testamentis & ultimis voluntatibus.
- 7 De sepulturis.
- 8 De decimis, & primitiis, & oblationibus.
- 9 De regularibus, & transcurrentibus ad religionem.
- 10 De statu monachorum, vel canonicorum regularium.
- 11 De religiosis domibus, ut episcopo sint subiectæ.

De iure

- 12 De iure patronatus.
- 13 De censibus, exactionibus, & procuracionibus.
- 14 De celebratione missarum, & aliis diuinis officiis.
- 15 De baptismo, & eius effectu.
- 16 De reliquiis, & veneratione sanctorum.
- 17 De immunitate Ecclesiarum.

LIBRI VIII.

- 1 **D**E consanguinitate & affinitate.
- 2 De magistris, & ne aliquid exigatur pro licentia docendi.
- 3 De Iudæis & Saracenis.
- 4 De hæreticis.
- 5 De homicidio voluntario vel casuali.
- 6 De vsuris.
- 7 De excessibus prælatorum. (rum.)
- 8 De privilegiis & excessibus privilegiatorum.
- 9 De pœnis.
- 10 De pœnitentiis & remissionibus.
- 11 De sententia excommunicationis, suspensionis, & interdicti.
- 12 De verborum significatione.

F I N I S.

1515

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ ІМЕНІ І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА